

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) paliwa – paliwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;”,

b) w pkt 11 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0% objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe,

b) olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów, z wyłączeniem oleju napędowego zawierającego biowęglowodory ciekłe;”,

c) po pkt 11 dodaje się pkt 11a–11d w brzmieniu:

„11a) rośliny wysokoskrobiowe – zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe, takie jak ziemniak, słodki ziemniak, topinambur, maniok, ignam oraz rośliny cebulowe, takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma;

11b) pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa – pozostałości pochodzenia biologicznego wytworzone bezpośrednio w rolnictwie, akwakulturze, rybołówstwie lub leśnictwie, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, akwakulturą, rybołówstwem lub leśnictwem oraz pozostałości z przetwarzania;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513/WE z dnia 9 września 2015 r. zmieniającą dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 234 z 31.08.2016, str. 26).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw.

- 11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu wytworzenia tych substancji;
- 11d) współwodornienie – proces polegający na jednoczesnej hydrrafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, w wyniku którego powstają biowęglowodory ciekłe oraz bio propan-butan w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej;”
- d) pkt 12–14 otrzymują brzmienie:
- „12) import – przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia, spoza obszaru celnego Unii Europejskiej;
- 13) nabycie wewnątrzspółnotowe – przemieszczenie paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14) wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie biokomponentami, paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;”
- e) pkt 20a otrzymuje brzmienie:
- „20a) podmiot sprowadzający – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej;”
- f) pkt 22–24 otrzymują brzmienie:
- „22) skład podatkowy – skład podatkowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937);

- 23) inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, 1213 i 1593), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;
- 24) Narodowy Cel Wskaźnikowy – minimalny udział innych paliw odnawialnych i biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym, liczony według wartości opałowej;”
- g) uchyla się pkt 32,
- h) po pkt 32 dodaje się pkt 32a–32d w brzmieniu:
- „32a) materiał lignocelulozowy – surowce składające się z ligniny, celulozy lub hemicelulozy, takie jak biomasa pozyskiwana z lasów lub upraw drzewiastych roślin energetycznych, w szczególności wierzby, brzozy i topoli czarnej, oraz pozostałości z przetwarzania i odpady z przemysłu związanego z leśnictwem;
- 32b) niespożywczy materiał celulozowy – surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy o niższej zawartości ligniny niż materiał lignocelulozowy obejmujące:
- a) pozostałości poźniwne roślin spożywczych i paszowych, takie jak:
- słoma,
 - łodygi roślin zbożowych,
 - łuski nasion,
 - łupiny,
- b) trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak:
- życica,
 - proso różgowe,
 - miskantus,
 - arundo trzcinowate,
 - uprawy okrywowe,
- c) pozostałości z przetwarzania, w tym rośliny spożywcze i paszowe, po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek,
- d) bioodpady w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

- 32c) zużyty olej kuchenny – odpad o kodzie 20 01 25, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, będący mieszaniną olejów oraz tłuszczów, powstały w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych;
- 32d) tłuszcze zwierzęce – tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 1 lub kategorii 2, o których mowa w art. 8 i 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.³⁾);”;
- 2) w art. 6:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1–3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Rejestr wytwórców jest jawny.”;
- 3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:
- „Art. 11a. Zabrania się wytwórcom wykorzystywania biomasy będącej produktem działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%, do wytwarzania estrów.”;
- 4) w art. 12a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Działalność gospodarcza w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86 oraz Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1089) wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.”;

5) w art. 12b pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) prowadzić dokumentację dotyczącą importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej;

3) posiadać zezwolenie określone w przepisach o podatku akcyzowym, o ile taki obowiązek wynika z tych przepisów;

4) zapewnić, aby biokomponenty, które poddawane są jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, spełniały wymagania jakościowe określone w ustawie.”;

6) w art. 12c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarczą w zakresie określonym w art. 12a ust. 1 i 2 może wykonywać podmiot sprowadzający, który nie był karany za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku podmiotu sprowadzającego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów sprowadzających są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz

rozporządzania tymi biokomponentami przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 12b pkt 1 i 3 oraz w art. 12c ust. 1 tej ustawy.””;

7) w art. 12d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisowi do rejestru podmiotów sprowadzających podlegają dane, o których mowa w art. 12c ust. 3 pkt 1–3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr podmiotów sprowadzających jest jawny.”;

8) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadać zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego albo wytwarzać biopaliwa ciekłe na własny użytek poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

3) zobowiązuję się do:

a) wytwarzania biopaliw ciekłych na własny użytek w składzie podatkowym albo poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym,

b) nierozporządzania przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej biopaliwami ciekłymi, przestrzegania wymagań jakościowych, nieprzekraczania dopuszczalnego limitu ilości wytworzonych biopaliw ciekłych, składania rocznych sprawozdań,

a także przestrzegania innych wymagań wynikających z ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.””;

9) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akredytowane jednostki certyfikujące informują organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.”;

10) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Podmiot, który w danym roku kalendarzowym dokonał po raz pierwszy czynności powodujących powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany poinformować o dokonaniu takiej czynności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 14 dni od dnia jej dokonania.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy podmiotu, adresu jego siedziby lub imię i nazwisko i adres zamieszkania;
- 2) numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacji podmiotu w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) datę dokonania czynności powodującej powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;
- 4) określenie rodzaju czynności powodującej powstanie obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;
- 5) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę jego złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w danym roku

kalendarzowym, w szczególności na podstawie informacji przekazanych na podstawie ust. 1 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30b ust. 3.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) oznaczenie firm podmiotów, adresów ich siedzib lub imię i nazwisko i adres zamieszkania;
- 2) numery PESEL lub numery identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów oraz numery identyfikacyjne w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane, albo numery identyfikacji podmiotów w odpowiednich rejestrach państw obcych.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, jest jawny, z wyłączeniem numerów PESEL, i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.”;

11) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalny udział innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 6, jeżeli wykaze, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na minimalnym określonym poziomie.

1b. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, wynosi co najmniej 85% poziomu obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

1c. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego,

o którym mowa w ust. 1a, uwzględniając minimalny poziom realizacji tego obowiązku określony w ust. 1b, a także biorąc pod uwagę sytuację na rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

1d. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, z wykorzystaniem biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia.

1e. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenia w ich stosowaniu.”,

c) ust. 4a i 4b otrzymują brzmienie:

„4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium uznaje się za dwukrotnie wyższy w części, w jakiej zostały one wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

4b. Do surowców, z których udział liczony według wartości opałowej uznaje się za dwukrotnie wyższy w rozumieniu ust. 4a, nie zalicza się odpadów będących naturalnymi surowcami spożywczymi, które na skutek niecelowego lub celowego działania lub w wyniku braku odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia.”,

d) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. Udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, nie może być wyższy niż 1,5%.”,

e) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż wynikający z ust. 4ba, udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w zakresie możliwości

wykorzystania tych surowców do wytwarzania biokomponentów oraz ich dostępność.”,

f) dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1a, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times W \times (N - P),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,01, wyrażoną w złotych/MJ,

W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a, wyrażoną w MJ; wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 3,

N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w procentach,

P – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne w roku, w którym podmiot uiszczający opłatę zastępczą skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a, wyrażoną w procentach.

7. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

8. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

9. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do końca lutego roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.”;

12) uchyla się art. 23a;

13) po art. 23a dodaje się art. 23b w brzmieniu:

„Art. 23b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym kwartale minimalny udział biokomponentów, liczony według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez niego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, który wytwarza paliwa ciekłe wyłącznie w procesie mieszania komponentów lub dodatków z paliwami ciekłymi w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego, jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym dodawania tych komponentów lub dodatków.

3. Minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 3,20% w każdym kwartale – w benzynach silnikowych;
- 2) w oleju napędowym:
 - a) 3,22% w pierwszym kwartale,
 - b) 5,53% w drugim i trzecim kwartale,
 - c) 3,68% w czwartym kwartale.

4. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż określony w ust. 3, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust.

1, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych w poszczególnych kwartałach roku kalendarzowego.”;

14) w art. 26a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz w art. 23b.”,

b) w ust. 5:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia w danym kwartale minimalnego udziału biokomponentów, liczonego według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium;”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością ustaloną zgodnie z zasadami określonymi w art. 23b.”;

15) w art. 27 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;”;

16) uchyla się art. 28¹;

17) w art. 28b:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy po dniu 31 grudnia 2016 r. nastąpiło zwiększenie zdolności produkcyjnych instalacji na skutek rozbudowy instalacji, w której wytwarzanie biokomponentów rozpoczęto przed dniem 5 października 2015 r.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy.

4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów stosuje się wartości standardowe emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy, wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6, lub wartości rzeczywiste dla tych upraw, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3. załącznika nr 2 do ustawy.”,

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz wartości emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych na obszarach województw, niższych od wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, biorąc pod uwagę wykaz tych wartości zatwierdzony przez Komisję Europejską, w drodze decyzji.”;

18) w art. 28bb w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30% lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedstawiono dowody, że obszar ten przed i po przekształceniu magazynuje taką ilość pierwiastka węgla, że stosując metodykę określoną w pkt II.3. załącznika nr 2 do ustawy, zostałyby spełnione kryterium określone w art. 28b.”;

19) po art. 28e dodaje się art. 28ea w brzmieniu:

„Art. 28ea. Zabrania się podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”;

20) w art. 28m:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisowi do rejestru administratorów systemów certyfikacji podlegają dane, o których mowa w art. 28l ust. 4 pkt 1–4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr administratorów systemów certyfikacji jest jawny.”;

21) art. 28p otrzymuje brzmienie:

„Art. 28p. 1. Administrator systemu certyfikacji, co najmniej raz w roku kalendarzowym, przeprowadza kontrolę jednostek certyfikujących, które posiadają zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora. Kontrola jednostek certyfikujących jest przeprowadzana w celu weryfikacji, czy certyfikacja przeprowadzana przez jednostki certyfikujące nie narusza wymagań przewidzianych przez uznany system certyfikacji.

2. Administrator systemu certyfikacji informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, w terminie 14 dni od dnia jej cofnięcia.”;

22) w art. 28s:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisowi do rejestru jednostek certyfikujących podlegają dane, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 1–4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr jednostek certyfikujących jest jawny.”;

23) art. 28y otrzymuje brzmienie:

„Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub o cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.”;

24) w art. 29 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Organ rejestrowy może przekazywać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacje na temat dostaw biomasy wykorzystanej do wytwarzania estrów, dla której zastosowana została stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%, oraz dane podmiotów, od których wytwórca zakupił tę biomasę.

10. Dane podmiotów, o których mowa w ust. 9, zawierają oznaczenie firmy dostawcy, adresu jego siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;

25) w art. 30:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem:

- surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, w podziale na surowce rolnicze pozyskane z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i surowce rolnicze pozyskane z gospodarstwa rolnego położonego w kraju trzecim,
- biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, w podziale na biomasę wytworzoną z surowców rolniczych pozyskanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i biomasę wytworzoną z surowców rolniczych pozyskanych w kraju trzecim,
- surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej,
- biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych,
- biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
- poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO_{2eq}/t dla surowców rolniczych oraz w gCO_{2eq}/MJ dla biomasy spełniającej

- kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące uprawy surowców rolniczych,
- pośredników lub przetwórców dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych,
 - kraju pochodzenia – w przypadku surowców rolniczych i biomasy spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju,”
- uchyla się pkt 2,
- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Wytwórcy i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 61), przez przekazanie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biokomponenty (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).”
- c) w ust. 1b:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów ze wskazaniem:
 - a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju,
 - b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
 - c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne,

d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w gCO_{2eq}/MJ dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju.”,

d) uchyla się ust. 2,

e) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Producenci i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96, przez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biopaliw ciekłych, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biopaliwa ciekłe (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).

2b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, lub dokonały rozporządzenia tymi biokomponentami lub zużycia ich na potrzeby własne są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, ze wskazaniem:

a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju,

- b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
 - c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne,
 - d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;
- 2) dostawców poszczególnych rodzajów biokomponentów, o których mowa w pkt 1, ze wskazaniem:
- a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności, a w przypadku gdy dostawcą nie jest podmiot, który wytworzył biokomponent, również nazwy, adresu oraz kraju pochodzenia podmiotu, który wytworzył dany biokomponent,
 - b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy;
- 3) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, o których mowa w pkt 1, które w danym kwartale zostały rozporządzone lub zużyte na potrzeby własne;
- 4) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju.”,
- f) uchyla się ust. 2d,
- g) po ust. 2d dodaje się ust. 2e i 2f w brzmieniu:
- „2e. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale nie dokonały czynności, o których mowa w ust. 2b, są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi

Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oświadczeń o niewykonaniu tych czynności.

2f. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, 1b i 2b, oraz w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2e, umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

h) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.”,

i) uchyla się ust. 4,

j) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1 i 1b oraz ust. 2b, sporządza zbiorczy raport kwartalny dotyczący wytworzonych oraz importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz środowiska, w terminie do 75 dni po zakończeniu kwartału.”,

k) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Zbiorczy raport kwartalny, o którym mowa w ust. 4a, zawiera informacje określone w:

- 1) ust. 1, z wyłączeniem pkt 1 lit. b tiret siódme i lit. c tiret pierwsze i czwarte;
- 2) ust. 1b, z wyłączeniem pkt 2 i pkt 3 lit. a i e;
- 3) ust. 2b, z wyłączeniem pkt 2.”;

26) w art. 30b:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT, informacji, o których mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:”;
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne innych paliw odnawialnych;”;
- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.”;

b) w ust. 1a:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) ilości i rodzaje biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy;”;
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) biokomponenty wytworzone z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne;”;

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:

- 1) świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

- 2) kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a.”,
- d) dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu:

„3. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, sprawozdań kwartalnych sporządzonych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, zawierających informacje dotyczące:

- 1) paliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:
 - a) paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b,
 - b) pozostałe paliwa ciekłe;
- 2) biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
- 3) innych paliw odnawialnych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;
- 4) rodzajów biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, w podziale na:
 - a) biokomponenty, w tym zawarte w paliwach i biopaliwach ciekłych, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importowane lub nabyte wewnątrzspółnotowo,
 - b) pozostałe biokomponenty;
- 5) rodzajów innych paliw odnawialnych, o których mowa w pkt 3;
- 6) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, o których mowa w pkt 4 lit. a – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.

– Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy sporządza sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w ust. 3, na podstawie dokumentów potwierdzających informacje w nim zawarte, w szczególności:

- 1) dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych;
- 2) poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
- 3) faktur VAT.

6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 3 oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 3, sporządza zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych i środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”;

27) w art. 33:

a) w ust. 1:

– pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo biokomponenty, a następnie rozporządza nimi przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 12a ust. 1;”;

- pkt 1d i 1e otrzymują brzmienie:
 - „1d) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28p ust. 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;
 - 1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;”
- po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
 - „3b) będąc wytwórcą wytwarza estry z biomasy, o której mowa w art. 11a;”
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
 - „4a) nie wykonał w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 22a ust. 1;”
- uchyla się pkt 5a,
- po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:
 - „5b) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23b;”
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
 - „6a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawił poświadczenie dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;”
- uchyla się pkt 7a,
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) nie złożył w terminie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1b lub 2b, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, lub podał w tym sprawozdaniu lub oświadczeniu nieprawdziwe dane;”
- po pkt 8a dodaje się pkt 8aa w brzmieniu:
 - „8aa) nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;”
- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1–1e, 2–2b, 3a, 4a, 6, 7–8f kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5000 zł.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3b, kara pieniężna wynosi 1000 zł za każdą tonę estrów wytworzonych z biomasy, o której mowa w art. 11a.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wprowadzonych do obrotu lub wykorzystanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych w ciągu 30 dni poprzedzających kontrolę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru:

$$K = A \times W \times (N - R) / 100 \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K – wysokość kary, wyrażoną w złotych,

A – współczynnik równy 0,20, wyrażony w złotych/MJ,

W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w MJ; wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3,

N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach,

R – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej

lub faktycznej lub zużywanych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne w roku, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”,

e) uchyla się ust. 5b,

f) po ust. 5b dodaje się ust. 5c i 5d w brzmieniu:

„5c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5b, kara pieniężna wynosi 100 zł za każdy MJ biokomponentów, które podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy był obowiązany dodać do paliw ciekłych w celu zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23b, a których udziału nie udokumentował.

5d. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a, kara pieniężna wynosi 100 zł za każdy MJ biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, dla których podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawił poświadczenie.”,

g) w ust. 9:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie pkt 1–2, 3–3b, 8, 8b, 8c, 8f i 9 – Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zakresie pkt 2a, 2b, 4a, 5, 5b, 6a, 8a, 8aa, 8d i 8e – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”;

28) tytuł rozdziału 9 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe”;

29) w rozdziale 9 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Udział biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć, w 2020 r., 7,0% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Do biokomponentów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

3. W 2020 r. udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,1% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”;

30) dodaje się załącznik nr 1 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;

31) w załączniku do ustawy:

a) załącznik do ustawy oznacza się jako załącznik nr 2,

b) uchyla się pkt I.2.,

c) w pkt II.3.:

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – e_{ec} , obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO₂ w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzoną redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną ze spalaniem w pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej.

7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „ e_l ”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664^4 \times 1/20 \times 1/P - e_B,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

⁴⁾ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

- e_i – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowaną zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzoną jako masa [g] równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa [MJ]; grunty uprawne⁵⁾ i uprawy wieloletnie⁶⁾ uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,
 - CS_R – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,
 - CS_A – zasoby węgla, na jednostkę powierzchni, związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; w przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,
 - P – wydajność upraw, mierzoną ilością energii wytwarzanej z biopaliwa na jednostkę powierzchni w jednym roku,
 - e_B – premię o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ za biopaliwo przyznawaną, jeśli biomasa jest otrzymywana z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.”,
- w pkt 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Ograniczenie emisji dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii elektrycznej w kogeneracji – e_{ee}, uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących

⁵⁾ Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).

⁶⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy nośnik energii stosowany w kogeneracji jest pozostałością z przetwarzania lub pozostałością z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa inną niż pozostałości poźniwne.”,

– pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to $e_{ec} + e_l +$ te części e_p , e_{td} i e_{ee} , mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje pozostałość z przetwarzania lub pozostałość z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych pozostałości jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.

W przypadku biokomponentów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie pozostałości z przetwarzania lub pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, z wyjątkiem pozostałości poźniwnych, w tym słomy, plew, kolb oraz wyłoków i łupin orzechów. W obliczeniach ww. pozostałości, mające negatywną wartość energetyczną, uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.

Odpady, pozostałości poźniwne, w tym słomę, plewy, kolby oraz wyłoki, łupiny orzechów i pozostałości z przetwarzania powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania.

W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.”,

d) w pkt II.5. w tabeli „Szczegółowe wartości standardowe dla upraw „ e_{ec} ” zgodnie z definicją w części II.3.”, w kolumnie Biokomponent:

- wiersz ósmy otrzymuje brzmienie: „biometanol z odpadów drzewnych”;
- wiersz dziewiąty otrzymuje brzmienie: „biometanol z drewna uprawianego”;

32) dodaje się załącznik nr 3 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, 785, 898, 1089, 1529, 1566 i 1888) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:
„4c) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i ...);”;
- 2) w art. 401c po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4c, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na wspieranie rozwoju wykorzystania energii elektrycznej w transporcie oraz biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819) w art. 79 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

- „3a) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i);”.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 624) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) paliwa ciekłe:
 - a) benzyny silnikowe, które mogą zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 10,0% objętościowo innych biokomponentów lub do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i ...), stosowane w szczególności w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,

- b) olej napędowy, który może zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 7,0% objętościowo innych biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w szczególności w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;”,
- b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, lub klasyfikowanych do kodów CN 2711 12 97, 2711 13 97 oraz 2711 19 00;”,
- c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, w tym w okresach eksploatacji instalacji odbiegających od normalnych, w szczególności w okresach rozruchu i wyłączania instalacji, klasyfikowany do kodów CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;”,
- d) pkt 14 otrzymuje brzmienie:
 - „14) wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej paliwami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;”,
- e) pkt 25 otrzymuje brzmienie:
 - „25) inne paliwa odnawialne – inne paliwa odnawialne w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”,
- f) pkt 29 otrzymuje brzmienie:
 - „29) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny:
 - a) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu

ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który:

- rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub
 - zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937),
- b) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089, 1387 i 1566), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1,
- c) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, który:
- rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub
 - zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”;

2) w art. 29:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 lipca następnego roku.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych i przekazuje go do dnia 31 sierpnia następnego roku.”;

3) w art. 30b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z zastrzeżeniem art. 30e, do dnia 31 grudnia 2020 r. włącznie, zapewnić minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne, wynoszącą 6%.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, zalicza się wyłącznie biokomponenty zastosowane w tych paliwach.”;

4) w art. 30d w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nazwę i adresy siedzib podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz ich adresy do doręczeń, w przypadku gdy są inne niż adresy ich siedzib, z zastrzeżeniem art. 30c;”;

5) art. 30e otrzymuje brzmienie:

„Art. 30e. 1. Podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b i c, mogą przyjąć obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, do dnia 31 marca każdego roku.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać:

- 1) nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz jego adres do doręczeń, w przypadku gdy jest inny niż adres siedziby, z zastrzeżeniem art. 30c;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotu w odpowiednich rejestrach państwa obcego;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, podmioty, o których mowa w ust. 1, dołączają oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do ich reprezentowania o następującej treści:

- 1) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.);
 - 3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928, z późn. zm.).”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.;

- 2) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. c:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;

- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu benzynami lotniczymi oraz paliwami typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.).”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.”;

- 6) w art. 30g:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego, sporządzone według kodów CN na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyna lub nafta do silników odrzutowych.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki corocznie sporządza i przedstawia Radzie Ministrów, na podstawie sprawozdań rocznych złożonych zgodnie z art. 30i ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, zbiorczy raport roczny dla Komisji Europejskiej, dotyczący ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, w terminie do dnia 15 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej, za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska, raport, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku sprawozdawczym.”;

7) w art. 35c w ust. 3 objaśnienie symbolu „W” otrzymuje brzmienie:

„W – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych na potrzeby własne paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1088) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 30h tej ustawy.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 30g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje za rok kalendarzowy, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 30h tej ustawy.”.

Art. 6. Do oceny realizacji w 2017 r. obowiązku zapewnienia minimalnego udziału biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych, wykorzystywanych przez podmiot obowiązany do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego oraz do kar pieniężnych z tytułu niezrealizowania tego obowiązku stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, na lata 2018 i 2019, wynosi 85%.

Art. 8. Minister właściwy do spraw energii może wydać po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 23 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, na okres począwszy od 2020 r.

Art. 9. Udział biowęglowodorów ciekłych wykorzystanych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, liczony według wartości opałowej w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może przekroczyć:

- 1) 0,3% w 2018 r.;
- 2) 0,5% w 2019 r.

Art. 10. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy zmienianej w art. 1, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, nie może przekroczyć:

- 1) 0,3% w 2018 r.;
- 2) 0,5% w 2019 r.

Art. 11. Minister właściwy do spraw energii może wydać po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 23 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na okres począwszy od 2020 r.

Art. 12. Na lata 2018 i 2019 wysokość współczynników redukcyjnych, o których mowa w art. 23 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi:

- 1) 0,86 – w 2018 r.;
- 2) 0,82 – w 2019 r.

Art. 13. Minister właściwy do spraw energii może wydać po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 23b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, na okres począwszy od 2020 r.

Art. 14. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały wpis do rejestru podmiotów sprowadzających w zakresie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie ich rozporządzenia przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, stają się podmiotami sprowadzającymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1–1b, 2–2b i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zbiorczych raportów kwartalnych, o których mowa w art. 30 ust. 4 i 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, oraz do kar pieniężnych za niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2 i 2b, za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Sprawozdania, o których mowa w art. 30 ust. 1–1b, 2b i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy składa się za pierwszy kwartał 2018 r.

Art. 17. Oświadczenie, o którym mowa w art. 30 ust. 2e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy składa się za pierwszy kwartał 2018 r.

Art. 18. Do sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanych za lata do 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. Sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za 2018 r.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 11 lit. b w zakresie dodawanego art. 23 ust. 1d i 1e, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

„Załącznik nr 1

Część A. Surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:

- 1) algi, jeżeli są hodowane na lądzie, w stawach lub w fotobioreaktorach;
- 2) frakcja ulegająca biodegradacji pochodząca z przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, ale nie pozyskiwana w ramach selektywnego zbierania odpadów z gospodarstw domowych mającego na celu osiągnięcie poziomów, o których mowa w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289);
- 3) bioodpady, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pochodzące z gospodarstw domowych zbierane selektywnie zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 24 tej ustawy;
- 4) frakcja biomasy pochodząca z odpadów przemysłowych, nienadająca się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt, w tym materiał z detalu i hurtu oraz z przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem surowców wymienionych w części B niniejszego załącznika;
- 5) słoma;
- 6) obornik i osad ściekowy;
- 7) ścieki z zakładów wyłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy;
- 8) smoła oleju talowego;
- 9) surowa gliceryna;
- 10) wytłoczyny z trzciny cukrowej;
- 11) wycinki z winogron i osad winny z drożdży;
- 12) łupiny orzechów;
- 13) łuski nasion;
- 14) kolby oczyszczone z ziaren kukurydzy;
- 15) frakcja biomasy z gospodarki leśnej, taka jak kora, gałęzie, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny oraz frakcja biomasy z gałęzi przemysłu opartych na leśnictwie;

- 16) inny niespożywczy materiał celulozowy, określony w art. 2 ust. 1 pkt 32b;
- 17) inny materiał lignocelulozowy określony w art. 2 ust. 1 pkt 32a, z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych;
- 18) inne paliwa odnawialne;
- 19) wychwytywanie i wykorzystanie dwutlenku węgla na potrzeby transportu, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 20) bakterie, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Część B. Surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:

- 1) zużyty olej kuchenny;
- 2) tłuszcze zwierzęce.”

„Załącznik nr 3

Część A. Tymczasowe szacowane emisje surowców dla biokomponentów i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)¹⁾

Grupa surowców	Średnia (*)	Zakres między percentylami uzyskany z analizy wrażliwości (**)
Rośliny wysokoskrobiowe	12	8–16
Rośliny cukrowe	13	4–17
Rośliny oleiste	55	33–66

(*) Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców.

(**) Przedstawiony tu zakres oddaje 90% wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. Percentyl 5. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5% obserwacji (tj. 5% łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$). Percentyl 95. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95% obserwacji (tj. 5% łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).

Część B. Biokomponenty i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.

W przypadku biokomponentów i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:

- 1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
- 2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatu (IPCC); grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw wieloletnich²⁾. W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (e) należy obliczać zgodnie z załącznikiem nr 1 pkt II.3. pkt 7.”.

¹⁾ Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z pozostałościami, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.

²⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z lodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, z późn. zm.) (dalej: „ustawa”) został przygotowany, w szczególności w związku z koniecznością wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. *zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych* (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1) (dalej: „dyrektywa 2015/1513”). Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw dokonuje zmian w ustawach:

1. z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, 785, 898, 1089, 1529, 1566 i 1888),
2. z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819),
3. z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928, z późn. zm.) (dalej: „ustawa o systemie monitorowania”), co wynika m.in. z zakresu dyrektywy 2015/1513,
4. z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014 r. poz. 1088).

Obowiązująca ustawa *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* reguluje sposób funkcjonowania rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce. Przepisy ww. ustawy implementują do krajowego systemu prawnego przepisy dyrektywy 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. *w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE* (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.) (dalej: „dyrektywa 2009/28/WE”) w zakresie odnoszącym się do biokomponentów. Dotyczą one przede wszystkim realizacji, na poziomie Unii Europejskiej, celu w zakresie udziału energii odnawialnej w transporcie w 2020 r. w wysokości 10%, jak również spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty wykorzystane do realizacji ww. celu. Zaliczanie na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE oraz możliwość ich zakwalifikowania do objęcia systemami wsparcia publicznego jest ściśle uzależnione od spełnienia przez

biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju. Kryteria te obejmują m.in. wymagane minimalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki zastosowaniu biokomponentów w stosunku do emisji, których źródłem byłyby paliwa kopalne, jak również wskazanie terenów, z których nie należy pozyskiwać surowców służących do wytwarzania biokomponentów.

Przepisy dyrektywy 2015/1513 wprowadzają zmiany w dyrektywie 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. *odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG* (Dz. Urz. L 350 z 28.12.1998, str. 58) (dalej: „dyrektywa 98/70/WE”), jak również w dyrektywie 2009/28/WE w zakresie dotyczącym m.in. stosowania biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych. Najważniejsze zmiany, jakie wprowadza dyrektywa 2015/1513 związane są z (1) ograniczeniem stosowania biokomponentów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, oraz ze (2) wzrostem wykorzystania tzw. biopaliw zaawansowanych (z ang. *advanced biofuels*). Istotnym elementem dyrektywy 2015/1513 jest także kwestia kalkulacji emisji wynikającej z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, tzw. ILUC (z ang. *Indirect Land Use Change*).

W preambule dyrektywy 2015/1513 wskazano, że w ramach przygotowania procesu przestawiania się na biopaliwa zaawansowane oraz minimalizowania całkowitych skutków pośredniej zmiany użytkowania gruntów, właściwe jest ograniczenie ilości biokomponentów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to biokomponenty mogą być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE, bez ograniczania całkowitego zużycia tych biokomponentów. Zgodnie z art. 193 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ustalenie limitu na poziomie Unii pozostaje bez uszczerbku dla możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie niższych limitów w odniesieniu do ilości biokomponentów wytwarzanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych

jako uprawy główne, które mogą być zaliczane na poziomie krajowym na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE.

Ograniczenie ilości biokomponentów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które mogą być zaliczane na poczet realizacji celu określonego w dyrektywie 2009/28/WE nie ma wpływu na swobodę ustalania przez państwa członkowskie własnej ścieżki osiągnięcia wymaganego udziału konwencjonalnych biokomponentów stosowanych w paliwach i biopaliwach ciekłych w ramach łącznego celu wynoszącego 10% w 2020 r. W ten sposób biokomponenty wytwarzane przez instalacje działające przed końcem 2013 r. mają w dalszym ciągu pełny dostęp do rynku.

Ponadto, zgodnie z postanowieniami preambuły do dyrektywy 2015/1513, pożądane jest osiągnięcie do 2020 r. wysokiego poziomu zużycia biopaliw zaawansowanych w Unii Europejskiej. W związku z powyższym, każde państwo członkowskie powinno promować stosowanie biopaliw zaawansowanych oraz dążyć do osiągnięcia minimalnego poziomu ich zużycia na swoim terytorium przez ustalenie niewiążących celów krajowych, zmierzając do ich osiągnięcia w ramach obowiązku zapewnienia, by udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu wynosił w 2020 r. co najmniej 10% końcowego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim. Jeżeli są dostępne, plany państw członkowskich dotyczące osiągnięcia ich krajowych celów powinny zostać opublikowane, aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność rynku.

Dyrektywa 2015/1513 rozszerza także obowiązki sprawozdawcze względem państw członkowskich, jak również względem uznanych systemów dobrowolnych (uznanych przez Komisję Europejską, w drodze decyzji, systemów certyfikacji gwarantujących spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju). W sytuacji gdy uznane systemy dobrowolne odgrywają coraz ważniejszą rolę w dostarczaniu dowodów zgodności z wymogami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE, zmiana ta ma na celu zwiększenie przejrzystości oraz poprawę nadzoru nad tymi systemami sprawowanego przez Komisję Europejską.

Ponadto nowelizacja ustawy ma na celu dostosowanie przepisów prawa krajowego do aktualnej sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce. Potrzeba

wprowadzenia zmian wynika z uwag i propozycji zgłoszonych przez organy administracji państwowej, inne instytucje związane z funkcjonowaniem rynku, jak również podmioty funkcjonujące na tym rynku. Są to w szczególności zmiany, których celem jest dostosowanie lub doprecyzowanie przepisów, optymalizację dotychczasowych obowiązków sprawozdawczych lub ułatwienie realizacji obowiązków nałożonych na podmioty zobowiązane.

W celu prawidłowego wdrożenia przepisów dyrektywy 2015/1513 niezbędne jest wprowadzenie w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nowych definicji, takich jak: *rośliny wysokoskrobiowe, pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, pozostałość z przetwarzania, materiał lignocelulozowy, niespożywczy materiał celulozowy, zużyty olej kuchenny oraz tłuszcze zwierzęce*. Należy wskazać, że pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa oraz pozostałości z przetwarzania to dwa rozłączne zbiory substancji, co oznacza, że substancja zawarta w jednym zbiorze nie mieści się w zakresie drugiego zbioru.

Ponadto dokonano zmiany definicji *innych paliw odnawialnych*. Dotychczasowa definicja w brzmieniu: „inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, z późn. zm.), stosowane w silnikach;” została zastąpiona następującą definicją: „inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, z późn. zm.), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;”. Zmiana ma na celu wyłączenie z zakresu tej definicji paliw odnawialnych stosowanych w transporcie pochodzących z biomasy – w celu dostosowania brzmienia definicji do treści definicji zawartej w dyrektywie 2015/1513. Z biomasy wytwarzane są biokomponenty, które przeznaczone są do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, które zostały już zdefiniowane w przepisach ustawy.

Niniejszy projekt ustawy wprowadza zmiany w art. 23 ust. 4a ustawy. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu oparte było na art. 21 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, zgodnie z którym dla celów wykazania spełnienia krajowych obowiązków stosowania energii ze źródeł odnawialnych nałożonych na operatorów oraz osiągnięcia celu w zakresie

stosowania energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich formach transportu, o którym mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE, wkład biopaliw wytworzonych z odpadów, pozostałości, niespożywczego materiału celulozowego oraz materiału lignocelulozowego uznaje się za dwukrotnie większy od wkładu innych biopaliw.

W dyrektywie 2015/1513 uchylono powyższy przepis, jednocześnie wprowadzając załącznik IX do dyrektywy 2009/28/WE. Załącznik ten został podzielony na dwie części: A i B. Część A określa surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2009/28/WE jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej, natomiast część B określa surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2009/28/WE jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej. Treść załącznika IX dyrektywy 2009/28/WE zostanie wdrożona do prawodawstwa krajowego przez dodanie do ustawy załącznika nr 1. Natomiast art. 23 ust. 4a (który stanowił wdrożenie art. 21 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, który został uchylony dyrektywą 2015/1513) otrzymał nowe brzmienie:

„4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium uznaje się za dwukrotnie wyższy, w części, w jakiej zostały one wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.”. Jednocześnie wprowadzono przepis, na mocy którego ww. udział nie może być wyższy niż 1,5%. Wprowadzenie powyższego limitu jest związane z brakiem, na etapie procedowania niniejszej ustawy, pełnej wiedzy odnośnie do możliwości surowcowych oraz technologicznych branży. Według aktualnego stanu wiedzy nie przewiduje się możliwości stosowania podwójnego zaliczania określonych biokomponentów do realizacji NCW w ilości wyższej niż wskazana powyżej wartość.

Projektowana ustawa przewiduje, że minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż wynikający z ust. 4ba ustawy, udział biokomponentów, o których mowa w art. 23 ust. 4a ustawy, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w zakresie możliwości wykorzystania tych surowców do wytwarzania biokomponentów oraz ich dostępność.

Art. 10 projektowanej ustawy wskazuje, że udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący NCW lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, nie może przekroczyć:

- 1) 0,3% w 2018 r.;
- 2) 0,5% w 2019 r.

Udziały wskazane powyżej odnoszą się do wartości energetycznej tych biokomponentów przed ich podwójnym zaliczeniem do realizacji celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 11 projektowanej ustawy minister właściwy do spraw energii może wydać po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 23 ust. 4c ustawy, na okres począwszy od 2020 r. Limit ten może zostać ustalony wyłącznie na poziomie niższym niż określony w projektowanym art. 23 ust. 4ba ustawy, czyli nie więcej niż 1,5%.

W przypadku niewydania przez ministra właściwego do spraw energii rozporządzenia na podstawie delegacji z art. 23 ust. 4c, obowiązujący jest poziom określony w art. 23 ust. 4ba ustawy.

Dyrektywa 2015/1513 wprowadza także ograniczenie stosowania biopaliw produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to biopaliwa mogą być zaliczane na poczet realizacji celu określonego w dyrektywie 2009/28/WE. Zgodnie z dodaną w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE lit. d, do obliczenia biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne nie może przekraczać 7% końcowego zużycia energii w sektorze transportu w państwach członkowskich w 2020 r. Biopaliw produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX nie wlicza się do limitu określonego w akapicie pierwszym niniejszej litery.

Ponadto dyrektywa 2015/1513 zakłada wzrost wykorzystania tzw. biopaliw zaawansowanych. Zgodnie z dodaną w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE lit. e każde państwo członkowskie dąży do osiągnięcia celu, jakim jest minimalny poziom zużycia na ich terytorium biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX. W związku z tym, do dnia 6 kwietnia 2017 r., każde państwo członkowskie ustala krajowy cel, do którego osiągnięcia dąży. Wartością referencyjną dla tego celu jest 0,5 punktu procentowego w wartości energetycznej udziału energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w roku 2020, o którym mowa w akapicie pierwszym, zaspokajane z biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX.

Mając na uwadze powyższe, zmieniono tytuł rozdziału 9 (wskazano również przepisy epizodyczne) oraz dodano w rozdziale 9 nowy art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Udział biokomponentów wytworzonych ze zbóż i innych roślin wysokokrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć w 2020 r. 7% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Do biokomponentów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

3. W 2020 roku udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,1% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”.

W dyrektywie 2015/1513 dokonano zmiany w art. 17 ust. 2 dyrektywy 2008/29/WE odnoszącym się do kryterium, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych

w związku z wykorzystaniem biopaliw. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem tego przepisu, począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikających z wykorzystania biopaliw i biopłynów uwzględnionych do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a, b i c, wynosi co najmniej 50%. Od dnia 1 stycznia 2018 r. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60% dla biopaliw i biopłynów wytworzonych w instalacjach, które rozpoczęły produkcję w dniu 1 stycznia 2017 r. lub później. Zgodnie ze zmienionym przepisem, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, uwzględnionych do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy, wynosi co najmniej 60% w przypadku biopaliw i biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r. W przypadku instalacji, które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa zapewniają ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35% do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50% od dnia 1 stycznia 2018 r. Powyższe zobowiązanie zostało już wprowadzone w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1986).

W dyrektywie 2015/1513, w załączniku II, dokonano zmian w załączniku V część C pkt 7 dyrektywy 2009/28/WE. Zmiany te zostały implementowane przez wprowadzenie zmian w pkt II.3. pkt 7 załącznika nr 2 do ustawy (dotychczasowy załącznik do ustawy oznaczono jako „załącznik nr 2”).

Uchylono także pkt I.2 załącznika do ustawy (po zmianie ustawy – załącznik 2). Zmiana ta nie wynika ze zmian wprowadzonych w załączniku do dyrektywy 2009/28/WE. Wynika ona natomiast ze zmiany brzmienia art. 19 ust. 3 tej dyrektywy, który do ustawy został wdrożony w pkt I.2 dotychczas obowiązującego załącznika do ustawy. Dyrektywa 2015/1513 nadaje ww. przepisowi nowe brzmienie, w związku z czym pkt I.2. dotychczas obowiązującego załącznika do ustawy traci aktualność.

W dyrektywie 2015/1513 wprowadzono także dwa nowe załączniki do dyrektywy 2009/28/WE: załącznik VIII oraz załącznik IX. Załącznik VIII został wprowadzony do ustawy przez dodanie załącznika nr 3, natomiast załącznik IX przez dodanie załącznika nr 1.

Załącznik nr 3, w części A, określa tymczasowe szacowane emisje surowców dla biopaliw i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów

($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$) (dla zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych oraz roślin oleistych), natomiast w części B biopaliwa i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.

Załącznik nr 1 w części A określa natomiast surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 ustawy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej oraz, w części B surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 23 ust. 1 ustawy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej. Część A załącznika nr 1 jest ściśle powiązana z nowym art. 35a ust. 3 ustawy, zgodnie z którym w 2020 r. udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,1% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy (NCW), lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

Dyrektywa, na podstawie uzasadnionych czynników wymienionych w art. 3 ust. 4 lit. e, umożliwia ustalenie wartości udziału biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika IX niższej niż referencyjna 0,5%. Opierając się na czynnikach obiektywnych, takich jak ograniczony potencjał zrównoważonej produkcji biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw, wyszczególnionych w części A załącznika IX, oraz ograniczona dostępność na rynku takich biopaliw po racjonalnych cenach, podjęto decyzję o obniżeniu minimalnego udziału do poziomu 0,1%. Podyktowane to jest obecnym brakiem w Polsce wytwórni biokomponentów opartych na nowatorskich technologiach oraz ograniczonym potencjałem surowcowym dla wytwórni bazujących na istniejących instalacjach. Szacuje się, że wymagany udział energii pochodzącej z biokomponentów zaawansowanych, wytworzonych z dostępnych aktualnie odpadów na istniejących instalacjach, w przypadku ustalenia celu na poziomie referencyjnym, spełniony byłby zaledwie w zakresie około 6,5% punktu procentowego z założonego udziału 0,5%.

Przepisy projektu ustawy wprowadzają również zmiany będące wynikiem postulatów organów administracji państwowej, mających na celu ujednoczenie funkcjonowania dotychczasowych przepisów i nadanie im jednoznacznego charakteru.

Poza zmianami definicji w art. 2 ust. 1 ustawy wynikającymi z konieczności wdrożenia przepisów dyrektywy 2015/1513, dokonano także zmian m.in. w definicjach „importu” oraz „nabycia wewnątrzspółnotowego”, co wynika z konieczności zmiany wyrażenia „Wspólnoty Europejskiej” na wyrażenie „Unia Europejska”. Wprowadzono również zmianę w definicji składu podatkowego przywołując ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, z późn. zm.) – art. 2 ust. 1 pkt 10 tej ustawy.

W art. 2 w ust. 1 w pkt 11 ustawy dokonano zmiany definicji biopaliw ciekłych, która jest konsekwencją zmian wprowadzonych w definicji paliw ciekłych, oraz dodano definicję terminów: *paliwa* i *współwodornienie* w celu umożliwienia stosowania do realizacji NCW produktów (tj. biokomponentów) powstających w procesach jednoczesnej hydorafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, z których następnie powstają paliwa (szczegółowo ta kwestia została opisana w dalszej części uzasadnienia).

W art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy wprowadzono także zmianę w definicji podmiotu sprowadzającego. Dotychczas zakres prowadzonej przez ten podmiot działalności obejmował takie czynności jak import lub nabycie wewnątrzspółnotowe biokomponentów, a następnie ich sprzedaż lub zbycie w innej formie. W niniejszym projekcie ustawy zmieniono definicję w taki sposób, aby możliwe było uwzględnienie sytuacji, w której biokomponenty są importowane lub nabywane wewnątrzspółnotowo przez wyspecjalizowany podmiot. Nowelizowana definicja podmiotu sprowadzającego uwzględnia również przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1156) (dalej: „ustawie pakiet energetyczny”), wprowadzające w miejsce pojęcia: „sprzedaż lub zbycie w innej formie” sformułowanie: „rozporządzenie przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej”.

W konsekwencji wprowadzonych zmian w definicji podmiotu sprowadzającego niezbędne było wprowadzenie zmian w pozostałych przepisach ustawy odnoszących się do działalności tego podmiotu, mających na celu dostosowanie ich brzmienia do treści nowelizowanej definicji. W związku z powyższym zmiany zostały wprowadzone w następujących przepisach ustawy: art. 12a, art. 12b pkt 2 i 4, art. 12c ust. 1 i ust. 4 pkt 1, art. 30 oraz art. 33. Ponadto, m.in. na skutek zmiany wprowadzonej w art. 2 ust. 1 pkt 20a

ustawy, dokonano zmian w art. 30 ustawy ust. 1b, dokonano zmiany w ust. 4a tego artykułu oraz dodano nowy ust. 4b.

Ponadto w art. 14 projektu ustawy wprowadzono przepis, na mocy którego podmioty, które przed dniem wejścia w życie tej ustawy uzyskały wpis do rejestru podmiotów prowadzących w zakresie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie ich rozporządzenia przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej stają się podmiotami prowadzącymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (przepis wprowadzony w związku ze zmianą zakresu działalności podmiotu prowadzącego).

Wprowadzono również zmianę w art. 2 ust. 1 pkt 24, w definicji NCW, przez wskazanie, że do realizacji celu zalicza się biokomponenty zawarte w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, co pozwala uniknąć niepożądanego interpretacji, że do tego celu zalicza się również biokomponenty, które nie zostały dodane do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, a jedynie zostały rozporządzone przez podmiot realizujący NCW.

Dokonano także zmiany w art. 6 ustawy, w związku z faktem, że obecne brzmienie tego przepisu powoduje, że Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR) prowadzi jednocześnie dwa rejestry wytwórców – jeden zawierający dane teleadresowe oraz drugi niezawierający tych danych, przeznaczony do publikacji na stronie internetowej KOWR. Ponadto, zgodnie z art. 7 ustawy, w brzmieniu obecnie obowiązującym, wytwórca wpisany do rejestru wytwórców jest obowiązany informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze wytwórców, w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod rygorem wykreślenia z rejestru wytwórców. Przepis powoduje, że Dyrektor Generalny KOWR może, w uzasadnionych przypadkach, podjąć decyzję o wykreśleniu wytwórcy z rejestru w sytuacji nieprzekazania w terminie informacji np. o zmianie numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej.

W celu uniknięcia konieczności dokonywania zbędnych czynności w postaci jednoczesnego prowadzenia dwóch rejestrów (mając na uwadze fakt, że inne dane teleadresowe znajdują się we wniosku o wpis do rejestru, który to wniosek znajduje się w aktach sprawy danego przedsiębiorcy), jak również w celu uniknięcia możliwości

wykreślenia wytwórcy z rejestru z powodu niepoinformowania organu rejestrowego o zmianie innych danych teleadresowych (np. numer telefonu, adres e-mail) dokonano zmiany w art. 6 ustawy, któremu nadano brzmienie: „*Art. 6. 1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1–3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.*”. W konsekwencji dokonano zmian w art. 6 ust. 3 ustawy.

W celu ujednoczenia przepisów dotyczących rejestrów prowadzonych przez Dyrektora Generalnego KOWR analogiczna zmiana została wprowadzona w przepisach dotyczących rejestrów: podmiotów sprowadzających (art. 12d ustawy), administratorów systemów certyfikacji (art. 28m ustawy) oraz jednostek certyfikujących (art. 28s ustawy).

W artykule 12b pkt 2 i 4 ustawy wprowadzono zmiany wynikające ze zmiany definicji podmiotu sprowadzającego – dostosowanie do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto w art. 12b pkt 3 ustawy dokonano zmiany, zgodnie z którą podmiot sprowadzający powinien posiadać zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego, o ile taki obowiązek wynika z odrębnych przepisów. Powyższa zmiana wynika z faktu, że ustawa o podatku akcyzowym przewiduje szereg zezwoleń na prowadzenie działalności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych. Oprócz zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego podmiot może również posiadać np. zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jako zarejestrowany odbiorca lub na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jako zarejestrowany wysyłający. Zasadne jest zatem rozszerzenie przepisu ustanawiającego warunki, które powinien spełnić podmiot sprowadzający i uwzględnienie wszystkich możliwych zezwoleń wymaganych przez ustawę o podatku akcyzowym.

W art. 22 ust. 3 ustawy wprowadzono zmianę, na podstawie której akredytowane jednostki certyfikujące będą zobowiązane do informowania organu rejestrowego o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia. Powyższa zmiana wynika z dotychczasowych doświadczeń – akredytowane jednostki certyfikujące przekazywały organowi rejestrowemu powyższe informacje nieregularnie, zazwyczaj jako informacje zbiorcze z dłuższego okresu lub w ogóle ich nie przekazywały.

W art. 27 ust. 1 ustawy dokonano zmiany w pkt 1, który dotychczas ma następujące brzmienie: „1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu”. Przepis ten został uzupełniony o fragment „lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych” i otrzymał brzmienie: „1) *jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych*”. Powyższa zmiana wynika z faktu, że zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych powinny spełniać wymagania jakościowe potwierdzone certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące. Obecne brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy nie jest spójne z brzmieniem art. 22 ust. 1 ustawy. W konsekwencji, obecne przepisy nie umożliwiają Inspekcji Handlowej przeprowadzania kontroli jakości biokomponentów wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

W celu uporządkowania przepisów ustawy wprowadzono także zmiany w art. 28y ustawy. Zgodnie z tym przepisem jednostka certyfikująca niezwłocznie informuje organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu. Jednocześnie, zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1e ustawy, karze pieniężnej podlega ten, kto będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1 ustawy, nie przekazał organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y tej ustawy.

Z uwagi na fakt, iż pojęcie „niezwłocznie” użyte w art. 28y ustawy nie jest pojęciem precyzyjnym, ustalenie czy przedsiębiorca w prawidłowy sposób wypełnił przedmiotowy obowiązek jest możliwe dopiero w trakcie postępowania wyjaśniającego. W celu uniknięcia wątpliwości dotyczących złożenia ww. informacji nadano nowe brzmienie art. 28y ustawy: „*Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od jego wydania lub cofnięcia.*”. Jednocześnie, w celu umożliwienia weryfikacji przez Dyrektora Generalnego KOWR prawidłowości i terminowości wykonania ww. obowiązku, wprowadzono zmianę w art. 33 ust. 1 pkt 1e ustawy, który otrzymał brzmienie: „*1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;*”. Analogiczne zmiany zostały wprowadzone w przepisach dotyczących administratora systemu certyfikacji (w art. 28p ust. 2 ustawy,

zgodnie z którym administrator systemu certyfikacji niezwłocznie informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, jak również w przepisach karnych – art. 33 ust. 1 pkt 1d ustawy).

Zmiana dokonana w art. 28b ust. 4 ma na celu zaprezentowanie w sposób usystematyzowany wszystkich możliwości, jakie są dostępne w celu wskazania wartości emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych przeznaczonych do wytworzenia biokomponentów. Wprowadzona zmiana, zgodna z przepisami dyrektywy 2009/28/WE oraz zasadami obowiązującymi w uznanych systemach certyfikacji, umożliwia wykorzystanie w tym celu: (1) wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych zawartych w załączniku nr 2 do ustawy, (2) wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczonych w wykazie, który został wydany w drodze obwieszczenia przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi lub (3) wartości rzeczywistych dla tych upraw, pod warunkiem ich wyznaczenia (oblicza się je zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy. W szczególności dwa ostatnie punkty wymienione w tym zestawieniu pozwalają producentom rolnym lub podmiotom certyfikowanym na wskazanie korzystniejszych wartości emisji. Zaproponowane rozwiązanie jest zgodne z dyrektywą 2009/28/WE i jednocześnie poprawia konkurencyjność krajowych producentów rolnych, zajmujących się wytwarzaniem surowców rolnych przeznaczonych do wytwarzania biokomponentów.

W art. 28b ust. 6 ustawy zawarto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do ogłoszenia, w drodze obwieszczenia, wykazu wartości emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych na obszarach województw, niższych od wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy – przy uwzględnieniu wykazu wartości zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji. Wykaz ten może zostać, na podstawie art. 19 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, opracowany i przedstawiony Komisji Europejskiej w formie sprawozdania. Komisja może, na podstawie znowelizowanej dyrektywą 2015/1513 art. 19 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE, zaakceptować ww. sprawozdanie w drodze decyzji. Zaakceptowane sprawozdanie jest następnie publikowane na oficjalnej stronie Komisji Europejskiej, a wartości w nim wskazane mogą być stosowane przez podmioty funkcjonujące na rynku.

Ogłoszenie przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wykazu wartości emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych na obszarach województw, niższych od wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy jest zatem wyłącznie poinformowaniem o wysokości wartości zawartych w sprawozdaniu zaakceptowanym przez Komisję Europejską. W związku z tym nie jest zasadne ogłaszanie ww. wykazu w drodze aktu prawnego powszechnie obowiązującego. Obwieszczenie służy wyłącznie poinformowaniu o stanie istniejącym.

Poza ww. zmianami postulowanymi przez organy administracji publicznej, projekt zawiera również pakiet rozwiązań mających na celu zwiększenie skuteczności eliminowania lub identyfikowania nieuczciwych przedsiębiorców, jak również poprawiających skuteczność działania organów administracji państwowej w celu zapobiegania nieuczciwym praktykom związanym z obrotem biokomponentami i paliwami objętymi obowiązkiem NCW.

Należy również mieć na uwadze, iż niezależnie od przyjętych rozwiązań prawnych, dających dodatkowe narzędzia prawne organom administracji publicznej, celowe jest również skoordynowanie działań tych resortów oraz organów administracji, które współuczestniczą w procesie monitorowania prawidłowości realizacji NCW oraz właściwości przepisów prawnych w tym zakresie, w celu poszerzenia wymiany informacji oraz poprawy skuteczności prowadzonych działań. Szczególna rola spoczywa w tym kontekście na działaniach ministra właściwego do spraw energii, który zgodnie z art. 128 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, z późn. zm.), monitoruje funkcjonowanie instrumentów wspierających pozyskiwanie i wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych i działań mających na celu ich wykorzystanie oraz (pkt 3 ww. art.) podejmuje działania mające na celu usprawnienie procedur mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych. Powyższe przepisy, w powiązaniu z tym, że biokomponenty są jedną ze składowych odnawialnych źródeł energii, wskazują na wiodącą rolę Ministra Energii jako inicjatora mających na celu koordynację mechanizmów monitorujących funkcjonowanie tego rynku.

Projekt ustawy wprowadza również szereg zmian prawnych mających na celu usprawnienie procesu monitorowania prawidłowości realizacji NCW oraz zwiększenie efektywności eliminowania nadużyć w tym obszarze. W związku z powyższym, wprowadzono szereg rozwiązań prawnych mających na celu realizację ww. celów, jak

również zapewnienie większej przejrzystości rynku, szczególnie w zakresie tych podmiotów, które obowiązkiem NCW są w danym roku kalendarzowym objęte. Dodano nowy art. 11a, zgodnie z którym do wytwarzania biokomponentów przez wytwórców nie będzie można stosować biomasy będącej produktami działów powiązanych z rolnictwem (zgodnie z definicją biomasy zawartą w przepisach ustawy), przy dostawie której została zastosowana stawka podatku VAT wyższa niż 5%. Wprowadzone ograniczenie nie odnosi się natomiast do pozostałych rodzajów biomasy, tj. odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, a także ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych.

W praktyce funkcjonowania przedsiębiorców i z uwagi na obowiązujące przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, do wytwarzania biokomponentów (estrów) w oparciu o biomasę będącą produktami działów powiązanych z rolnictwem będzie można w tej kategorii surowców stosować jedynie te, o których jest mowa w art. 41 ust. 2a w związku z pozycją 20 załącznika nr 10 do tej ustawy (a więc jedynie sklasyfikowane według PKWiU w grupowaniu 10.4 oleje i tłuszcze roślinne – wyłącznie jadalne, podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT według stawki w wysokości 5%).

Wprowadzone rozwiązanie ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której nieuczciwe podmioty działające na rynku pośrednictwa obrotu olejami roślinnymi w sposób sztuczny kreują rynek olejów technicznych, tj. olejów roślinnych, dla których zastosowano stawkę VAT 23%. Możliwość dokonania przekwalifikowania towaru zakupionego w zakładzie produkującym czysty olej roślinny objęty 5% stawką VAT, na olej niebędący olejem jadalnym, dla którego VAT wynosi 23%, sprzyja powstawaniu działalności przestępczej, zwiększając jej opłacalność.

W związku z faktem, że oleje nabywane do produkcji estrów zasadniczo są olejami jadalnymi (posiadają cechę jadalności), wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym olej roślinny (tj. olej rzepakowy, olej sojowy lub inne oleje roślinne), do którego zastosowana byłaby 23% stawka VAT, nie będzie mógł być wykorzystywany do produkcji estrów przyczyni się w praktyce do wyeliminowania procederu polegającego na fikcyjnej zamianie rodzaju sprzedawanego oleju na olej o charakterze niespożywczym objętym wyższą stawką VAT, a w efekcie do ograniczenia nadużyć w tym obszarze.

Zgodnie z zaproponowanymi przepisami, do wytwarzania biokomponentów nie będzie można stosować innej biomasy będącej produktami działów powiązanych z rolnictwem

(zgodnie z definicją biomasy z ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych) niż tej, która została oznaczona stawką 5% VAT. W praktyce funkcjonowania przedsiębiorców i z uwagi na obowiązujące przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, do wytwarzania biokomponentów w oparciu o ten surowiec (a więc olej roślinny, wyższe kwasy tłuszczowe, oleiny, itp.) będzie można w tej kategorii surowców stosować jedynie te, które posiadają cechy produktów jadalnych i w związku z tym objęte są stawką 5% VAT.

Jednocześnie, przepisy dotyczące sankcji z tytułu niezastosowania się do art. 11a nie uwzględniają przypadku karania z tytułu wykorzystywania do wytwarzania biokomponentów odpadów mimo, iż będą objęte stawką 23% VAT. Definicja biomasy dopuszcza bowiem również stosowanie odpadów – zatem po uzyskaniu dokumentów potwierdzających odpadowy charakter tego surowca, będą one mogły mieć nadal zastosowanie w produkcji. Ich stosowanie przez wytwórców będzie jednak w praktyce istotnie ograniczone, ponieważ projekt ustawy wprowadza limit w przypadku stosowania surowców uprawniających do podwójnego naliczania w wysokości: 0,3% w 2018 r. oraz 0,5% w 2019 r. – zgodnie z art. 10 projektu ustawy.

Zaproponowane rozwiązanie zawiera również przepisy, zgodnie z którymi Dyrektor Generalny KOWR wymierza karę pieniężną wytwórcy, który nie zastosował się do wskazanego w art. 11a ograniczenia. Ponadto w dodawanym art. 29 ust. 9 wprowadzono przepis, na podstawie którego Dyrektor Generalny KOWR został uprawniony do przekazywania pozyskiwanych w trakcie prowadzonych kontroli informacji na temat biomasy wykorzystywanej do produkcji biokomponentów, dla której zastosowano 23% stawkę VAT oraz dane dostawców tej biomasy. Wprowadzone rozwiązanie ma na celu umożliwienie organom kontrolnym podległym ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych skuteczniejszego sprawowania monitoringu rynku pośredników zajmujących się dostawami biomasy wykorzystywanej do wytwarzania estrów.

Proponowane rozwiązanie eliminuje mechanizm oszustw z praktyki gospodarczej oraz wprowadza instrumenty pozwalające na skuteczniejsze sprawowanie nadzoru nad rynkiem.

Projekt ustawy przewiduje także wprowadzenie zmian w art. 14 ustawy, który reguluje zasady wytwarzania przez rolników biopaliw na własny użytek. Dokonano zmiany w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy, która umożliwi rolnikom wykonywanie ww. czynności bez

konieczności posiadania składu podatkowego. Będą oni mogli prowadzić produkcję biopaliw ciekłych na własny użytek poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Działanie takie ma uprościć prowadzenie działalności w ww. zakresie przez rolników.

Projekt ustawy zakłada, przez wprowadzenie nowego art. 22a, obowiązek corocznego informowania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) o dokonaniu czynności powodujących, że dany podmiot został objęty obowiązkiem realizacji NCW. Obowiązkiem tym zostały objęte wszystkie podmioty, które w trakcie roku kalendarzowego po raz pierwszy dokonały czynności, o których mowa w definicji podmiotu realizującego NCW, powodujących, iż stały się one podmiotami zobowiązanymi do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy. Nowy obowiązek dotyczy również tych podmiotów, które prowadziły działalność gospodarczą jedynie przez część roku kalendarzowego oraz podmiotów, które wykonały co najmniej jedną z ww. czynności jednokrotnie w ciągu roku kalendarzowego. Zgodnie z przepisami projektu ustawy, informacje wskazujące na fakt objęcia obowiązkiem realizacji NCW należy przekazywać Prezesowi URE corocznie, przedkładając stosowną informację Prezesowi URE pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia wykonania czynności, które powodują objęcie obowiązkiem NCW. Należy wskazać, że istnieje również możliwość dokonywania zgłoszenia w formie elektronicznej. Brak przekazania informacji zgodnie z wymogami art. 22a ustawy lub przekazanie ww. informacji Prezesowi URE po ustawowym terminie będzie powodowało nałożenie kary pieniężnej na taki podmiot (dodano w art. 33 ustawy nowy przepis karny odnoszący się do ww. obowiązku).

Dzięki wprowadzeniu obowiązku informowania Prezesa URE o objęciu obowiązkiem realizacji NCW, organ administracji będzie uzyskiwał na bieżąco (jeszcze w trakcie roku kalendarzowego) informację na temat liczby i rodzajów podmiotów realizujących NCW. Zestawiając wykaz podmiotów realizujących NCW, powstały w oparciu o art. 22a ustawy, z danymi otrzymywanymi od ministra właściwego do spraw finansów publicznych (zmieniany art. 30 ust. 3 ustawy) w ramach kwartalnej sprawozdawczości dotyczącej zaimportowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub informacjami rynkowymi, Prezes URE będzie dysponował

istotnym narzędziem zmierzającym do właściwego identyfikowania podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW.

Prezes URE będzie ponadto prowadził, na podstawie informacji przekazanych na podstawie art. 22a ust. 1 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30b ust. 3 ustawy, wykaz podmiotów realizujących NCW i udostępniał go w Biuletynie Informacji Publicznej URE (dodane ust. 4 i 5 w art. 22 ustawy) – co jest zgodne z uwagami sektora i wpłynie na poprawę przejrzystości rynku w tym obszarze.

Jednocześnie, uchylone zostały przepisy art. 28¹ ustawy, wprowadzone zmianami dokonywanymi pakietem energetycznym. Zgodnie z tymi przepisami, wpisu do wykazu podmiotów realizujących NCW Prezes URE miał dokonywać w oparciu o sprawozdania pozyskiwane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.

Projekt ustawy nakłada również dodatkowe obowiązki na Dyrektora Generalnego KOWR związane w szczególności z działaniami związanymi z monitorowaniem prawidłowości funkcjonowania wytwórców oraz podmiotów sprowadzających w zakresie stosowanych surowców oraz ich rodzajów uprawniających do zastosowania podwójnego naliczenia lub uwzględnienia ich do realizacji obowiązkowego udziału, o którym mowa w art. 35a ust. 3. Ponadto Dyrektor Generalny KOWR będzie monitorował informacje przekazywane przez podmioty realizujące NCW, które w ramach swojej działalności dokonały importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów wykorzystanych do produkcji paliw lub biopaliw ciekłych lub zaimportowały paliwa lub biopaliwa ciekłe zawierające w swoim składzie biokomponenty (nowy art. 30 ust. 2b).

Projekt ustawy przewiduje także zmiany w sposobie realizacji NCW, które są związane z wdrożeniem przepisów dyrektywy 2015/1513 (o czym mowa w pierwszej części uzasadnienia), jak również wynikają z konieczności dostosowania sposobu realizacji tego obowiązku do sytuacji rynkowej.

Analizy dotyczące konsumpcji paliw wykonane przez Ministerstwo Energii wykazują, że realizacja w 2020 r. NCW na poziomie 8,5%, może wymagać, poza zastosowaniem estrów metylowych w oleju napędowym oraz bioetanolu w benzynach silnikowych w ilości dopuszczalnej w normach w tym zakresie, wykorzystania dodatkowo ok. 1 mln ton biokomponentów (oszacowane według wartości energetycznej estrów metylowych)

w postaci biopaliw ciekłych lub biowęglowodorów ciekłych dodawanych do paliw ciekłych.

Aby sprostać temu wyzwaniu niezbędne jest zapewnienie dopuszczenia wszelkich potencjalnych technologii pozwalających efektywnie zrealizować unijne zobowiązania. Stąd, m.in. uznano za konieczne zintensyfikowanie działań mających na celu wykorzystanie do realizacji NCW od 2020 r. również technologii współwodornienia tzn. procesu polegającego na jednoczesnej hydrotorafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, w wyniku którego powstają biowęglowodory ciekłe oraz bio propan-butan w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej. W procesie współwodornienia powstają m.in. mieszaniny biowęglowodorów ciekłych z paliwami ciekłymi, bio propan-butanu z LPG, które zostaną zaliczone do realizacji NCW. Należy mieć również na uwadze, że w procesie współwodornienia powstają mieszaniny „bio” z innymi frakcjami pochodzącymi z przerobu ropy naftowej, które nie zostaną wliczone do realizacji NCW. Należy mieć na uwadze, że dotychczasowy brak uregulowań prawnych w tym zakresie jest konsekwencją braku doświadczeń pozwalających na opracowanie metodyki pozwalającej na określenie zawartości biokomponentów powstałych w procesie współwodornienia i tym samym uwzględnienie tychże biokomponentów do realizacji NCW. Producenci paliw podnosili z kolei, iż w ich opinii prowadzenie prac badawczych oraz wdrożenie w rafineriach procesu współwodornienia może okazać się niezasadne w przypadku braku wprowadzenia w przyszłości zmian prawnych umożliwiających zaliczenie produktów pochodzących ze współwodornienia na poczet realizacji NCW.

Mając na uwadze powyższe, w projekcie ustawy wprowadzono przepisy dające możliwość zaliczenia produktów współwodornienia do NCW, co powinno wpłynąć na podjęcie decyzji inwestorskich po stronie producentów paliw oraz przyspieszenie prac badawczych. Jednocześnie określono delegację ustawową dla Ministra Energii do wydania rozporządzenia w sprawie metodyki obliczania zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia biomasy i produktów pochodzących z przerobu ropy naftowej. Utworzono także w Ministerstwie Energii zespół roboczy, którego celem będzie opracowanie rozwiązań prawnych w zakresie m.in. metodyki obliczania zawartości powstałych w wyniku procesu współwodornienia. Do prac w zespole zaproszeni zostaną przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Rozwoju, KOWR, URE oraz producentów paliw.

Ponadto wprowadzono w ustawie ograniczenie dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy stosowania w latach 2018–2019 biowęglowodorów do realizacji NCW. Dodano nowy przepis, zgodnie z którym udział biowęglowodorów ciekłych wykorzystanych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, w udziale energetycznym ogólnej ilości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biokomponentów stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący NCW, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może przekroczyć 0,3% w 2018 r. oraz 0,5% w 2019 r. Wprowadzone rozwiązanie ma na celu ograniczenie potencjalnych nieprawidłowości w realizacji NCW przez podmioty zobowiązane. Brak możliwości pełnej weryfikacji zawartości biowęglowodorów ciekłych w paliwach zwiększa ryzyko wystąpienia na rynku działań niepożądanych, w tym poważnych nadużyć.

W art. 23 ustawy wprowadzono mechanizm opłaty zastępczej polegający na tym, że podmiot realizujący NCW, który udokumentował realizację tego obowiązku na określonym minimalnym poziomie NCW ustalonego na dany rok kalendarzowy może uiszczyć opłatę zastępczą. Uiszczenie opłaty zastępczej zgodnie z zasadami wskazanymi w przepisach projektu ustawy powoduje wykonanie NCW w danym roku kalendarzowym.

Podmiot realizujący NCW może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w art. 23 ust. 6 ustawy, jeżeli wykáže, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował NCW na minimalnym określonym poziomie. Zgodnie z dodanym art. 23 ust. 1b ustawy minimalny poziom realizacji NCW, o którym mowa powyżej wynosi co najmniej 85% poziomu obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom realizacji NCW, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy, uwzględniając minimalny poziom realizacji tego obowiązku określony w art. 23 ust. 1b, a także biorąc pod uwagę sytuację na rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. W art. 7 projektowanej ustawy wskazano, że minimalny poziom realizacji NCW, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy, na lata 2018 i 2019 wynosi 85%.

Ponadto w art. 8 projektowanej ustawy wskazano, że minister właściwy do spraw energii może wydać po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 23 ust. 1c ustawy na okres począwszy od 2020 r.

Należy wskazać, że regulacja dotycząca określenia w rozporządzeniu ministra energii minimalnego poziomu realizacji NCW będzie obowiązywała po 2020 r., pod warunkiem że rozporządzenie takie zostanie wydane. Wartość minimalnego poziomu realizacji NCW, jaki będzie musiał osiągnąć podmiot realizujący NCW, aby mógł skorzystać z opłaty zastępczej, będzie mogła zostać ustalona, w drodze rozporządzenia Ministra Energii, wyłącznie w wysokości co najmniej 85%. Minister będzie zatem, w drodze rozporządzenia, zmniejszał poziom ulgi wprowadzonej w ustawie w zakresie możliwości częściowego zrealizowania NCW przez uiszczenie opłaty zastępczej.

W przypadku niewydania ww. rozporządzenia na podstawie art. 23 ust. 1c ustawy, obowiązujący będzie minimalny poziom realizacji NCW określony w art. 23 ust. 1b ustawy *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*.

Wysokość opłaty zastępczej będzie obliczana według wzoru określonego w ustawie. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Opłata zastępcza będzie uiszczana przez podmiot realizujący NCW w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będzie przedstawiał ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi URE informacje o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do końca lutego roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek.

W nowym art. 23b ustawy wprowadzono nowy mechanizm tzw. obligatoryjnego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych. Dotychczasowa praktyka postępowania przedsiębiorców powodowała, że od 2007 r. (wraz z wprowadzeniem obowiązku w art. 23 ust. 1 ustawy) NCW realizowane było przez podmioty do tego zobowiązane w pierwszej kolejności przez dodawanie biokomponentów do paliw ciekłych, w drugiej kolejności przez sprzedaż biopaliw ciekłych, głównie estrów metylowych stanowiących samoistne paliwo – B100. Jednocześnie w ostatnim okresie zaobserwowano występowanie na rynku coraz większych ilości paliw ciekłych nie zawierających biokomponentów, głównie w postaci B0. Zgodnie z opinią Polskiej Izby

Paliw Płynnych, występowanie na rynku detalicznym paliw ciekłych B0, mimo formalnego obowiązku realizacji NCW, może świadczyć m.in. o nielegalnym obrocie paliwami w ramach tzw. „szarej strefy”. Dlatego też, w początkowej fazie prac nad nowelizacją ustawy, propozycja obligatoryjnego blendingu miała na celu zredukowanie ilości B0 na rynku oraz liczby podmiotów nimi operujących, z uwagi na obowiązek dodawania biokomponentów do paliw ciekłych.

Jednocześnie, w trakcie procedowania projektu ustawy, analizowano wpływ wejścia w życie „pakietu paliwowego”, tj. pakietu ustaw mających na celu ograniczenie funkcjonowania „szarej strefy”, w tym w szczególności zmianami przepisów dotyczących podatku VAT. Dostępne w tym zakresie dane rynkowe, w tym poziom oficjalnej konsumpcji paliw, wskazuje, że od sierpnia 2016 r. utrzymuje się dynamika wzrostu zużycia oleju napędowego średnio o ok. 20% w stosunku do analogicznych miesięcy roku poprzedzającego wprowadzenie zmian w zakresie uszczelnienia rynku obrotu paliwami. Zaobserwowany trend potwierdzają również organizacje branżowe, w tym Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, która dokonała aktualizacji scenariuszy dotyczących prognozowanej konsumpcji paliw do roku 2020.

Dynamicznie zmieniająca się struktura rynku paliw, w szczególności intensywny wzrost konsumpcji oleju napędowego, powoduje gwałtowne zmiany zarówno w zapotrzebowaniu na biokomponenty zgłaszanym przez podmioty realizujące NCW, jak i w samej strukturze realizacji tego obowiązku.

Zgodnie ze dotychczasowymi scenariuszami przyjętymi na lata 2018 i 2019 zapotrzebowanie na paliwa ciekłe kształtowało się następująco:

- 3,5 mln ton benzyn silnikowych oraz 12 mln ton oleju napędowego w 2018 r.,
- 3,5 mln ton benzyn silnikowych oraz 12,2 mln ton oleju napędowego w 2019 r.

Natomiast zaktualizowane scenariusze dotyczące konsumpcji paliw wskazują na istotny wzrost wolumenu paliw ciekłych, szczególnie w odniesieniu do oleju napędowego. Prognozowane obecnie zużycie paliw ciekłych wygląda następująco:

- 4 mln ton benzyn silnikowych oraz 14,5 mln ton oleju napędowego w 2018 r.,
- 4 mln ton benzyn silnikowych oraz 14,7 mln ton oleju napędowego w 2019 r.

Pociąga to za sobą istotny wzrost wolumenu biokomponentów niezbędnych do realizacji NCW w stosunku do dotychczasowych założeń. Dlatego też w przepisach ustawy dokonano korekty przepisów dotyczących opłaty zastępczej poprzez zmniejszenie

minimalnego poziomu realizacji NCW, który uprawnia do skorzystania z mechanizmu opłaty zastępczej, z 90% do 85%.

Należy mieć na uwadze, że kolejną, niekorzystną konsekwencją nagłego wzrostu zapotrzebowania na paliwa jest zmiana samej struktury realizacji NCW objawiająca się przede wszystkim zwiększonym zainteresowaniem podmiotów realizujących ten obowiązek przez obrót biopaliwem ciekłym (B100) przy jednoczesnej rezygnacji z dodawania biokomponentów do paliw ciekłych – oleju napędowego oraz benzyn silnikowych. Stąd też wprowadzenie obligatoryjnego blendingu, w obliczu ww. zmian rynkowych, uzyskało dodatkowe uzasadnienie.

Przepisy ustawy stanowią, że podmiot realizujący NCW będzie odpowiedzialny za realizację obligatoryjnego blendingu. Obowiązkiem zostały objęte paliwa ciekłe, tj. olej napędowy oraz benzyny silnikowe kwalifikujące się do rozliczenia NCW. Blending, liczony według wartości opałowej (energetycznie), będzie obowiązywał przez cały rok kalendarzowy, jednakże rozliczany będzie kwartalnie.

Z obowiązku blendingu zostały wyłączone podmioty realizujące NCW, które wytwarzają paliwa ciekłe wyłącznie w procesie mieszania komponentów lub dodatków z paliwami ciekłymi w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami podmiot, który dodaje do zakupionego paliwa ciekłego jakiegokolwiek dodatki lub komponenty, np. dodatki uszlachetniające, jest obowiązany zrealizować NCW (przetwarzanie paliw przez mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi mieści się w definicji wytwarzania określonej w art. 3 pkt. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.).

W przypadku dozowania dodatków i komponentów w małych ilościach (do 0,2%), jak to ma miejsce np. w przypadku uszlachetniania paliw ciekłych, powodowałoby to również konieczność realizacji obowiązku obligatoryjnego blendingu kwartalnego. Z uwagi na konieczność dodawania w takich przypadkach znikomej ilości biokomponentu, zadanie to staje się technicznie bardzo skomplikowane, co uzasadnia rozwiązanie pozwalające na wyłączenie z obowiązku, o którym mowa w art. 23b, z jednoczesnym zachowaniem obowiązku realizacji NCW.

W projektowanej ustawie wprowadzono przepis, zgodnie z którym podmiot realizujący NCW jest obowiązany zapewnić w danym kwartale minimalny udział biokomponentów,

liczony według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez niego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium. Projekt ustawy określa poziomy obligatoryjnego blendingu. W projekcie ustawy określono, że blending biokomponentów w benzynach silnikowych będzie wynosił 3,20% w każdym kwartale (co odpowiada 4,8% (v/v)). Natomiast w oleju napędowym w zależności od kwartału będzie wynosił odpowiednio: 3,22% w pierwszym kwartale (3,5% (v/v)), 5,53% w drugim i trzecim kwartale, (6% (v/v)) oraz 3,68% w czwartym kwartale (4% (v/v)). Poziomy te są możliwe do zrealizowania przez podmioty realizujące ww. obowiązek.

Jednocześnie poziomy obligatoryjnego blendingu będą mogły być określone na niższym poziomie. Projekt ustawy w art. 23b ust. 4 zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw energii, zgodnie z którą minister ten może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż określony w ust. 3, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych w poszczególnych kwartałach roku kalendarzowego.

Ponadto podmioty zobowiązane do realizacji obligatoryjnego blendingu będą równocześnie obowiązane do przekazywania Prezesowi URE kwartalnych sprawozdań dotyczących realizacji tego obowiązku (w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału). Projekt ustawy ustanawia również kary pieniężne za brak realizacji obowiązku obligatoryjnego blendingu oraz brak sprawozdawczości w tym zakresie. W przypadku gdy podmioty realizujące NCW dokonują importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, podmioty te będą obowiązane do przekazywania, wraz z tymi sprawozdaniami, informacji dotyczących importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Wysokość kar została ustanowiona na takim poziomie, aby zniechęcać do stosowania na potrzeby realizacji NCW biopaliw ciekłych w miejsce blendowania paliw ciekłych

z biokomponentami. Ponadto przepisy ustawy rozszerzają uprawnienia Prezesa URE o możliwość kontrolowania podmiotów realizujących NCW w zakresie wykonania obowiązku obligatoryjnego blendingu (art. 26a ust. 1 ustawy).

Rozwiązanie polegające na zastosowaniu obowiązkowego blendingu zostało zastosowane w wielu krajach UE, co zobrazowano w poniższej tabeli:

kraj	Minimalny udział biokomponentów w 2015 r.		En./Obj.	Cel biopaliwo wy %	En./Obj.	Minimalny udział biokomponentów w 2016 r.		En./Obj.	Cel biopaliwo wy %	En./Obj.
	Benzyna	Olej napędowy				Benzyna	Olej napędowy			
Austria	3,4	6,3	En	5,75	En	3,4	6,3	En.	5,75	En.
Belgia	4	6	Obj.	-		b.d	b.d	b.d.	-	
Bułgaria	7	6	Obj.	-		7	6	Obj.	-	
Czechy	4,1	6	Obj.	-		4,1	6	Obj.	-	
Francja	7	7,7	En	-		7	7,7	Obj.	-	
Grecja	-	7	Obj	-		-	7	Obj.	-	
Węgry	4,9	4,9	En	4,9	En	-	-		4,9	En.
Litwa	5	7	Obj.	-		5	7	Obj.	-	
Portugalia	2,5	-	En.	7,5	En	2,5	-	En.	7,5	En.
Rumunia	4,5	5	Obj	-		4,5	6,5	Obj.		
Słowacja	4,5	6,8	Obj	5,5	En	4,6	6,9	Obj.	5,5	En.
Hiszpania	3,9	4,1	En	4,1	En	-	-		4,3	En.

Źródło: Overview of the biofuel policies and markets across the EU-28, E-PURE.

Pierwotnie projekt ustawy zakładał, że mechanizm kwartalnego blendingu będzie liczony objętościowo. Jednakże mając na uwadze fakt, że jest to instrument mający na celu doprecyzowanie istniejącego mechanizmu realizacji NCW, który rozliczany jest według wartości energetycznych, uznano, że należy ujedynolnić sposób liczenia. Równocześnie, mając na uwadze, że procedowanie projektu ustawy zostanie zakończone w IV kwartale 2017 r. a przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., wysokości obligatoryjnego blendingu zostały określone w projekcie ustawy.

Udziały biokomponentów w paliwach ciekłych zostały ustalone na poziomie technicznie możliwym do wykonania przez przedsiębiorców zobowiązanych do realizacji NCW, szczególnie w kontekście zmiany definicji paliw ciekłych, rozszerzającej możliwości stosowania biowęglowodórów ciekłych w paliwach ciekłych.

Jednocześnie, oczekiwanym efektem wprowadzonego rozwiązania będzie wyeliminowanie z praktyki gospodarczej sytuacji, w której podmioty realizujące NCW oferują na stacjach paliwa ciekłe bez zawartości biokomponentów (tzw. B0) mimo konieczności dokonania blendingu, a obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy,

realizują przez sprzedaż biopaliwa ciekłego B100 – ponieważ zgodnie z pozyskanymi informacjami paliwo to oferowane jest przede wszystkim za granicę, po jego zaliczeniu w kraju na poczet realizacji NCW.

W celu wyeliminowania tego zjawiska wprowadzono również, poza mechanizmem obligatoryjnego blendingu, przepis, na podstawie którego zabrania się podmiotowi realizującemu NCW wystawiania poświadczeń dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji NCW. Tym samym łańcuch potwierdzania spełnienia przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju zostanie zamknięty na etapie wykorzystania tych biokomponentów do realizacji NCW. Należy się spodziewać, że partia biokomponentu, który nie posiada dokumentów potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju nie zostanie sprzedana w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub wyeksportowana, w związku z brakiem zapotrzebowania na tego typu biokomponenty (biokomponenty te funkcjonowałyby jako niespełniające kryteriów zrównoważonego rozwoju).

Wystawienie poświadczenia przez podmiot realizujący NCW dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji NCW, będzie skutkowało nałożeniem kary finansowej (dodano w art. 33 ust. 1 nowy punkt 6a).

W projekcie ustawy dokonano także zmian dotyczących sposobu określania współczynnika redukcyjnego, o którym mowa w art. 23 ust. 4 ustawy. Zgodnie z obowiązującą delegacją (art. 23 ust. 5 ustawy) Rada Ministrów, co dwa lata do dnia 15 czerwca, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynników redukcyjnych, o których mowa w ust. 4, na kolejne dwa lata, biorąc pod uwagę warunki zaopatrzenia w biokomponenty i relacje cenowe na rynku biokomponentów i paliw ciekłych. Obowiązujące rozporządzenie określa wysokość współczynników na lata 2016–2017 (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie wysokości współczynników redukcyjnych na lata 2016 i 2017 (Dz. U. poz. 631)). Projekt ustawy przewiduje określenie współczynników redukcyjnych na lata 2018 i 2019.

Zarówno wartości współczynników redukcyjnych, jak również poziom, w jakim może mieć ona udział w realizacji NCW i limit dotyczący podwójnego naliczania wskazane zostały w ustawie do roku 2019. Wszystkie z ww. parametrów mają bowiem istotny wpływ na ostateczny kształt rynku wykorzystania biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych i decydują o końcowym zapotrzebowaniu na biokomponenty

(kondycji sektora rolnego i przetwórczego) oraz kosztach realizacji NCW (konkurencyjności podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW).

Przyjęte rozwiązania determinujące określoną strukturę rynkową w perspektywie najbliższych lat oraz dające instrumenty pozwalające na zarządzanie tym rynkiem w latach kolejnych były przedmiotem prezentacji na Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów i zostały zaakceptowane.

W ustawie dokonano także szeregu zmian w przepisach sprawozdawczych. Mają one charakter głównie porządkowy lub są związane z wprowadzeniem nowych obowiązków. W art. 30 ustawy, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 2014.84.61), dokonano zmian w ust. 1a oraz ust. 2a ustawy, polegającej na aktualizacji przepisów dotyczących ww. rozporządzenia jako źródła obowiązku informacyjnego dotyczącego infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów (wytwórcy) oraz biopaliw ciekłych (producenci).

W art. 30 ustawy dokonano niewielkich zmian w sprawozdawczości podmiotów sprowadzających, jak również zlikwidowano sprawozdawczość producentów (w art. 30 ust. 1b). Uchylono jednocześnie sprawozdawczość producentów do Dyrektora Generalnego KOWR (art. 30 ust. 2b), zastępując ją sprawozdawczością podmiotów realizujących NCW, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, lub dokonały rozporządzenia tymi biokomponentami lub zużycia ich na potrzeby własne. Uchylenie w art. 30 ust. 2 ustawy wynika m.in. z przeniesienia części sprawozdawczości realizowanej przez producentów do sprawozdawczości podmiotów sprowadzających. Ponadto uchylenie tego przepisu jest związane z niewielką użytecznością danych przekazywanych przez producentów dla zadań wykonywanych przez Prezesa URE w zakresie monitorowania realizacji NCW – większość danych dotyczących rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych jest pozyskiwana w ramach sprawozdawczości realizowanej na podstawie art. 30b ustawy, który również został

zmodyfikowany w ramach niniejszej ustawy. W konsekwencji uchylenia ust. 2 uchylono także ust. 2d oraz ust. 4.

Dokonano zmian w art. 30 ust. 3, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazywał, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi URE oraz Dyrektorowi Generalnemu KOWR, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów administracji celnej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez producentów i podmioty sprowadzające. W ww. przepisie dokonano zmian polegających na wykreśleniu Dyrektora Generalnego KOWR jako adresata sprawozdań przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pozostawiając w tym zakresie jedynie Prezesa URE. Ponadto, z zakresu sprawozdawczości przekazywanej przez Ministra Finansów wykreślono informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów importowanych oraz sprowadzanych wewnątrzspółnotowo przez producentów i podmioty sprowadzające, ponieważ zgodnie z przekazywanymi informacjami sporządzone według kodów CN informacje zawarte w ww. sprawozdaniu nie w pełni uwzględniają podział na biokomponenty, paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 3–11 i pkt 23 oraz ust. 2 ustawy. Taki stan rzeczy uniemożliwia Prezesowi URE złożenie kompletnych raportów kwartalnych oraz utrudnia wykonywanie jego zadań wynikających z przepisów ustawy.

Dokonano także zmian w art. 30 ust. 4a oraz dodano nowy ustęp 4b. Dyrektor Generalny KOWR będzie sporządzał zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku wytworzonych, importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów na podstawie sprawozdań kwartalnych wytwórców, podmiotów sprowadzających oraz informacji od podmiotów realizujących NCW.

Odnośnie do zmian w art. 30b, dokonano zmian w przepisach dotyczących sprawozdania rocznego podmiotu realizującego NCW. Skrócono termin, w jakim powinno ono zostać przekazane do Prezesa URE. Powyższe jest związane z wprowadzeniem raportu Prezesa URE dotyczącego rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23, art. 23a i art. 23b ustawy (o raporcie mowa w dalszej części uzasadnienia). Skrócenie ww. terminu umożliwi Prezesowi URE

opracowanie raportu w terminie 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Zakres sprawozdania rocznego podmiotu realizującego NCW został uzupełniony o informację dotyczącą ilości i rodzajów biokomponentów, w tym wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, wraz ze wskazaniem tych surowców. Ponadto podmioty zobowiązane będą się sprawozdawały z informacji dotyczących metod wytworzenia biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych wykorzystanych do realizacji celu oraz z informacji dotyczących ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych, wykorzystanych do realizacji celu, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Powyższe wynika bezpośrednio ze zobowiązań nałożonych dyrektywą 2015/1513.

Ponadto podmioty te zostały zobowiązane do przekazania Prezesowi URE wraz ze sprawozdaniami rocznymi, oprócz wystawionych świadectw, również kopii dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o czym mowa wcześniej. Należy zaznaczyć, że zmiana art. 30b ust. 1b pkt 1, w którym usunięto słowo „oryginał” przed słowem „świadectwa” nie wprowadza zmiany w rozumieniu przepisu. Wymaga się, aby wraz ze sprawozdaniem rocznym podmioty realizujące NCW przekazywały oryginały świadectwa.

W art. 30b wprowadzono także nowe zobowiązanie dla podmiotów realizujących NCW dotyczące konieczności składania sprawozdania kwartalnego obejmującego ogólne informacje na temat zrealizowanego w danym okresie NCW. Sprawozdania, o których mowa powyżej, będą opracowywane przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW w oparciu o szereg dokumentów, w tym w szczególności dokumenty wymienione w dodanym do art. 30b ust. 5. Podmiot realizujący NCW jest zobowiązany dysponować ww. dokumentami i udostępniać je Prezesowi URE w przypadku prowadzenia kontroli prawidłowości realizacji obowiązku. Wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw energii.

W przypadku gdy podmioty realizujące NCW dokonują importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, podmioty te będą obowiązane do przekazywania, wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa powyżej, informacji dotyczących ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo

biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, które potem zostaną wykorzystane przez Dyrektora Generalnego KOWR do sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 30 ust. 4a ustawy (informacje te będą przekazywane Dyrektorowi Generalnemu KOWR przez Prezesa URE).

W art. 30b ust. 7 wprowadzono również nowy przepis, zgodnie z którym Prezes URE, na podstawie sprawozdań rocznych oraz sprawozdań kwartalnych, będzie opracowywał zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23, art. 23a oraz art. 23b ustawy, i będzie przekazywał go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz Dyrektorowi Generalnemu KOWR, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Wprowadzenie powyższego raportu pozwoli na lepsze monitorowanie realizacji NCW oraz umożliwi monitoring obowiązku blendingu. Za brak realizacji obowiązków sprawozdawczych lub ich nieprawidłową realizację przewidziane są kary finansowe – zmiany w art. 33 ustawy.

W związku z wprowadzeniem zmian w sprawozdawczości równolegle wprowadzono przepisy porządkujące ww. obowiązki. W celu uniknięcia sytuacji, w której podmioty nie przekazałyby sprawozdań za ostatni kwartał 2017 r. wskazano, że do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1–1b, 2–2b i ust. 3 ustawy składanych za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, oraz do kar pieniężnych za niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2 i 2b, za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe. Takie samo rozwiązanie zastosowano w odniesieniu do raportów kwartalnych Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE, o których mowa w art. 30 ust. 4 i 4a ustawy. Doprecyzowano również, iż sprawozdania w zakresie nadanym w niniejszym projekcie ustawy powinny zostać złożone po raz pierwszy za pierwszy kwartał 2018 r.

Na takiej samej zasadzie wprowadzono uszczegółowienie w odniesieniu do sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy, składanych za lata do 2017 r. Wskazano, że w tym przypadku stosuje się przepisy dotychczasowe, natomiast sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za 2018 r.

W przepisach art. 33 wprowadzono następujące zmiany:

1. ust. 1 pkt 1a – w związku ze zmianą definicji podmiotu sprowadzającego;

2. ust. 1 pkt 1d i 1e – w związku ze zmianami w art. 28p oraz art. 28y;
3. ust. 1 pkt 3b – przepis dodany w związku z wprowadzeniem art. 11a;
4. ust. 1 pkt 4a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku informowania Prezesa URE o objęciu obowiązkiem realizacji NCW;
5. ust. 1 pkt 5a – uchylono w związku z uchyceniem art. 23a;
6. ust. 1 pkt 5b – dodano w związku z wprowadzeniem art. 23b;
7. ust. 1 pkt 6a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem zakazu dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy;
8. ust. 1 pkt 7a – w związku z uchyceniem art. 30 ust. 2 ustawy – sprawozdanie producenta;
9. ust. 1 pkt 8 – w związku z uchyceniem art. 30 ust. 2b – sprawozdanie producenta oraz wprowadzeniem obowiązku przekazywania oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2c ustawy;”;
10. ust. 1 pkt 8aa – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku przekazania sprawozdania kwartalnego przez podmiot realizujący NCW (art. 30b ust. 3 ustawy);
11. ust. 4 – w związku z koniecznością ujednolicenia przepisu z art. 22 ust. 1, art. 27 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 ust. 1 pkt 4 ustawy, w których mowa jest o biokomponentach wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. Dotychczasowe brzmienie art. 33 ust. 4 nie obejmowało natomiast biokomponentów wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. Ponadto doprecyzowano, że podstawą określenia kary jest wartość netto biokomponentów.
12. ust. 5 – w związku ze zmianą sposobu wyliczania kary za brak realizacji NCW;
13. ust. 5b – uchylono w związku z uchyceniem art. 23a;
14. ust. 5c – wprowadzono w związku z art. 23b;
15. ust. 5d – przepis dodany w związku z wprowadzeniem zakazu dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy;
16. ust. 9 – w związku z wprowadzeniem dodatkowych czynności objętych karą administracyjną, wskazując Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE jako

organy odpowiedzialne za wymierzenie, w drodze decyzji administracyjnej, kary pieniężnej.

Niniejszą ustawą wprowadza się zmiany w następujących ustawach:

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) – art. 401 w ust. 7 oraz art. 401 c

Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* wynika z wprowadzenia mechanizmu opłaty zastępczej w art. 23 ust. 1a ustawy oraz wskazania, że wpływy z tytułu tej opłaty stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i będą przeznaczone na wspieranie rozwoju wykorzystania energii elektrycznej w transporcie oraz biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

2. Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.) – art. 3 niniejszej ustawy

Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* polega na wprowadzeniu przepisu, zgodnie z którym kontrola działalności gospodarczej może zostać przeprowadzona przez organ rejestrowy bez zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, w przypadku gdy kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3. Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928, z późn. zm.) – art. 3 niniejszej ustawy

Projekt ustawy wprowadza zmiany w definicji paliw ciekłych, zgodnie z którymi dotychczasowe ograniczenia ilościowe w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych zostaje zniesione wobec biowęglowodorów ciekłych. Jeżeli chodzi o pozostałe biokomponenty (w tym bioetanol i estry) aktualne pozostaje dotychczasowe ograniczenie, tj. do 7% w olejach napędowych i do 10% objętościowo w benzynach silnikowych (oraz do 22% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego).

Doprecyzowanie definicji paliw ciekłych i w konsekwencji biopaliw ciekłych ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych i jednoznaczne rozdzielenie definicyjne paliw ciekłych od biopaliw ciekłych.

Zmiana definicji paliw ciekłych polega na umożliwieniu stosowania biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych dowolnych proporcjach, pod warunkiem że finalne paliwa

ciekłe spełniają wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 23 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. poz. 1680).

Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone w rozporządzeniu Ministra Energii. Podkreślić należy, że rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych określa maksymalną zawartość jedynie dla estrów w oleju napędowym oraz bioetanolu i eterów w benzynach silnikowych. Zawartość innych biokomponentów, m.in. biowęglowodorów ciekłych, nie została określona w przedmiotowym rozporządzeniu.

Mając na uwadze powyższe, po wejściu w życie nowej definicji paliw ciekłych, w przypadku oleju napędowego możliwe będzie, przykładowo, stosowanie następujących mieszanek biokomponentów z paliwem bazowym, zawierających:

- tylko i wyłącznie estry – do 7%,
- tylko i wyłącznie biowęglowodory ciekłe – w ilości powodującej, że paliwo finalne będzie spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 23 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych,
- zarówno estry – do 7%, jak i biowęglowodory ciekłe w oleju napędowym – w ilości powodującej, że paliwo finalne będzie spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii dla oleju napędowego.

Analogiczna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku benzyn silnikowych mieszanych z bioetanolem albo biowęglowodorami ciekłymi.

Przypomnieć należy również, że w celu umożliwienia stosowania w paliwach ciekłych wszystkich rodzajów dostępnych biokomponentów, w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1088), w definicji benzyn silnikowych oraz oleju napędowego zamiast dotychczas stosowanych pojęć *bioetanol* (art. 2 ust. 1 pkt 4a) oraz *estry metylowe* (art. 2 ust. 1 pkt 4b) wprowadzony został termin „biokomponenty”. Wówczas projektodawca podjął decyzję o ograniczeniu zawartości wszystkich biokomponentów na takim samym poziomie, tj. do 10% w przypadku benzyn silnikowych oraz do 7% w przypadku oleju napędowego. Jednocześnie podkreślano, że przedmiotowe rozwiązanie należy uznać za przejściowe, do momentu zapewnienia, że

w praktyce rozwiązanie takie nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku paliw, w tym bezpieczeństwo konsumentów.

W czerwcu 2016 r. przeprowadzono kolejne konsultacje z instytutami zajmującymi się problematyką jakości paliw oraz organizacjami sektora paliwowego, w tym w szczególności organizacjami reprezentującymi podmioty realizujące NCW. Na podstawie pozyskanych informacji ustalono, iż część jednostek badawczych przeprowadziła w ostatnich latach w Polsce badania dotyczące właściwości fizykochemicznych mieszanin zawierających ponad 7% udział biowęglowodorów ciekłych w oleju napędowym oraz, jedynie w ograniczonym zakresie, badania eksploatacyjne w warunkach stanowiskowych testów silnikowych oraz krótkoterminowego przechowywania tego rodzaju mieszanek. W przeprowadzonych badaniach właściwości mieszaniny oleju napędowego i biowęglowodorów ciekłych mieściły się w granicach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. W zakresie przeprowadzonych dotychczas analiz nie wskazano przesłanek, które wskazywałyby na istnienie problemów natury technicznej (osiągi, walory eksploatacyjne, trwałość silników w pojazdach) związanych ze zniesieniem limitu dla zawartości biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych.

Konsultowane instytuty badawcze wskazują również na brak przeprowadzonych badań dotyczących wpływu paliw zawierających podwyższoną zawartość biokomponentów (biowęglowodorów ciekłych) na wszystkich ogniwach łańcucha logistycznego paliw w Polsce – od momentu wytworzenia paliwa ciekłego do chwili sprzedaży go na stacji paliw. Jednocześnie Instytut Nafty i Gazu wyraża przekonanie, iż nawet mimo braku ww. informacji oraz doświadczeń w kraju, nie ma przesłanek, które wskazywałyby na istnienie problemów natury technicznej związanych ze zniesieniem ograniczenia dla zawartości biowęglowodorów ciekłych w paliwach silnikowych. Zdaniem INiG *„wyznacznikiem wysokiej jakości biowęglowodorów ciekłych oraz bezpieczeństwa ich stosowania jest również fakt, że biokomponent węglowodorowy z procesu HVO i BTL został dopuszczony do wytwarzania paliwa do turbinowych silników lotniczych. Paliwo lotnicze A-1, z biokomponentem węglowodorowym w ilości do 50% (v/v), jest eksploatowane w lotnictwie pasażerskim.”*

Poza aspektami technicznymi związanymi z umożliwieniem stosowania wyższego dodatku biowęglowodorów ciekłych, podmioty realizujące NCW zrzeszone w Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego zwracają uwagę na ryzyka rynkowe

związane z szerszym stosowaniem biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych. Biorąc pod uwagę fakt, iż biowęglowodory ciekłe posiadają niemal identyczny skład fizyko-chemiczny jak olej napędowy lub benzyny silnikowe, ich identyfikacja w paliwach będzie wymagała zastosowania specjalistycznych metod badawczych koniecznych na wczesnych etapach łańcucha dystrybucji (np. na etapie wytwarzania lub importu/nabyć wewnątrzspółnotowych).

Ponadto, z uwagi na brak praktycznych doświadczeń w komponowaniu paliw z dodatkiem biowęglowodorów ciekłych, wejście w życie przepisów tej ustawy przyczyni się do opracowania przez przedsiębiorców szczegółowych planów w zakresie metod stosowania biowęglowodorów ciekłych i dokonania szczegółowej analizy w zakresie ewentualnej konieczności dostosowania istniejącej infrastruktury magazynowej i transportowej na potrzeby nowych rodzajów biokomponentów.

Niezależnie od wskazanych powyżej, nierozstrzygniętych wyzwań związanych z logistycznym aspektem stosowania biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych ustawodawca podjął decyzję o umożliwieniu stosowania tych biokomponentów w ilościach przekraczających limity dla bioetanolu i estrów metylowych. Za przyjętym rozwiązaniem przemawiają zarówno doświadczenia innych krajów UE, jak również wyzwania stojące przed krajowym rynkiem paliwowym w zakresie konieczności wykonania NCW w roku 2020 na poziomie 8,5% według wartości energetycznej. Kwestie dotyczące ryzyk wskazywania przez przedsiębiorców niewłaściwego poziomu biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych należy monitorować w ramach procesu rozliczania podmiotów realizujących NCW. Służyć temu może również wprowadzenie obowiązku kwartalnego sprawozdawania się Prezesowi URE przez te podmioty, który wchodzi w życie od 1 stycznia 2018 r.

W stosunku do wersji projektu ustawy przyjętego przez Komitet do Spraw Europejskich, dokonano zmiany w definicji benzyn silnikowych, polegającej na usunięciu odwołania do eterów – tym samym zaproponowano powrót do dotychczasowej definicji w tym zakresie. Wprowadzona zmiana jest efektem dodatkowych konsultacji z przedstawicielami branży, wskazujących na konieczność zachowania eterów w definicji paliw ciekłych z uwagi na fakt, że: (1) paliwa z dodatkiem eterów są dość powszechnie stosowane na rynku, (2) eter występuje w zasadzie niezależnie od dodatku bioetanolu w benzynach silnikowych oraz (3) eter zawiera w swoim składzie bioetanol. Wykreślenie eterów spowodowałoby zatem komplikacje w kontekście prawidłowego oznakowania

paliw E5 i E10, powodując w praktyce ograniczenie możliwości stosowania eterów w powszechnie stosowanych w kraju paliwach E5 – co mogłoby mieć niekorzystne konsekwencje w kontekście kosztów realizacji NCW przez tych przedsiębiorców.

Projekt ustawy rozszerza definicję gazu skroplonego (LPG) o mieszaniny skroplonych gazów węglowodorowych o kodzie CN 2711 19 00. Konieczność wprowadzenia przedmiotowej zmiany wynika z treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie nr C-286/15, dotyczącej wykładni Nomenklatury Scalonej (dalej „CN”), na podstawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonym przez Wydział Spraw Administracyjnych Sądu Najwyższego na Łotwie. Zgodnie z ogólną regułą interpretacyjną dotyczącą CN, – mieszaniny, czyli wyroby złożone składające się z różnych materiałów lub wytworzone z różnych składników należy klasyfikować, tak jak gdyby składały się one z materiału lub składnika, który nadaje im ich zasadniczy charakter, o ile takie kryterium jest możliwe do zastosowania. Dotychczasowe podejście zakładało klasyfikację gazu płynnego LPG:

- jako propan o kodzie CN 2711 12 97, w stosunku do gazu o czystości mniejszej niż 90% (przeważająca ilość propanu),
- jako butan o kodzie CN 2711 13 97, w stosunku do gazu o czystości mniejszej niż 90% (przeważająca ilość butanu).

W analizowanym przypadku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał, iż CN należy interpretować w ten sposób, że gaz płynny LPG o składzie 0, 32% metanu, etanu i etylenu, 58, 32% propanu i propylenu oraz nie więcej niż 39,99% butanu i butylenu, w stosunku do którego nie można ustalić, która ze składających się na niego substancji nadaje mu jego zasadniczy charakter, objęty jest pozycją w CN 2711 19 00 jako „Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, skroplone, pozostałe”. Analizując wpływ przedmiotowego orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ww. sprawie na polski porządek prawny należy wskazać iż, orzeczenie prejudycjalne jest wiążące dla sądów krajowych, który przy wydaniu orzeczenia w postępowaniu przed nim się toczącym stosuje interpretację dokonaną przez sąd unijny.

Rozszerzenie katalogu kodów CN dotyczącej ww. definicji gazu skroplonego (LPG) jest niezbędne w celu skutecznej realizacji obowiązku monitorowania jakości gazu płynnego (LPG) o kodzie CN 2711 19 00.

Ponadto w wyniku konsultacji projektu ustawy rozstrzygnięta została kwestia dotycząca konieczności doprecyzowania przepisów odnoszących się do olejów rozpałkowych w zakresie pojęcia „cele opałowe”. Proponowana zmiana dotyczy wyłącznie uzupełnienia definicji ciężkiego oleju opałowego (w której występuje określenie „cele opałowe”) w sposób wskazujący, że zgodnie z tą definicją uznanie paliwa ciekłego za ciężki olej opałowy nie zależy od etapu lub celu w jakim jest on spalany w instalacjach energetycznego spalania paliw.

Przepisy ustawy wprowadzają regulacje umożliwiające podmiotom realizującym Narodowy Cel Redukcyjny (NCR) zaliczenia biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju stosowanych w lotnictwie do realizacji NCR. Art. 1 pkt 2 lit. a dyrektywy 2015/1513 stanowi bowiem, że: *„W przypadku dostawców biopaliw przeznaczonych do użytku w lotnictwie państwa członkowskie mogą zezwolić takim dostawcom na podjęcie decyzji o ich udziale w wypełnianiu obowiązku zmniejszenia emisji określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, o ile te biopaliwa będą zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 7b.”*. Wdrożenie przedmiotowego przepisu do polskiego porządku prawnego daje możliwość podmiotom realizującym NCR zaliczenia biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju stosowanych w lotnictwie do realizacji NCR, po poinformowaniu o tym Prezesa URE.

W celu transponowania przedmiotowego przepisu dokonano zmiany definicji podmiotu realizującego NCR (art. 2 pkt 29) oraz dokonano zmian w art. 30b, art. 30e oraz art. 30g. Podkreślić należy, że definicja podmiotu realizującego NCR (art. 2 pkt 29) została dostosowana do brzmienia definicji podmiotu realizującego NCW, która z kolei została zmieniona *ustawą pakiet energetyczny*. Ponadto *ustawa pakiet energetyczny* dokonała zmian w zakresie terminologii paliw lotniczych (benzyn lotnicze, paliwa typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych), co zostało uwzględnione w niniejszym projekcie ustawy. Ponadto należało dostosować definicję wprowadzenia do obrotu do *ustawy pakiet energetyczny*.

Ponadto art. 8 ust. 3 dyrektywy 2015/1513 zmienia termin przekazywania raportów dotyczących jakości paliw do Komisji Europejskiej na 31 sierpnia (wcześniej termin był ustalony na 30 czerwca). W związku z powyższym, w projekcie ustawy dostosowano terminy przekazywania zbiorczych raportów dotyczących jakości paliw w Polsce Radzie

Ministrów (do dnia 31 lipca) oraz KE (do dnia 30 sierpnia). Przepisy projektu ustawy dokonują zmiany definicji paliw ciekłych polegające na umożliwieniu dodawania pozostałych rodzajów biokomponentów, w tym m.in. biowęglowodorów ciekłych powyżej 10% w przypadku benzyn silnikowych oraz 7% w przypadku oleju napędowego.

W art. 30g w ust. 2 i 3 dostosowano terminy przekazywania raportów dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej Radzie Ministrów (z 30 września na 15 lipca) oraz KE (z 31 grudnia na 31 sierpnia). Ponadto w ust. 3 doprecyzowano, że raport przekazywany jest Komisji Europejskiej „za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska”. Powyższa zmiana wynika z konieczności prawidłowej implementacji art. 5 ust. 2 dyrektywy 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. *ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych*.

4. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1088)

Projekt ustawy dokonuje zmiany przepisów art. 5 i art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1088). Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. sprawozdanie roczne opracowywane przez podmioty realizujące NCR jest przekazywane po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1982). Natomiast zgodnie z art. 7 ww. ustawy zbiorczy raport roczny Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h.

Odpowiednie rozporządzenia wynikające z delegacji zawartych w art. 30h, art. 30i ust. 3 oraz art. 30g ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zostały wydane w lipcu 2017 r. W przypadku braku proponowanych zmian, ww. sprawozdania roczne po raz pierwszy zostałyby przekazane do Prezesa URE z danymi za 2018 r., w terminie do dnia 31 marca w 2019 r. Natomiast

zgodnie z art. 7 ww. ustawy Prezes URE przesłałby zbiorczy raport przygotowany na podstawie sprawozdań rocznych do Komisji Europejskiej również w 2019 r.

Rozporządzenia wydane na podstawie art. 30h, art. 30i ust. 3 oraz art. 30g ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw implementują przepisy dyrektywy 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 129 z 27.05.2015, str. 53). Dyrektywa 2015/652 określiła metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości dla podmiotów realizujących NCR oraz państw członkowskich, lecz nie wskazała terminu przygotowania pierwszego raportu. Komisja Europejska oczekuje od państw członkowskich przekazania pierwszego raportu zbiorczego za rok 2017 r., do dnia 31 sierpnia 2018 r. Powyższy termin wynika z art. 5 dyrektywy 2015/652, zgodnie z którym państwa członkowskie przedkładają Komisji Europejskiej zbiorczy raport zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, dostarczając Komisji dane potwierdzające zgodność z art. 7a tej dyrektywy.

Art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/70/WE mówi, że do dnia 31 sierpnia każdego roku państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane dotyczące jakości paliw za poprzedni rok kalendarzowy. Natomiast zgodnie z art. 7a ust. 1 tej dyrektywy, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r., dostawcy corocznie przekazują organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania na temat natężenia emisji gazów cieplarnianych dla paliw i energii dostarczanej w każdym państwie członkowskim. Należy jednak zauważyć, że przepisy wykonawcze do wspomnianej dyrektywy Rady w postaci dyrektywy Komisji Europejskiej 2015/652 zostały wydane dopiero w 2015 r., dlatego też Komisja Europejska nie wymagała od państw członkowskich wcześniejszego raportowania.

Przygotowanie sprawozdań przez podmioty realizujące NCR obejmuje dane, które powinny znajdować się w ich posiadaniu i dotyczą m.in. rodzajów paliw, ich ilości, miejsc zakupów i ich wytworzenia. W związku z tym, projektowana zmiana nie powoduje

dotatkowego obciążenia dla podmiotów, które muszą składać sprawozdanie, natomiast pozwoli ona wypełnić zobowiązania wynikające z prawa europejskiego.

Komisja Europejska, zobowiązując państwa członkowskie do przygotowania zbiorczego raportu za 2017 r., bierze pod uwagę fakt, iż mogą być to dane niepełne. Termin realizacji ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej wynoszący 6% w stosunku do emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r. upływa w 2020 r. Niemniej KE, otrzymując dane roczne z państw członkowskich, będzie mogła przewidzieć stopień realizacji ograniczenia emisji i wyznaczyć trendy na kolejne lata.

W art. 6 projektu ustawy prowadzono przepis, który jest niezbędny w związku z faktem, iż od 2018 r. na podmioty realizujące NCW nałożony został obowiązek blendingu kwartalnego i tym samym uchylono przepis art. 23a ustawy, zgodnie z którym podmiot realizujący NCW realizuje ten obowiązek w co najmniej 50% za pomocą biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych oraz zobowiązany jest to udokumentować. Wraz z uchYLENIEM ww. obowiązku uchylono przepisy określające karę administracyjną za brak wykonania obowiązku zawartego w art. 23a ustawy, tj. art. 33 ust. 1 pkt 5a oraz art. 33 ust. 5b. Jednocześnie w związku z tym, że ocena realizacji NCW za 2017 r. w zakresie wypełnienia obowiązku, o którym mowa w uchylanym art. 23a, będzie możliwa dopiero w 2018 r. zaistniała konieczność wprowadzenia przepisu umożliwiającego rozliczenie dotychczasowego obowiązku, określonego w art. 23a, oraz umożliwiającego ewentualne nałożenie administracyjnych kar pieniężnych na podmioty, które tego obowiązku nie wykonały – na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projektowana ustawa zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) jest zwolniona z procedury notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, z późn. zm.). Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronie podmiotowej Ministerstwa

Energii, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) oraz art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). W ramach konsultacji publicznych żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. W Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zamieszczone zostaną także zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nie przewiduje się znaczącego wpływu projektowanej regulacji na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Ustawa nie wprowadza nowych dodatkowych obowiązków na tego typu przedsiębiorstwa.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., co jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296, z późn. zm.), jak również z przepisami uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205). Wyjątek stanowi przepis art. 1 pkt 11 lit. b w zakresie dodawanego art. 23 ust. 1c i 1d, dotyczącego możliwości zaliczania produktów współwodornienia do NCW, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Piotrowski, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Czopek (tel. 22 695 88 33), e-mail: marta.czopek@me.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia 18 lipca 2016 r.</p> <p>Źródło: dyrektywa 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. <i>zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych</i> (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1).</p> <p>Nr w wykazie prac: UC 60</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 9 września 2015 r. przyjęta została dyrektywa 2015/1513/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. *zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych* (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1), zwana dalej „dyrektywą 2015/1513”, która dokonuje zmian w ww. dyrektywach: 2009/28/WE oraz 2009/30/WE, w obszarze stosowania energii odnawialnej w transporcie. Do najważniejszych zobowiązań wynikających z dyrektywy 2015/1513 z punktu widzenia krajowej gospodarki należą:

- ograniczenie możliwości stosowania do wytwarzania biokomponentów roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne do 7% końcowego zużycia energii w sektorze transportu w 2020 r.,
- zwiększenie wykorzystania *advanced biofuels* (dyrektywa 2015/1513 wprowadza wartość referencyjną w zakresie minimalnego udziału ww. biokomponentów wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX dyrektywy 2009/28/WE – w wysokości 0,5% punktu procentowego w wartości energetycznej udziału energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w 2020 r.),
- podniesienie do 60% wymaganego poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla nowych instalacji wytwarzających biokomponenty (które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r.) oraz wprowadzenie od 1 stycznia 2018 r., wymogu 50% redukcji emisji gazów cieplarnianych dla instalacji wytwórczych obecnie funkcjonujących (które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2015/1513 państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ww. dyrektywy najpóźniej do dnia 10 września 2017 r.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że zidentyfikowanym problemem jest brak dostosowania prawodawstwa krajowego w zakresie biokomponentów stosowanych w paliwach i biopaliwach ciekłych do znowelizowanego prawodawstwa Unii Europejskiej (UE) w tym zakresie. Ponadto przeprowadzone analizy rynku, jak również konsultacje, uwagi i propozycje zgłoszone przez organy administracji państwowej, inne instytucje związane z funkcjonowaniem rynku, jak również podmioty funkcjonujące na tym rynku wskazują, że w wybranych obszarach brak jest dostosowania prawodawstwa krajowego w tym zakresie do sytuacji rynkowej oraz istnieje konieczność opracowania przepisów mających na celu: efektywniejszy monitoring realizacji NCW i optymalizację kosztów jego realizacji przy założeniu zachowania określonego zapotrzebowania na surowce do wytwarzania biokomponentów.

Wydanie ustawy *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw* jest niezbędne w celu dostosowania prawa krajowego do prawa UE, zapewnienia poprawy funkcjonowania rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce, jak również w celu dostosowania przepisów prawnych do aktualnej sytuacji panującej na rynku i przesądzenie o wysokości i charakterze obowiązków wynikających z przepisów unijnych w perspektywie roku 2020.

Istotą problemu jest konieczność dostosowania aktu prawnego do przepisów dyrektywy 2015/1513, jak

również dostosowanie obowiązujących przepisów do zmieniającej się sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce.

Źródło informacji o problemie – analiza dyrektywy 2015/1513 (niedostosowanie prawa polskiego do prawa UE), jak również analiza uwag i propozycji zgłoszonych przez organy administracji państwowej, inne instytucje związane z funkcjonowaniem rynku, jak również podmioty funkcjonujące na tym rynku.

Zidentyfikowany problem ma charakter dwuaspektowy – wdrożenie przepisów dyrektywy 2015/1513 oraz dostosowanie przepisów prawa krajowego do aktualnej sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemów, które zostały zidentyfikowane i opisane w pkt 1, jest opracowanie nowelizacji obowiązującego aktu prawnego – ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624), dalej „ustawa”.

Celem ustawy jest przede wszystkim implementacja dyrektywy 2015/1513 (obowiązek implementacji dyrektywy upływa we wrześniu 2017 r.), co w praktyce oznacza konieczność przeniesienia obowiązków wynikających z przepisów prawa UE w zakresie określenia: poziomu limitu dla surowców spożywczych, wys. subtargetu dla *advanced biofuels* oraz ustalenia listy surowców kwalifikujących się do podwójnego naliczania. Równoległe, w ramach prac nad nowelizacją ustawy, należy wprowadzić rozwiązania prawne sprzyjające uzyskaniu określonych celów społeczno-gospodarczych związanych z funkcjonowaniem tego rynku.

Do najbardziej istotnych celów w tym zakresie należy zaliczyć:

- a) ograniczenie kosztów realizacji NCW ponoszonych przez producentów i importerów paliw, szczególnie w zakresie dotyczącym kosztów wynikających z określenia poziomów NCW powyżej możliwości wykonania tego obowiązku w ramach normatywnego blendingu (E5/E10 lub B7),
- b) wprowadzenie rozwiązań umożliwiających realizację NCW przede wszystkim w oparciu o potencjał i technologie dostępne na rynku – utrzymując pozytywne efekty prowadzonej polityki w obszarze przetwórstwa rolno-spożywczego oraz zachowanie pozytywnych efektów gospodarczych wynikających z tego tytułu,
- c) poprawę przejrzystości tego rynku, szczególnie wobec podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW, co stanowi jeden z istotnych elementów walki z tzw. „szarą strefą”.

W celu efektywnej realizacji ww. celów projekt ustawy zakłada wykorzystanie szeregu instrumentów prawnych pozwalających zarówno na zrealizowanie unijnych zobowiązań oraz uwzględniających konieczność osiągnięcia określonych celów gospodarczych, do których w okresie 2017–2020 zaliczono:

1. Optymalizację kosztów realizacji NCW, umożliwioną w szczególności przez zapewnienie braku wzrostu obciążeń z tytułu realizacji NCW w latach 2017–2019 dla podmiotów realizujących NCW, spełniających określone kryteria wskazane w ustawie (z przeprowadzonych analiz wynika, iż w praktyce, dzięki planowanemu wzrostowi zapotrzebowania na paliwa transportowe w kraju możliwe jest wręcz obniżanie poziomu tego obowiązku);
2. Zachowanie dotychczasowego wolumenu krajowej produkcji biokomponentów wykorzystywanych do realizacji NCW – gwarantujące w najbliższych latach stabilne zapotrzebowanie na surowce rolne wykorzystywane do produkcji biokomponentów, pozytywnie wpływając na sytuację ekonomiczną ich producentów.

Należy mieć również na uwadze, iż ostateczny kształt rynku wykorzystania biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (dotyczy zarówno kwestii ilościowych, jak również jakościowych, tzn. relacji poszczególnych rodzajów biokomponentów w ilości tych biokomponentów ogółem) wynika nie tylko z poziomu NCW określonego przepisami prawa, ale jest również zdeterminowany dodatkowymi instrumentami wynikającymi z przepisów ustawy, takimi jak: wysokość opłaty zastępczej oraz udział, w jakim może ona partycypować w realizacji NCW, limit surowców uprawniających do podwójnego naliczania, wysokość kar za brak realizacji obowiązku NCW czy wreszcie wysokość współczynników redukcyjnych.

Uwzględniając powyższe, należy mieć na uwadze, że realizacja celów gospodarczych wspomnianych powyżej w pkt 1–2 jest możliwa do wykonania jedynie przez precyzyjne określenie wartości parametrów charakterystycznych dla poszczególnych instrumentów wpływających na poziom NCW i relacji

zachodzących między nimi. Biorąc pod uwagę fakt, iż przyjęte w tym zakresie rozwiązania mają szczególny wymiar ekonomiczno-gospodarczy, zawarte w przepisach projektu propozycje były przedmiotem prezentacji oraz dyskusji na posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Przyjęte propozycje obejmują następujące kwestie:

1. Określenie w przepisach ustawy, do roku 2020, poziomów NCW – zamiast określania tych poziomów w trybie rozporządzenia Rady Ministrów wraz z pozostawieniem delegacji do ich wydawania w latach kolejnych. Wysokość NCW, zgodnie z przedłożoną propozycją wynosi:

- 7,10% – na 2017 r.,
- 7,50% – na 2018 r.,
- 8,00% – na 2019 r.,
- 8,50% – na 2020 r.

Przy czym, należy mieć na uwadze, że wysokość NCW na lata 2017–2020 została już określona przepisami ustawy w art. 7 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. *o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1986);

2. Określenie w przepisach ustawy wartości współczynników redukcyjnych – zamiast określania tych poziomów w trybie rozporządzenia Ministra Energii wraz z pozostawieniem delegacji do ich określania w latach kolejnych. Poziomy redukcji zgodnie z przedłożoną propozycją:

- 0,86 w 2018 r.,
- 0,82 w 2019 r.;

3. Wprowadzenie opłaty zastępczej – instrumentu, zgodnie z którym w latach 2018–2019 realizacja NCW na poziomie minimum 85% poziomu realizowanego przez podmiot w danym roku kalendarzowym zwalnia z obowiązku wyznaczenia kary za pozostałą, niezrealizowaną część NCW w miejsce obowiązku uiszczenia opłaty zastępczej. W kolejnych latach udział możliwej w ten sposób realizacji NCW będzie mógł być określany stosownym rozporządzeniem wykonawczym do ustawy, w przeciwnym wypadku obowiązywał będzie poziom określony w ustawie, tj. co najmniej 85%;

4. Określenie w przepisach ustawy limitów dla biokomponentów wytworzonych z surowców uprawniających do podwójnego naliczania biokomponentów do NCW do roku 2019, wraz z umożliwieniem ustalania tego limitu w latach kolejnych w trybie aktu wykonawczego do ustawy. Wysokość limitów dot. podwójnego naliczania zgodnie z przedłożoną propozycją:

- 0,3% w 2018 r.,
- 0,5% w 2019 r.;

5. Doprecyzowanie kwestii związanych z wysokością kar wymierzanych przez Prezesa URE za brak realizacji NCW, pozwalających na ich efektywniejsze i bardziej skuteczne wymierzanie, przez uniezależnienie wysokości kary od niedoprecyzowanego pojęcia „W” występującego we wzorze i obejmującego wartość paliw będących podstawą do obliczenia kary. Ponadto wprowadzone zmiany w tym zakresie powodują istotne obniżenie samego wymiaru kary, co stanowiło postulat przedsiębiorców zobowiązanych do realizacji NCW.

Zaproponowane rozwiązania wywierają określony wpływ na strukturę popytu na biokomponenty, przy czym jest ona również zdeterminowana zapotrzebowaniem na paliwa w kraju. Na potrzeby proponowanego rozwiązania zapotrzebowanie na paliwa (ON i EN) na lata 2016–2019 oszacowano biorąc pod uwagę założenia przedsiębiorców dotyczące konsumpcji paliw. Ponieważ szacunki zostały sporządzone w okresie przed możliwym dokonaniem oceny efektów działań uszczelniających rynek paliwowy mający na celu ograniczenie funkcjonowania szarej strefy, prognozy konsumpcji paliw również zostały skorygowane, biorąc pod uwagę możliwy wzrost oficjalnej konsumpcji paliw z tytułu ww. uszczelnienia, który oszacowano na poziomie 7% rocznie.

W związku z tym, że nie było możliwe precyzyjne oszacowanie wzrostu wartości rynku paliw z tytułu jego uszczelnienia, i z uwagi na fakt, iż perspektywa rozwiązań w ustawie sięga roku 2020, uzgodniono za zasadne prowadzenie stałego monitorowania rynku w celu możliwości dokonania ewentualnej korekty przyjętego rozwiązania. Minister Energii, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Minister Rozwoju i Finansów będą monitorować rynek w zakresie ilości paliw ciekłych objętych obowiązkiem realizacji NCW i w razie potrzeby zaproponują rozwiązania korygujące sposób realizacji NCW, mając na względzie konieczność zrealizowania zaplanowanych celów gospodarczych wynikających z nowelizacji.

Prowadzone analizy wykazały, że wzrost konsumpcji paliw jest większy od zakładanego – np. dla oleju napędowego wynosi on średnio ponad 20% miesiąc do miesiąca.

Zaproponowane w projekcie instrumenty i wskazane dla nich wartości wskazują na następującą strukturę rynkową do roku 2019 włącznie:

Rok	Wys. NCW	Poziom redukcji	Opłata zastępcza	Limit podwójnego naliczenia	NCW po redukcji, opłacie zastępczej i podwójnym naliczeniu	Poziom blendingu	Struktura rynku paliwowego i związane z tym szacowane wykorzystanie w tys. ton:							
							Pb	ON	bez biokomponentów w:	bioetanol w Pb:	estry w ON:	Pozostała wartość NCW do realizacji po blendingu (B100)	Pozostała wartość NCW do realizacji po blendingu (HVO)	Pozostała wartość NCW do realizacji po blendingu (HVO) – podwójne naliczenie
II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIII	XIII	
2017	7,10%	0,82	0%	0,0%	5,82%	4,20%	4 059	13 863	204	765	374	brak	brak	
2018	7,50%	0,86	15%	0,3%	5,48%	4,20%	4 042	14 503	250	762	186	0	57	
2019	8,00%	0,82	15%	0,5%	5,58%	4,20%	4 043	14 677	250	771	123	0	96	

Zaproponowane poziomy (wartości) poszczególnych instrumentów wywierających wpływ na wysokość NCW, do którego realizacji zobowiązani są przedsiębiorcy, takie jak: poziom redukcji, udział opłaty zastępczej w realizacji NCW czy też limit podwójnego naliczania, zostały ustalone w taki sposób, aby zapewnić stabilne relacje podaży i popytu na rynku w najbliższych latach. Poza efektem makroekonomicznym wynikającym z wprowadzonych rozwiązań, należy mieć również na uwadze, że zaproponowany udział poszczególnych instrumentów w powiązaniu z uprawnieniem dającym możliwość do korzystania z przywilejów obniżenia wys. NCW, pozwala podmiotom realizującym NCW na optymalizowanie ponoszonych kosztów.

Jak wskazano powyżej, wszystkie wymienione instrumenty wpływające na wysokość NCW pozostają ze sobą w ścisłej zależności i zostały tak dobrane, aby umożliwić realizację celów gospodarczych dotyczących obniżenia kosztów działania przedsiębiorców oraz zachowania dotychczasowego potencjału produkcji. Wysokość zaproponowanych w przepisach ustawy poszczególnych instrumentów jest przede wszystkim konsekwencją przyjętych założeń makroekonomicznych.

Niezależnie od powyższego, parametryzując np. wys. limitu dla podwójnego naliczenia na lata 2018–2019, brano również pod uwagę dostępność surowców w tym zakresie i fakt, że w pierwszych latach podwójne naliczenie realizowane będzie przede wszystkim w oparciu o surowce odpadowe. Z przeprowadzonych analiz wynika, iż dostępnymi surowcami upoważniającymi do podwójnego naliczania, stosowanymi już dziś przez wytwórców, są: zużyty olej kuchenny i tłuszcze zwierzęce (w przypadku produkcji estrów) oraz odpady z przemysłu piekarniczego lub cukierniczego (wykorzystywane przy produkcji spirytusu). Mogą być również wykorzystywane wolne kwasy tłuszczowe, przy zapewnieniu ich odpadowego charakteru.

Jeżeli chodzi o obecne zagospodarowanie odpadów z przemysłu piekarniczego i cukierniczego, to zgodnie z informacjami pochodzącymi od producentów bioetanolu, rocznie wytwarza się z tych surowców ilość spirytusu pozwalającą na produkcję maks. do 10 tys. ton bioetanolu. Należy przy tym mieć na uwadze, iż przynajmniej w początkowym okresie funkcjonowania poziom ten nie będzie całkowicie wykorzystywany, ponieważ w przepisach ustawy surowce te zostały zdefiniowane jako odpady, zatem potwierdzenie ich pochodzenia powinno zostać zweryfikowane m.in. Kartą Przekazania Odpadu wskazującą na kod 16 03 80, który generalnie dotyczy produktów spożywczych przeterminowanych i niezdatnych do spożycia. Ponieważ obecnie surowce te nie są przekazywane do producentów spirytusu jako produkty odpadowe dopiero wraz z upływem czasu rynek będzie dostosowywał się do nowych wymogów formalnych.

Kolejnymi surowcami znajdującymi się w wykazie są tłuszcze zwierzęce otrzymywane z materiału kat. 1 lub kat. 2, które należą do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego klasyfikowanych w osobnych kategoriach odzwierciedlających poziom zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzany przez te substancje. W przypadku ww. tłuszczów zwierzęcych mają zastosowanie przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002. Nadzór nad prawidłowym ewidencjonowaniem surowców oraz ich obrotem sprawuje Inspekcja Weterynaryjna, która obejmuje nadzorem zakłady przetwórcze kat. 1 i kat. 2. W zakładach tych dokonuje się przetworzenia dostarczonego materiału kat. 1 i kat. 2. W wyniku przeprowadzonych procesów powstają m.in. mączki oraz tłuszcze. W trakcie transportu tłuszczy zwierzęcych powstałych z materiałów kat. 1 i kat. 2 obowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 sierpnia 2014 r. w sprawie wzoru dokumentu handlowego stosowanego przy przewozie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.

Zgodnie z informacjami pozyskanymi z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w 2014 r. zakłady przetwórcze zadeklarowały wytworzenie ok. 18 tys. ton tłuszczy zwierzęcych powstałych z materiałów kat. 1 oraz 3,8 tys. ton tłuszczy zwierzęcych powstałych z materiałów kat. 2. Jeżeli chodzi o szczegółowe wykorzystanie powstałych tłuszczy zwierzęcych to:

- 15 512 ton tłuszczy zwierzęcych kat. 1 zostało poddanych spaleni (pozostałe 1 037 ton zostało przez przedsiębiorców zadeklarowane jako pozostawione w magazynie),
- 3358 ton tłuszczy zwierzęcych kat. 2 zostało wykorzystanych przemysłowo (przy czym 3 126 ton zostało przekazanych na produkcję biokomponentów) – nie stwierdzono przypadków spalenia tych tłuszczy.

Zgodnie z informacjami przekazywanymi przez przedsiębiorców zarówno tłuszcze zwierzęce wytworzone z materiału kat. 1 jak i kat. 2 mogą być wykorzystywane do produkcji estrów metyloowych wyższych kwasów tłuszczowych. Zgodnie z zaprezentowanymi powyżej informacjami jedynie ok. 14% oleju wytworzonego na bazie materiału kat. 1 i kat. 2 (tj. 3358 ton) wykorzystywane jest obecnie do produkcji biokomponentów, co pozwala wytworzyć nieco ponad 3 tys. ton estrów metyloowych. Z kolei zgodnie z informacjami pochodzącymi od Dyrektora Generalnego KOWR, krajowi wytwórcy biokomponentów zadeklarowali w 2014 r. wykorzystanie jedynie nieco ponad 1000 ton tłuszczy zwierzęcych. Z powyższego zestawienia wynika, iż ponad dwie trzecie tłuszczy zwierzęcych powstałych w Polsce i przeznaczanych generalnie do produkcji biokomponentów jest stosowanych do ich wytworzenia przez przedsiębiorców zagranicznych. Zakłada się, że wraz z wejściem w życie przepisów rozporządzenia, w kolejnych latach nastąpi aktywniejsze wykorzystanie tłuszczy zwierzęcych do produkcji biokomponentów w Polsce. Należy jednak mieć na uwadze, iż nie jest możliwy wzrost dostępności samego surowca, który wprost wynika z potencjału materiału zwierzęcego poddawanego utylizacji w trakcie roku i jest w związku z tym wielkością stabilną. Docelowo możliwe jest przerobienie w zakładach produkujących biokomponenty całkowitej produkcji rocznej tłuszczy zwierzęcych kat. 1 i kat. 2, co pozwoli na wyprodukowanie ok. 22 tys. ton estrów metyloowych. W początkowych latach obowiązywania przepisów wielkość ta będzie z oczywistych powodów mniejsza.

Kolejną z kategorii surowców wskazanych w przepisach rozporządzenia są zużyte oleje kuchenne (z ang. *used cooking oil* – UCO) będące obecnie najpowszechniej stosowanym surowcem wykorzystywanym do produkcji estrów. Potencjał i dostępność tego surowca w kraju, zgodnie z analizami firmy Greenea, w zakresie możliwego do zebrania w Polsce zużytego oleju wynosi ok. 30–35 tys. ton rocznie. Jednocześnie zużyte oleje kuchenne są w ograniczonym zakresie wykorzystywane przez krajowych wytwórców biokomponentów, którzy w 2013 r. sprawozdali Dyrektorowi Generalnemu KOWR wykorzystanie 6547 ton tego surowca. Pozostała ilość (a więc ponad 26 tys. ton) znalazła zagospodarowanie na rynku niemieckim. Należy mieć na uwadze, iż wejście w życie przepisów ustawy może spowodować większe zainteresowanie wykorzystaniem zebranego surowca w kraju, jak również doprowadzi do dalszego rozwoju rynku zajmującego się odzyskiwaniem tego surowca, przy czym nie jest możliwe obecnie precyzyjne oszacowanie potencjału wzrostu zbiórki dla tego surowca.

W kontekście możliwości wykorzystania tego surowca na istniejących instalacjach produkcyjnych należy uwzględnić czynniki wpływające na ograniczenia w tym zakresie. Zgodnie z informacjami pozyskanymi od organizacji branżowych krajowi wytwórcy dysponują instalacjami jedynie częściowo przystosowanymi do wykorzystania zużytych olejów kuchennych przy produkcji biokomponentów. Procentowy udział w masie wszystkich stosowanych do produkcji surowców jest zróżnicowany wśród poszczególnych wytwórców, przy czym w najlepiej dostosowanych zakładach nie przekracza on 10% zdolności produkcyjnych. Z tego powodu organizacje branżowe szacują, że potencjał zagospodarowania tego rodzaju surowca w istniejących zakładach produkcji estrów w Polsce jest nie mniejszy niż 25–30 tys. ton rocznie.

Możliwości krajowych wytwórców w zakresie przerobu zużytych olejów kuchennych pozwalają zatem na wykorzystanie potencjalnie dostępnego na krajowym rynku surowca. Jednakże wykorzystanie na większą skalę ww. olejów wymaga z jednej strony istotnego zwiększenia podaży zużytych olejów kuchennych w kraju oraz w dalszej kolejności przeprowadzenia modernizacji zakładów, szczególnie w obszarze dotyczącym zakupu i przygotowania surowca do produkcji biokomponentów (suszenie oleju, usuwanie zanieczyszczeń itp.). Stosunkowo ograniczone jest natomiast pozyskiwanie UCO z innych krajów UE, szczególnie z rynku niemieckiego, ponieważ z uwagi na wprowadzone na rynkach europejskich zachęty dla tego surowca, już od wielu lat powodują jego niedobór, co objawia się m.in. wysokimi cenami, często przekraczającymi ceny surowego oleju rzepakowego.

Biorąc pod uwagę powyższe zależności, limity dla podwójnego naliczenia ustalono na poziomie, który gwarantuje zachowanie równowagi między podażą tych surowców (wynikającą z ich naturalnej dostępności) a popytem (będącym efektem umożliwienia podwójnego naliczania) co pozwala na zminimalizowanie ryzyka nadużyć w tym sektorze. Jednocześnie wzrastający w kolejnych latach poziom dopuszczalny dla podwójnego naliczania pozwala na uwzględnienie wzrostu tego rynku, który (jak opisano powyżej) powinien w pewnym zakresie dostosowywać podaż do powstałych nowych instrumentów zachęcających do stosowania surowców odpadowych do wytwarzania biokomponentów.

Konieczność dostosowania podaży do popytu w obszarze surowców umożliwiających podwójne naliczenie biokomponentów jest najważniejszym argumentem uzasadniającym wprowadzenie ww. limitów, ponieważ działanie to minimalizuje ryzyko występowania możliwych nadużyć przy podwójnym naliczaniu biokomponentów. Jak bowiem dowodzi praktyka funkcjonowania państw UE w tym zakresie, limity stanowią jedno z najbardziej skutecznych i zarazem najtańszych mechanizmów ochrony przed nadużyciami występującymi w tym sektorze. Zachęta do nadużyć jest wynikiem ekonomicznej opłacalności procedury polegającego na celowym fałszowaniu dokumentów potwierdzających rodzaj surowca lub jego pochodzenie w celu umożliwienia zakwalifikowania go do podwójnego naliczania. Problem nadużyć w tym obszarze pojawia się w zasadzie we wszystkich krajach, w których wprowadzono możliwość podwójnego naliczania i jest zjawiskiem, które niezwykle trudno wyeliminować. Doświadczenia państw UE w tym obszarze wskazują, iż podstawowe problemy z możliwością identyfikacji występujących nadużyć są wynikiem wielu czynników, z których do najważniejszych zaliczyć należy: masowy charakter towaru oraz łatwość jego przemieszczania nie tylko na poziomie UE ale również z terenów państw trzecich, brak wspólnych przepisów w zakresie monitorowania surowców w poszczególnych państwach członkowskich UE oraz wysoka rotacja surowców skutecznie utrudniająca prowadzenie stałego nadzoru i kontroli poszczególnych partii surowca.

W związku z powyższym, mechanizm rozliczania się z wykorzystanych surowców jest oparty przede wszystkim na dokumentach stanowiących deklarację dostawcy surowca, niezmiernie trudną do zweryfikowania, np. w ramach kontroli związanej z poborem próbek takiego surowca. W związku z powyższym w poszczególnych krajach UE ukształtowały się różne modele działań mających na celu wyeliminowanie powyższych nadużyć oraz sposobów związanych z wyznaczeniem dopuszczalnych limitów.

Problem nadużyć w obszarze stosowania podwójnego naliczania jest przedmiotem szczególnego zainteresowania Komisji Europejskiej oraz krajów zrzeszonych w ramach REFUREC (z ang. *Renewable Fuels Regulators Club*), o czym świadczą m.in. zapisy dyrektywy 2015/1513. W konsekwencji wprowadzonych zmian w art. 3 dyrektywy 2009/28/WE dodano ust. 5 zobowiązujący państwa członkowskie UE m.in. do składania sprawozdań do Komisji Europejskiej w zakresie zapobiegania

zamierzonym modyfikacjom surowców uprawniających do podwójnego naliczania oraz podejmowania stosownych działań w przypadku stwierdzenia nadużyć.

Zaproponowane rozwiązania wprowadzają istotne zmiany w porównaniu z przepisami obowiązującymi dotychczas. Porównania sytuacji uwzględniającej zaproponowane zmiany, przyjęte przez Komitet, w stosunku do obowiązującego stanu prawnego można dokonać w perspektywie lat 2016–2018, ponieważ zgodnie z treścią, obowiązującego na dzień decyzji Komitetu, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych (Dz. U. poz. 918) cele dla podmiotów realizujących NCW zostały wyznaczone jedynie do tego momentu.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając fakt, iż zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie wysokości współczynników redukcyjnych na lata 2016 i 2017 (Dz. U. poz. 1052) współczynniki redukcyjne zostały określone tylko do roku 2017 należy wskazać, iż projekt ustawy, wprowadzając zmiany w obszarze instrumentów dotyczących realizacji NCW, spowodował w stosunku do przepisów obowiązujących dotychczas zmiany w postaci:

- a) zmniejszenia zapotrzebowania na biokomponenty zgłaszane przez podmioty realizujące NCW w roku 2018 o ok. 248 ton estrów (lub innych biokomponentów, których ilość wyrażona w wartościach energetycznych wynosiłaby ok. 9 176 000 GJ),
- b) zmniejszenia zapotrzebowania na biokomponenty zgłaszane przez podmioty realizujące NCW w roku 2019 o ok. 276 tys. ton estrów (lub innych biokomponentów, których ilość wyrażona w wartościach energetycznych wynosiłaby ok. 10 112 000 GJ).

Obie ww. wartości w sposób dobitny wskazują na skalę zmniejszenia obciążeń podmiotów realizujących NCW, które były nakładane dotychczasowymi przepisami, co wpłynie na zmniejszenie kosztów funkcjonowania przedsiębiorców. Precyzyjne określenie oszczędności ponoszonych przez podmioty realizujące NCW z tytułu proponowanych zmian nie jest możliwe, ponieważ przedsiębiorcy traktują koszty dotyczące realizacji NCW, w tym w szczególności informacje związane z kosztami pozyskania biokomponentów oraz logistyką związaną z ich rozporządzaniem jako tajemnicę handlową. Należy mieć również na uwadze, iż koszty te kształtują się na różnym poziomie u poszczególnych przedsiębiorców w zależności od przyjętego modelu dystrybucji.

Z uwagi na fakt, iż rozwiązanie zakłada zachowanie zapotrzebowania na biokomponenty z poziomu roku 2016 przyjęte rozwiązania nie wpłyną negatywnie na podmioty włączone w łańcuch produkcji i dostaw surowców do wytwarzania biokomponentów. Dotyczy to również sytuacji związanej z dopuszczeniem podwójnego naliczania do realizacji NCW, z racji jego ograniczonego do kilku punktów procentowych udziału w realizacji NCW.

Wprowadzenie opłaty zastępczej przy założeniu realizacji ww. scenariusza zapotrzebowania na paliwa ciekłe i biokomponenty wykorzystane do realizacji NCW oraz uwzględnieniu założenia, że wszystkie podmioty będą zainteresowane wykorzystaniem tego uprawnienia na maksymalnym dopuszczalnym przepisami prawa poziomie (tj. 15% realizacji NCW) zapewni wpływy na fundusz rozwoju wykorzystania biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oraz energii elektrycznej w transporcie na poziomie ok. 85 mln zł rocznie w latach 2018/2019. W kolejnych latach wysokość tych wpływów będzie uzależniona od rozwiązań zaproponowanych w przepisach rozporządzenia Ministra Energii wydawanych zgodnie z delegacją zawartą w przepisach ustawy.

Projekt przewiduje również propozycje zmian w obszarze monitorowania realizacji NCW aktywizujące działania prowadzone przez Prezesa URE i zmierzające do:

- a) wprowadzenia obowiązku informowania Prezesa URE o dokonaniu czynności, które powodują nałożenie na podmiot obowiązku realizacji NCW (dalej „samozgłoszenie”).
Obowiązkiem zostały objęte podmioty, które w trakcie roku kalendarzowego wykonały czynność powodującą, że podmiot staje się podmiotem realizującym NCW – o tym fakcie podmiot jest zobowiązany poinformować Prezesa URE. Dotyczy to również podmiotów, które prowadziły działalność gospodarczą jedynie przez część roku kalendarzowego oraz podmiotów, które wykonały ww. czynności jednokrotnie w ciągu roku kalendarzowego. „Samozgłoszenia” należy dokonać corocznie, w formie pisemnej lub elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia wykonania czynności, które podlegają obowiązkowi „samozgłoszenia”. Brak dokonania „samozgłoszenia” lub zgłoszenie Prezesowi URE po ustawowym terminie będzie powodowało nałożenie kary pieniężnej na taki podmiot (dodano w art. 33 przepis karny odnoszący się do ww. obowiązku).

Dzięki wprowadzeniu obowiązku „samozgłoszenia” Prezes URE, jeszcze w trakcie roku kalendarzowego, będzie uzyskiwał informację na temat liczby i rodzajów podmiotów realizujących NCW;

- b) wprowadzenia obowiązku prowadzenia przez Prezesa URE wykazu podmiotów realizujących NCW w danym roku kalendarzowym oraz ogłaszania go na stronie internetowej urzędu;
- c) wprowadzenia obowiązku składania sprawozdań kwartalnych przez podmioty realizujące NCW, w tym w szczególności w zakresie informacji umożliwiających Prezesowi URE weryfikację prawidłowości realizacji obowiązkowego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych. Sprawozdania te będą obejmowały informacje istotne z punktu widzenia monitorowania rynku i dostarczane będą organowi monitorującemu jeszcze w trakcie danego roku objętego obowiązkiem co powinno znacznie usprawnić proces ich weryfikowania. Sprawozdania roczne podmiotów realizujących NCW zawierające kompletne informacje na temat wykonanego za dany rok NCW (w tym potwierdzenie spełnienia KZR) będą składane w obecnym trybie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ustawa ma na celu, przede wszystkim, wdrożenie do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy 2015/1513. Należy zatem wskazać, że wymagania odnośnie do implementacji przepisów UE są takie same dla pozostałych państw członkowskich. Z posiadanych informacji wynika, że państwa członkowskie nie wdrożyły dotychczas przepisów dyrektywy 2015/1513 i zamierzają to uczynić nie wcześniej niż w terminie wskazanym w dyrektywie – 10 września 2017 r.

Najważniejsze kwestie, które mogą zostać rozwiązane w innych państwach członkowskich w odmienny sposób niż w Polsce, dotyczą w szczególności wysokości limitu dla biokomponentów wytworzonych z roślin zbożowych i innych roślin wysokokrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to biokomponenty mogą być zaliczane na poczet realizacji celu określonego w dyrektywie 2009/28/WE (dyrektywa 2015/1513 ustala limit na poziomie min. 7%), jak również celu referencyjnego dla *advanced biofuels* (0,5%).

Z posiadanych informacji wynika, że większość państw członkowskich zamierza ustalić ww. limit na poziomie 7%. Wyjątek mogą stanowić: DK – plan 5%, UK – prawdopodobnie 7%, ale rozważana jest możliwość ustalenia tzw. *crop cap* na niższym poziomie. Podobnie NOR – prawdopodobnie poniżej 7%. Podobnie w odniesieniu do celu referencyjnego – większość państw członkowskich zamierza ustalić ww. cel na poziomie wskazanym w dyrektywie 2015/1513. DK rozważa ustalenie wyższego poziomu, jednakże dopiero w sytuacji, gdy zostanie określony na poziomie UE cel dla biopaliw po 2020 r. Jeżeli nie – prawdopodobnie DK pozostanie przy poziomie 0,5%. PT rozważa ustalenie celu referencyjnego na poziomie 0–0,5%. Powyższe wynika z braku pewności co do przyszłości biopaliw po 2020 r. ES rozważa ustalenie celu na poziomie 0%.

W szczególnej sytuacji są SE oraz FI. Obydwa te kraje mają wysoki udział OZE w transporcie (FI w 2014 r. ok. 21,6%, SE w 2014 r. – 19,6%), w związku z czym cel 10% jest już realizowany. W FI utworzono grupę roboczą do spraw wdrożenia dyrektywy 2015/1513, trwają prace z założeniem, że wdrożenie nastąpi najpóźniej jak to jest możliwe, a więc w terminie wskazanym w dyrektywie 2015/1513 (limit 7%, cel referencyjny – 0,5%). SE nie zaczęła prac związanych z wdrożeniem ww. dyrektywy. Rozważana jest możliwość nieimplementowania, gdyż cele są już realizowane. Zastrzeżenia budzi jednakże ewentualne podejście KE do takiego rozwiązania – SE może w 2020 r. sprawozdać się z realizacji celów (cele dyrektywy wypełnione), ale KE może wcześniej wszczęć postępowanie za brak formalnej implementacji. Jeżeli implementacja jest konieczna – rozwiązania prawne zostaną przygotowane najpóźniej jak to możliwe, w wymaganym dyrektywą 2015/1513 terminie. Rząd szwedzki realizując politykę w zakresie ochrony środowiska, planuje wdrożenie nowych mechanizmów wsparcia dla sektora biopaliw od 2018 r., realizując docelowo do 2030 r. cel, zgodnie z którym transport będzie w 100% „zielony” – założenie *fossil free transport*.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty realizujące	24	Wykaz podmiotów,	– poprawa

Narodowy Cel Wskaźnikowy		które są zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2016 r. (sporządzony na podstawie art. 28 ¹ ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624).	konkurencyjności na rynku UE, – ułatwienie realizacji NCW – obniżenie poziomu NCW, – nałożenie obowiązku blendingu, – nałożenie kwartalnego obowiązku sprawozdawczego, – obniżenie kar za brak realizacji NCW
Producenci – art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy	31	Zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sporządzany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy.	Zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych przez zlikwidowanie sprawozdania kwartalnego producenta – art. 30 ust. 4 ustawy.
Podmioty prowadzące – art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy	b.d.		– Zmiana zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, – zmiana zakresu sprawozdawczości
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	-	-	Zmiana zakresu sprawozdawczości
Dyrektor Generalny KOWR	-	-	Zmiana zakresu sprawozdawczości
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	-	-	Zbieranie przychodów z tytułu opłaty zastępczej oraz gospodarowanie tymi środkami

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy podlegał konsultacjom. Wyniki konsultacji zawarto w raporcie z konsultacji załączonym do ustawy.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	85	85	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	85	85	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	85	85	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	85	85	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Projektowana regulacja będzie miała wpływ na sektor finansów publicznych. Poza wskazanymi powyżej wartościami przychodów, projekt wprowadza dodatkowe instrumenty karne z tytułu niezastosowania się do wymogów sprawozdawczych. Przychody z tego tytułu będą stanowiły przychody budżetu państwa. Jednakże nie zostały ujęte w powyższej tabeli, ponieważ na obecnym etapie procedowania ustawy nie jest możliwe rzetelne oszacowanie skali tych przychodów.</p> <p>Przepisy ustawy zapewnią większe uszczelnienie rynku, co będzie miało pozytywny wpływ na dochody budżetowe.</p> <p>Ponadto, na skutek wejścia w życie ustawy, wprowadzona zostanie opłata zastępcza. Wpływy z tytułu tej opłaty będą stanowiły przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Szacuje się, że wpływy z opłaty osiągną poziom ok. 85 mln zł rocznie w latach 2018–2019.</p>
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość postrzegane jako wzrost konkurencyjność krajowych podmiotów funkcjonujących na rynku biokomponentów stosowanych w paliwach i biopaliwach ciekłych. Przede wszystkim projektowana ustawa przyczyni się do obniżenia kosztów realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego – poprzez obniżenie poziomów NCW, wprowadzenie opłaty zastępczej oraz obniżenie kary za brak realizacji NCW. Ponadto skutkiem mechanizmów wprowadzonych w ustawie będzie znaczące uszczelnienie rynku, szczególnie w obszarze identyfikowania podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW, co również będzie miało wpływ na wzrost konkurencyjności krajowych przedsiębiorców. Szczegółowo efekty wprowadzanych rozwiązań wraz z efektami dla przedsiębiorców opisano w pkt 2.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pozytywny wpływ na konkurencyjność w szczególności podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy.						
	sektor mikro-, małych i średnich	Nie przewiduje się znaczącego wpływu projektowanej regulacji na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Ustawa						

	przedsiębiorstw	nie wprowadza nowych dodatkowych obowiązków na tego typu przedsiębiorstwa.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.
Niemierzalne		Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy Przepisy ustawy nakładają nowe obowiązki regulacyjne na podmioty realizujące NCW – przy jednoczesnym zdjęciu obowiązków sprawozdawczych dla producentów. Podmioty realizujące NCW zostały zobowiązane do przedkładania Prezesowi URE sprawozdań kwartalnych dotyczących realizacji tego obowiązku, jak również obowiązku dodawania biokomponentów w paliwach ciekłych. Dotychczas funkcjonowały jedynie sprawozdania roczne tych podmiotów, umożliwiające rozliczenie obowiązku NCW. Zostały one zachowane w związku z faktem, że realizacja NCW jest rozliczana w cyklu rocznym, natomiast sprawozdania kwartalne mają pełnić rolę dodatkową, umożliwiającą sprawniejsze, bardziej bieżące monitorowanie rynku i pozwalające na weryfikację obowiązku dodawania biokomponentów do paliw ciekłych. Z drugiej strony należy wskazać, że zlikwidowana została sprawozdawczość kwartalna producentów. Część zakresu tej sprawozdawczości została przeniesiona na podmioty sprowadzające (w związku ze zmianą definicji podmiotu sprowadzającego), natomiast część została całkowicie zlikwidowana.		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Sprawozdania będą przekazywane do Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE, przy czym umożliwiają przekazanie tych dokumentów w formie elektronicznej przy zachowaniu konieczności złożenia podpisu elektronicznego.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy. Ponieważ regulacja ma na celu zagwarantowanie dotychczasowego wykorzystania biokomponentów nie przewiduje się zwiększenia lub zmniejszenia zatrudnienia na skutek wprowadzenia przepisów ustawy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na środowisko naturalne. Powyższe jest związane z faktem, że ustawa wdraża m.in. przepisy dyrektywy 2015/1513, które, podobnie jak przepisy dyrektywy 2009/28/WE, mają na celu zapewnienia	

	wyższego stopnia ograniczenia emisyjności na skutek stosowania w transporcie biokomponentów.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Ustawa wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2018 r. Wyjątek stanowi przepis art. 1 pkt 11 lit. b projektu ustawy w zakresie dodawanego art. 23 ust. 1c i 1d, dotyczącego możliwości zaliczania produktów współwodornienia do NCW, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
<p>Ewaluacja efektów ustawy będzie prowadzona w sposób ciągły, w ramach monitoringu rynku prowadzonego przez Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE. Celem ustawodawcy jest zapewnienie możliwości sprawowania sprawniejszej kontroli nad zjawiskami zachodzącymi na rynku. Ponadto, realizacja celów będzie monitorowana w ramach sprawozdawczości realizowanej dla EUROSTAT.</p> <p>Jednocześnie po dwóch latach od dnia wejścia w życie przepisów projektu ustawy zostanie opracowany OSR <i>ex post</i> w zakresie funkcjonowania rynku biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.</p>	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Raport z konsultacji

Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt ustawy został skierowany do uzgodnień, opiniowania i konsultacji w dniu 5 września 2016 r.

W ramach konsultacji, zainteresowanie pracami nad projektem oraz uwagi zgłosiły następujące podmioty: Instytut Transportu Samochodowego (ITS), Instytut Nafty i Gazu (INiG), Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych (ITWL), Ośrodek Badawczo Rozwojowy (OBR), Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN), Koalicja na rzecz Biopaliw (KNRB), Krajowa Izba Paliw Alternatywnych (KIPA), Polska Izba Paliw Płynnych (PIPP), Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego (PZPM), Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, PKN Orlen S.A., Grupa Lotos, Operator Logistyczny Paliw Płynnych (OLPP), Neste.

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

W ramach opiniowania zainteresowanie pracami nad projektem oraz uwagi zgłosiły następujące organy administracji rządowej: Agencja Rynku Rolnego (ARR), Urząd Regulacji Energetyki (URE), Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW).

Wszystkie nadesłane zgłoszenia i opinie zostały udostępnione na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. W dniach 24 i 26 stycznia 2017 r. odbyły się konferencje uzgodnieniowe.

Podczas procedowania projektu ustawy uznano, że nie ma konieczności przedstawiania go do zaopiniowania organom i instytucjom Unii Europejskiej.

W związku z faktem, iż w wyniku przeprowadzonych konsultacji i uzgodnień do projektu ustawy wprowadzono liczne zmiany, projekt w dniu 6 lutego br. przekazano do powtórnych uzgodnień do resortów oraz organów administracji rządowej, które zgłosiły uwagi na wcześniejszym etapie.

Poniżej opisano najważniejsze uwagi zgłoszone podczas konsultacji publicznych i opiniowania.

- **Uwagi ogólne**

— **PKN Orlen S.A.** – Spółka postuluje aby w ramach nowelizacji ustawy dokonać następujących zmian:

1. Ograniczyć zakres ustawy o biopaliwach ciekłych oraz definicję podmiotu sprowadzającego wyłącznie do działalności związanej biokomponentami tak jak ma to miejsce w aktualnym stanie prawnym.
2. W ramach nowelizacji prawa energetycznego dodać Prezesa Agencji Rynku Rolnego jako organu uprawnionego do otrzymywania miesięcznych sprawozdań wytwórców paliw ciekłych, przedsiębiorców obracających paliwami ciekłymi z zagranicą oraz podmiotów przywożących, które będą składane na zasadach określonych w art. 43d ust. 1 prawa energetycznego.
3. Zdefiniować podmiot realizujący NCW jako przedsiębiorcę wykonującego działalność polegającą na wytwarzaniu lub obrocie z zagranicą paliwami ciekłymi (benzynami silnikowymi lub olejami napędowymi) lub biopaliwami ciekłymi na podstawie koncesji w rozumieniu prawa energetycznego a także podmiotu przywożącego paliwa ciekłe (benzynami silnikowymi lub olejami napędowymi) lub biopaliwami ciekłymi.
4. Przywrócić obowiązek publikacji i aktualizacji przez Prezesa URE listy podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW oraz rozliczania tego obowiązku w oparciu o miesięczne sprawozdania o wielkości produkcji, przywozu, wywozu, sprzedaży lub innej formie rozporządzenia lub zużyciu własnym składane przez wytwórców i importerów olejów napędowych oraz benzyn silnikowych i biopaliw ciekłych w oparciu o przepisy prawa energetycznego.
5. W zakresie paliw ciekłych pozostawić wyłącznie roczne sprawozdanie z realizacji NCW jako dokumentu podsumowującego oraz pozwalającego w sposób krzyżowy kontrolować prawidłowość danych przekazywanych w ciągu roku w oparciu o sprawozdawczość miesięczną realizowaną na gruncie prawa energetycznego.
6. W zakresie kontroli obowiązkowego komponowania olejów napędowych i benzyn silnikowych z właściwymi biokomponentami wprowadzić w ramach prawa energetycznego w zakresie wymagań dla uzyskania oraz posiadania koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz wymagań dla podmiotu przywożącego:
 - a) obowiązek wskazania we wniosku o uzyskanie koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących czy przedmiotem przywozu paliw ciekłych będą tylko

benzyny silnikowe lub olej napędowy bez biokomponentu czy także z zawartością biokomponentu oraz biopaliwa ciekłe

b) obowiązek posiadania instalacji do wytwarzania paliw ciekłych lub zawarcia umów na usługowe komponowanie paliw ciekłych z biokomponentami tylko z przedsiębiorcami posiadającymi właściwą koncesję na prowadzenie tego procesu produkcyjnego (w przypadku przywozu paliw bez zawartości biokomponentów).

7. W zakresie kontroli obowiązkowego komponowania olejów napędowych i benzyn silnikowych z właściwymi biokomponentami skonstruować miesięczną sprawozdawczości wytwórców paliw ciekłych, przedsiębiorców obracających paliwami ciekłymi z zagranicą oraz podmiotów przywożących, która ma być realizowana w oparciu o prawo energetyczne, w sposób który pozwoli wykazać:

a) ilości wytwarzanych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z surowców oraz półproduktów własnych i wytwarzanych usługowo realizowanych dla innych podmiotów, a w szczególności usługowego komponowania olejów napędowych i benzyn silnikowych z biokomponentami;

b) ilości wytworzonych przywiezionych do Polski oraz wywiezionych benzyn silnikowych, olejów napędowych odrębnie z zawartością biokomponentów oraz bez biokomponentów

c) ilości sprzedanych, rozporządzonych w innej niż sprzedaż formie lub zużytych na potrzeby własne benzyn silnikowych, olejów napędowych odrębnie z zawartością biokomponentów oraz bez biokomponentów

d) ilości wytworzonych, przywiezionych do Polski oraz wywiezionych biopaliw ciekłych

e) Ilości sprzedanych, rozporządzonych w innej niż sprzedaż formie lub zużytych na potrzeby własne biopaliw ciekłych

f) wykonania w danym miesiącu obowiązku realizacji NCW w zakresie minimalnego poziomu zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych (obligatoryjne komponowanie).

Według wykazu prac legislacyjnych Ministra Energii (dostępny na: <http://bip.me.gov.pl/Prawo/Wykaz+prac+legislacyjnych>) pierwszy projekt rozporządzenia dotyczącego wzoru sprawozdania ma być procedowany w październiku 2016 roku. Zdaniem Spółki będzie to doskonała okazja do uszczelniania nadzoru nad rynkiem paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, przy równoczesnym ograniczeniu barier administracyjnych związanych ze sprawozdawczością w tym zakresie.

Stanowisko ME:

Ad. 1) Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie definicji podmiotu sprawdzającego.

Ad. 2) Zgodnie z poczynionymi ustaleniami Prezes ARR nie wyraża zainteresowania pozyskiwaniem danych w takim zakresie. Ponadto nie dysponuje kompetencjami kontrolnymi wobec tych podmiotów, jak również możliwościami organizacyjnymi pozwalającymi na przetwarzanie ilości informacji jakie się z tymi materiałami wiążą.

Ad. 3) Nie ma potrzeby wprowadzania zaproponowanego doprecyzowania, ponieważ obecna definicja na taki charakter podmiotu realizującego NCW wskazuje.

Ad. 4) Propozycja częściowo uwzględniona. Zgodnie z intencją projektodawcy efektywnym sposobem prowadzenia rejestru podmiotów realizujących NCW jest zapewnienie możliwie wielu źródeł informacji pozwalających na prowadzenie tego rodzaju wykazu. Obowiązek zgłoszenia do Prezesa URE informacji o dokonaniu czynności powodujących nałożenie ww. obowiązku na przedsiębiorcę – stanowi jedno z takich źródeł informacji. Brak przekazania takiej informacji powoduje nałożenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę.

Propozycja, zgodnie z którą Prezes URE prowadzi rejestr podmiotów realizujących NCW w oparciu o sprawozdania składane przez podmioty na podstawie art. 43d z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne nie znajduje uzasadnienia z kilku powodów. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż zakres sprawozdań określony w ww. przepisach, skierowany do przedsiębiorstw energetycznych oraz podmiotów przywożących nie odnosi się wprost do czynności powodujących powstanie obowiązku NCW – co uniemożliwi Prezesowi URE jednoznaczne określenie, w którym momencie przedsiębiorca powinien zostać wskazany w ww. rejestrze. Podsumowując, zmieniona konstrukcja przepisów nakładająca na Prezesa URE obowiązek prowadzenia wykazu podmiotów realizujących NCW przewiduje, iż będzie on prowadzony w oparciu, m.in. o (katalog otwarty):

- zgłoszenia podmiotów realizujących NCW,
- sprawozdania kwartalne podmiotów realizujących NCW.

Otwarty charakter tego katalogu umożliwi pozyskiwanie w tym obszarze informacje z dodatkowych źródeł.

Ad. 5) Uwaga odrzucona. Zaproponowany przez ME obowiązek przedkładania sprawozdań kwartalnych przez podmioty realizujące NCW wskazany w art. 30b ust. 3 określa ściśle zakres informacji, jakie przedsiębiorcy są zobowiązani przedkładać Prezesowi URE z tytułu realizacji obowiązku NCW. Pozyskiwanie tych informacji umożliwi Prezesowi URE w sposób systematyczny pozyskiwanie danych pozwalających na szacowanie realizacji obowiązku oraz analizowanie działań prowadzonych przez przedsiębiorców.

Z uwagi na specyfikę informacji pozyskiwanych na podstawie tych sprawozdań nie jest właściwym odwoływanie się do sprawozdań wykonywanych na podstawie art. 43d ustawy - Prawo energetyczne, gdyż analiza tego przepisu wskazuje, że na jego podstawie nie będzie możliwe pozyskiwanie danych, których zakres określa art. 30b ust. 3 nowelizowanej ustawy.

Podmioty realizujące NCW będą zobowiązane do przedkładania:

a) sprawozdań kwartalnych, które umożliwią w szczególności Prezesowi URE potwierdzenie realizacji obligatoryjnego blendingu,

b) sprawozdań rocznych, które z racji zakresu przekazywanych informacji, m.in. obowiązku przedkładania świadectw pochodzenia biokomponentów, będą przede wszystkim umożliwiały rozliczenie rocznego obowiązku NCW.

Ad. 6) Wprowadzenie obowiązku nie powoduje żadnych istotnych zmian w obszarze pozyskiwania informacji przez Prezesa URE, szczególnie w kontekście, że tego rodzaju zapis jest w zasadzie czysto informacyjny. Należy również mieć na uwadze, że zaproponowana w uwadze konstrukcja przepisu, tzn. uzależnienie uzyskania koncesji od przedłożenia tego typu dokumentów, spowodowałaby konieczność ponownego ubiegania się o koncesje i każdorazowego ich powtarzania, np. w przypadku aktualizacji/zmiany umowy na usługowe komponowanie paliw. Również z punktu widzenia URE propozycja nie jest uzasadniona – łatwość w „obejściu” zaproponowanych przepisów powoduje, iż mają one znikomą wartość w kontekście monitorowania przedsiębiorców.

Ad. 7) Ustawa przewiduje odrębną, w stosunku do sprawozdawczości opartej o przepisy prawa energetycznego, sprawozdawczość ograniczoną jedynie do tych przedsiębiorców, którzy są zobowiązani do realizacji NCW. Sprawozdawczość w tym zakresie realizowana będzie w cyklu kwartalnym i obejmowała zakres danych wskazanych w art. 30b ust. 3, pozwalających Prezesowi URE na monitorowanie prawidłowości realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b.

— ***Krajowa Izba Paliw Alternatywnych*** – Zarówno przepisy zawarte w dyrektywach unijnych, jak i przepisy polskie przewidują, iż udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu ma wynieść w roku 2020 co najmniej 10% końcowego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim przy redukcji emisji w wysokości 6%, natomiast po uwzględnieniu udziału energii elektrycznej wykorzystanej w transporcie wartość ta wyniesie w 2020 roku 8,5% - str. 60 projektu. Projekt nie zakłada w jakiej proporcji obowiązek redukcyjny w 2020 roku zostanie wykonany za pomocą energii elektrycznej i biokomponentów i biopaliw. W celu ułatwienia osiągnięcia celu NCW projekt zakłada wprowadzenie ulg i opłaty zastępczej. Stąd możliwość

korzystania z ulg redukcyjnych w latach 2016 – 2019 przez poszczególne podmioty zobowiązane do wykonania NCW jak i możliwość uiszczenia opłaty zastępczej po spełnieniu określonych warunków. Na stronie 62 w uzasadnieniu do projektu niniejszej ustawy wynika, że poziom NCW w wyniku wykorzystania owych ulg przyjętych na rok 2019 na poziomie 8,00% może się zmniejszyć aż do 5,84%. Tym bardziej, iż opłata zastępcza wynosząca tylko 0,01 zł za 1 MJ to jest 0,32 zł za 1 litr biokomponentu jest kilkukrotnie mniejsza od kosztów wprowadzenia tej ilości biokomponentu na rynek, więc podmioty zobowiązane do wykonania NCW chętnie skorzystają z tej opłaty. Zatem NCW do wykonania w 2019 roku wynosi $5,84\% \times 0,9 = 5,26\%$. Wykonanie NCW w roku (2020) na poziomie 8,50%, czyli zwiększenie produkcji biokomponentów z 5,26% do 8,5% jest niemożliwe w tak krótkim czasie. Dodatkową przeszkodę stanowi ograniczenie do 0,5% produkcji biokomponentów z odpadów i pozostałości do 2019 roku. Przy tej regulacji w 2020 roku wykonamy NCW max 7% z upraw roślin spożywczych i 0,5% z odpadów i pozostałości, co daje razem 7,5%. A skąd weźmiemy brakujący 1%? Uważamy, że taka regulacja nie pobudza wzrostu krajowej produkcji i naraża nasz kraj na konieczność olbrzymiego importu biokomponentów i biopaliw w 2020 roku. Aby uniknąć tej sytuacji proponujemy utrzymanie stałego współczynnika promocyjnego zmniejszenia obowiązku NCW na lata 2017-2019, rezygnację z opłaty zastępczej oraz podwyższenie limitu biokomponentów produkowanych z odpadów i pozostałości do 1,5%. Ponadto proponujemy ustalenie celu redukcyjnego w podziale na energię elektryczną i biopaliwa.

ME odrzuciło uwagę. Realizacja celu w zakresie 10cio % zużycia energii odnawialnej w transporcie będzie wynikiem sumowania energii odnawialnej zawartej w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych oraz (osobno) energii elektrycznej wykorzystanej w transporcie. Zgodnie z propozycjami zawartymi w przepisach projektu, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE, niezbędne będzie zapewnienie 8,5% udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w paliwach transportowych. Taka też wartość NCW została określona w przepisach nowelizacji ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która weszła w życie od 1 stycznia 2017 r.

Jednocześnie, zapisane w projekcie ustawy rozwiązania nie stanowią ostatecznej odpowiedzi na kwestie struktury realizacji celu w zakresie udziału energii odnawialnej w transporcie w 2020 r. Dyskusja w tym obszarze nie została jeszcze zakończona a rozwiązania jakie zostaną przyjęte, które będą obowiązywały w roku 2020 i kolejnych będą uzależnione od wielu czynników, w tym regulacji Unii Europejskiej w obszarze celów nakładanych na paliwa

transportowe, możliwości i dostępności surowców oraz biokomponentów na potrzeby realizacji obowiązku (w szczególności w kontekście ograniczenia na poziomie 7% możliwości wykorzystania surowców spożywczych do realizacji NCW). Tym niemniej należy zwrócić uwagę, iż niezasadne jest łączenie tzw. biopaliw zaawansowanych (wytwarzanych z surowców wskazanych z cz. A zał. IX do dyrektywy 2009/28/WE) z biopaliwami podwójnie zaliczanymi, które obejmują również biokomponenty wytwarzane z surowców zawartych w części B tego załącznika i (może poza biowęglowodorami ciekłymi) nie wymagają nowych mocy produkcyjnych. Odpowiedzią (częstkową) na pytanie: skąd wziąć (rzekomo) brakujący 1% może być chociażby możliwość skorzystania z HVO wytworzonego z UCO lub tłuszczy zwierzęcych, itp.

Opłata zastępcza została tak skonstruowana aby umożliwić zmniejszenie kosztów realizacji NCW powyżej określonego poziomu jego redukcji (tj. 90% wartości NCW na dany rok). Taka jest intencja wynikająca z propozycji, stąd oczywistą konsekwencją jest fakt, iż wysokość tej opłaty jest niższa od kosztu realizacji NCW.

— **LOTOS** proponuje wprowadzić rozwiązania umożliwiające realizację NCW za pomocą biokomponentów/biopaliw wytwarzanych z wykorzystaniem technologii współwodornienia. W ocenie LOTOS, niezrozumiałe jest dalsze blokowanie współwodornienia w świetle całkowitego dopuszczenia produktów wytworzonych przy wykorzystaniu technologii uwodornienia. Mając na uwadze, że proces inwestycyjny zajmuje minimum 3 lata, by umożliwić wdrożenie technologii współwodornienia przed rokiem 2020, odpowiednie przepisy winny być przyjęte niezwłocznie. Ponadto LOTOS postuluje wprowadzenie rozwiązań umożliwiających rozliczanie NCW za pomocą zawartego w paliwach biowodoru wyprodukowanego z biometanu, jak również rozliczanego na podstawie bilansu masy biometanu sprzedawanego na stacjach paliw

ME odrzuciło uwagę. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w trakcie roboczych spotkań realizowanych pomiędzy przedstawicielami resortu energii oraz producentów paliw w Polsce (PKN Orlen oraz Lotos SA) rozwiązanie dotyczące umożliwienia rozliczania produktów współwodornienia nie będzie wprowadzane do obecnych przepisów ustawy.

ME nie jest – co do zasady – przeciwne wprowadzeniu tej technologii ale zwraca uwagę na konieczność doprecyzowania zasad jej stosowania. Obecnie istnieje konieczność opracowania systemu weryfikacji surowców wykorzystywanych w tym procesie w celu zaliczenia ich w odpowiedniej wartości do NCW. Działania te powinny być prowadzone w zainteresowanych rozwiązaniem przedsiębiorstwach przy współpracy z ME. Przeprowadzenie niezbędnych analiz posłuży opracowaniu odpowiednich rozwiązań

legislacyjnych. Ponieważ, zgodnie z uwagą Lotos, taki proces inwestycyjny jest rozłożony na kilka lat – należy podjąć współpracę w tym zakresie aby przy okazji prac nad procedurami weryfikacji inwestor miał możliwość równolegle prowadzić działania inwestycyjne – tego rodzaju koordynacja umożliwiłaby równoległe wprowadzenie przepisów oraz zakończenie procesów inwestycyjnych – być może jeszcze w perspektywie roku 2020 co byłoby szczególnie istotne w kontekście celu określonego na rok 2020. Wprowadzenie rozwiązań prawnych dopuszczających współwodornienie obecnie, w sytuacji braku funkcjonujących w kraju instalacji wytwórczych oraz możliwości weryfikacji produktów biomasowych zawartych we współwodornionych paliwach, nie jest uzasadnione.

— **Operator Logistyczny Paliw Płynnych** – Jak wynika z analizy projektu ustawy, zmiany w ustawie o biopaliwach i biokomponentach w proponowanym kształcie, dotyczące głównie zmiany definicji podmiotu sprowadzającego, nie wiążą się z objęciem Spółki nowymi obowiązkami, związanymi przede wszystkim z rozliczaniem NCW. Treść art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach wyraźnie wyłącza ten obowiązek wobec podmiotów dokonujących wymienionych w nim czynności na zlecenie innego podmiotu. Wyklucza to więc nałożenie obowiązków na OLPP jako podmiotu świadczącego usługi wyłącznie na powierzonych mu paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych. W świetle art. 2 ust. 1 pkt 12 i 13, OLPP nie jest również podmiotem sprowadzającym zobowiązany do rozliczania NCW. W ocenie OLPP, kierunek przyjęty przez ustawodawcę jest właściwy. Obowiązkami dotyczącymi biokomponentów powinni być objęte podmioty, które prowadzą działalność gospodarczą związaną z wprowadzaniem biokomponentów na rynek oraz posiadają informacje niezbędne dla wykonywania obowiązków sprawozdawczych z tym związanych. Spółka stoi na stanowisku, że momentem na który ocenia się realizację NCW jest moment wprowadzenia paliwa do obrotu.

ME nie potwierdza zaprezentowanego w uwadze stanowiska. Przepisy ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w sposób jednoznaczny określają czynności, których wykonanie powoduje nałożenie obowiązku realizacji NCW. Jest to moment dokonania pierwszego rozporządzenia paliwami objętymi obowiązkiem realizacji NCW lub zużycia ich na potrzeby własne na terenie RP (zwany dotychczas „pierwszą sprzedażą”). Należy mieć na uwadze, że nie musi to być moment wprowadzenia do obrotu. W praktyce gospodarczej – to jest rzadkie zjawisko, że NCW jest zbieżne z momentem wprowadzenia paliwa do obrotu.

— POPIHN zwraca uwagę na to, iż podejście do wskaźnika NCW i wprowadzanych przedmiotową nowelizacją dodatkowych wskaźników jak np. udział biokomponentów wytwarzanych z surowców spożywczych czy też udział biokomponentów podwójnie rozliczanych, czy też wymagań dla podmiotów zobowiązanych w Projekcie nie jest jednolite. Dyrektywa odnosi go wyłącznie do transportu kolejowego i drogowego, jednak Projekt nie zawiera tego wyróżnika, jak również nie uwzględnia energii elektrycznej. W ocenie POPIHN należy konsekwentnie ograniczyć wskaźnik NCW do transportu drogowego i kolejowego. Jednocześnie należy rozszerzyć NCW i wprowadzane ustawą wskaźniki, zarówno licznik jak i mianownik o energię elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, sprzedawaną odbiorcy końcowemu przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW.

ME odrzuciło uwagę. Obecna konstrukcja przepisów prawnych zapewniających wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2009/28/WE stanowi, iż realizacja celu dotyczącego 10% zużycia energii odnawialnej w transporcie będzie wynikiem sumowania energii odnawialnej zawartej w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych (tzw. Narodowego Celu Wskaźnikowego, określonego w przepisach ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych) oraz (osobno) energii elektrycznej wykorzystanej w transporcie. Zgodnie z propozycjami zawartymi w przepisach projektu, w celu wykonania pełnego obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE, niezbędne będzie zatem zapewnienie jedynie 8,5% udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w paliwach transportowych. W związku z powyższym nie ma potrzeby uwzględniania postulatu POPIHN zgodnie z którym: „(...) *należy rozszerzyć NCW i wprowadzane ustawą wskaźniki, zarówno licznik jak i mianownik o energię elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, sprzedawaną odbiorcy końcowemu przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW.*” – ponieważ energia elektryczna wykorzystywana na potrzeby transportu jest uwzględniana w ramach sprawozdań przedkładanych przez państwa Członkowskie UE do Komisji Europejskiej i wyliczana zgodnie z metodologią wynikającą z przepisów dyrektywy 2009/28/WE.

W praktyce takiego rozwiązania, w opinii DEO, podmioty realizujące NCW zobligowane są do wykonania mniejszego obciążenia, niż w przypadku wprowadzenia zmian, jakie postuluje POPIHN w swojej propozycji. Proszę zwrócić uwagę, iż przy założeniu uwzględnienia Państwa postulatu obowiązek realizacji NCW na rok 2020 należałoby określić dla podmiotu go realizującego na poziomie 10% i to niezależnie od faktu, czy dany podmiot wykorzystuje czy też nie energię elektryczną w transporcie.

W odniesieniu do uwagi dotyczącej konsekwencji w zakresie ograniczenia wskaźnika NCW do transportu drogowego i kolejowego – **uwaga uwzględniona**, projekt zostanie pod tym względem doprecyzowany.

- **Definicje**

a) Definicje – art. 1 pkt 2 lit b:

— **Neste** zwraca uwagę na rozbieżność pomiędzy definicją pozostałości przetwarzania w treści Projektu, a treścią Dyrektywy Zmieniającej, wobec czego proponujemy następujące brzmienie art. 1 pkt 2) lit. b) Projektu zgodne z Dyrektywą Zmieniającą: „11 a) rośliny wysokoskrobiowe - zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe takie jak: ziemniak, słodki ziemniak, topinambur, maniok, ignamy oraz rośliny cebulowe takie jak: kolokazja jadalna i ksantosoma, wykorzystywane do wytwarzania biokomponentów; 11 b) pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa - pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z powiązanych z nimi działów przemysłu lub pozostałości z przetwarzania; 11 c) pozostałość z przetwarzania - substancje, które pochodzą z procesu produkcji i nie są produktem końcowym, którego wytworzeniu służy proces produkcji oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcji, a taki proces produkcji nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu ich wytworzenia;”

ME częściowo uwzględniło uwagę. Treść definicji pozostałości z przetwarzania po wprowadzonej korekcie: „11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne pochodzenia biologicznego, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu ich wytworzenia;”.

— **Neste** zwraca uwagę, że Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (dalej „Dyrektywa OZE”) w artykule 17(1) stanowi, że biopaliwa i biopłyny wyprodukowane z odpadów lub pozostałości innych niż odpady lub pozostałości rolnicze, akwakultury i leśne muszą spełniać jedynie kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące emisji gazów cieplarnianych. Dla takich biopaliw i biopłynów, kalkulacja emisji gazów cieplarnianych oraz śledzenie ruchu i pochodzenia surowców rozpoczyna się od miejsca zbiórki. Przez odniesienie do artykułu 3(1) Dyrektywy 2008/98/WE (dalej „Dyrektywa Odpadowa”),

artykuł 2(p) Zmienionej Dyrektywy OZE definiuje odpady jako „każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć, lub do których pozbycia został zobowiązany” przy jednoczesnym wskazaniu, że “substancje, które zostały celowo zmienione lub zanieczyszczone, aby sprostać tej definicji nie są objęte tą definicją”. Z kolei artykuł 2(t) Zmienionej Dyrektywy OZE definiuje pozostałość przetwarzania jako „substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniemu wytworzeniu służy dany proces produkcji; nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wytworzenia”, natomiast artykuł 2(v) definiuje pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa jako „pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo; nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych przemysłów lub powiązanego przetwarzania”. Artykuł 3(4)(f) Zmienionej Dyrektywy OZE nadaje status podwójnego naliczania na potrzeby realizacji 10% celu dla biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w Załączniku IX do Zmienionej Dyrektywy OZE. Załącznik IX wymienia różne surowce, niezależnie od ich kwalifikacji jako odpadów, pozostałości lub w inny sposób, ale nie stanowi wyczerpującej listy odpadów i pozostałości, które mogą być wykorzystane jako surowce do produkcji biopaliw i które powinny być traktowane zgodnie z art 17(1) Dyrektywy OZE. Jak wspomniano powyżej, założeniem listy z Załącznika IX nie jest ograniczanie wykorzystania surowców do produkcji biopaliw. Istnieją dostępne surowce stanowiące odpady i pozostałości poza wymienionymi w Załączniku IX, z których wiele jest obecnie wykorzystywanych w produkcji biopaliw. Celem listy z Załącznika IX nie jest również ograniczenie wykorzystania nowych surowców stanowiących odpady i pozostałości. Z tego powodu doprecyzowanie, sposobu w jaki surowce stanowiące odpady i pozostałości są definiowane jest konieczne dla uniknięcia wątpliwości. Umożliwi to elastyczne wykorzystanie surowców stanowiących odpady i pozostałości. Jako punkt odniesienia warto wskazać, że w Finlandii Urząd Rynku Energii określa w drodze decyzji surowców stanowiących odpady i pozostałości (obecnie wszystkie są akceptowane do podwójnego naliczania), a we Francji istnieją oddzielne listy dla pojedynczo i podwójnie naliczanych surowców stanowiących odpady i pozostałości. Jesteśmy zainteresowani przedyskutowaniem tej kwestii z ME oraz dostarczeniem odpowiednich materiałów.

Stanowisko ME: ME jest zainteresowane kontynuowaniem dyskusji dot. kwestii realizacji odpadów i pozostałości w kontekście możliwości ich podwójnego naliczania, zgodnie

z przedłożoną propozycją przez NESTE, przy założeniu przekazania dodatkowych dokumentów. Tym niemniej należy zwrócić uwagę, na kilka kwestii:

1. Lista surowców upoważniających do podwójnego naliczania wynika wprost z zał. IX dyrektywy 2009/28/WE i jakkolwiek może być rozszerzana (przepisy dyrektywy to przewidują) to do momentu ewentualnego rozszerzenia jest listą obowiązującą.
2. Lista nie zawiera tylko zapisów dot. konkretnych surowców (jak np. łupiny orzechów, łuski nasion, itp.) ale również grupy surowców (np. frakcje biomasy odpadów przemysłowych). Właśnie to rozwiązanie powoduje szereg określonych niejasności w kontekście możliwości zakwalifikowania konkretnego surowca do danej kategorii upoważniającej do podwójnego zaliczenia. Stąd w wielu krajach dodatkowe listy surowców, które wymieniają enumeratywnie surowce mieszczące się w określonych kategoriach zał. IX dyrektywy 2009/28/WE – tak aby ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorcom w tym zakresie.
3. ME analizuje możliwości wprowadzenia podobnych rozwiązań, np. obwieszczenia ministra właściwego do spraw rolnictwa – przy czym wymaga to bardziej pogłębionych konsultacji.

b) Definicja biopaliw ciekłych

INiG w celu ujednoczenia nomenklatury postulował za zmianą definicji biopaliw ciekłych. ME uwzględniło uwagę, jednakże po dokonaniu dodatkowych analiz i konsultacji ostateczna wersja definicji ma charakter bardziej ogólny, szerszy.

c) Definicja podmiotu sprowadzającego

— **PKN Orlen S.A.** – w uwagach ogólnych.

— **POPiHN** zwraca uwagę, iż występują pewne niekonsekwencje w zakresie przyjętych definicji, w tym również wynikające z braku uwzględnienia niektórych zapisów przyjętych w ostatnim czasie zmian w Prawie Energetycznym, w szczególności w ustawie z dnia 22 lipca 2016 roku. Szczególnie istotne i niepokojące jest rozszerzenie definicji „podmiotu sprowadzającego” o działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych. Podkreślić należy, że działalność taką szczegółowo reguluje znowelizowane Prawo energetyczne (nowa konstrukcja prawna „podmiotu przywożącego”). W ocenie POPiHN istotne jest, aby znowelizowana ustawa biopaliwowa była spójna z ustawą Prawo energetyczne. Uwaga do Art. 1 pkt 2d) Projektu dotyczącego art. 2 ust. 1 pkt 20a Ustawy (definicja podmiotu sprowadzającego) – zapis powielił regulację z ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Proponujemy usunięcie zmiany rozszerzającej zakres podmiotu sprowadzającego o importera i nabywcę wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych.

Uwagi zostały uwzględnione. Definicja podmiotu sprowadzającego została zmieniona i obejmuje zakres działalności związanej tylko z biokomponentami. Ponadto pozostałe przepisy w zakresie dotyczącym podmiotu sprowadzającego zostały dostosowane do nowej definicji.

d) Definicja tłuszczu zwierzęcych

— Neste zwraca uwagę, że Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE dopuszcza stosowanie wszystkich zrównoważonych surowców. Dyrektywa Zmieniająca nie wprowadza w tym zakresie żadnych zmian, poza wskazaniem w Załączniku IX, że wkład wynikający z użycia tłuszczów zwierzęcych kategorii 1 oraz 2 na potrzeby spełnienia celu redukcyjnego jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej. Mając to na uwadze, Neste proponuje następującą definicję tłuszczów zwierzęcych w art. 1 pkt 2) lit. f) Projektu: „tłuszcze zwierzęce - tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 1, kategorii 2 oraz kategorii 3, o których mowa w art. 8 i 9 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. U. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.);”.

— **Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej** – W art. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach w projektowanym brzmieniu w definicji tłuszczu zwierzęcych w podpunkcie 32d) ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych proponujemy dokonać rozszerzenia definicji również o tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 3 zgodnie z rozporządzeniem WE 1069/2009. Uzasadnienie: Proponowana zmiana zwiększy możliwości produkcji biokomponentów dwukrotnie zaliczanych do NCW. Ponadto będą one łatwiej dostępne od materiałów kategorii 1 i 2.

ME odrzuciło uwagi. Zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE do podwójnego naliczenia kwalifikują się wyłącznie tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 1 lub kategorii 2 o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady 1069/2009. Proponowane rozszerzenie definicji nie jest w związku z tym zasadne, ponieważ definicja tłuszczu zwierzęcych została wprowadzona do ustawy właśnie w celu umożliwiania ich podwójnego naliczenia w zgodzie z przepisami ww. dyrektywy – pojęcie tłuszczu

zwierzęcych pojawia się w załączniku do ustawy. Ministerstwo Energii prezentowało wielokrotnie stanowisko, że wykorzystywanie tłuszczów zwierzęcych kat. 3 do produkcji biokomponentów zaliczanych podwójnie nie znajduje uzasadnienia w kontekście ich alternatywnego wykorzystania w innych działach gospodarki. Takie podejście znalazło również uznanie na poziomie prawodawstwa unijnego, ponieważ zał. IX cz. B pkt b) dyrektywy 2009/28/WE nie uwzględnia materiałów kategorii 3. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż w obecnej definicji biomasy, wytwarzanej/pozyskiwanej na potrzeby produkcji biokomponentów zawiera się pojęcie tłuszczów zwierzęcych (bez podziału na kategorie). Oznacza to, że tłuszcze zwierzęce, w tym tłuszcze otrzymane z kat. 3 mogą być wykorzystywane do produkcji biokomponentów i zaliczane do realizacji NCW (przy założeniu spełnienia wymogów dotyczących KZR), bez konieczności wprowadzania dodatkowych pojęć i definicji do ustawy (nie mogą być jedynie zaliczane podwójnie do NCW).

e) Definicja paliw ciekłych (zmiany w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw)

INiG postulował, aby dokonane zostały zmiany w definicji benzyn silnikowych w zakresie usunięcia odwołania do eterów.

ME uwagę uwzględniło. Definicja bioetanolu stanowi, że jest to „*alkohol etylowy wytwarzany z biomasy, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butyłowym lub eterze etylo-tert-amylowym...*”, w związku z czym zasadnym wydaje się ograniczenie w definicji benzyn silnikowych jedynie do bioetanolu z pominięciem odwołania do eterów.

NESTE zwróciło uwagę, że wprowadzane zmiany w definicji paliw ciekłych mogą budzić wątpliwości interpretacyjne co do dopuszczalności wprowadzania na rynek mieszanek oleju napędowego z biokomponentami innymi niż FAME, dlatego celowe wydaje się bezpośrednie wskazanie w modyfikowanym art. 2 ust. 1 pkt 4) ustawy, że dopuszczalne jest stosowanie mieszanek oleju napędowego i biokomponentów innych niż FAME jako paliw ciekłych.

ME odrzuciło uwagę. W uzasadnieniu do projektu ustawy zostało wskazane, że zmiana definicji paliw ciekłych polega na umożliwieniu dodawania pozostałych rodzajów biokomponentów, w tym m.in. biowęglowodórów ciekłych powyżej 10% w przypadku benzyn silnikowych oraz 7% w przypadku oleju napędowego. W opinii ME nie ma konieczności dokonania doprecyzowania zgodnie z propozycją NESTE.

ORLEN postulował za wprowadzeniem zmiany definicji paliw ciekłych dopiero po określeniu przez Ministra Energii metod oznaczania zawartości biowęglowodorów w paliwach ciekłych na podstawie odpowiednich norm w tym zakresie (tj. od 1 stycznia 2019 r.).

ME nie uwzględniło uwagi. ME jest obowiązany ustawowo do określenia metod badania jakości paliw ciekłych w zakresie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu. Wymagania jakościowe określone są na podstawie dostępnych norm w tym zakresie (PN-EN 228 i PN-EN 590). Obecnie obowiązujące normy nie zawierają w wykazach wymagań jakościowych parametru zawartości biowęglowodorów ciekłych (czy też HVO). W normie PN-EN 590 znajduje się ogólny zapis o możliwości stosowania innych biokomponentów m.in. biowęglowodorów ciekłych. (Zapis o podobnej konstrukcji został zamieszczony w normy projekcie normy prEN 228 dot. benzyn silnikowych). ME nie ma podstaw do określenia metod badania zawartości biowęglowodorów ciekłych w rozporządzeniu dot. metod badania jakości paliw ciekłych.

KNRB zaproponowała literalne wskazanie w definicji możliwości stosowania w paliwach ciekłych jedynie FAME w przypadku oleju napędowego oraz bioetanolu w benzynach silnikowych.

ME odrzuciło uwagę. Wyniki przeprowadzonych przez ME w czerwcu 2016 r. konsultacji z instytutami badawczymi oraz organizacjami sektora paliwowego jednoznacznie wskazują na konieczność wdrażania biowęglowodorów ciekłych jako komponentów paliw ciekłych. Minister Gospodarki/Energii wielokrotnie w swoich stanowiskach uzasadniających wprowadzenie limitu dla wszystkich biokomponentów stosowanych w paliwach i biopaliwach ciekłych wskazywał na jego przejściowy charakter.

- **Instytucja „samozgłoszenia” podmiotów realizujących NCW**

— POPIHN zwraca uwagę na Art. 1 pkt 9 Projektu dotyczącego art. 22a Ustawy – zapis powiela regulację z ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. POPIHN proponuje jego usunięcie, a w przypadku nieuwzględnienia powyższej propozycji usunięcia w całości art. 22a Ustawy, POPIHN proponuje doprecyzowanie, iż informacja będzie zawierać „datę dokonania pierwszej czynności w roku, powodujące nałożenie na podmiot obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1”.

ME odrzuciło uwagę odnośnie usunięcia instytucji „samozgłoszenia”. Przepis nie powiela, ale wprowadza zmiany w rozwiązaniu zawartym w ustawie Prawo energetyczne.

ME uwzględniło uwagę w zakresie doprecyzowania art. 22 ust. 1. Podobne uwagi zgłosił

URE, m.in. na ich podstawie kwestie zasad zgłaszania przez podmioty realizujące NCW zostały szczegółowo doprecyzowane.

- **Obowiązkowy blending biokomponentów w paliwach ciekłych**

PIPP zaproponowała wyłączenie spod obowiązku blendingu podmioty, które dodają do paliw dodatki (m.in. uszlachetniające).

ME uwzględniło uwagę. Z obowiązku blendingu zostały wyłączone podmioty realizujące NCW, które dodają do paliw ciekłych dodatki lub komponenty w ilości stanowiącej mniej niż 0,2% objętości w części dotyczącej dodawania tych dodatków lub komponentów.

OLPP zaproponował wyłączenie z obowiązku blendingu zapasów obowiązkowych ARM.

ME odrzuciło uwagę. Intencją ustawodawcy jest określenie minimalnej zawartości biokomponentach w rozporządzeniu ME na takim poziomie, aby nie było potrzeby robienia wyłączenia m.in. pod zapasy ARM tj. uwzględniającym konieczność przechowywania przez podmioty realizujące NCW konkretnych wolumenów paliw niezawierających biokomponentów pod zapasy ARM.

KNRB zaproponowała, aby docelowo blending osiągnął 100% poziom tj. do każdego litra paliwa powinien zostać dodany biokomponent.

ME uwagę odrzuciło. Kwestia blendingu była przedmiotem wielu dyskusji, które potwierdziły, że blending do każdego litra niesie za sobą wiele problemów technicznych oraz ryzyko naruszenia przepisów UE.

OLPP zwróciło uwagę, że ze względu na charakter działalności spółki (przechowywane paliwa są współwłasnością wielu podmiotów; często dochodzi do transakcji w pojemnościach magazynowych; usługowe blendowanie biokomponentów przez Spółkę następuje w momencie ich wprowadzenia do obrotu) zasadne byłoby doprecyzowanie w zmienianych przepisach, że obowiązek blendingu, powstaje w momencie wprowadzenia produktu do obrotu.

ME nie uwzględniło uwagi. Obowiązek realizacji NCW i blendingu powstaje zgodnie z przepisami w momencie rozporządzenia paliwem poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej. W opinii ME wskazane przez OLPP „problemy operacyjne” nie powodują, że przepis jest niewykonalny.

INiG, KIPA, POPiHN, LOTOS zwróciły uwagę, że w przypadku biowęglowodorów ciekłych podmioty nie będą w stanie przekazać dokumentów potwierdzających zawartość biokomponentów w tych paliwach lub biopaliwach.

ME odrzuciło uwagę. W opinii ME zasady weryfikacji prawidłowości realizacji blendingu powinny być takie same niezależnie od rodzaju biokomponentu.

ORLEN zaproponował, aby blending kwartalny obowiązywał od 1 stycznia 2017 r.

ME odrzuciło uwagę ze względu na fakt, że najwcześniej procedowanie ustawy najprawdopodobniej zostanie zakończone w III kwartale i przepisy ustawy wejdą w życie od 1 stycznia 2018 r.

- **Narodowy Cel Wskaźnikowy (NCW):**

a) Wysokość NCW:

— **POPIHN** postulował obniżenie wysokości NCW do poziomu realizacji za pomocą paliw normatywnych. POPIHN pozytywnie ocenia fakt oddzielenia celu krajowego (10%) od celu podmiotu zobowiązanego do realizacji NCW (8,5%), jak również około trzykrotną obniżkę kar za brak realizacji NCW. Jednocześnie uważa, że proponowane obniżenie poziomów NCW względem tych zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2013 roku w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2013–2018 (Dz.U 2013 poz. 918) jest niewystarczające, gdyż nadal poziomy te są niemożliwe do zrealizowania poprzez normatywny blending biokomponentów do paliw ciekłych. Wciąż wymuszały one będą na firmach biopaliwowych nierentowną sprzedaż biopaliwa B100, co powszechnie uważane jest za podstawowy mankament krajowej polityki biopaliwowej – mankament, który w ostatnim czasie stał się już przedmiotem zainteresowania organów Unii Europejskiej.

— **LOTOS** – uwaga tożsama z uwaga POPIHN

ME odrzuciło uwagi. Poziomy NCW do 2020 r. zostały uzgodnione na posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. oraz określone w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1986). Ponadto ME wskazuje, że projekt ustawy umożliwi stosowanie większych dodatków biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych, w związku z czym problem normatywnego blendingu, podnoszony w uwagach, przestaje być aktualny.

— **PKN Orlen S.A.** wskazuje, że poziomy NCW określone w ustawie są niższe niż poziomy określone w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z 2013 r. w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2013-2018. Należy jednakże wskazać, że proponowane przez projektodawcę poziomy nadal są za wysokie (w 2017 r. 7,1% - po redukcji 5,822%). Ewidentnie dopasowane są one do możliwości

produkcyjnych wytwórców biokomponentów, nie uwzględniając możliwości branży paliwowej (naftowej) w tym zakresie – wbrew wyraźnego nakazu zawartego w art. 24 ustawy biopaliwowej. PKN ORLEN S.A. wielokrotnie wskazywał, że normatywne, standardowe dodawanie biokomponentów do paliw ciekłych nie umożliwia uzyskania poziomu NCW powyżej 5,6% - przy strukturze rynku paliw ciekłych w Polsce. Określenie poziomu NCW powyżej 5,6% nadal będzie wymuszało na krajowych firmach paliwowych nierentowną sprzedaż czystego biopaliwa (tzw. B100) pogarszając ich pozycję konkurencyjną. Jednocześnie zaznaczyć należy, że dane posiadane przez PKN ORLEN S.A. wprost wskazują, że w 2015 r. 25% surowców rolnych wykorzystywanych przez krajowych producentów biokomponentów było importowanych. Dane za okres styczeń – lipiec 2016 r. wskazują, że trend polegający na zakupie zagranicznych surowców rolnych przez krajowych wytwórców biokomponentów pogłębił się o kolejnych kilkanaście procent (mimo, że poziomy NCW w 2016 r. są identyczne jak w roku 2015). Powyższe oznacza, że zasadniczy wpływ na popyt na krajowe surowce rolne wykorzystywane do produkcji biokomponentów w Polsce mają decyzje zakupowe wytwórców tych biokomponentów a nie poziomy NCW. Innymi słowy, podnoszenie poziomów NCW nie będzie skutkowało zwiększeniem popytu na produkty polskie, gdyż przepisy ustawy biopaliwowej nie promują krajowych rolników a wytwórcy biokomponentów w celu maksymalizowania swoich zysków poszukiwać będą jak najtańszego surowca bez względu na kraj jego pochodzenia. Analizując powyższe dane stwierdzić można, że gdyby krajowi wytwórcy biokomponentów byli silniej przywiązani do rodzimych producentów rolnych, to obniżenie NCW na rok 2017 o 25% względem roku 2016 mogłoby w ogóle nie wywierać wpływu na krajowy rynek rolny. W kontekście poziomów NCW na rok 2017 istotne jest również, że w wyniku działań legislacyjnych (tzw. pakiet paliwowy) spodziewane jest utrzymanie się dużego wzrostu sprzedaży paliw z legalnych źródeł w Polsce, od której realizowany jest NCW. Oznacza to, że nawet bez podnoszenia poziomów tego obowiązku (tj. utrzymanie poziomu z roku 2016) będzie występowało istotnie zwiększone zapotrzebowanie na biokomponenty na potrzeby realizacji NCW od polskich producentów (można spodziewać się wzrostu zapotrzebowania na estry o ok. 200 tys. ton.).

Reasumując, w ocenie PKN ORLEN S.A. konieczne jest określenie bazowego NCW na poziomach, które po redukcji nie przekraczałyby wartości 5,6% w okresie 2017 – 2019 (na 2017 r., w związku ze współczynnikiem redukcyjnym 0,82, powinien być to poziom 6,8%).

ME odrzuciło uwagę. Uwaga jest nieaktualne z powodu ustaleń poczynionych na KERM, jak również wejścia w życie ustawy dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Przedłożona uwaga nie uwzględnia ponadto pełnego pakietu instrumentów pozwalających na obniżenie poziomu NCW, zapisanych w projekcie nowelizacji, w szczególności przy uwzględnieniu przepisów dotyczących opłaty zastępczej.

— **Koalicja na Rzecz Biopaliw** wskazuje na potrzebę utrzymania dotychczasowego poziomu NCW na 2017 rok w wysokości 7,80% oraz podwyższenie wartości NCW w kolejnych latach. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2013-2018 NCW ustanowione obecnie na 2017 rok wynosi 7,8%. Z kolei w omawianym projekcie ustawy założono istotne, bo aż o 0,7 pp obniżenie NCW do poziomu 7,1% przy rosnącym jednocześnie, w myśl pozostającego status quo stosownego rozporządzenia Rady Ministrów, do 0,82 (z wartości 0,85) współczynnika redukcyjnym. Jednocześnie Ministerstwo Energii proponuje ustanowienie już do 2017 roku 0,5% limitu dla mechanizmu podwójnego naliczania biokomponentów wytwarzanych z surowców odpadowych, jak również wprowadzenie do prawodawstwa kolejnej preferencji redukcyjnej NCW dla podmiotów paliwowych w postaci opłaty zastępczej od 10% nominalnego poziomu NCW, co łącznie w praktyce doprowadzić może do obniżenia jego wartości o 1/3 w stosunku do praktycznej wartości wskaźnika w ostatnich latach wynoszącej ok. 6,1 – 6,2 % tj. do poziomu 4,34%. Jest to wyraźnie poniżej poziomu osiągalnego prostym blendingiem biokomponentów w paliwach normatywnych, tj. około 5,5%. Zważywszy w szczególności na dotychczasowy, efektywny poziom NCW znajdujący odniesienie w praktycznej jego realizacji do 2016 roku włącznie, proponowane rozwiązanie stanowi niemal zamach na rynek rolny i wytwórczy biokomponentów w Polsce. W praktyce bowiem oznacza zmniejszenie zapotrzebowania na biokomponenty, a w szczególności z uwagi na strukturę użycia paliw ciekłych w Polsce estry metylowe o ponad 300 tysięcy ton, co ma bezpośrednie przełożenie na możliwość zagospodarowania na cele wytwórcze biokomponentów ponad 8 00 tys. ton nasion rzepaku. To z kolei oznacza de facto załamanie tej części produkcji rolnej, kłopoty z osiągnięciem dotychczasowych efektów ekonomicznych około 100 tysięcy gospodarstw rolnych produkujących rzepak, a w konsekwencji załamanie rynku biopaliw i pośrednio przemysłu olejarskiego w Polsce, który obecnie w ponad 60% pracuje na potrzeby sektora wytwórczego biokomponentów.

- **Federacja Związków Pracodawców- Dierżawców i Właścicieli Rolnych** wyraziła obawy nad negatywnymi konsekwencjami dla krajowego rolnictwa wynikającymi z przyjęcia regulacji w zaproponowanym przez resort kształcie. Uważa, że obniżenie NCW stanowi realne zagrożenie dla dalszej opłacalności krajowej produkcji rolniczej, w szczególności rzepaku i kukurydzy. W praktyce dla producentów rolnych oznacza to ograniczenie popytu na rzepak w ilości ok. 1 mln ton, co pogłębi kryzys ekonomiczny w polskim rolnictwie. Federacja wnosi o utrzymanie na co najmniej obecnym poziomie przestrzeni rynkowej dla biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych z krajowych surowców rolnych.
- **Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolnych** wskazuje, że NCW na 2017 rok wynosi 7,8 %, a w projekcie ustawy zakłada się jego obniżenie do dotychczasowego poziomu 7,1 %, ale przy jednoczesnym ustanowieniu opłaty zastępczej wnoszonej zamiast realizacji części NCW oraz uruchomieniu mechanizmu tzw. podwójnego naliczania umożliwiającego uznanie wkładu biopaliw wyprodukowanych z odpadów za dwukrotnie wyższy w stosunku do rzeczywistego. Efekt będzie taki, że działania matematyczne wprowadzone ustawą mogą doprowadzić do obniżenia wartości NCW o 1/3 w stosunku do praktycznej wartości wskaźnika w ostatnich latach. Proponowane rozwiązanie i przewidywane jego efekty przyniosą negatywne skutki dla polskich producentów rzepaku, gdyż może to skutkować utratą nawet 1 mln ton tego surowca. Rzekapak uprawiany jest przez około 100 tys. gospodarstw rolnych w kraju i zainteresowanie jego uprawą ma charakter progresywny. Wybór tej działalności produkcyjnej w gospodarstwach rolnych wynika z faktu, że rolnicy zwracają uwagę na opłacalność produkcji rolniczej, którą uprawa rzepaku ją gwarantuje. Ma to szczególne znaczenie dla rolników z terenu Polski wschodniej, którzy w ostatnim czasie przeżywają bardzo trudną sytuację produkcyjno – ekonomiczną w związku z chorobą ASF, która spowodowała załamanie na rynku trzody chlewnej. Rynek rolniczy jest rynkiem specyficznym, wymagającym protekcjonizmu państwowego, o czym zdaje się zapominać Pan Minister Energii, Krzysztof Tchórzewski. Dlaczego aż tak bardzo przeszkadza fakt, że polscy rolnicy potrafią myśleć ekonomicznie i próbować zapewnić sobie poprzez uprawę rzepaku godziwe dochody z gospodarstwa? Propozycja obniżenia popytu na biodiesel wynikająca z projektu ustawy to krok do załamania opłacalności kolejnej branży rolniczej w Polsce. Przyjęcie tego rozwiązania niestety zmusi do obniżenia poziomu zasiewów opłacalnej dla rolników działalności produkcyjnej. Należy stworzyć taką konstrukcję omawianych przepisów, aby umożliwić utrzymanie odpowiedniej, tj. na co

najmniej obecnym poziomie rzeczywistej przestrzeni rynkowej dla biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych z surowców rolnych stanowiących o faktycznych, a nie teoretycznych możliwościach Polski w zakresie dywersyfikacji dostaw paliw ciekłych zużywanych w transporcie.

- **Krajowa Rada Spółdzielcza** wskazuje pogarszanie obecnej sytuacji na rynku rzepaku, a w konsekwencji na rynkach innych NCW, będzie miało negatywny wpływ na sprzedaż ok. 1 mln ton nasion rzepaku, co w konsekwencji prawdopodobnie znacząco pogorszy dochodowość ok. 80 tys. gospodarstw rolnych, w tym gospodarstw członków spółdzielni. Znaczna część gospodarstw w ostatnich latach zwiększała bowiem produkcję rzepaku, z przeznaczeniem na biopaliwa. Planowane zmiany będą miały także negatywne konsekwencje dla rynku biopaliw w Polsce, który na większą skalę rozwinął się w ostatniej dekadzie.
- **Polski Rzepak i Zboża** mając na uwadze daleko idące, negatywne konsekwencje dla krajowego rolnictwa wynikające z przyjęcia regulacji w zaproponowanym przez resort kształcie, organizacja wyraża swoje poparcie dla stanowiska branżowego Koalicji na Rzecz Biopaliw. Szczególnie obawy budzi zakładane w projekcie, stanowiące realne zagrożenie dla dalszej opłacalności krajowej produkcji rolniczej, w szczególności rzepaku i kukurydzy, poprzez obniżenie NCW. W praktyce dla nas producentów rolnych oznacza to istotne ograniczenie popytu na rzepa w ilości na ok. 1 mln ton. zgłaszanego dotychczas przez producentów biopaliw. Takie rozwiązanie prowadzi do pogłębienia kryzysu ekonomicznego w polskim rolnictwie, wobec czego nie możemy stać obojętni. Celem nowelizacji ustawy nie może być jedynie podnoszenie konkurencyjności koncernów paliwowych, w szczególności kosztem rolników oraz przemysłu rolno-spożywczego, dlatego wnosimy o utrzymanie odpowiedniej tj. na co najmniej obecnym poziomie przestrzeni rynkowej dla biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych z krajowych surowców rolnych. W tym kontekście szczegółowe rozwiązania prawne przedstawione przez Koalicję na Rzecz Biopaliw znajdują tym bardziej poparcie organizacji.

ME odrzuciło powyższe uwagi. Powyższe wynika z faktu, że uwaga jest nieaktualne z powodu ustaleń dokonanych na posiedzeniu KERM, jak również wejścia w życie ustawy dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Ponadto należy wskazać, że przy określaniu najważniejszych parametrów istotnych w związku z realizacją NCW do roku 2020 brano pod uwagę m.in. fakt zapewnienia, aby zapotrzebowanie na biokomponenty w kolejnych latach utrzymywało się możliwie na stałym

poziomie, a realizacja celu odbyła się bez negatywnych konsekwencji dla sektora przetwórstwa rolno-spożywczego i producentów rolnych.

b) Podwójne zaliczanie do realizacji NCW

- **Koalicja na Rzecz Biopaliw** postuluje stopniowe dochodzenie do 0,5% udziału biokomponentów objętych mechanizmem podwójnego naliczania w 2020 roku oraz weryfikację listy surowców odpadowych określonej w Załączniku nr 1 do projektu ustawy. Koalicja wnosi o wprowadzenie do projektu następujących korekt polegających w szczególności na zamianie dotychczasowej jego treści na następującą: „Art. 5. Udział biokomponentów, o których mowa w art. 23 ust. 4a ustawy zmienianej w art.1, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może przekroczyć: 0,10% - w 2017 r.; 0,25% - w 2018 r.; 0,30% - w 2019 r.;
- **Krajowa Rada Spółdzielcza** jest zdania, aby stopniowo do 2020 roku osiągać pułap 0,5% dla biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych z surowców odpadowych objętych mechanizmem podwójnego naliczania, aby zapewnić czas na dostosowanie do zmieniających się warunków.
- **POPIHN** postuluje zniesienie ograniczeń ilościowych dla stosowania biopaliw i biokomponentów podwójnie rozliczanych. Nie jest do końca jasne, jakie są cele ustawodawcy w tym zakresie, czego przykładem jest to, że z jednej strony Projekt wprowadza ograniczenie do 0,5% dla biopaliw podwójnie rozliczanych do roku 2019 roku, z drugiej jednak strony nakłada obowiązek dla biopaliw zaawansowanych (stanowiących jedynie część biopaliw podwójnie rozliczanych) na poziomie minimum 0,5% w 2020 roku.
- **LOTOS** w zakresie biokomponentów, których udział w realizacji NCW uznaje się za dwukrotnie wyższy, postuluje nie wprowadzanie ograniczeń ilościowych (Art. 1 ust. 10 pkt. d odnoszący się do Art. 23 pkt 4c Ustawy; Art. 5). Na uwagę zasługuje fakt, iż nie jest jasne w jakim kierunku zmierza ustawa, a w konsekwencji jakie długoterminowe strategie działania w tym zakresie mają przyjąć podmioty operujące na rynku. Przedmiotowa nowelizacja wprowadza bowiem ograniczenie do poziomu nie więcej niż 0,5% dla biopaliw podwójnie rozliczanych do roku 2019, jednocześnie nakładając wymóg dla biopaliw zaawansowanych, które stanowią jedynie część biopaliw podwójnie

rozliczanych, osiągnięcia minimum 0,5% w roku 2020. Usunięcie proponowanych ograniczeń ilościowych stworzyłoby znacznie lepsze perspektywy dla postępu technologicznego i rozwoju biokomponentów/biopaliw zaawansowanych w Polsce.

ME odrzuciło uwagi. Poziom limitu został uzgodniony na posiedzeniu KERM w dniu 18 października 2016 r.: 0,3% w 2018r. oraz 0,5% w 2019 R. W odniesieniu do uwagi POPIH – w kontekście możliwości jakie mechanizm limitowania daje w zakresie ograniczania szarej strefy w obrocie biokomponentami i surowcami do produkcji biokomponentów – niezrozumiałe wydaje się argumentowanie o konieczności zniesienia takiego limitu. W praktyce jest to jedyny sposób ograniczenia ryzyka i skali nadużyć w tym zakresie, które zgodnie z doświadczeniami innych krajów UE występują powszechnie i są szczególnie trudne do udowodnienia/wyeliminowania. Limit ma wartość regulowaną, zatem będzie go można dostosować do realnych mocy wytwórczych lub potencjału surowców uprawniających do podwójnego naliczania.

c) Limit dla surowców spożywczych w zaliczaniu do NCW oraz cel dla tzw. biopaliw zaawansowanych (wyprodukowanych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy:

— **POPIHN** wskazuje, że projektowany zapis art. 23 ust. 4aa-4ac Ustawy dotyczący limitu biopaliw pierwszej generacji narzuca pułap 7% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Tym samym są to dalej idące ograniczenia niż wynikające z Dyrektywy 2015/1513/WE, zgodnie z którą ograniczenie do 7% wykorzystania biopaliw pierwszej generacji w transporcie dotyczy łącznie paliw, biopaliw i energii elektrycznej.

— **PKN Orlen S.A.** wskazuje, że projekt ustawy przewiduje, iż udział biokomponentów wytworzonych ze zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć w 2020 r. 7,0 % ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium. W ocenie PKN ORLEN S.A. taka podstawa obliczania limitu (tj. paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe) nie jest zgodna z implementowaną dyrektywą 2015/1513/WE. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. d dyrektywy ILUC: „do obliczenia biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin

cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne nie może przekraczać 7 % końcowego zużycia energii w sektorze transportu w państwach członkowskich w 2020 r.” Zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a: do całkowitej ilości energii zużytej w transporcie do celów akapitu pierwszego, uwzględnia się tylko benzynę, olej napędowy i biopaliwa zużyte w transporcie drogowym i kolejowym, oraz energię elektryczną, w tym energię elektryczną użytą do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego. Innymi słowy, podstawą obliczenia ww. 7% limitu nie powinny być tylko benzyny, biopaliwa oraz olej napędowy, ale również energia elektryczna zużywana w transporcie. Tym samym na rzecz realizacji NCW (od benzyn, ON, biopaliw) limit ten powinien być wyższy (>7%).

- **LOTOS** – Podejście do definicji Narodowego Celu Wskaźnikowego i wprowadzanych przedmiotową nowelizacją dodatkowych wskaźników, jak np. udział biokomponentów wytwarzanych ze zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne surowców spożywczych (Art. 1 ust. 10 pkt. c odnoszący się do Art. 23 pkt 4aa Ustawy) czy też udział biokomponentów, których udział w realizacji NCW uznaje się za dwukrotnie wyższy (Art. 1 ust. 10 pkt. c odnoszący się do Art. 23 pkt 4ac Ustawy; Art. 5), jak również proponowanych wymagań dla podmiotów zobowiązanych (Art. 1 ust. 12 pkt. odnoszący się do Art. 23b Ustawy; Art. 1 ust. 14 pkt. odnoszący się do Art. 26a ust 5 pkt 1a Ustawy), nie jest jednolite. Dyrektywa 2015/1513/WE w zakresie mianownika mówi tylko o transporcie kolejowym i drogowym jak również o energii elektrycznej. W projekcie ustawy brak jest uwzględnienia tych zapisów. Należy zatem w przywoływanych definicjach konsekwentnie ograniczyć mianownik do transportu drogowego i kolejowego. Jednocześnie należy rozszerzyć zarówno licznik jak i mianownik o energię elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, sprzedawaną odbiorcy końcowemu przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW.

ME odrzuciło uwagi. Należy wskazać, iż limit odnoszący się do kwestii objętych przepisami ustawy, a więc tych rodzajów nośników energii odnawialnej, w rozumieniu dyrektywy 2009/28/WE, które są stosowane w paliwach transportowych, poza energią elektryczną odnawialną, powinien wynosić 7,0% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wykorzystywanych do realizacji NCW. Faktem jest, iż NCW nie stanowi całości celu określonego w art. 3 ust 4 dyrektywy 2009/28/WE – pozostała część realizowana będzie bowiem przez energię elektryczną wykorzystywaną na potrzeby transportu i zgodnie

z szacunkami będzie wynosić ok. 1,5% z celu określonego na poziomie 10%. Nie jest jednak zasadne zwiększanie z tego tytułu limitu biokomponentów wytworzonych z roślin, ze zbóż i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, ponieważ przepisy dyrektywy 2009/28/WE nakazują uwzględnienie tego limitu również w przypadku energii elektrycznej, w tym dla biopłynów lub biogazu rolniczego, który jest wykorzystywany na potrzeby energetyki, i byłby uwzględniany do celu w zakresie energii odnawialnej w transporcie. Jednocześnie może być produkowany z surowców wysokoskrobiowych ograniczanych w przepisach ww. dyrektywy.

Propozycja rozszerzenia podstawy obowiązku o energię elektryczną wykracza poza materię ustawy jak również samej definicji NCW, która dotyczy tylko i wyłącznie paliw ciekłych wykorzystywanych w transporcie.

Kwestia zachowania konsekwencji w zakresie stosowania „transportu drogowego i kolejowego” wskazana przez LOTOS została przez ME uwzględniona.

— **LOTOS** wskazuje, że z uwagi na spodziewany brak dostępności, zasadnym jest ustalenie niższych celów w zakresie biopaliw/biokomponentów zaawansowanych wymienionych w Załączniku 1 część A przedmiotowego projektu (Art. 1 ust. 10 pkt. c odnoszący się do Art. 23 pkt 4ac Ustawy).

— **PKN Orlen S.A.** – Projekt ustawy przewiduje, że w 2020 r. udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, nie może być mniejszy niż 0,5% ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium. W ocenie PKN ORLEN S.A. przedmiotowy cel, tj. 0,5% jest zdecydowanie zbyt wysoki. Wskazać należy, że na chwilę obecną nie są dostępne w istotnej skali jakiegokolwiek biokomponenty wytwarzane z surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ustawy. Analizy rynku wskazują, że do 2020 r. stan ten nie zmieni się znacząco o ile w ogóle ulegnie zmianie. Oznacza to, że osiągnięcie 0,5% celu najprawdopodobniej będzie niemożliwe lub co najmniej bardzo kosztowne. Dlatego też zdaniem Spółki projektodawca już na tym etapie prac powinien skorzystać z możliwości obniżenia tego celu – możliwości wprost przewidywanej przez implementowaną w tym zakresie dyrektywę 2015/1513/WE (art. 3 ust. 4 lit. e: „Państwa członkowskie mogą

ustalić krajowy cel na poziomie niższym niż wartość referencyjna wynosząca 0,5 punktu procentowego na podstawie co najmniej jednej z poniższych przesłanek:

(i) czynniki obiektywne, takie jak ograniczony potencjał zrównoważonej produkcji biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX lub ograniczona dostępność na rynku takich biopaliw po racjonalnych kosztowo cenach;

(ii) specyficzne warunki techniczne lub klimatyczne krajowego rynku paliw dla transportu, takie jak struktura i stan taboru transportu drogowego; lub

(iii) krajowe polityki przyznające współmierne zasoby finansowe na zachęty do efektywności energetycznej i stosowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie”).

— **POPIHN** wskazuje, że z uwagi na brak dostępności zasadnym byłoby określenie niższych celów na 2020 r. w zakresie zaawansowanych biopaliw. Biorąc pod uwagę czas procesu inwestycyjnego w zakresie wdrożenia technologii współwodornienia przed rokiem 2020 (min. 3 lata), postulujemy o to, aby ponownie zaproponować dopuszczenie tej technologii do rozliczania NCW, tym bardziej w świetle całkowitego dopuszczenia HVO (samoistnego). Weryfikacja zawartości HVO w paliwach powinna mieć miejsce na podstawie bilansu masy lub też wykorzystania metody analizy węglowodorów pochodzenia organicznego (nie mineralnego) wg normy ASTM 6866 „Standard Test Methods for Determining the Biobased Content of Solid, Liquid, and Gaseous Samples Using Radiocarbon Analysis”.

ME uwzględniło uwagi w zakresie konieczności obniżenia wysokości celu dla tzw. biopaliw zaawansowanych, który zgodnie z przepisami dyrektywy 2009/28/WE jest rekomendowany na poziomie 0,5%. W tym celu w DEO trwają prace analityczne mające na celu oszacowanie wysokości tego celu, która może być zrealizowana bez ryzyka nadmiernego narażania podmiotów realizujących NCW w tym zakresie. Propozycja zmian będzie przedmiotem osobnej dyskusji i decyzji kierownictwa resortu i zostanie uwzględniona w przepisach projektu na późniejszym etapie prac nad nowelizacją ustawy.

d) Opłata zastępcza:

— **PKN Orlen S.A.** – projekt ustawy przewiduje możliwość skorzystania przez podmiot realizujący NCW z mechanizmu tzw. opłaty zastępczej. W ocenie PKN ORLEN S.A. przepisy projektu w tym zakresie wymagają jednak doprecyzowania. W pierwszej kolejności wskazać należy, że z przepisów powinno precyzyjnie wynikać, że opłatę

zastępczą wnosi się zamiast realizacji NCW w 10-cio procentowym zakresie, a nie jednocześnie z pełną realizacją NCW. Dodatkowo doprecyzowania wymaga poziom NCW, od którego liczyć należy 10% część, z której realizacji można zrezygnować (od pełnego czy zredukowanego NCW). W opinii PKN ORLEN korekty wymagają opisy liter „N” oraz „P” będących składowymi wzoru, według którego obliczać się będzie wysokość opłaty. Wskazać bowiem należy, że ani wysokości NCW (lit. N) ani wysokości zrealizowanego udziału biokomponentów (lit. P) nie przedstawia się w wartości energetycznej (MJ).

- **POPIHN** – wnosi o określenie, w jaki sposób będzie naliczana wysokość opłaty zastępczej (tj. od standardowego NCW czy realizowanego konkretnie przez dany podmiot). Doprecyzowania wymaga pozycja „N” we wzorze obliczania opłaty zastępczej. Ponadto powinien być jasno określony katalog dokumentów i czynności, uprawniających do stosowania współczynnika NCW redukcyjnego.
- **LOTOS** – nie jest jasne co oznacza litera N we wzorze wyliczania opłaty zastępczej (Art. 1 ust. 10 pkt. e odnoszący się do Art. 23 ust 6-9). Wątpliwość budzi, czy wysokość NCW, do którego realizacji był zobowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą oznacza wysokość NCW wymienioną w Art. 7 projektu ustawy, czy też wysokość NCW realizowaną przez dany podmiot z uwzględnieniem współczynnika redukcyjnego.

ME uwzględniło uwagi. Przepisy określające zasady uiszczania opłaty zastępczej zostały doprecyzowane. Intencją projektodawcy jest wyeliminowanie wszelkich niejasności interpretacyjnych związanych z nowowprowadzonym do ustawy mechanizmem w celu zapewnienia możliwości jego skutecznego stosowania przez przedsiębiorców.

- **Koalicja na Rzecz Biopaliw** wnioskuje o usunięcie mechanizmu opłaty zastępczej lub powiązanie jej wprost z celem pośrednim dla biopaliw zaawansowanych ustalonym na 2020 rok wraz z jednoczesnym podniesieniem poziomu jednostkowej opłaty zastępczej O_{zj} do 0,2 zł. Alternatywnie dla opłaty zastępczej proponujemy możliwość uelastyczenia realizacji NCW poprzez możliwość przeniesienia zrealizowanej nadwyżki do maksymalnie 5% poziomu ustalonego na dany rok na kolejny rok kalendarzowy. Koalicja wyraża zaniepokojenie związane z proponowanym wprowadzeniem mechanizmu opłaty zastępczej uiszczanej de facto w zamian za brak realizacji w 10% Narodowego Celu Wskaźnikowego na poziomie określonym na dany rok kalendarzowy, który to w kształcie oraz wysokości samego obciążenia nie będzie stanowił opcji zabezpieczającej dla podmiotu paliwowego, a prostą decyzję biznesową sprowadzającą się w praktyce

rynkowej do redukcji obligatoryjnego NCW. Dla przykładu, w przypadku estrów metylowych jego wysokość według wzoru zapisanego w projekcie nowelizacji będzie ok. 10-krotnie niższa w stosunku do kosztu zakupu biokomponentu potrzebnego do realizacji NCW, dlatego w opinii Koalicji jest to jedynie sposób na obniżenie wartości wskaźnika w stosunku do obecnego poziomu w latach 2013-2016 (tj. 7,10%) bez literalnego wskazywania na ten fakt z perspektywy treści samej ustawy. Co więcej, przedmiotowe rozwiązanie nie przyniesie żadnych wymiernych korzyści budżetowi Państwa, jako że na tym poziomie może stanowić niezwykle problematyczne źródło przychodów, w szczególności w relacji do wartości dodanej wynikającej ze stosownej produkcji w Polsce biokomponentów odpowiadającej 10% pułapowi NCW. Koalicja opowiada się zatem za całkowitym usunięciem tej kolejnej preferencji dla podmiotów zobligowanych do jego realizacji bądź literalne powiązanie takiej opcji z celem pośrednim dla biopaliw zaawansowanych na 2020 rok przy jednoczesnym istotnym wzroście wartości jednostkowej opłaty zastępczej (Ozj). Alternatywnie dla opłaty zastępczej proponujemy możliwość uelastycznienia realizacji NCW poprzez możliwość przeniesienia zrealizowanej nadwyżki do maksymalnie 5% poziomu ustalonego na dany rok na kolejny rok kalendarzowy.

ME odrzuciło uwagę.

1. Utrzymanie propozycji dot. opłaty zastępczej bez zmiany wartości jej jednostkowego poziomu, ponieważ propozycja zaburza ekonomiczne uzasadnienie wykorzystania tego przyzwolenia.
2. Odrzucenie propozycji dot. przenoszenia nadwyżek na kolejny rok – przedłożona propozycja dotycząca uelastycznienia realizacji celu w postaci możliwości przenoszenia 5% nadwyżki na kolejny rok nie uwzględnia i tak już skomplikowanego charakteru realizacji tego obowiązku.

Faktycznie wprowadzenie opłaty zastępczej stanowi preferencję dla podmiotów realizujących NCW i jest działaniem zamierzonym, mającym na celu umożliwienie optymalizowania kosztów realizacji NCW w perspektywie co najmniej roku 2019.

Ostateczne wartości przedłożone do ustawy będą zgodne z ustaleniami poczynionymi w tym zakresie na posiedzeniu KERM w dniu 18 października 2016. .

— **Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej** – organizacja wskazuje, że wprowadzenie opłaty zastępczej jest naruszeniem przepisów dyrektywy 2009/28/WE. Pracodawcy RP wnioskuje o wykreślenie z projektowanych zmian instytucji opłaty zastępczej oraz wszelkich kwestii związanych ze sprawozdawczością w tym zakresie, jak również kar za

nieprzedłożenie Prezesowi URE informacji w przedmiocie uiszczenia opłaty zastępczej.

Ponadto wskazuje się na osłabienie znaczenia sankcji ustawowej za brak realizacji NCW.

ME odrzuciło uwagę. ME nie podziela opinii, że projekt propozycji wprowadzenia opłaty zastępczej stanowi naruszenie przepisów dyrektywy 2009/28/WE. Podobne stanowisko w tej kwestii, popierające ME wyraża zresztą MSZ w swojej opinii do projektu nowelizacji. Rozwiązanie jest dopuszczalne prawem UE (nie jest zabronione) a jego uzasadnienie było już przytaczane powyżej. Poza kwestiami ekonomizacji procesu dotyczącego realizacji NCW na kwestie opłaty zastępczej należy również spojrzeć jako na instrument umożliwiający bardziej aktywne zarządzanie poziomami NCW na poszczególne lata, bez konieczności korygowania tych poziomów w oparciu o nowelę ustawy lub rozporządzenia Rady Ministrów.

e) Kara za brak realizacji NCW

— Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej - W art. 33 ust. 1 pkt 5 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych po zapisach dotyczących kary za nie zrealizowanie obowiązku o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, tj. po zapisach: „będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1”, Pracodawcy RP proponują dopisanie zapisów o następującej treści: „i nie zachodzi przypadek o którym mowa w art. 23 ust. 1a” w związku z czym przepis art. 33 ust. 1 pkt. 5 ustawy przyjmuje następujące brzmienie: „będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, i nie zachodzi przypadek o którym mowa w art. 23 ust. 1a”. W art. 33 ust. 1 pkt. 8da proponuje się wprowadzenie następującego brzmienia przedmiotowego przepisu: „będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, w przypadku o którym mowa w art. 23 ust.1a, nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30 b ust. 1, kopii dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a, pomimo otrzymania dodatkowego wezwania w tym zakresie”

Uzasadnienie:

Zmiana ma na celu uporządkowanie zagadnień związanych z nakładaniem kar na podmiot za niezrealizowanie Narodowego Celu Wskaźnikowego. Przepisy ustawy w projektowanym brzmieniu wskazują wprost, że w przypadku gdy dany podmiot nie zrealizuje narodowego celu wskaźnikowego, ma prawo do uiszczenia opłaty zastępczej z tego tytułu (art. 23 ust. 1 a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w projektowanym brzmieniu) – wówczas realizacja tego obowiązku następuje w formie

uiszczenia opłaty zastępczej. W pierwszej kolejności warto zauważyć, iż kara za niezrealizowanie narodowego celu wskaźnikowego w trybie art. 33 ust. 1 pkt. 5 winna być nakładana tylko wówczas gdy dany podmiot obowiązany do realizacji tego celu, nie zrealizował go i nie uiścił tzw. opłaty zastępczej w trybie art. 23 ust. 1a ustawy w projektowanym brzmieniu. Zapisy w zaproponowanym brzmieniu, mogą jednak nastroczać trudności interpretacyjnych w związku z faktem, iż pozostawienie ich w proponowanym kształcie, mogłoby doprowadzić do sytuacji gdy obowiązek, o którym mowa został zrealizowany w formie opłaty zastępczej (art. 23 ust. 1a ustawy) a mimo to mogłaby zostać na ten podmiot nałożona kara w trybie art. 33 ust. 1 pkt. 5 ustawy.

W projektowanym brzmieniu sankcja przewidziana w art. 33 ust. 1 pkt. 5 odnosi się bowiem tylko do obowiązku o którym mowa w art. 23 ust. 1, pomija zaś zupełnie kwestię dotyczącą możliwości zrealizowania tego obowiązku w sposób o którym mowa w art. 23 ust. 1a. Jest to kwestia wymagająca doprecyzowania. Innymi słowy w przypadku niezrealizowania narodowego celu wskaźnikowego przed dany podmiot, i uiszczenia tzw. opłaty zastępczej, istniałaby podstawa do sytuacji, w której podmiot, który takiego celu nie zrealizował, a mimo to uiścił tzw. opłatę zastępczą, mógłby zostać mimo to ukarany na podstawie art. 31 ust. 1 pkt. 5 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, mimo uiszczenia opłaty zastępczej w związku z niezrealizowaniem narodowego celu wskaźnikowego i przedłożenia dowodu uiszczeni tej opłaty. Mogłaby zatem istnieć w tym względzie podstawa do ukarania na podstawie art. 31 ust. 1 pkt. 5, pomimo zadośćuczynienia przepisom ustawy. Z tych względów proponuje się uporządkowanie tej kwestii poprzez modyfikację zapisu, że podstawa do ukarania na podstawie art. 33 ust. 1 pkt. 5, będzie zachodziła jedynie w przypadku gdy nie zostanie zrealizowany Narodowy Cel Wskaźnikowy na podstawie art. 23 ust. 1 i równocześnie nie zajdą warunki o których mowa w art. 23a ust. 1a. Analogicznie w art. 33 ust. 1 pkt. 8da Pracodawcy RP proponują, aby kara za brak przedłożenia opłaty zastępczej mogła zostać nałożona wyłącznie w sytuacji, gdy podmiot korzysta z uprawnienia którym mowa w at. 23 ust. 1a a nadto dopiero po otrzymaniu dodatkowego wezwania w tym zakresie i nieprzedłożeniu dowodu uiszczenia opłaty na skutek wezwania. Nawiasem mówiąc wnioski w tej materii wynikają z interpretacji ustawy w proponowanym brzmieniu jednakże zmiany w tym zakresie są w naszej ocenie niezbędne, celem uniknięcia w przyszłości jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych.

ME odrzuciło uwagę. Podobny przypis nie jest potrzebny aby przy wyliczaniu NCW i ew. naliczaniu kary, dokonywać tych obliczeń ale z uwzględnieniem faktu możliwości

skorzystania z opłaty zastępczej, która, w przypadku uiszczenia tej opłaty, wpływałaby na wysokość kary za brak realizacji NCW. Uwaga nie uwzględnia bowiem faktu, iż opłata zastępcza obejmuje jedynie część obowiązku NCW zatem możliwa jest również sytuacja, że podmiot pomimo skorzystania z możliwości opłaty zastępczej i jej uiszczenia, nadal będzie zobowiązany do zapłaty kary, ponieważ brak realizacji NCW w danym roku przekroczył więcej niż określony procent dopuszczalnego udziału pokrytego opłatą zastępczą. Przedłożona propozycja wprowadza natomiast sytuację, że w tego rodzaju przypadkach podmiot realizujący NCW nie byłby objęty karą tylko dlatego, że uiszczył opłatę zastępczą za 1/10 część tego obowiązku.

- **Uwagi do art. 28b.**

Uwagi nieaktualne w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy-Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, w której wprowadzono zmiany w art. 28b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Weszły one w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. Część przepisów wejdzie w życie w dniu 10 września 2017 r. (dotyczące ograniczenia emisyjności na poziomie 60%).

- **Załączniki do ustawy**

— Krajowa Izba Paliw Alternatywnych – zwraca uwagę, że jedną ze szczególnie ważnych spraw stanowią zapisy zawarte w załączniku nr 1 do projektu niniejszej ustawy dotyczące surowców i paliw uznawanych za dwukrotność ich wartości energetycznej, a zatem zgodnie z artykułem 23 ust. 4a mogą być dwukrotnie zaliczone do NCW. Załącznik ten zawiera dwie grupy surowców, część A i część B. Część B to surowce określone w sposób jednoznaczny, takie jak: oleje posmażalnicze bądź tłuszcze zwierzęce. Część A obejmuje z kolei surowce określone w sposób jednoznaczny jak nr 5 – słoma, czy nr 12 – łupiny orzechów ale także surowce w ogóle nie określone występujące w grupach pod numerami 2, 3, 4, 15, 16, 17. Surowce te trzeba dopiero wyspecyfikować oraz opisać w oparciu o wiedzę specjalistyczną. Szczegółowe ich wyspecyfikowanie i opisanie jest niezbędne dla podmiotów gospodarczych wykorzystujących je do produkcji biowęglowodorów ciekłych i innych biokomponentów i biopaliw. Dopuszczenie określania ich we własnym zakresie przez poszczególne podmioty gospodarcze doprowadzić może do różnego rodzaju nieprawidłowości, nieporozumień i nadużyć a w konsekwencji zahamuje rozwój produkcji opartej na tych surowcach. Stąd konieczne jest aby była to lista dokładna i jednoznaczna, jednolita w całym kraju, zatwierdzona przez jednostkę administracji państwowej lub naukową (instytut). Takie rozwiązanie pozwoli również na to by oparta na

załączniku nr 1 do przedmiotowej ustawy lista szczegółowa mogła być aktualizowana w zależności od powstawania nowych surowców spełniających wymagania zawarte w art. 23 ustęp 4a projektu ustawy.

ME wyjaśniło, że surowce umożliwiające podwójne zaliczenie zostały szczegółowo wymienione w zał. IX część A i B dyrektywy 2009/28/WE. Konieczność wdrożenia przepisów ww. dyrektywy nakłada na państwa członkowskie UE wierne odzwierciedlenie listy surowców wskazanych w przepisach, niezależnie od tego czy wymienione zostały na tej liście konkretne surowce (jak np. słoma czy łupiny orzechów) ale również całe grupy surowców.

Tego rodzaju podejście wydaje się uzasadnione w szczególności wobec takich grup surowców, w ramach których nie jest możliwe wyspecyfikowanie konkretnych rodzajów surowców, a które mogą z powodzeniem być stosowane do wytwarzania biokomponentów. Należą do nich m.in. surowce mieszczące się w kategoriach: frakcji biomasy zmieszanych odpadów komunalnych lub przemysłowych (nienadających się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt), bioodpady czy materiał lignocelulozowy.

Tego rodzaju podejście nie ogranicza rozwoju nowych technologii wytwarzania biokomponentów podwójnie naliczanych, tylko i wyłącznie przez sam fakt braku enumeratywnego wskazania w przepisach dyrektywy/ustawy.

Przepisy ustawy nie wprowadzają żadnego dodatkowego mechanizmu umożliwiającego jednoznaczne określenie listy surowców, wobec których istnieje możliwość interpretacji, ponieważ znajdują się one w jednej z grup surowcowych (jak np. odpady). W praktyce przedsiębiorca ma możliwość dokonywania własnej oceny w tym zakresie, jak również wystąpić do organów administracji zajmujących się weryfikacją prawidłowości realizacji NCW, z prośbą o zajęcie stanowiska w tej kwestii i potwierdzenie opinii przedsiębiorcy, co pozwoli na zaliczenie tych surowców do jednej z kategorii surowców ujętych w zał. IX dyrektywy 2009/28/WE.

— **Koalicja na Rzecz Biopaliw** postuluje usunięcie z treści ustawy wartości szacunkowych emisji gazów cieplarnianych związanych ze zjawiskiem pośredniej zmiany użytkowania gruntów (tzw. dodatkowych emisji „ILUC”). Koalicja wyraża satysfakcję z uwzględnienia w projekcie ustawy kwestii będącej przedmiotem postulatu wyrażonego przez Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju w piśmie z dnia 28 lipca 2016 r. (znak: BS-AS-53/2016) skierowanego do Departamentu Energii Odnawialnej Ministerstwa Energii dotyczącego odsunięcia w czasie do dnia 1 stycznia 2018 roku obowiązku zapewnienia

przez biokomponenty ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 50%, co wynika nie tyle z faktu jakiegokolwiek zagrożenia osiągnięcia tego pułapu przez krajowy łańcuch wytwórczy, ale trudności technicznych związanych w szczególności z potencjalną koniecznością wyliczania tzw. wartości rzeczywistych emisji gazów cieplarnianych z perspektywy wykorzystywanych w tym celu krajowych surowców rolnych, co wiąże się z kolei bezpośrednio z przedłużającym się w Komisji Europejskiej procesem wymaganego formalnego zatwierdzenia zrealizowanego w bieżącym roku przez Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy „Raportu z obliczenia typowych emisji GHG dla upraw na poziomie obszarów NUTS 2 dla Polski”. Jednocześnie, po raz kolejny – a contra do dokładnych wyliczeń emisji gazów cieplarnianych towarzyszących naszej codziennej praktyce rynkowej wobec konieczności spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju w całej rozciągłości krajowego łańcucha wytwórczego biokomponentów – Koalicja podkreśla, że absurdalność wartości, jak również samą wymowność „tymczasowych szacowanych emisji surowców dla biokomponentów i biopłynów, wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów” wskazanych za dyrektywą 2015/1513/WE w Załączniku nr 2 do projektu ustawy (tzw. dodatkowe emisje „ILUC”). W tym kontekście Koalicja wnosi o jego usunięcie i ewentualne wdrożenie tej części przepisów dyrektywy po weryfikacji przez Komisję Europejską na podstawie rzetelnych badań naukowych, a nieobarczonych wysokim poziomem niedoskonałości modeli szacunkowych, do czego zobligowana została z perspektywy litery tej samej dyrektywy. Bezrefleksyjne przepisywanie Załącznika V wydaje się niezgodne wprost również ze stanowiskiem prezentowanym przez Rząd RP w ramach dyskusji na forum ogólnoeuropejskim na temat jeszcze projektu dyrektywy i w tym kontekście liczymy na pragmatyzm, a przede wszystkim konsekwentne działanie ze strony Polski przy okazji ponownego otwarcia dokumentu w tym zakresie, co niechybnie ma nastąpić w 2017 roku.

ME odrzuciło uwagę. Wyjaśniono, że uwzględnienie tych wartości niezależnie od stanowiska Polski prezentowanego w trakcie prac nad dyrektywą 2009/28/WE jest elementem implementacji dyrektywy. Niejasny jest również wyraz jaki miałyby być dany w kontekście proponowanego usunięcia z treści wartości szacunkowych emisji pośrednich ILUC. Zgodnie z przepisami dyrektywy 2009/28/WE Polska i tak byłaby zobowiązana do raportowania wartości tych emisji do KE, na podstawie odrębnych przepisów.

— **Koalicja na Rzecz Biopaliw** wskazuje, że bezrefleksyjne wydaje się nieuwzględniające krajowych realiów charakteryzujących polskie rolnictwo i pozostającą w zakresie

zrzeszonych wytwórców biokomponentów bazę surowcową, przepisanie wprost do treści projektu ustawy Załącznika IX dyrektywy 2015/1513/WE, Koalicja wnosi w szczególności o usunięcie z Części A Załącznika 1 ścieków z zakładów wytłaczania oleju palmowego i pustych zawiązków owoców palmy (pkt 7) oraz wytłoczyn z trzciny cukrowej (pkt 10). Zwraca jednocześnie uwagę na powtórzenie oleju talowego w dwóch różnych pozycjach tej części omawianego załącznika tj. w pkt 8 oraz 15. Ponadto, postuluje rozszerzenie merytoryczne Części B o pkt 3) wolne kwasy tłuszczowe. Szerokie uzasadnienie w tym zakresie zostało przekazane przez Koalicję Na Rzecz Biopaliw oraz organizacje branżowe ją współtworzące w ramach konsultacji merytorycznych przeprowadzonych w 2015 roku przez Departament Energii Odnawialnej ówczesnego wówczas jeszcze Ministerstwa Gospodarki. Produkcja biopaliw w Polsce oparta o krajowe surowce rolnicze stanowi wyjątkowo efektywny łącznik pomiędzy rolnictwem, a innymi działami gospodarki krajowej. Tworzenie stabilnych powiązań ekonomicznych oraz nowych miejsc pracy wymaga jednakże w tym obszarze nie tylko czasu i konsekwencji, ale także pozytywnych impulsów politycznych i legislacyjnych. Biokomponenty miały i mogą stać się pozytywnym składnikiem stabilizującym sytuację w tak wrażliwych miejscach jak obszary wiejskie. Aktywizacja społeczna, sprzyjanie rozwojowi i wzrostowi opłacalności produkcji rolnej oraz zmniejszenie dysparytetu dochodów w rolnictwie to przecież główne, poza ochroną środowiska, cele polityki biopaliwowej UE ustanowione w 2003 roku. Na wysoce konkurencyjnym rynku polscy wytwórcy biokomponentów stosunkowo szybko zbudowali nie tylko własne struktury produkcyjne, ale również relacje z przetwórcami oraz producentami rolnymi – dostawcami surowców, bez których rynek ten nie miałby możliwości efektywnego funkcjonowania. Produkcja biopaliw dała bowiem szansę na ekonomicznie uzasadnioną szerszą produkcję rolną z przeznaczaniem na cele wytwórcze paliw odnawialnych, cennych również z punktu widzenia płodozmianu i zachowania żyzności gleb. Znakomitym tego praktycznym przykładem jest rozwój w Polsce w ostatniej dekadzie uprawy rzepaku, z którego pozyskiwany olej stanowi w naszym kraju niemal całość surowców wykorzystywanych w produkcji estrów metylowych. Co więcej, ich wytwarzanie istotnie przyczyniło się do obserwowanej dywersyfikacji dostaw cennych wysokobiałkowych komponentów paszowych poprzez towarzyszącą tłoczeniu oleju na biodiesel produkcji poekstrakcyjnej śruty i makuchu rzepakowego. Niestety, projekt nowelizacji ustawy w zaproponowanym przez Ministerstwo Energii kształcie może

w niezwykle szybkim czasie spowodować, że dorobek, o którym tu mowa, zostanie bezpowrotnie i z całą swoją konsekwencją, zaprzepaszczone.

ME odrzuciło uwagę. Jest to bowiem kwestia implementacji przepisów dyrektywy 2009/28/WE, w szczególności tych, które ujęte w sposób enumeratywny i jednoznaczny wskazują na zakres wymaganych zmian – tak jest w tym przypadku. Mamy bowiem do czynienia z transpozycją załącznika, a nie określonych surowców z załącznika. ME zwraca uwagę, iż przepisy unijne nie upoważniają państw członkowskich UE do dokonywania selekcji surowców znajdujących się w zał. IX dyrektywy 2009/28/WE wpisywanych do przepisów krajowych na etapie implementacji prawa UE, jak również (co oczywiste) nie wskazują na kryteria, jakimi przy takiej selekcji należałoby się kierować. Stąd propozycje przedłożone przez Koalicję, nawet jeżeli mogą się wydawać „społecznie uzasadnione”, nie są formalnie poprawne w kontekście członkostwa Polski w UE i przywilejów, ale również obowiązków z tym związanych.

— **POPIHN** zwraca uwagę na fakt błędnego tłumaczenia dyrektywy PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych na język polski w zakresie listy surowców i paliw, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej. W oryginalnej wersji dyrektywy w języku angielskim w lit. „o”, część „A” załącznika IX wymieniono substancję o nazwie „brown liquor”, którą w wersji polskiej określono mianem „melasa”. Wydaje się, że z chemicznego punktu widzenia nie są to pojęcia tożsame. Takie niedokładne tłumaczenie może rodzić konsekwencje w procesie zaliczania poszczególnych biokomponentów „odpadowych” na poczet realizacji NCW, polegające na podwójnym zaliczeniu biokomponentu, który w świetle dyrektywy nie powinien być w ten sposób zaliczany. W naszej ocenie zagadnienie to wymaga interwencji Ministerstwa Energii, które skutkiem byłoby rozwianie wszelkich wątpliwości interpretacyjnych.

ME uwzględniło uwagę. W przytoczonym przepisie nie chodzi o melas. Przepis został poprawiony.

— **Neste (White&Case)** zwraca uwagę, że w treści Projektu wątpliwości budzi również błędne wskazanie w pkt 8 Części A Załącznika nr 1 do Projektu oleju talowego, które jak przypuszczamy wynika z polskiego tłumaczenia Dyrektywy Zmieniającej. Olej talowy

jest uwzględniony w polskim tłumaczeniu Części A Załącznika IX Dyrektywy Zmieniającej w dwóch miejscach: w pkt h) oraz w pkt o). W wersji angielskiej, Dyrektywa Zmieniająca w pkt h) Części A Załącznika IX wymienia smołę oleju talowego (ang. „tall oil pitch”), natomiast w pkt o) faktycznie odnosi się do oleju talowego (ang. „tall oil”). Jest to oczywista rozbieżność w tłumaczeniu pomiędzy polską i angielską wersją Dyrektywy Zmieniającej. Należy podkreślić, że smoła oleju talowego i olej talowy stanowią inne substancje, które nie powinny być utożsamiane. Smoła oleju talowego jest pozostałością powstałą podczas procesu rafinowania surowego oleju talowego. Głównymi produktami powstałymi w procesie rafinowania surowego oleju talowego są kwasy tłuszczowe oleju talowego i żywica oleju talowego, które stosowane są w produkcji mydeł, detergentów, środków czyszczących, farb i klejów. Z kolei smoła oleju talowego jest wykorzystywana głównie jako paliwo. Należy wobec tego zauważyć, że prawidłowe jest angielskie brzmienie Dyrektywy Zmieniającej rozróżniające obie substancje, a rozbieżność względem polskiego tłumaczenia należy uznać za oczywisty błąd. Mając to na uwadze, Neste proponuje następujące brzmienie pkt 8) Części A Załącznika I do Projektu, które będzie zgodne z treścią Dyrektywy Zmieniającej: „8) smoła oleju talowego;”.

ME uwzględniło uwagę.

— Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej wnioskuje o dokonanie zmiany treści załączników w następującym zakresie: Załącznik nr 1 W załączniku nr 1 w części A – wnioskuje się o dodanie punktu 21 o treści: „21) wolne kwasy tłuszczowe, pochodzące z przetwórstwa surowców roślinnych lub zwierzęcych”.

Uzasadnienie: Wyszczególnienie tego rodzaju surowców wyłączy WKT z konieczności posiadania statusu odpadów.

ME odrzuciło uwagę. Z uwagi na zamknięty charakter listy zawartej w dyrektywie 2009/28/WE – tego rodzaju zmiany są niezgodne z literalnym brzmieniem przepisów UE. WKT mogą być stosowane i zaliczane podwójnie – przy założeniu zapewnienia ich odpadowego charakteru – tak jak jest to obecnie w dyrektywie wskazane. Ponadto konieczność pozyskania takiego dokumentu zasadniczo poprawia szczelność samego systemu weryfikacji prawidłowości wykorzystanych do podwójnego naliczania surowców.

- **Uwagi dotyczące zmienianego art. 23a**

Uwagi w tym zakresie są nieaktualne w związku z faktem, że termin wejścia w życie ustawy *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw*

został przesunięty na dzień 1 stycznia 2018 r., w związku z czym art. 23a zostanie uchylony. Mechanizm docelowy dotyczący obligatoryjnego blendingu został określony w nowo dodanym art. 23b ustawy.

- **Uwagi redakcyjne**

Do ustawy zgłoszono także uwagi o charakterze redakcyjnym. W większości zostały one uwzględnione.

Tytuł Projektu:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw			
Tytuł wdrażanego aktu prawnego:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych.			
Przepisy Unii Europejskiej					
Jedn. Red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. Red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1	Zmiany do dyrektywy 98/70/WE				
Art. 1 pkt 1	<p>w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:</p> <p>„10) »odnawialne paliwa ciekłe lub gazowe pochodzenia niebiologicznego« oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe inne niż biopaliwa, których wartość energetyczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii innych niż biomasa i które są stosowane w transporcie;</p> <p>11) »rośliny wysokoskrobiowe« oznaczają rośliny obejmujące głównie zboża (niezależnie od tego, czy wykorzystywane są tylko ziarna czy całe rośliny, tak jak w przypadku zielonej kukurydzy), rośliny bulwiaste i korzeniowe (takie jak ziemniaki, topinambur, słodkie ziemniaki, maniok i ignamy) oraz uprawy roślin cebulowych (takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma);</p> <p>12) »biopaliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów« oznaczają biopaliwa, których surowce zostały wyprodukowane w ramach systemów zmniejszających przenoszenie produkcji do celów innych niż służące wytwarzaniu biopaliw i zostały wyprodukowane zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju dla biopaliw, określonymi w art. 7b;</p> <p>13) »pozostałość przetwarzania« oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniemu wytworzeniu służy dany proces produkcji. Nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i</p>	T	<p>Art. 1 pkt 2 lit. e</p> <p>Art. 1 pkt 2 lit. b</p> <p>Art. 1 pkt 2 lit. c</p>	<p>23) inne paliwa odnawialne - paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;</p> <p>„11a) rośliny wysokoskrobiowe – zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe takie jak: ziemniak, słodki ziemniak, topinambur, maniok, ignam oraz rośliny cebulowe takie jak: kolokazja jadalna i ksantosoma;”</p> <p>11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu ich wytworzenia;</p>	

	<p>proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wytworzenia;</p> <p>14) »pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa« oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo; nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych przemysłów lub powiązanego przetwarzania.»;</p>				
Art. 1 pkt 2	<p>2) w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 1 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu: „W przypadku dostawców biopaliw przeznaczonych do użytku w lotnictwie państwa członkowskie mogą zezwolić takim dostawcom na podjęcie decyzji o ich udziale w wypełnianiu obowiązku zmniejszenia emisji określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, o ile te biopaliwa będą zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 7b.”;</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu: „Państwa członkowskie mogą postanowić, że maksymalny udział biopaliw produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, służący realizacji celu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie może przekraczać maksymalnego udziału ustanowionego w art. 3 ust. 4 akapit drugi lit. d) dyrektywy 2009/28/WE.”;</p>	T/N	Art. 4 pkt 2 lit. b, pkt 4 lit. b, pkt 5, pkt 6	<p>W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z późn. zm.).</p> <p>2) w art. 2 ust. 1:</p> <p>b) pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny: a) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który: – rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub – zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937), b) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089 i 1387), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, po</p>	

			<p>poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;</p> <p>c) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub – zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”; <p>4) w art. 30b :</p> <p>b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, w przypadku benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, zalicza się jedynie biokomponenty zastosowane w tych paliwach.”;</p> <p>5) art. 30e otrzymuje brzmienie: „Art. 30e. 1. Podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 29 lit. b i c, mogą przyjąć obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, do dnia 31 marca każdego roku. 3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać: 1) nazwę, adres i adres do doręczeń oraz siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym</p>
--	--	--	--

			<p>rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego;</p> <p>3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmioty, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, podmioty, o których mowa w ust. 1, dołączają oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do ich reprezentowania o następującej treści:</p> <p>a) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 29 lit b): "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.); 3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928 i 1948 oraz 2017 r. poz. 624)." <p>Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń."</p> <p>b) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 29 lit c): "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu benzynami lotniczymi oraz paliwami typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.). <p>Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń."</p> <p>5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w</p>
--	--	--	--

	<p>c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5.Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, aby określić szczegółowe przepisy dotyczące jednolitego wdrożenia przez państwa członkowskie ust. 4 niniejszego artykułu.”;</p> <p>d) dodaje się ustępy w brzmieniu: „6.Komisja jest uprawniona do przyjęcia nie później</p>			<p>postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.”;</p> <p>6) w art. 30 g: a) ust. 1 otrzymują brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów i sporządzone według kodów CN, sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyna lub nafty do silników odrzutowych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyna lub nafty do silników odrzutowych, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyna lub nafta do silników odrzutowych.”,</p> <p>Art. 1 pkt 2 lit. c i d nie wymagają wdrożenia.</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>niż dnia 31 grudnia 2017 r. aktów delegowanych w celu określenia wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych, jeżeli takie wartości nie zostały jeszcze określone przed dniem 5 października 2015 r., w odniesieniu do:</p> <p>a) odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego;</p> <p>b) wychwytywania i wykorzystywania dwutlenku węgla na potrzeby transportu.</p> <p>7. W ramach sprawozdawczości, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy paliw przekazywali co roku organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie informacje na temat ścieżek produkcji biopaliw, ilości biopaliw pochodzących z surowców, zgodnie z kategoriami zawartymi w załączniku V część A, oraz emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii, w tym tymczasowych średnich wartości szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Państwa członkowskie zgłaszają te informacje Komisji.”;</p>			<p>Dyrektywa Rady (UE) 2015/652 wydana na podstawie art. 7a ust. 5 dyrektywy 98/70/WE określa wzór sprawozdania, który uwzględnia kwestię „ścieżek produkcji biopaliw”. Dyrektywa 2015/652 w zakresie sprawozdawczości będzie wdrożona rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 30i ust. 3 ustawy <i>o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw</i>.</p>	
Art. 1 pkt 3	<p>3) w art. 7b wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2.Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw, uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r. Instalację uznaje się za »działającą«, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw. W przypadku instalacji, które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa zapewniają ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw oblicza się zgodnie z art. 7d ust. 1.”;</p>	T	Art. 1 pkt 17 i 18	<p>Przepis został już wdrożony – ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy-Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1986) – art. 2 pkt 13</p> <p>13) w art. 28b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Biokomponenty spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej: 1) 35% - do dnia 31 grudnia 2017 r.;</p> <p>2) 50% - od dnia 1 stycznia 2018 r.</p> <p>2. W przypadku biokomponentów wytworzonych w instalacjach, w których produkcja została rozpoczęta po dniu 5 października 2015 r., kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60 %.”.</p> <p>17) w art. 28b: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Postanowienia ust. 2 nie mają zastosowania w przypadku gdy, po dniu 31 grudnia 2016 r., nastąpiło zwiększenie zdolności produkcyjnych instalacji na skutek rozbudowy instalacji, w</p>	

	b) w ust. 3 skreśla się akapit drugi;			<p>której wytwarzanie biokomponentów rozpoczęto przed dniem 5 października 2015 r.”,</p> <p>b) ust. 3-4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy.</p> <p>4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów stosuje się wartości standardowe emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy, wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6 lub wartości rzeczywiste dla tych upraw, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy.”,</p> <p>c) uchyla się ust. 5,</p> <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz wartości emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych na obszarach województw, niższych od wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, biorąc pod uwagę wykaz wartości zatwierdzony przez Komisję Europejską w drodze decyzji.”</p> <p>e) dodaje się ust. 7:</p> <p>„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, szczegółową listę surowców, które uznaje się za nieemitujące gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania, biorąc pod uwagę treść pkt II.3 ppkt 16 załącznika nr 2 do ustawy,”;</p> <p>18) w art. 28bb w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30%, lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedstawiono dowody, że obszar ten przed i po przekształceniu magazynuje taką ilość pierwiastka węgla, że stosując metodykę określoną w pkt II.3. załącznika nr 2 do ustawy, zostałyby spełnione kryterium określone w art. 28b.;;</p>	
Art. 1	4) w art. 7c wprowadza się następujące zmiany:	N		Przepis nie wymaga wdrożenia	

pkt 4	<p>a) w ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, aby opracować wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach niniejszego ustępu. Komisja zapewnia w szczególności, by dostarczanie tych informacji nie stanowiło nadmiernego obciążenia administracyjnego dla podmiotów w ogóle, a w szczególności dla rolników małorolnych oraz organizacji i spółdzielni producenckich.”;</p> <p>b) w ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu: „Dobrowolne systemy, o których mowa w ust. 4 (»dobrowolne systemy«) regularnie, oraz nie rzadziej niż raz na rok, publikują listę swoich organów certyfikujących wykorzystywanych do niezależnych audytów, wskazującą w odniesieniu do każdego organu certyfikującego, który podmiot lub krajowy organ publiczny go uznał i który podmiot lub krajowy organ publiczny go monitoruje. W szczególności w celu zapobiegania nadużyciom Komisja może na podstawie analizy ryzyka lub sprawozdań, o których mowa w ust. 6 akapit drugi niniejszego artykułu, określić standardy niezależnych audytów i wymagać, aby wszystkie dobrowolne systemy przestrzegały tych standardów. Dokonuje się tego w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. W aktach tych ustala się harmonogram wdrażania tych standardów przez dobrowolne systemy. Komisja może uchylać decyzje uznające dobrowolne systemy, w przypadku gdy systemy te nie wdrożą takich standardów w przewidzianym terminie.”;</p> <p>c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6.Decyzje na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Takie decyzje</p>				
-------	--	--	--	--	--

<p>obowiązują przez okres maksymalnie pięciu lat. Komisja wymaga, by każdy dobrowolny system, w którego sprawie przyjęta zostaje decyzja zgodnie z ust. 4, przedkładał jej w terminie do dnia 6 października 2016 r., a następnie co roku do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie obejmujące każdą z liter zawartych w akapicie trzecim niniejszego ustępu. Co do zasady sprawozdanie obejmuje poprzedni rok kalendarzowy. Pierwsze sprawozdanie obejmuje co najmniej sześć miesięcy od dnia 9 września 2015 r. Wymóg przekazywania sprawozdania ma zastosowanie wyłącznie do dobrowolnych systemów, które działają przez co najmniej 12 miesięcy. W terminie do dnia 6 kwietnia 2017 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące sprawozdania, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, dokonujące przeglądu działania umów, o których mowa w ust. 4, lub dobrowolnych systemów, w których sprawie przyjęta została decyzja zgodnie z niniejszym artykułem, a także wskazujące najlepsze praktyki. Sprawozdanie to opiera się na najlepszych dostępnych informacjach, w tym wynikających z konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, a także na praktycznych doświadczeniach w zakresie stosowania tych umów lub systemów. Sprawozdanie analizuje ogólnie:</p> <p>a) niezależność, warunki i częstotliwość audytów – zarówno w odniesieniu do tego, co określono w dokumentacji danego systemu w momencie zatwierdzenia go przez Komisję, jak i w odniesieniu do najlepszych praktyk danej branży;</p> <p>b) dostępność oraz doświadczenie i przejrzystość w zakresie stosowania metod identyfikowania przypadków nieprzestrzegania zasad i zajmowania się takimi przypadkami, ze szczególnym uwzględnieniem zajmowania się przypadkami poważnych naruszeń ze strony członków systemu lub zarzutami dotyczącymi takich naruszeń;</p> <p>c) przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na</p>				
---	--	--	--	--

<p>stosowne języki krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów oraz dostępność sprawozdań z audytu;</p> <p>d) udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi – przed podejmowaniem decyzji, podczas opracowywania systemu i dokonywania jego przeglądu, a także podczas audytów – oraz reakcje na ich wkłady;</p> <p>e) ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich organów systemu;</p> <p>f) rynkowe aktualizacje systemu, liczbę certyfikowanych surowców i biopaliw – w podziale na kraj pochodzenia i rodzaj, liczbę uczestników;</p> <p>g) łatwość i skuteczność wprowadzenia systemu śledzenia dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju, udostępnianych przez system uczestnikowi (uczestnikom); taki system śledzenia służy jako środek zapobiegający nadużyciom ze szczególnym uwzględnieniem wykrywania domniemych nadużyć i innych nieprawidłowości, postępowania z nimi i działań podejmowanych w związku z nimi oraz, w stosownych przypadkach, liczbę wykrytych przypadków nadużyć lub nieprawidłowości; oraz w szczególności:</p> <p>h) warianty upoważniania podmiotów do uznawania i monitorowania organów certyfikujących;</p> <p>i) kryteria uznawania lub akredytacji organów certyfikujących;</p> <p>j) zasady prowadzenia monitorowania organów certyfikujących;</p> <p>k) sposoby ułatwienia lub ulepszenia działań propagujących najlepsze praktyki.</p> <p>Państwo członkowskie może powiadomić o swoim systemie krajowym Komisję. Komisja traktuje priorytetowo ocenę takiego systemu. Decyzję w</p>				
---	--	--	--	--

	<p>sprawie zgodności tak zgłoszonego systemu krajowego z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, aby ułatwić wzajemne dwustronne i wielostronne uznawanie systemów weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. W przypadku pozytywnej decyzji systemy ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem nie odmawiają wzajemnego uznawania względem systemu tego państwa członkowskiego, jeżeli chodzi o weryfikację zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 7b ust. 2-5.”;</p> <p>d) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8.Komisja – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy – analizuje stosowanie art. 7b w związku z danym źródłem biopaliwa i w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku decyduje, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, czy dane państwo członkowskie może uwzględnić biopaliwo z tego źródła do celów art. 7a.”;</p>				
Art.1 pkt 5	<p>5) w art. 7d wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie: „3.Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych można zgłaszać Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w przypadku terytoriów poza Unią w sprawozdaniach równoważnych sprawozdaniom, o których mowa w ust. 2, oraz sporządzonych przez właściwe organy.</p> <p>4.Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 niniejszego artykułu zawierają dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw, które są zwykle produkowane</p>	T/N		<p>Art. 2 pkt 5 lit. a – nowe brzmienie ust. 3 – zostanie wdrożony w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.</p> <p>Art. 2 pkt 5 lit. a – nowe brzmienie ust. 4 oraz 5 – oraz lit. b-d nie wymagają wdrożenia.</p>	

	<p>na tych obszarach, do celów art. 7b ust. 2.</p> <p>5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje i publikuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku IV część B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu i procesów technologicznych.</p> <p>W przypadku gdy ze sprawozdań, o których mowa w akapicie pierwszym, wynika, że szacunkowe wartości typowe i standardowe w załączniku IV część B i E mogą wymagać korekty w oparciu o najnowsze dowody naukowe, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowny wniosek ustawodawczy.”;</p> <p>b) skreśla się ust. 6;</p> <p>c) w ust. 7 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie: „7. Komisja dokonuje przeglądu załącznika IV, aby w uzasadnionych przypadkach dodać wartości dotyczące innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców. Przegląd ten uwzględnia także modyfikację metodologii określonej w części C załącznika IV, w szczególności w odniesieniu do: — metody uwzględniania odpadów i pozostałości, — metody uwzględniania produktów ubocznych, — metody uwzględniania kogeneracji, oraz — statusu produktów ubocznych nadanego resztkom poźniwnym.</p> <p>Wartości standardowe dla biodiesla z odpadowych olejów roślinnych lub zwierzęcych należy jak najszybciej poddać przeglądowi. W przypadku gdy z przeglądu przeprowadzonego przez Komisję wynika, że załącznik IV powinien zostać uzupełniony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>delegowanych na podstawie art. 10a w celu dodawania, lecz nie usuwania ani zmieniania, szacunkowych wartości typowych i standardowych w załączniku IV części A, B, D i E w odniesieniu do ścieżek biopaliw, co do których w tym załączniku nie zawarto jeszcze konkretnych wartości.”;</p> <p>d) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8.W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania załącznika IV część C pkt 9, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe specyfikacje techniczne i definicje. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3.”;</p>				
Art. 1 pkt 6	6) art. 7e ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2.Sprawozdania przedkładane przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, o których mowa w art. 7b ust. 7, art. 7c ust. 2, art. 7c ust. 9, art. 7d ust. 4 i 5, a także sprawozdania i informacje przekazywane na mocy art. 7c ust. 3 akapit pierwszy i piąty oraz art. 7d ust. 2 sporządzane są i przekazywane zarówno w celach dyrektywy 2009/28/WE, jak i niniejszej dyrektywy.”;	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	
Art.1 pkt 7	<p>7) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1.Państwa członkowskie monitorują zgodność z wymogami określonymi w art. 3 i 4, w odniesieniu do benzyny i olejów napędowych, na podstawie metod analitycznych, o których mowa w, odpowiednio, załączniku I i II.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3.Do dnia 31 sierpnia każdego roku państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane dotyczące jakości paliw za poprzedni rok kalendarzowy. Komisja ustanawia w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, wspólny format, w jakim przedkładane są zestawienia krajowych danych dotyczących jakości</p>	T	Art. 4 pkt 4	<p>Przepis nie wymaga wdrożenia. Art. 26 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że minister ds. energii określi w drodze rozporządzenia metody badania jakości paliw ciekłych, biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie</p> <p>3) w art. 29: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 lipca następnego roku.” b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych i przekazuje go do</p>	

	<p>paliw. Pierwsze sprawozdanie zostaje przedłożone do dnia 30 czerwca 2002 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r., format tego sprawozdania musi być zgodny z formatem opisanym w odpowiedniej normie europejskiej. Dodatkowo państwa członkowskie podają w sprawozdaniu łączne ilości benzyny i olejów napędowych wprowadzonych do obrotu na ich terytorium oraz wprowadzone do obrotu ilości benzyny bezołowiowej i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg. Ponadto państwa członkowskie podają corocznie dane na temat dostępności, w oparciu o odpowiednio wyważoną podstawę geograficzną, benzyny i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg wprowadzonych do obrotu na ich terytorium.”; 15.9.2015 L 239/11 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL</p>			<p>dnia 30 sierpnia następnego roku.”;</p>	
Art. 1 pkt 8	<p>8) w art. 8a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3.W świetle oceny przeprowadzonej za pomocą metodologii testowania, o której mowa w ust. 1, Parlament Europejski i Rada mogą na podstawie wniosku ustawodawczego Komisji zmienić limit zawartości MMT w paliwie określony w ust. 2.”;</p>	N		<p>Przepis nie wymaga wdrożenia.</p>	
Art. 1 pkt 9	<p>9) w art. 9 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: „k) ścieżki produkcji, ilości i emisje gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii, w tym tymczasowe średnie wartości szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości określonej w załączniku V, dotyczące biopaliw zużywanych w Unii. Komisja udostępnia publicznie dane dotyczące tymczasowych średnich wartości szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości.”;</p>	N		<p>Przepis nie wymaga wdrożenia.</p>	
Art. 1 pkt 10	<p>10) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany: a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Procedura do dostosowania dopuszczalnych metod analitycznych i dozwolonego przekroczenia poziomu</p>	N		<p>Przepis nie wymaga wdrożenia.</p>	

	<p>prężności par”;</p> <p>b) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1.Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10a, w zakresie niezbędnym do dostosowania dopuszczalnych metod analitycznych w celu zapewnienia spójności ze zmianą norm europejskich, o których mowa w załączniku I i II. Komisja jest także uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10a w celu dostosowania dozwolonego przekroczenia poziomu prężności par (w kPa) w odniesieniu do zawartości etanolu w benzynie określonego w załączniku III w granicach określonych w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy. Takie akty delegowane pozostają bez uszczerbku dla zwolnień przyznanych na mocy art. 3 ust. 4.”;</p>				
Art. 1 pkt 11	<p>11) dodaje się artykuł w brzmieniu: <i>„Artykuł 10a</i> Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>1.Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2.Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7a ust. 6, art. 7d ust. 7 i art. 10 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 5 października 2015 r.</p> <p>3.Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7a ust. 6, art. 7d ust. 7 i art. 10 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

	<p>4.Niewzłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5.Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7a ust. 6, art. 7d ust. 7 i art. 10 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;</p>				
Art. 1 pkt 12	<p>12) art. 11 otrzymuje brzmienie: „<i>Artykuł 11</i></p> <p>Procedura komitetowa</p> <p>1.Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisję wspomaga Komitet ds. Jakości Paliwa. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).</p> <p>2.W kwestiach dotyczących zrównoważonego rozwoju biopaliw, o których to kwestiach mowa w art. 7b, 7c i 7d, Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Rozwoju Biopaliw i Biopłynów, o którym mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>3.W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

	(*)Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;				
Art. 1 pkt 13	13) zmienia się załącznik IV i dodaje się załącznik V – zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.	T	Art. 1 pkt 30-32	<p>30) dodaje się załącznik nr 1 w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;</p> <p>31) załącznik do ustawy: a) oznacza się jako załącznik nr 2, b) uchyla się pkt I.2, c) w pkt II.3.: - ppkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – eec, obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO2 w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzoną redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną ze spalaniem w pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej.”; – ppkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „el”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:</p> $el = (CSR - CSA) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - eB,)$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>el – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzone jako masa [w gramach] równoważnika CO2 w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa [w megadżulach]. Grunty uprawne) i uprawy wieloletnie) uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,</p> <p>CSR – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z</p>	

			<p>referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność. Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,</p> <p>CSA – zasoby węgla, na jednostkę powierzchni, związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę jak i roślinność. W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,</p> <p>P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku oraz</p> <p>e_B – premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.”;</p> <p>– w ppkt 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Ograniczenie emisji dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii elektrycznej w kogeneracji - eee, uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy nośnik energii stosowany w kogeneracji jest produktem ubocznym innym niż pozostałości poźniwne.”;</p> <p>– ppkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to $e_{cc} + e_l + e_{te}$ części e_p, e_{td} i e_{ee}, mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje produkt uboczny, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji. W przypadku biokomponentów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres pkt 14, z wyjątkiem pozostałości poźniwnych, w</p>	
--	--	--	--	--

				<p>tym słomy, plew, kolb oraz wytloków i łupin orzechów. W obliczeniach produkty uboczne mające negatywną wartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną. Odpady, pozostałości poźniwne, w tym słomę, plewy, kolby oraz wytłoki, łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania.</p> <p>W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.”,</p> <p>d) w pkt II.5. w tabeli Szczegółowe wartości standardowe dla upraw "eec" zgodnie z definicją w części II.3. w kolumnie Biokomponent wyrazy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w wierszu ósmym „bioetanol z odpadów drzewnych” otrzymuje brzmienie: „biometanol z odpadów drzewnych”, – w wierszu dziewiątym „bioetanol z drewna uprawianego” otrzymuje brzmienie: „biometanol z drewna uprawianego”; <p>32) po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do ustawy.</p>	
Art. 2	Zmiany do dyrektywy 2009/28/WE W dyrektywie 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:				
Art.2 pkt 1	1) w art. 2 akapit drugi dodaje się litery w brzmieniu: „p) »odpady« są zdefiniowane jak w art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (*); substancje, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone, aby spełniały tę definicję, nie są objęte niniejszą definicją;	T/N		<p>Definicja odpadów wdrożona w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – art. 2 ust. 1 pkt 31.</p> <p>Ponadto w art. 23 ust. 4b ustawy wskazano, że do surowców, z których udział liczony według wartości opałowej uznaje się za dwukrotnie wyższy w rozumieniu ust. 4a, nie zalicza się odpadów będących naturalnymi surowcami spożywczymi, które na skutek niecelowego lub celowego działania lub w wyniku braku odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia.</p>	
	q)» rośliny wysokoskrobiowe« oznaczają rośliny obejmujące głównie zboża (niezależnie od tego, czy		Art. 1 pkt 1 lit. b	„11a) rośliny wysokoskrobiowe – zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe takie jak: ziemniak, słodki ziemniak, topinambur, maniok, ignamy oraz rośliny cebulowe takie jak: kolokazja jadalna i	

	<p>wykorzystywane są tylko ziarna czy całe rośliny, tak jak w przypadku zielonej kukurydzy), rośliny bulwiaste i korzeniowe (takie jak ziemniaki, topinambur, słodkie ziemniaki, maniok i ignamy) oraz rośliny cebulowe (takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma);</p> <p>r) »materiał lignocelulozowy« oznacza materiał składający się z ligniny, celulozy i hemicelulozy, taki jak biomasa pozyskana z lasów, drzewiastych roślin energetycznych oraz pozostałości i odpady przemysłowe gałęzi przemysłu związanych z leśnictwem;</p> <p>s) »niespożywczy materiał celulozowy« oznacza surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy i mające niższą zawartość ligniny niż materiał lignocelulozowy. Materiał ten obejmuje resztki poźniwne roślin spożywczych i paszowych (takie jak słoma, łodygi roślin zbożowych, łuski nasion i łupiny), trawiastych roślin energetycznych o niskiej zawartości skrobi (takie jak życica, proso różgowate, Miskanthus, arundo trzcinowate oraz uprawy okrywowe przed uprawami głównymi i po nich), pozostałości przemysłowe (w tym rośliny spożywcze i paszowe – po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek), a także materiał z bioodpadów;</p> <p>t) »pozostałość przetwarzania« oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośrednio w wytworzeniu służy dany proces produkcji. Nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wytworzenia;</p>		<p>Art. 1 pkt 1 lit. g</p> <p>Art. 1 pkt 1 lit. g</p> <p>Art. 1 pkt 1 lit. b</p>	<p>ksantosoma, wykorzystywane do wytwarzania biokomponentów;</p> <p>„32a) materiał lignocelulozowy - surowce składające się z ligniny, celulozy lub hemicelulozy, takie jak biomasa pozyskiwana z lasów lub upraw drzewiastych roślin energetycznych, w szczególności wierzby, brzozy, topoli czarnej oraz pozostałości i odpady z przemysłu związanego z leśnictwem;</p> <p>32b) niespożywczy materiał celulozowy - surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy o niższej zawartości ligniny niż materiał lignocelulozowy obejmujące:</p> <p>a) pozostałości poźniwne roślin spożywczych i paszowych takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - słoma, - łodygi roślin zbożowych, - łuski nasion, - łupiny, <p>b) trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - życica, - proso różgowate, - miskantus, - arundo trzcinowate, - uprawy okrywowe, <p>c) pozostałości z przetwarzania, w tym rośliny spożywcze i paszowe po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek,</p> <p>d) materiał z bioodpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987),;</p> <p>11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu ich wytworzenia;</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>u) »odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego« oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe inne niż biopaliwa, których wartość energetyczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii innych niż biomasa i które są stosowane w transporcie;</p> <p>v) »pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa« oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo; nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych przemysłów lub powiązanego przetwarzania;</p> <p>w) »biopaliwa i biopłyny o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów« oznaczają biopaliwa i biopłyny, których surowce zostały wyprodukowane w ramach systemów zmniejszających przenoszenie produkcji do celów innych niż służące wytwarzaniu biopaliw i biopłynów i zostały wyprodukowane zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju dla biopaliw i biopłynów określonymi w art. 17.</p> <p>(*)Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).”;</p>			<p>23) inne paliwa odnawialne - paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie;”;</p> <p>11b) pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa - pozostałości pochodzenia biologicznego wytworzone bezpośrednio przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo lub leśnictwo; do pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa nie zalicza się pozostałości pochodzących z powiązanych z nimi działów przemysłu lub pozostałości przetwarzania;</p> <p>Definicja nie wymaga wdrożenia.</p>	
Art. 2 pkt 2	<p>w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „Na potrzeby osiągnięcia celów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, maksymalny łączny wkład biopaliw i biopłynów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne nie może przekraczać ilości energii odpowiadającej maksymalnemu wkładowi określone w ust. 4 lit. d).”;</p>	T	Art. 1 pkt. 29	<p>29) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 35a. 1. Udział biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, liczony według wartości opałowej, nie może przekroczyć w 2020 r. 7,0 % ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.</p> <p>2. Do surowców, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.</p>	

	<p>b) w ust. 4 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) do obliczenia mianownika, tzn. całkowitej ilości energii zużytej w transporcie do celów akapitu pierwszego, uwzględnia się tylko benzynę, olej napędowy i biopaliwa, zużyte w transporcie drogowym i kolejowym, oraz energię elektryczną, w tym energię elektryczną zużytą do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego;”;</p> <p>(ii) w lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu: „Niniejszą literę stosuje się, nie naruszając lit. d) niniejszego ustępu i art. 17 ust. 1 lit. a);”;</p> <p>(iii) lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) do obliczenia udziału energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych i zużywanej przez wszystkie rodzaje pojazdów elektrycznych i do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego, do celów lit. a) i b), państwa członkowskie mogą wybrać albo przeciętny udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w Unii, albo udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w ich własnym kraju, odpowiadający udziałowi zmierzonemu w ciągu dwóch lat poprzedzających rok, o którym mowa. Ponadto do obliczenia ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zużywanej przez elektryczny transport kolejowy, uznaje się, że zużycie to równe jest pomnożonej przez 2,5 wartości energetycznej przypadającej na pobraną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii. Do obliczenia w lit. b) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zużywanej przez elektryczne pojazdy drogowe uznaje się, że zużycie to równe jest pomnożonej przez 5 wartości energetycznej przypadającej na pobraną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.”;</p> <p>(iv) dodaje się litery w brzmieniu: „d) do obliczenia</p>			<p>Nie wymaga wdrożenia.</p>	
--	--	--	--	------------------------------	--

<p>rodzajach transportu w roku 2020, o którym mowa w akapicie pierwszym, zaspokajane z biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX. Ponadto biopaliwa wyprodukowane z surowców niewymienionych w załączniku IX, które zostały określone przez właściwe organy krajowe jako odpady, pozostałości, niespożywczy materiał celulozowy lub materiał lignocelulozowy i które są wykorzystywane w istniejących instalacjach przed przyjęciem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 (*) mogą być zaliczane do celu krajowego.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ustalić krajowy cel na poziomie niższym niż wartość referencyjna wynosząca 0,5 punktu procentowego na podstawie co najmniej jednej z poniższych przesłanek:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) czynniki obiektywne, takie jak ograniczony potencjał zrównoważonej produkcji biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX lub ograniczona dostępność na rynku takich biopaliw po racjonalnych kosztowo cenach; (ii) specyficzne warunki techniczne lub klimatyczne krajowego rynku paliw dla transportu, takie jak struktura i stan taboru transportu drogowego; lub (iii) krajowe polityki przyznające współmierne zasoby finansowe na zachęty do efektywności energetycznej i stosowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie. <p>Przy określaniu swoich celów krajowych państwa członkowskie przekazują dostępne informacje o ilościach zużytych biopaliw z surowców i innych paliw, wymienionych w części A załącznika IX.</p> <p>Przy określaniu strategii promowania produkcji paliw z surowców wymienionych w załączniku IX państwa członkowskie należycie uwzględniają hierarchię postępowania z odpadami określoną w art. 4</p>				
--	--	--	--	--

<p>dyrektywy 2008/98/WE, w tym jej przepisy dotyczące uwzględniania całego cyklu życia w kontekście ogólnych skutków wytwarzania różnych strumieni odpadów i gospodarowania nimi.</p> <p>Zgodnie z art. 24 niniejszej dyrektywy Komisja publikuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — krajowe cele państw członkowskich, — plany państw członkowskich dotyczące osiągnięcia celów krajowych, jeżeli są dostępne, — w odpowiednich przypadkach, przyczyny rozbieżności między krajowymi celami państw członkowskich a wartością referencyjną, przekazane zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/1513; oraz — raport syntetyczny na temat osiągnięć państw członkowskich w realizacji ich krajowych celów; <p>f) biopaliwa wyprodukowane z surowców wymienionych w załączniku IX są uznawane za dwukrotność ich wartości energetycznej do celu zgodności z celem określonym w akapicie pierwszym.</p> <p>(*)Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 1).”;</p> <p>c) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedstawi, w stosownych przypadkach, wniosek umożliwiający, pod pewnymi warunkami, uznanie całkowitej ilości energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych zużytej do napędzania wszystkich rodzajów pojazdów elektrycznych i do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego.”;</p> <p>d) dodaje się ustęp w brzmieniu:</p>			<p>Art. 2 pkt 2 lit c nie wymaga wdrożenia</p>	
--	--	--	--	--

<p>„5. W celu zminimalizowania ryzyka, że pojedyncze partie surowców będą przedmiotem więcej niż jednego wniosku o uznanie w Unii, państwa członkowskie i Komisja dążą do zacieśnienia współpracy pomiędzy krajowymi systemami oraz między krajowymi systemami a dobrowolnymi systemami utworzonymi zgodnie z art. 18, obejmującej w stosownych przypadkach wymianę danych. W celu zapobiegania zamierzonej modyfikacji lub zamierzonego usuwania materiałów, tak aby można było je objąć załącznikiem IX, państwa członkowskie zachęcają do opracowania i stosowania systemów śledzenia ruchu i pochodzenia surowców oraz uzyskanych z nich biopaliw w całym łańcuchu wartości. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku wykrycia nadużycia podjęte zostały odpowiednie działania. Państwa członkowskie składają sprawozdanie z podjętych środków do dnia 31 grudnia 2017 r., a następnie co dwa lata, jeżeli nie dostarczyły równoważnych informacji o niezawodności systemu i zabezpieczeniu go przed nadużyciami w swoich sprawozdaniach dotyczących postępów w promowaniu i wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych sporządzonych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. d).</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25a w celu zmiany wykazu surowców w załączniku IX część A polegającej na dodaniu surowców, lecz nie na usunięciu ich z wykazu. Komisja przyjmuje odrębny akt delegowany w odniesieniu do każdego surowca, który ma zostać dodany do wykazu w załączniku IX część A. Każdy akt delegowany opiera się na analizie najnowszego postępu naukowo-technicznego, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE, pozwalającej uznać, że dany surowiec nie generuje dodatkowego zapotrzebowania na grunty ani nie powoduje istotnych zakłóceń na rynkach w odniesieniu do</p>			<p>Art. 2 pkt 2 lit d nie wymaga wdrożenia</p>	
--	--	--	--	--

	produktów (ubocznych), odpadów ani pozostałości, zapewnia znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi i nie grozi negatywnym wpływem na środowisko i bioróżnorodność.”;				
Art. 2 pkt 3	3) art. 5 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5.Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 25a aktów delegowanych dotyczących dostosowania wartości energetycznej paliw transportowych określonych w załączniku III do postępu naukowo- technicznego.”;	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	
Art. 2 pkt 4	4) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1.Państwa członkowskie mogą uzgodnić i poczynić ustalenia dotyczące statystycznych transferów określonej ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do drugiego. Przekazywana ilość jest: a) dodawana do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu, czy inne państwo członkowskie przyjmujące transfer spełnia wymogi art. 3 ust. 1, 2 i 4; oraz b) dodawana do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu, czy inne państwo członkowskie przyjmujące transfer spełnia wymogi art. 3 ust. 1, 2 i 4. 2.Ustalenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do art. 3 ust. 1, 2 i 4 mogą obowiązywać przez jeden rok lub więcej lat. Komisja jest o nich powiadamiana nie później niż 3 miesiące po zakończeniu każdego roku, w którym obowiązywały. Informacje przesłane Komisji obejmują ilość i cenę odnośnej energii.”;	T		Przepis zostanie wdrożony w ustawie z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii.	
Art. 2 pkt 5	5) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2.Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i	T/N	Art. 1 pkt 17 i 18	Przepis został już wdrożony – ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy-Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1986) – art. 2 pkt 13 13) w art. 28b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Biokomponenty spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:	

	<p>biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r. Uznaje się, że instalacja »działa«, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw lub biopłynów.</p> <p>W przypadku instalacji, które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa zapewniają ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.</p> <p>Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, oblicza się zgodnie z art. 19 ust. 1.”;</p>		<p>1) 35% - do dnia 31 grudnia 2017 r.;</p> <p>2) 50% - od dnia 1 stycznia 2018 r.</p> <p>2. W przypadku biokomponentów wytworzonych w instalacjach, w których produkcja została rozpoczęta po dniu 5 października 2015 r., kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60 %.”,</p> <p>17) w art. 28b:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Postanowienia ust. 2 nie mają zastosowania w przypadku gdy, po dniu 31 grudnia 2016 r., nastąpiło zwiększenie zdolności produkcyjnych instalacji na skutek rozbudowy instalacji, w której wytwarzanie biokomponentów rozpoczęto przed dniem 5 października 2015 r.”,</p> <p>b) ust. 3-4 otrzymują brzmienie: „3. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy.</p> 4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów stosuje się wartości standardowe emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy, wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6 lub wartości rzeczywiste dla tych upraw, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy.”, <p>c) uchyla się ust. 5,</p> <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz wartości emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych na obszarach województw, niższych od wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, biorąc pod uwagę wykaz tych wartości zatwierdzony przez Komisję Europejską w drodze decyzji.”</p> <p>e) dodaje się ust. 7: „7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, szczegółową listę surowców, które uznaje się za nieemitujące gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania, biorąc pod uwagę treść pkt II.3 ppkt 16 załącznika nr 2 do ustawy.”;</p>	
--	---	--	---	--

				18) w art. 28bb w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30%, lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedstawiono dowody, że obszar ten przed i po przekształceniu magazynuje taką ilość pierwiastka węgla, że stosując metodykę określoną w pkt II.3. załącznika nr 2 do ustawy, zostałyby spełnione kryterium określone w art. 28b.”;	
	b) w ust. 3 skreśla się akapit drugi;			Nie wymaga wdrożenia.	
Art. 2 pkt 6	6) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, aby opracować wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach niniejszego ustępu. Komisja zapewnia w szczególności, by dostarczanie tych informacji nie stanowiło nadmiernego obciążenia administracyjnego dla podmiotów w ogóle, a w szczególności dla rolników małorolnych oraz organizacji i spółdzielni producenckich.”; b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Komisja może zdecydować, że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy ustanawiające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. 17 ust. 2 lub wykazują, że partie biopaliw lub biopłynów spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3, 4 i 5 lub że nie zmodyfikowano ani nie usunięto żadnych materiałów w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły zostać objęte załącznikiem IX. Komisja może zdecydować, że systemy te zawierają dokładne dane do celów informacji o środkach podjętych w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

<p>ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także o elementach wymienionych w art. 17 ust. 7 akapit drugi. Komisja może również uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 17 ust. 3 lit. b) ppkt (ii).”;</p> <p>c) w ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu: „Dobrowolne systemy, o których mowa w ust. 4 (»dobrowolne systemy«) regularnie, oraz nie rzadziej niż raz na rok, publikują listę swoich organów certyfikujących wykorzystywanych do niezależnych audytów, wskazującą w odniesieniu do każdego organu certyfikującego, który podmiot lub krajowy organ publiczny go uznał i który podmiot lub krajowy organ publiczny go monitoruje.</p> <p>W szczególności w celu zapobiegania nadużyciom Komisja może na podstawie analizy ryzyka lub sprawozdań, o których mowa w ust. 6 akapit drugi niniejszego artykułu, określić standardy niezależnych audytów i wymagać, aby wszystkie dobrowolne systemy przestrzegały tych standardów. Dokonuje się tego w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3. W aktach tych ustala się harmonogram wdrażania tych standardów przez dobrowolne systemy. Komisja może uchylać decyzje uznające dobrowolne systemy, w przypadku gdy systemy te nie wdrożą takich standardów w przewidzianym terminie.”;</p> <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6.Decyzje na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu</p>				
--	--	--	--	--

	<p>przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3. Takie decyzje obowiązują przez okres maksymalnie pięciu lat.</p> <p>Komisja wymaga, by każdy dobrowolny system, w którego sprawie przyjęta zostaje decyzja zgodnie z ust. 4, przedkładał jej w terminie do dnia 6 października 2016 r., a następnie co roku do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie obejmujące każdą z liter zawartych w akapicie trzecim niniejszego ustępu. Co do zasady sprawozdanie obejmuje poprzedni rok kalendarzowy. Pierwsze sprawozdanie obejmuje co najmniej sześć miesięcy od dnia 9 września 2015 r. Wymóg przekazywania sprawozdania ma zastosowanie wyłącznie do dobrowolnych systemów, które działają przez co najmniej 12 miesięcy.</p> <p>W terminie do dnia 6 kwietnia 2017 r., a następnie w ramach sprawozdań zgodnie z art. 23 ust. 3, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące sprawozdania, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, dokonujące przeglądu działania umów, o których mowa w ust. 4, lub dobrowolnych systemów, w których sprawie przyjęta została decyzja zgodnie z niniejszym artykułem, a także wskazujące najlepsze praktyki. Sprawozdanie to opiera się na najlepszych dostępnych informacjach, w tym wynikających z konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, a także na praktycznych doświadczeniach w zakresie stosowania tych umów lub systemów. Sprawozdanie analizuje ogólnie:</p> <p>a) niezależność, warunki i częstotliwość audytów – zarówno w odniesieniu do tego, co określono w dokumentacji danego systemu w momencie zatwierdzenia go przez Komisję, jak i w odniesieniu do najlepszych praktyk danej branży;</p> <p>b) dostępność oraz doświadczenie i przejrzystość w zakresie stosowania metod identyfikowania przypadków nieprzestrzegania zasad i zajmowania się takimi przypadkami, ze szczególnym</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>uwzględnieniem zajmowania się przypadkami poważnych naruszeń ze strony członków systemu lub zarzutami dotyczącymi takich naruszeń;</p> <p>c) przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na stosowne języki krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów oraz dostępność sprawozdań z audytu;</p> <p>d) udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi – przed podejmowaniem decyzji, podczas opracowywania systemu i dokonywania jego przeglądu, a także podczas audytów – oraz reakcje na ich wkłady;</p> <p>e) ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich organów systemu;</p> <p>f) rynkowe aktualizacje systemu, liczbę certyfikowanych surowców i biopaliw – w podziale na kraj pochodzenia i rodzaj, liczbę uczestników;</p> <p>g) łatwość i skuteczność wprowadzenia systemu śledzenia dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju, udostępnianych przez system uczestnikowi (uczestnikom); taki system śledzenia służy jako środek zapobiegający nadużyciom ze szczególnym uwzględnieniem wykrywania domniemych nadużyć i innych nieprawidłowości, postępowania z nimi i działań podejmowanych w związku z nimi oraz, w stosownych przypadkach, liczbę wykrytych przypadków nadużyć lub nieprawidłowości; oraz w szczególności:</p> <p>h) warianty upoważniania podmiotów do uznawania i monitorowania organów certyfikujących;</p> <p>i) kryteria uznawania lub akredytacji organów certyfikujących;</p> <p>j) zasady prowadzenia monitorowania organów certyfikujących;</p> <p>k) sposoby ułatwienia lub ulepszenia działań</p>				
---	--	--	--	--

	<p>propagujących najlepsze praktyki.</p> <p>Komisja udostępnia sprawozdania sporządzone przez dobrowolne systemy – w formie zbiorczej lub w odpowiednich przypadkach w pełnej wersji – na określonej w art. 24 platformie na rzecz przejrzystości.</p> <p>Państwo członkowskie może powiadomić o swoim systemie krajowym Komisję. Komisja traktuje priorytetowo ocenę takiego systemu. Decyzję w sprawie zgodności tak zgłoszonego systemu krajowego z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, aby ułatwić wzajemne dwustronne i wielostronne uznawanie systemów weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów. W przypadku pozytywnej decyzji systemy ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem nie odmawiają wzajemnego uznawania względem systemu tego państwa członkowskiego, jeżeli chodzi o weryfikację zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2–5.”;</p> <p>e) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8.Komisja – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy – analizuje stosowanie art. 17 w związku z danym źródłem biopaliwa i w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku decyduje, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, czy dane państwo członkowskie może uwzględniać biopaliwo z tego źródła do celów art. 17 ust. 1.”;</p>				
Art. 2 pkt 7	<p>7) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie: „3.Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych można zgłaszać Komisji w sprawozdaniach, o których mowa</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

<p>w ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz – w przypadku terytoriów poza Unią – w sprawozdaniach równoważnych sprawozdaniom, o których mowa w ust. 2, i sporządzonych przez właściwe organy.</p> <p>4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3 niniejszego artykułu, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw, które są zwykle produkowane na tych obszarach, do celów art. 17 ust. 2.</p> <p>5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje i publikuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku V części B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu i procesów technologicznych.</p> <p>W przypadku gdy ze sprawozdań, o których mowa w akapicie pierwszym, wynika, że szacunkowe wartości typowe i standardowe w załączniku V część B i E mogą wymagać korekty w oparciu o najnowsze dowody naukowe, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowny wniosek ustawodawczy.”;</p> <p>b) skreśla się ust. 6;</p> <p>c) w ust. 7 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie: „7. Komisja dokonuje przeglądu załącznika V, aby w uzasadnionych przypadkach dodać wartości dotyczące innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców. Przegląd ten uwzględnia także modyfikację metodologii określonej w części C załącznika V, w szczególności w odniesieniu do: — metody uwzględniania odpadów i pozostałości,</p>				
--	--	--	--	--

	<p>— metody uwzględniania produktów ubocznych, — metody uwzględniania kogeneracji, oraz — statusu produktów ubocznych nadanego resztkom poźniwnym.</p> <p>Wartości standardowe dla biodiesla z odpadowych olejów roślinnych lub zwierzęcych należy jak najszybciej poddać przeglądowi. W przypadku gdy z przeglądu przeprowadzonego przez Komisję wynika, że załącznik V powinien zostać uzupełniony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 25a w celu dodawania, lecz nie usuwania ani zmieniania, szacunkowych wartości typowych i standardowych w załączniku V części A, B, D i E w odniesieniu do ścieżek biopaliw i biopłynów, co do których w tym załączniku nie zawarto jeszcze konkretnych wartości.”;</p> <p>d) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8.W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania załącznika V część C pkt 9, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe specyfikacje techniczne i definicje. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”;</p>				
Art. 2 pkt 8	8) skreśla się art. 21;	N/T	Art. 1 pkt 11 lit. c, art. 11 oraz art. 12	<p>Zmiana brzmienia art. 23 ust. 4a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych: „4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium uznaje się za dwukrotnie wyższy w części, w jakiej zostały one wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.</p> <p>Art. 11. Udział biokomponentów, o których mowa w art. 23 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, liczony według wartości opałowej, w</p>	

				<p>ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych lub zbywanych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, nie może przekroczyć:</p> <p>1) 0,3% w 2018 r.;</p> <p>2) 0,5% w 2019 r.</p> <p>Art. 12. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, limit biokomponentów, o którym mowa w art. 23 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 30 czerwca 2019 r.</p>	
Art. 2 pkt 9	<p>9) w art. 22 ust. 1 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) lit. i) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„i) rozwój i udział biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, w tym ocenę zasobów koncentrującą się na kwestiach zrównoważonego rozwoju związanych z efektem przekierowania produktów spożywczych i paszowych na cele produkcji biopaliw, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE i zasady kaskadowego wykorzystania biomasy, mając na uwadze regionalne i lokalne uwarunkowania technologiczne i sytuację gospodarczą, utrzymania niezbędnych zasobów węgla w glebie oraz jakości gleby i ekosystemów;”;</p> <p>b) dodaje się literę w brzmieniu:</p> <p>„o) ilości biopaliw i biopłynów w jednostkach energii odpowiadające każdej kategorii grupy surowców wymienionych w załączniku VIII część A, uwzględnione przez to państwo członkowskie na potrzeby spełnienia celów określonych w art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 3 ust. 4 akapit pierwszy.”;</p>	T		<p>Przepis wdrożony w ustawie z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii – art. 127 ust. 3.</p> <p>Przepis wdrożony w ustawie z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii – art. 127 ust. 3.</p>	
Art. 2 pkt 10	<p>10) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w ust. 1 skreśla się ostatnie zdanie;</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

<p>„4.W sprawozdaniach na temat ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w wyniku używania biopaliw i biopłynów Komisja wykorzystuje ilości zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. o), w tym tymczasowe szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres 15.9.2015 L 239/20 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL wynikający z analizy wrażliwości określonej w załączniku VIII. Komisja udostępnia publicznie dane dotyczące tymczasowych wartości średnich szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości. Komisja ocenia ponadto, czy i jak szacowane ograniczenia bezpośrednich emisji zmieniłyby się, gdyby uwzględniono produkty uboczne przy zastosowaniu metody substytucyjnej.”;</p> <p>c) w ust. 5 lit. e) i f) otrzymują brzmienie:</p> <p>„e) dostępności i zrównoważonego charakteru biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, w tym dokonuje oceny efektu przekierowania produktów spożywczych i paszowych na cele produkcji biopaliw, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE i zasady kaskadowego wykorzystania biomasy, mając na uwadze regionalne i lokalne uwarunkowania technologiczne i sytuację gospodarczą, utrzymanie niezbędnych zasobów węgla w glebie oraz jakość gleby i ekosystemów;</p> <p>f) informacji na temat dostępnych wyników badań naukowych i analizy tych wyników badań naukowych dotyczących pośrednich zmian użytkowania gruntów w odniesieniu do wszystkich ścieżek produkcji, wraz z oceną, czy zakres niepewności stwierdzony w analizie będącej podstawą szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów można zawęzić i czy można uwzględnić w niej ewentualne</p>				
---	--	--	--	--

	<p>oddziaływanie polityk Unii, takich jak polityki w dziedzinie środowiska, klimatu i rolnictwa; oraz</p> <p>g) rozwoju technologicznego i dostępności danych dotyczących wykorzystania oraz wpływu na środowisko i gospodarkę biopaliw i biopłynów produkowanych w Unii z roślin niespożywczych uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych.”;</p> <p>d) ust. 8 lit. b) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „b) w odniesieniu do celów, o których mowa w art. 3 ust. 4, przegląd: (i) opłacalności środków, które mają zostać wdrożone, aby osiągnąć te cele; (ii) oceny możliwości osiągnięcia tych celów z jednoczesnym zapewnieniem zrównoważonego charakteru produkcji biopaliw w Unii i w państwach trzecich oraz z uwzględnieniem oddziaływań ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, w tym również pośrednich skutków i oddziaływań w odniesieniu do bioróżnorodności, a także dostępności w handlu biopaliw drugiej generacji; (iii) oddziaływań, jakie realizacja tych celów może spowodować w zakresie dostępności żywności po przystępnych cenach; (iv) dostępności rynkowej pojazdów o napędzie elektrycznym, hybrydowym i wodorowym, a także metodologii wybranej do obliczania udziału zużywanej energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu; (v) oceny konkretnych warunków rynkowych, w szczególności z uwzględnieniem rynków, na których paliwa transportowe stanowią ponad połowę końcowego zużycia energii, oraz rynków, które są całkowicie uzależnione od importu biopaliw.”;</p>				
Art. 2 pkt 11	<p>11) art. 25 otrzymuje brzmienie: „<i>Artykuł 25</i></p> <p>Procedura komitetowa</p> <p>1.Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust.</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

	<p>2, Komisję wspomaga Komitet ds. Odnawialnych Źródeł Energii. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).</p> <p>2.W kwestiach dotyczących zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Rozwoju Biopaliw i Biopłynów. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>3.W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>(*)Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;</p>				
Art. 2 pkt 12	<p>12) dodaje się artykuł w brzmieniu: <i>„Artykuł 25a</i></p> <p>Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>1.Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2.Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 5 i art. 19 ust. 7, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 5 października 2015 r.</p> <p>3.Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 5 i art. 19 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

	<p>następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 5 i art. 19 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;</p>				
Art. 2 pkt 13	13) zmienia się załącznik V i dodaje załączniki VIII i IX – zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.	T	Art. 1 pkt 30 - 32	<p>30) dodaje się załącznik nr 1 w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;</p> <p>31) załącznik do ustawy:</p> <p>a) oznacza się jako załącznik nr 2,</p> <p>b) uchyla się pkt I.2,</p> <p>c) w pkt II.3.:</p> <p>- ppkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – eec, obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO₂ w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzoną redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną ze spalaniem w pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej.”;</p> <p>- ppkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „el”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:</p>	

			<p>$e_l = (CSR - CSA) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B,$</p> <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>e_l – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzone jako masa [w gramach] równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa [w megadżulach]. Grunty uprawne) i uprawy wieloletnie) uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,</p> <p>CSR – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność. Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,</p> <p>CSA – zasoby węgla, na jednostkę powierzchni, związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę jak i roślinność. W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,</p> <p>P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku oraz</p> <p>e_B – premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.”;</p> <p>– w ppkt 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Ograniczenie emisji dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii elektrycznej w kogeneracji - eee, uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy nośnik energii stosowany w kogeneracji jest produktem</p>	
--	--	--	---	--

				<p>ubocnym innym niż pozostałości poźniwne.”;</p> <p>– ppkt 16 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to eec + el + te części ep, etd i eee, mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje produkt uboczny, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.</p> <p>W przypadku biokomponentów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres pkt 14, z wyjątkiem pozostałości poźniwnych, w tym słomy, plew, kolb oraz wytlóków i łupin orzechów. W obliczeniach produkty uboczne mające negatywną wartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.</p> <p>Odpady, pozostałości poźniwne, w tym słomę, plewy, kolby oraz wytlóki, łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania.</p> <p>W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.”,</p> <p>d) w pkt II.5. w tabeli Szczegółowe wartości standardowe dla upraw "eec" zgodnie z definicją w części II.3. w kolumnie Biokomponent wyrazy:</p> <p>– w wierszu ósmym „bioetanol z odpadów drzewnych” otrzymuje brzmienie: „biometanol z odpadów drzewnych”;</p> <p>– w wierszu dziewiątym „bioetanol z drewna uprawianego” otrzymuje brzmienie: „biometanol z drewna uprawianego”;</p> <p>32) po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do ustawy.</p>	
Art. 3	Przegląd				
Art. 3 ust. 1	1.Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę dostępności na rynku Unii do 2020 r. niezbędnych ilości opłacalnych biopaliw z surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów, oraz z roślin niespożywczych, jak również ich wpływu na środowisko, gospodarkę i	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

	społeczeństwo, w tym zapotrzebowania na dodatkowe kryteria w celu zapewnienia ich zrównoważoności, a także ocenę najlepszych dostępnych dowodów naukowych dotyczących emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, które to emisje związane są z produkcją biopaliw i biopłynów. W stosownym przypadku do sprawozdania dołączone zostaną wnioski dotyczące dalszych środków, z uwzględnieniem czynników gospodarczych, społecznych i środowiskowych.				
Art. 3 ust. 2	<p>2.Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe:</p> <p>a) skuteczność środków wprowadzonych na mocy niniejszej dyrektywy pod względem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, które to emisje są związane z produkcją biopaliw i biopłynów. W tym względzie takie sprawozdanie zawiera również najnowsze dostępne informacje w odniesieniu do głównych założeń mających wpływ na rezultaty modelowania emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, które to emisje związane są z produkcją biopaliw i biopłynów, w tym informacje dotyczące zmierzonych trendów w wydajności i produktywności rolnictwa, przydziału produktów ubocznych oraz zaobserwowanego tempa globalnych zmian użytkowania gruntów i wskaźników wylesiania oraz ewentualne oddziaływanie polityk Unii, takich jak polityki w dziedzinie środowiska, klimatu i rolnictwa, a w taki proces sprawozdawczości angażowane są zainteresowane podmioty;</p> <p>b) skuteczność zachęt na rzecz stosowania biopaliw z surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów, oraz z roślin niespożywczych zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE, włącznie z oceną, czy można się spodziewać, że Unia</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

<p>jako całość będzie zaspokajać z biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wymienionych w załączniku IX część A 0,5 punktu procentowego w wartości energetycznej udziału energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w 2020 r.;</p> <p>c) wpływ zwiększonego popytu na biomasę na sektory wykorzystujące biomasę;</p> <p>d) możliwość ustalenia kryteriów określania i certyfikacji biopaliw i biopłynów o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, wyprodukowanych zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE, z myślą o tym, aby w stosownym przypadku zaktualizować załącznik V do dyrektywy 98/70/WE i załącznik VIII do dyrektywy 2009/28/WE;</p> <p>e) potencjalne korzyści i zagrożenia dla gospodarki i środowiska związane ze zwiększoną produkcją i wykorzystaniem roślin niespożywczych uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych, także przy użyciu danych dotyczących przedsięwzięć w trakcie realizacji;</p> <p>f) względny udział bioetanolu i biodiesla na rynku Unii oraz udział energii ze źródeł odnawialnych w benzynie. Komisja oceni również czynniki negatywnie wpływające na udział energii ze źródeł odnawialnych w benzynie, a także bariery wdrożeniowe. Ocena ta obejmuje koszty, normy dotyczące paliwa, infrastrukturę i warunki klimatyczne. W stosownym przypadku Komisja może wydać zalecenia dotyczące sposobu pokonania zidentyfikowanych barier; oraz</p> <p>g) ustalenie, które państwa członkowskie zdecydowały o zastosowaniu limitu ilości biopaliw produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, aby osiągnąć cel określony w art. 7a dyrektywy 98/70/WE, oraz czy pojawiły się kwestie</p>				
--	--	--	--	--

<p>dotyczące wdrażania lub osiągnięcia celu określonego w art. 7a dyrektywy 98/70/WE. Komisja oceni również zakres, w jakim biopaliwa wyprodukowane z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, są dostarczane na potrzeby osiągnięcia celu określonego w art. 7a dyrektywy 98/70/WE powyżej poziomów, które mogą przyczynić się do realizacji celów zawartych w dyrektywie 2009/28/WE. Ocena ta obejmie ocenę wpływu pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz opłacalność podejścia przyjętego przez państwa członkowskie.</p> <p>W stosownym przypadku w sprawozdaniu zostanie zawarta również informacja o dostępności finansowania i o innych środkach sprzyjających postępom ku jak najszybszemu osiągnięciu udziału w wysokości 0,5 punktu procentowego w wartości energetycznej biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wymienionych w części A załącznika IX w udziale energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w Unii, jeśli będzie to technicznie wykonalne i opłacalne.</p> <p>Sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, towarzyszą, w stosownym przypadku, wnioski ustawodawcze, opierające się na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, mające na celu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) włączenie skorygowanych szacowanych czynników emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów do odpowiednich kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE; b) wprowadzenie dalszych środków w celu zapobiegania nadużyciom i ich zwalczania, w tym środków dodatkowych, które należy podjąć na poziomie Unii; c) wspieranie w technologicznie neutralny sposób 				
--	--	--	--	--

	zrównoważonych biopaliw po 2020 r. w kontekście ram polityki klimatyczno-energetycznej na okres do 2030 r.				
Art. 3 ust. 3	3.Komisja, jeśli jest to właściwe w świetle sprawozdań dobrowolnych systemów zgodnie z art. 7c ust. 6 akapit drugi dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski w sprawie zmiany przepisów tych dyrektyw dotyczących dobrowolnych systemów, z myślą o propagowaniu najlepszych praktyk.	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	
Art. 4	Transpozycja				
Art. 4 ust. 1	1.Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 10 września 2017 r. Niezwłocznie informują o tych przepisach Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	
Art. 4 ust. 2	2.Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Przy tej okazji państwa członkowskie informują Komisję o swoich krajowych celach określonych zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. e) dyrektywy 2009/28/WE oraz, w odpowiednich przypadkach, o rozbieżności między ich krajowym celem a wartością referencyjną określoną w tej dyrektywie oraz o jej przyczynach. W 2020 r. państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie ze swoich osiągnięć w realizacji krajowych celów określonych zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. e) dyrektywy 2009/28/WE, podając przyczyny ewentualnego ich niezrealizowania.	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	
Art. 5	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym</i>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	

Art. 6	<p><i>Unii Europejskiej.</i></p> <p>Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Strasburgu dnia 9 września 2015 r.</p>	N		Przepis nie wymaga wdrożenia.	
Załącznik I	W załącznikach do dyrektywy 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:				
Załącznik I pkt 1	<p>1) w załączniku V część C pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, <i>eI</i>, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę: $eI = (CSR - CSA) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - eB, (*)$ gdzie el =emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO2 w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa (w megadżulach)).»Grunty uprawne« (**) i »uprawy wieloletnie« (***) uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów; CSR =zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza; CSA =zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę,</p>	T	Art. 1 pkt 31	<p>31) załącznik do ustawy: a) oznacza się jako załącznik nr 2, b) uchyla się pkt I.2, c) w pkt II.3.: - ppkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – eec, obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO2 w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzoną redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną ze spalaniem w pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej.”; – ppkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „el”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru: $eI = (CSR - CSA) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - eB,)$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: el – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzone jako masa [w gramach] równoważnika CO2 w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa [w megadżulach]. Grunty uprawne) i uprawy wieloletnie) uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów, CSR – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące</p>	

	<p>jak i roślinność). W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;</p> <p>P = wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku); oraz</p> <p>e_B = premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki ustanowione w pkt 8.</p> <p>(*) Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.</p> <p>(**) Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzypaństwowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).</p> <p>(***) Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.”;</p>			<p>zarówno glebę, jak i roślinność. Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,</p> <p>CSA – zasoby węgla, na jednostkę powierzchni, związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę jak i roślinność. W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,</p> <p>P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku oraz</p> <p>e_B – premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.”;</p> <p>– w ppkt 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Ograniczenie emisji dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii elektrycznej w kogeneracji - eee, uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy nośnik energii stosowany w kogeneracji jest produktem ubocznym innym niż pozostałości poźniwne.”;</p> <p>– ppkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to eec + el + te części ep, etd i eee, mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje produkt uboczny, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji. W przypadku biokomponentów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres pkt 14, z wyjątkiem pozostałości poźniwnych, w tym słomy, plew, kolb oraz wyłoków i łupin orzechów. W obliczeniach produkty uboczne mające negatywną wartość</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>energetyczną uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną. Odpady, pozostałości poźniwne, w tym słomę, plewy, kolby oraz wytloki, łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania.</p> <p>W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.”</p> <p>d) w pkt II.5. w tabeli Szczegółowe wartości standardowe dla upraw "eec" zgodnie z definicją w części II.3. w kolumnie Biokomponent wyrazy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w wierszu ósmym „bioetanol z odpadów drzewnych” otrzymuje brzmienie: „biometanol z odpadów drzewnych”, – w wierszu dziewiątym „bioetanol z drewna uprawianego” otrzymuje brzmienie: „biometanol z drewna uprawianego”; 	
Załącznik I pkt 2	<p>2) dodaje się załącznik w brzmieniu: „ZAŁĄCZNIK VIII Część A. Tymczasowe szacowane emisje biopaliw, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów (gCO₂eq/MJ) (+) (TABELA) (*) Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. (**)Przedstawiony tu zakres oddaje 90 % wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. Percentyl 5. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 gCO₂eq/MJ). Percentyl 95. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 gCO₂eq/MJ).</p> <p>Część B. Biopaliwa, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.</p> <p>W przypadku biopaliw produkowanych z</p>	T	Art. 1 pkt 32	32) po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do ustawy.	

	<p>następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:</p> <p>1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;</p> <p>2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC); grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw wieloletnich (++)). W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (el) należy obliczać zgodnie z załącznikiem IV część C pkt 7.</p> <p>(+)Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z produktami ubocznymi, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.</p> <p>(++)Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łądkami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.”</p>				
Załącznik II	W załącznikach do dyrektywy 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:				
Załącznik	1) w załączniku V część C pkt 7 otrzymuje	T	Art. 1 pkt	31) załącznik do ustawy:	

<p>ik II pkt 1</p>	<p>brzmienie: „7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, eI, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę: $eI = (CSR - CSA) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - eB, (*)$</p> <p>gdzie</p> <p>$eI$ =emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa lub biopłynu (w megadżulach)).»Grunty uprawne« (**) i »uprawy wieloletnie« (***) uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów;</p> <p>CSR =zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;</p> <p>CSA =zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;</p>	<p>31</p>	<p>a) oznacza się jako załącznik nr 2, b) uchyla się pkt I.2, c) w pkt II.3.:</p> <p>- ppkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – eec, obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO₂ w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzoną redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną ze spalaniem w pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej.”;</p> <p>– ppkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „eI”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:</p> $eI = (CSR - CSA) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - eB,)$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>eI – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzone jako masa [w gramach] równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa [w megadżulach]. Grunty uprawne) i uprawy wieloletnie) uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,</p> <p>CSR – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność. Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,</p> <p>CSA – zasoby węgla, na jednostkę powierzchni, związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [w tonach] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące</p>	
------------------------	---	-----------	---	--

	<p>P =wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo lub biopłyn na jednostkę powierzchni w jednym roku); oraz</p> <p>eB =premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo lub biopłyn przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki ustanowione w pkt 8.</p> <p>(*)Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.</p> <p>(**)Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).</p> <p>(***)Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.”;</p>		<p>zarówno glebę jak i roślinność. W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,</p> <p>P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku oraz</p> <p>e_B – premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.”;</p> <p>– w ppkt 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Ograniczenie emisji dzięki zwiększonemu wytwarzaniu energii elektrycznej w kogeneracji - eee, uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy nośnik energii stosowany w kogeneracji jest produktem ubocznym innym niż pozostałości poźniwne.”;</p> <p>– ppkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to eec + el + te części ep, etd i eee, mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje produkt uboczny, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji. W przypadku biokomponentów, w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres pkt 14, z wyjątkiem pozostałości poźniwnych, w tym słomy, plew, kolb oraz wytlóków i łupin orzechów. W obliczeniach produkty uboczne mające negatywną wartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną. Odpady, pozostałości poźniwne, w tym słomę, plewy, kolby oraz wytloki, łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania. W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest</p>	
--	--	--	--	--

				<p>refinaria.”,</p> <p>d) w pkt II.5. w tabeli Szczegółowe wartości standardowe dla upraw "eec" zgodnie z definicją w części II.3. w kolumnie Biokomponent wyrazy:</p> <p>– w wierszu ósmym „bioetanol z odpadów drzewnych” otrzymuje brzmienie: „biometanol z odpadów drzewnych”,</p> <p>– w wierszu dziewiątym „bioetanol z drewna uprawianego” otrzymuje brzmienie: „biometanol z drewna uprawianego”;</p>	
Załącznik II pkt 2	<p>2) dodaje się załącznik w brzmieniu: <i>„ZAŁĄCZNIK VIII</i> Część A. Tymczasowe szacowane emisje surowców dla biopaliw i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów (gCO₂eq/MJ) (+) (TABELA) (*) Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. (**)Przedstawiony tu zakres oddaje 90 % wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. Percentyl 5. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 gCO₂eq/MJ). Percentyl 95. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 gCO₂eq/MJ).</p> <p>Część B. Biopaliwa i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.</p> <p>W przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero: 1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika; 2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian</p>	T	Art. 1 pkt 32	32) po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do ustawy.	

	<p>Klimatu (IPCC); grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw wieloletnich (++)). W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (el) należy obliczać zgodnie z załącznikiem V część C pkt 7.</p> <p>(+)Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z produktami ubocznymi, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.</p> <p>(++)Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łądogami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.”;</p>				
<p>Załącznik II pkt 3</p>	<p>3) dodaje się załącznik w brzmieniu: <i>„ZAŁĄCZNIK IX</i> Część A. Surowce i paliwa, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej: a) Algi, jeżeli są hodowane na lądzie, w stawach lub w fotobioreaktorach. b) Frakcja biomasy zmieszanych odpadów komunalnych, ale nie segregowanych odpadów z gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem celów recyklingu na mocy art. 11 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE. c) Bioodpady, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 4</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 30</p>	<p>30) dodaje się załącznik nr 1 w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;</p>	

<p>dyrektywy 2008/98/WE, z gospodarstw domowych podlegające selektywnej zbiórce zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 tej dyrektywy.</p> <p>d) Frakcja biomasy odpadów przemysłowych, nienadająca się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt, w tym materiał z detalu i hurtu oraz z przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem surowców wymienionych w części B niniejszego załącznika.</p> <p>e) Słoma.</p> <p>f) Obornik i osad ściekowy.</p> <p>g) Ścieki z zakładów wyłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy.</p> <p>h) Olej talowy.</p> <p>i) Surowa gliceryna.</p> <p>j) Wytłoczyny z trzciny cukrowej.</p> <p>k) Wytłoki z winogron i osad winny z drożdży.</p> <p>l) Łupiny orzechów.</p> <p>m) Łuski nasion.</p> <p>n) Kolby oczyszczone z ziaren kukurydzy.</p> <p>o) Frakcja biomasy odpadów i pozostałości z leśnictwa i gałęzi przemysłu opartych na leśnictwie, np. kora, gałęzie, trzebież, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny, ług czarny, melasa, osad włóknisty, lignina i olej talowy.</p> <p>p) Inny niespożywczy materiał celulozowy, określony w art. 2 ust. 2 lit. s).</p> <p>q) Inny materiał lignocelulozowy określony w art. 2 ust. 2 lit. r), z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych.</p> <p>r) Odnawialne ciekłe lub gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego.</p> <p>s) Wychwytywanie i wykorzystanie dwutlenku węgla na potrzeby transportu, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 akapit drugi lit. a).</p> <p>t) Bakterie, jeżeli źródło energii jest odnawialne zgodnie z art. 2 akapit drugi lit. a).</p> <p>Część B. Surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy jest</p>				
--	--	--	--	--

	<p>uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:</p> <p>a) Zużyty olej kuchenny.</p> <p>b) Tłuszcze zwierzęce sklasyfikowane w kategoriach 1 i 2 w myśl rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (*).</p> <p>(*)Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).”.</p>				
--	---	--	--	--	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285)		
Art. 1 pkt 1	<p>a) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: "10a) paliwa - paliwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;”, „11) biopaliwa ciekłe: a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0% objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe, b) olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów, z wyłączeniem oleju napędowego zawierającego biowęglowodory ciekłe, c) bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, bio propan-butan, skroplony biometan, sprężony biometan oraz biowodór - stanowiące samoistne paliwa.”;</p>	Zmiana definicji biopaliw ciekłych jest konsekwencją zmiany definicji paliw ciekłych.
Art. 1 pkt 1	11d) współwodornienie - proces polegający na jednoczesnej hydrowodornicyzacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, w wyniku którego powstają biowęglowodory ciekłe oraz bio propan-butan w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej;”;	Zdefiniowano pojęcie „współwodornienia” w związku z faktem, że od roku 2020 umożliwiono realizację NCW za pomocą produktów współwodornienia.

Art. 1 pkt 2 lit d	c) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie: „12) import – przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia, spoza obszaru celnego Unii Europejskiej; 13) nabycie wewnątrzspółnotowe – przemieszczenie paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, biokomponentów lub surowców do ich wytworzenia z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 14) wprowadzanie do obrotu - rozporządzenie biokomponentami, paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;”;	Zmiana wynika z konieczności zmiany wyrażenia „Wspólnoty Europejskiej” na wyrażenie „Unia Europejska”.
Art. 1 pkt 1 lit d	e) pkt 20a otrzymuje brzmienie: „20a) podmiot sprowadzający – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej;”;	W art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy wprowadzono także zmianę w definicji podmiotu sprowadzającego. Dotychczas zakres prowadzonej przez ten podmiot działalności obejmował takie czynności jak import lub nabycie wewnątrzspółnotowe biokomponentów, a następnie ich sprzedaż lub zbycie w innej formie. W niniejszym projekcie ustawy zmieniono definicję w taki sposób, aby możliwe było uwzględnienie sytuacji, w której biokomponenty są importowane lub nabywane wewnątrzspółnotowo przez wyspecjalizowany podmiot. Nowelizowana definicja podmiotu sprowadzającego uwzględnia również przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1156) (dalej: „ustawie pakiet energetyczny”), wprowadzające w miejsce pojęcia: „sprzedaż lub zbycie w innej formie” sformułowanie: „rozporządzenie poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej”. W konsekwencji wprowadzonych zmian w definicji podmiotu sprowadzającego niezbędne było wprowadzenie zmian w pozostałych przepisach ustawy odnoszących się do działalności tego podmiotu, mających na celu dostosowanie ich brzmienia do treści nowelizowanej definicji. W związku z powyższym zmiany zostały wprowadzone w następujących przepisach ustawy: art. 12a, art. 12b pkt 2 i 4, art. 12c ust. 1 i ust. 4 pkt 1, art. 30 oraz art. 33. Ponadto m.in. na skutek zmiany wprowadzonej w art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy dokonano zmian w art. 30 ustawy: usunięto ust. 2b, dokonano zmiany w ust. 4a oraz dodano nowy ustęp 4b.
Art. 1 pkt 2 lit f	e) pkt 22 otrzymuje brzmienie: „22) skład podatkowy – skład podatkowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.));	Wprowadzono zmianę w definicji składu podatkowego przywołując ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.) – art. 2 ust. 1 pkt 10 tej ustawy.
Art. 1 pkt 1 lit f	24) Narodowy Cel Wskaźnikowy - minimalny udział innych paliw odnawialnych i biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku	Zmieniono definicję Narodowego Celu Wskaźnikowego, jak również dostosowano do nowego brzmienia tej definicji inne przepisy w ustawie odnoszące się do NCW. Na skutek konsultacji z URE ustalono, że nie jest celowe wprowadzanie w art. 23 ust. 1 ustawy wyłączenia dla innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i biopaliw

	<p>kalendaryzowego w transporcie drogowym i kolejowym, liczony według wartości opałowej;”;</p>	<p>ciekłych stosowanych do zasilania statków powietrznych w rozumieniu ustawy z dnia 3 lipca 2002 – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605 z późn. zm. W związku z powyższym zarówno w definicji NCW, jak również w art. 23 ust. 1 ustawy odniesiono się do minimalnego udziału innych paliw odnawialnych i biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym.</p>
Art.1 pkt 1 lit. g	<p>32c) zużyty olej kuchenny – odpad o kodzie 20 01 25, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, będący mieszaniną olejów oraz tłuszczów powstały w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych;</p> <p>32d) tłuszcze zwierzęce - tłuszcze otrzymane z materiałów kategorii 1 lub kategorii 2, o których mowa w art. 8 i 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. U. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.);”;</p>	<p>Definicje wprowadzone w celu prawidłowego określania wskazanych w nich produktów.</p>
Art. 1 pkt 3	<p>3) w art. 6</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1-3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Rejestr wytwórców jest jawny.”;</p>	<p>W art. 6 ust. 1 ustawy wskazano, że wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1-3 ustawy, czyli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedziby, adresu oraz inne dane teleadresowe; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany; 3) określenie: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, b) miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej, c) rodzaju i rocznej wydajności instalacji do wytwarzania biokomponentów; <p>Jednocześnie w art. 6 ust. 3 ustawy wskazano, że rejestr wytwórców jest jawny, z wyłączeniem innych danych teleadresowych, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1 tej ustawy. Powyższe powoduje, że Prezes Agencji Rynku Rolnego prowadzi jednocześnie dwa rejestry – jeden zawierający dane teleadresowe oraz drugi nie zawierający tych danych, przeznaczony do publikacji na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.</p> <p>Ponadto, zgodnie z art. 7 ustawy wytwórca wpisany do rejestru wytwórców jest obowiązany informować organ rejestrowy o każdej zmianie danych zawartych w rejestrze wytwórców, w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych, pod</p>

		<p>rygorem wykreślenia z rejestru wytwórców. Przepis powoduje, że Prezes Agencji Rynku Rolnego może w uzasadnionych przypadkach podjąć decyzje o wykreśleniu wytwórcy z rejestru w sytuacji nieprzekazania w terminie informacji np. o zmianie numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej.</p> <p>W celu uniknięcia konieczności dokonywania zbędnych czynności w postaci jednoczesnego prowadzenia dwóch rejestrów (mając na uwadze fakt, że inne dane teled adresowe znajdują się we wniosku o wpis do rejestru, który to wniosek znajduje się w aktach sprawy danego przedsiębiorcy), jak również w celu uniknięcia możliwości wykreślenia wytwórcy z rejestru z powodu niepoinformowania organu rejestrowego o zmianie innych danych teled adresowych (np. numer telefonu, adres email) dokonano zmiany w art. 6 ustawy, któremu nadano brzmienie:</p> <p>„Art. 6. 1. Wpisowi do rejestru wytwórców podlegają dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1-3, z wyłączeniem innych danych teled adresowych.”</p> <p>2. Rejestr wytwórców może być prowadzony w systemie informatycznym.</p> <p>3. Rejestr wytwórców jest jawny.”</p>
<p>Art. 1 pkt 3 i pkt 24</p>	<p>4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 11a. Zabrania się wytwórcom używania do wytwarzania estrów biomasy będącej produktami działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%.”;</p> <p>24) w art. 29 po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:</p> <p>„9. Organ rejestrowy jest uprawniony do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji na temat dostaw biomasy, dla której zastosowana została stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5% oraz dane podmiotów, od których wytwórca zakupił tę biomasę.</p> <p>10. Dane podmiotów, o których mowa w ust. 9 zawierają oznaczenie firmy dostawcy, jego siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;</p>	<p>Dodano nowy art. 11a, zgodnie z którym do wytwarzania biokomponentów przez wytwórców nie będzie można stosować biomasy będącej produktami działów powiązanych z rolnictwem (zgodnie z definicją biomasy zawartą w przepisach ustawy), przy dostawie której została zastosowana stawka podatku VAT wyższa niż 5%.</p> <p>W praktyce funkcjonowania przedsiębiorców i z uwagi na obowiązujące przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, do wytwarzania biokomponentów (estrów) w oparciu o biomasę będącą produktami działów powiązanych z rolnictwem będzie można w tej kategorii surowców stosować jedynie te, o których jest mowa w art. 41 ust. 2a w związku z pozycją 20 załącznika nr 10 do tej ustawy (a więc jedynie sklasyfikowane według PKWiU w grupowaniu 10.4 oleje i tłuszcze roślinne – wyłącznie jadalne, podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT według stawki w wysokości 5%).</p> <p>Wprowadzone rozwiązanie ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której nieuczciwe podmioty działające na rynku pośrednictwa obrotu olejami roślinnymi w sposób sztuczny kreuja rynek olejów technicznych, tj. olejów roślinnych, dla których zastosowano stawkę VAT 23%. Możliwość dokonania przekwalifikowania towaru zakupionego w zakładzie produkującym czysty olej roślinny objęty 5% stawką VAT, na olej nie będący olejem jadalnym, dla którego VAT wynosi 23% sprzyja powstawaniu działalności przestępczej zwiększając jej opłacalność.</p> <p>W związku z faktem, że oleje nabywane do produkcji estrów zasadniczo są olejami jadalnymi (posiadają cechę jadalności), wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym olej roślinny (tj. olej rzepakowy, olej sojowy lub inne oleje roślinne), do którego zastosowana byłaby 23% stawka VAT nie będzie mógł być wykorzystywany do produkcji estrów przyczyni się w praktyce do wyeliminowania procederu polegającego na fikcyjnej zamianie rodzaju sprzedawanego oleju na olej o</p>

		<p>charakterze niespożywczym objętym wyższą stawką VAT, a w efekcie do ograniczenia nadużyć w tym obszarze.</p> <p>Zgodnie z zaproponowanymi przepisami do wytwarzania biokomponentów nie będzie można stosować innej biomasy będącej produktami działów powiązanych z rolnictwem (zgodnie z definicją biomasy z ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych) niż tej, która została oznaczona stawką 5% VAT. W praktyce funkcjonowania przedsiębiorców i z uwagi na obowiązujące przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, do wytwarzania biokomponentów w oparciu o ten surowiec (a więc: olej roślinny, wyższe kwasy tłuszczowe, oleiny, itp.) będzie można w tej kategorii surowców stosować jedynie te, które posiadają cechy produktów jadalnych i w związku z tym objęte są stawką 5% VAT.</p> <p>Jednocześnie przepisy art. 11a nie nakładają sankcji w przypadku wykorzystywania do wytwarzania biokomponentów odpadów, które również zawierają się w definicji biomasy zawartej w treści ustawy – pomimo, iż będą objęte stawką 23% VAT. Definicja biomasy dopuszcza bowiem również stosowanie odpadów – zatem po uzyskaniu dokumentów potwierdzających odpadowy charakter tego surowca, będą mogły mieć nadal zastosowanie w produkcji. Ich stosowanie przez wytwórców będzie jednak w praktyce istotnie ograniczone ponieważ projekt ustawy wprowadza limit w przypadku stosowania surowców uprawniających do podwójnego naliczania w wysokości: 0,3% w 2018 r. oraz 0,5% w 2019 r. – zgodnie z art. 8 projektu ustawy. Zaproponowane rozwiązanie zawiera również przepisy, zgodne z którymi Prezes Agencji Rynku Rolnego wymierza karę pieniężną wytwórcy, który nie zastosował się do wskazanego w art. 11a ograniczenia. Ponadto, w dodawanym art. 29 ust. 9 wprowadzono przepis, na podstawie którego Prezes Agencji Rynku Rolnego został uprawniony do przekazywania pozyskiwanych w trakcie prowadzonych kontroli informacji na temat biomasy wykorzystywanej do produkcji biokomponentów, dla której zastosowano 23% stawkę VAT oraz dane dostawców tej biomasy. Wprowadzone rozwiązanie ma na celu umożliwienie organom kontrolnym podległym ministrowi do spraw finansów skuteczniejszego sprawowania monitoringu rynku pośredników zajmujących się dostawami biomasy wykorzystywanej do wytwarzania estrów.</p> <p>Proponowane rozwiązanie eliminuje mechanizm oszustw z praktyki gospodarczej oraz wprowadza instrumenty pozwalające na skuteczniejsze sprawowanie nadzory nad rynkiem.</p>
Art. 1 pkt 4 - 6	5) w art. 12a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Działalność gospodarcza w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających.	Zmiany wynikające ze zmiany w art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy – definicja podmiotu sprowadzającego. Ponadto, w art. 12b pkt 3 ustawy dokonano zmiany, zgodnie z którą podmiot sprowadzający powinien posiadać zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego, o ile taki obowiązek wynika z odrębnych przepisów. Powyższa zmiana wynika z faktu, że ustawa o podatku akcyzowym przewiduje szereg zezwoleń na prowadzenie działalności z wykorzystaniem wyrobów

<p>2. Czasowe świadczenie usług w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców z państw członkowskich Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893) wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5-7 stosuje się.”;</p> <p>6) w art. 12b pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2) prowadzić dokumentację dotyczącą importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej;</p> <p>3) posiadać zezwolenie określone w przepisach o podatku akcyzowym, o ile taki obowiązek wynika z odrębnych przepisów;</p> <p>4) zapewnić, aby biokomponenty, które poddawane są jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, spełniały wymagania jakościowe określone w ustawie.”;</p> <p>7) w art. 12c:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Działalność gospodarczą w zakresie określonym w art. 12a ust. 1 i 2 może wykonywać podmiot sprowadzający, który nie był karany za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku podmiotu sprowadzającego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa.”;</p> <p>b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) oświadczenie następującej treści:</p> <p>„Oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów sprowadzających są kompletne i zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów dokonanego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu oraz rozporządzania tymi biokomponentami poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 12b pkt 1 i 3 oraz w art. 12c ust. 1 i 2 tej ustawy.”;</p>	<p>akcyzowych. Oprócz zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego podmiot może również posiadać np. zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jako zarejestrowany odbiorca lub na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jako zarejestrowany wysyłający. Zasadnym jest zatem rozszerzenie przepisu ustanawiającego warunki, które powinien spełnić podmiot sprowadzający i uwzględnienie wszystkich możliwych zezwoleń wymaganych przez ustawę o podatku akcyzowym.</p>
--	---

Art. 1 pkt 7	<p>8) w art. 12d: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wpisowi do rejestru podmiotów sprowadzających podlegają dane, o których mowa w art. 12c ust. 3 pkt 1-3, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rejestr podmiotów sprowadzających jest jawny.”;</p>	Zmiana analogiczna, jak w art. 6 ustawy.
Art. 1 pkt 8	<p>9) w art. 14: a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) posiadać zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego albo prowadzić produkcję biopaliw ciekłych na własny użytek poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.”, b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) oświadczenie następującej treści: "Oświadczam, że: 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znany mi jest i spełniam warunek, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych; 3) zobowiązuję się do: a) wytwarzania biopaliw ciekłych na własny użytek w składzie podatkowym, b) nierozporządzania poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej biopaliwami ciekłymi, przestrzegania wymagań jakościowych, nieprzekraczania dopuszczalnego limitu ilości wytworzonych biopaliw ciekłych, składania rocznych sprawozdań, a także przestrzegania innych wymagań wynikających z ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych."”;</p>	Wprowadzono zmian w art. 14 ustawy, który reguluje zasady wytwarzania przez rolników biopaliw na własny użytek. Dokonano zmiany w art. 14 ust.1 pkt 2 ustawy, która umożliwi rolnikom wykonywanie ww. czynności bez konieczności posiadania składu podatkowego. Będą oni mogli prowadzić produkcję biopaliw ciekłych na własny użytek poza składem podatkowym z zastosowaniem przedpłaty akcyzy, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Działanie takie ma uprościć prowadzenie działalności w ww. zakresie przez rolników.
Art. 1 pkt 9	<p>10) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Akredytowane jednostki certyfikujące każdorazowo informują organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.”;</p>	W art. 22 ust. 3 ustawy wprowadzono zmianę, na podstawie której akredytowane jednostki certyfikujące będą zobowiązane do informowania organu rejestrowego o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia. Powyższa zmiana wynika z dotychczasowych doświadczeń – akredytowane jednostki certyfikujące przekazywały organowi rejestrowemu powyższe informacje nieregularnie, zazwyczaj jako informacje zbiorcze z dłuższego okresu lub w ogóle ich nie przekazywały.
Art. 1 pkt 10	<p>11) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. 1. Podmiot, który w danym roku kalendarzowym dokonał po raz pierwszy czynności powodujących nałożenie na niego obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jest obowiązany poinformować o dokonaniu takiej czynności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 14 dni od dnia jej dokonania.</p>	Projekt ustawy zakłada, poprzez wprowadzenie nowego art. 22a w ustawie, obowiązku corocznego informowania Prezesa URE o dokonaniu czynności powodujących, że dany podmiot został objęty obowiązkiem realizacji NCW. Obowiązkiem tym zostały objęte wszystkie podmioty, które w trakcie roku kalendarzowego po raz pierwszy dokonały czynności, o których mowa w definicji podmiotu realizującego NCW, powodujących, iż stały się one podmiotami

	<p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie firmy podmiotu, jego siedziby i adresu lub imię i nazwisko i adres zamieszkania; 2) numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacji podmiotu w odpowiednim rejestrze państwa obcego; 3) datę dokonania czynności powodującej nałożenie na podmiot obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1; 4) określenie rodzaju czynności powodującej nałożenie na podmiot obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1; 5) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu. <p>3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę jego złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.</p> <p>4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w danym roku kalendarzowym, w szczególności na podstawie informacji przekazanych na podstawie ust. 1 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30b ust. 3.</p> <p>5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie firm podmiotów, ich siedzib i adresów lub imię i nazwisko i adres zamieszkania, 2) numery PESEL lub numery identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów oraz numery identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane, albo numery identyfikacji podmiotów w odpowiednich rejestrach państw obcych. <p>6. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, jest jawny, z wyłączeniem numerów PESEL, i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.”;</p>	<p>zobowiązanymi do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy. Nowy obowiązek dotyczy również tych podmiotów, które prowadziły działalność gospodarczą jedynie przez część roku kalendarzowego oraz podmiotów, które wykonały co najmniej jedną z ww. czynności jednokrotnie w ciągu roku kalendarzowego. Zgodnie z przepisami projektu ustawy informacje Prezesowi URE wskazujące na fakt objęcia obowiązkiem realizacji NCW należy przekazywać corocznie, przedkładając stosowną informację Prezesowi URE pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia wykonania czynności, które powodują objęcie obowiązkiem NCW. Należy wskazać, że wskazana w przepisach projektu ustawy „forma pisemna” obejmuje również możliwość dokonywania zgłoszenia w formie elektronicznej. Brak przekazania informacji zgodnie z wymogami art. 22a ustawy lub przekazanie ww. informacji Prezesowi URE po ustawowym terminie będzie powodowało nałożenie kary pieniężnej na taki podmiot (dodano w art. 33 ustawy nowy przepis karny odnoszący się do ww. obowiązku). Dzięki wprowadzeniu obowiązku informowania Prezesa URE o objęciu obowiązkiem realizacji NCW, organ administracji będzie uzyskiwał na bieżąco (jeszcze w trakcie roku kalendarzowego) informację na temat liczby i rodzajów podmiotów realizujących NCW. Zestawiając wykaz podmiotów realizujących NCW, powstały w oparciu o art. 22a ustawy, z danymi otrzymywanymi od ministra właściwego do spraw finansów publicznych (zmieniany art. 30 ust. 3 ustawy) w ramach kwartalnej sprawozdawczości dotyczącej zaimportowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub informacjami rynkowymi, Prezes URE będzie dysponował istotnym narzędziem zmierzającym do właściwego identyfikowania podmiotów zobowiązanych do realizacji NCW.</p> <p>Prezes URE będzie ponadto prowadził, na podstawie informacji przekazanych na podstawie art. 22a ust. 1 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 30b ust. 3 ustawy, wykaz podmiotów realizujących NCW i udostępniał go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki (dodane ust. 4 i 5 w art. 22 ustawy) – co jest zgodne z uwagami sektora i wpłynie na poprawę przejrzystości rynku w tym obszarze.</p> <p>Jednocześnie uchylone zostały przepisy art. 28¹ ustawy, wprowadzone zmianami dokonywanymi w ustawie pakiecie energetycznym. Zgodnie z tymi przepisami, wykazu podmiotów realizujących NCW Prezes URE miał dokonywać w oparciu o sprawozdania pozyskiwane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.</p>
<p>Art. 1 pkt 11 lit. a,b,f, art. 2, art. 7 i art. 9.</p>	<p>11) w art. 23:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalny udział innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub 	<p>Projekt ustawy przewiduje także zmiany w sposobie realizacji NCW, które są związane z wdrożeniem przepisów dyrektywy 2015/1513 (o czym mowa w pierwszej części uzasadnienia), jak również wynikają z konieczności dostosowania sposobu realizacji tego obowiązku do sytuacji rynkowej. W art. 23 ustawy wprowadzono mechanizm opłaty zastępczej polegający na tym, że podmiot realizujący NCW, który udokumentował realizację tego obowiązku określonym minimalnym poziomem NCW określonego na dany rok kalendarzowy może uiścić opłatę zastępczą. Uiszczenie</p>

<p>faktycznej lub zużywanych przez niego na potrzeby własne w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne.”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1e w brzmieniu:</p> <p>„1a. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 6, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na minimalnym określonym poziomie.</p> <p>1b. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, wynosi co najmniej 85% poziomu obowiązku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>1c. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, biorąc pod uwagę sytuację na rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.</p> <p>f) dodaje się ust. 6 – 9 w brzmieniu:</p> <p>„6. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1a, oblicza się według wzoru:</p> $Oz = Ozj \times W \times (N - P),$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>Oz - wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych,</p> <p>Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,01, wyrażoną w złotych/MJ,</p> <p>W - wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 6, wyrażoną w MJ, określoną według wartości opałowych poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3,</p> <p>N - wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był zobowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w procentach,</p> <p>P - wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych zużytych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonywanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych w transporcie w roku, w którym podmiot uiszczający opłatę zastępczą skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 6, wyrażoną w procentach.</p> <p>7. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej stanowią przychód Narodowego</p>	<p>opłaty zastępczej zgodnie z zasadami wskazanymi w przepisach projektu ustawy powoduje wykonanie NCW w danym roku kalendarzowym. Wysokość opłaty zastępczej będzie obliczana według wzoru określonego w ustawie. Wpływy z tytułu opłaty zastępczej stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Opłata zastępcza będzie uiszczana przez podmiot realizujący NCW w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy. W celu prawidłowego rozliczenia realizacji NCW przez Prezesa URE, w tym opłaty zastępczej, podmioty realizujące NCW, wraz ze sprawozdaniem rocznym (art. 30b ust. 1 ustawy) będą przekazywały Prezesowi URE m.in. kopie dowodów dokonania wpłaty z tytułu opłaty zastępczej.</p> <p>Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) wynika z wprowadzenia mechanizmu opłaty zastępczej w art. 23 ust. 1a ustawy oraz wskazania, że wpływy z tytułu tej opłaty stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i będą przeznaczone na wspieranie rozwoju wykorzystania biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oraz energii elektrycznej w transporcie.</p>
---	--

	<p>Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>8. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1.</p> <p>9. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do końca lutego roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”;</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:</p> <p>„4c) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285);</p> <p>2) w art. 401 c po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:</p> <p>„5a. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4c, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na wspieranie rozwoju wykorzystania biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oraz energii elektrycznej w transporcie.”.</p> <p>Art. 7. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 85% do dnia 31 grudnia 2019 r.</p> <p>Art. 9. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 30 czerwca 2019 r.</p>	
Art. 1 pkt 11	<p>1d. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1, z wykorzystaniem biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia.</p> <p>1e. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenie w ich stosowaniu.”;</p>	<p>Analizy dotyczące konsumpcji paliw wykonane przez Ministerstwo Energii wykazują, że realizacja w 2020 r. NCW na poziomie 8,5%, będzie wymagać, poza zastosowaniem estrów metylowych w oleju napędowym oraz bioetanolu w benzynach silnikowych w ilości dopuszczalnej w normach w tym zakresie, wykorzystania dodatkowo ok. 1 mln ton biokomponentów (oszacowane według wartości energetycznej estrów metylowych) w postaci biopaliw ciekłych lub biowęglodorów ciekłych dodawanych do paliw ciekłych.</p> <p>Aby sprostać temu wyzwaniu niezbędne jest zapewnienie dopuszczenia wszelkich potencjalnych technologii pozwalających efektywnie zrealizować unijne</p>

		<p>zobowiązania. Stąd, m.in., uznano za konieczne zintensyfikowanie działań mających na celu wykorzystanie do realizacji NCW od 2020 r. również technologii współwodornienia tzn. procesu polegającego na jednoczesnej hydrotorafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, w wyniku którego powstają biowęglowodory ciekłe oraz bio propan-butan w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej. W procesie współwodornienia powstają m.in. mieszaniny biowęglodorów ciekłych z paliwami ciekłymi, bio propan-butanu z LPG, które zostaną zaliczone do realizacji NCW. Należy mieć również na uwadze, że w procesie współwodornienia powstają mieszaniny „bio” z innymi frakcjami pochodzącymi z przerobu ropy naftowej, które nie zostaną wliczone do realizacji NCW. Należy mieć na uwadze, że dotychczasowy brak uregulowań prawnych w tym zakresie jest konsekwencją braku doświadczeń pozwalających na opracowanie metodyki pozwalającej na określenie zawartości biokomponentów powstałych w procesie współwodornienia i tym samym uwzględnienie tychże biokomponentów do realizacji NCW. Producenci paliw podnosili z kolei, iż w ich opinii prowadzenie prac badawczych oraz wdrożenie w rafineriach procesu współwodornienia może okazać się niezasadne w przypadku braku wprowadzenia w przyszłości zmian prawnych umożliwiających zaliczenie produktów pochodzących ze współwodornienia na poczet realizacji NCW.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, w projekcie ustawy wprowadzono przepisy dające możliwość zaliczenia produktów współwodornienia do NCW, co powinno wpłynąć na podjęcie decyzji inwestorskich po stronie producentów paliw oraz przyspieszenie prac badawczych. Jednocześnie określono delegację ustawową dla Ministra Energii do wydania rozporządzenia w sprawie metodyki obliczania zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia biomasy i produktów pochodzących z przerobu ropy naftowej. Utworzono także w Ministerstwie Energii zespół roboczy, którego celem będzie opracowanie rozwiązań prawnych w zakresie m.in. metodyki obliczania zawartości powstałych w wyniku procesu współwodornienia. Do prac w zespole zaproszeni zostaną przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Rozwoju, KOWR, URE oraz producentów paliw.</p>
<p>Art. 1 pkt 12-14, art. 14, art. 15</p>	<p>12) uchyla się art. 23a; 13) po art. 23a dodaje się art. 23b w brzmieniu: „23b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym kwartale minimalny udział biokomponentów, liczony według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez niego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, które zostały przez ten podmiot rozporządzone poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium.</p>	<p>W nowym art. 23b ustawy wprowadzono nowy mechanizm tzw. obligatoryjnego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych. Dotychczasowa praktyka postępowania przedsiębiorców powodowała, że od 2007 r. (wraz z wprowadzeniem obowiązku w art. 23 ust. 1 ustawy) NCW realizowane było poprzez podmioty do tego zobowiązane w pierwszej kolejności poprzez dodawanie biokomponentów do paliw ciekłych, w drugiej kolejności poprzez sprzedaż biopaliw ciekłych, głównie estrów metylowych stanowiących samoistne paliwo - B100. Jednocześnie w ostatnim okresie zaobserwowano występowanie na rynku coraz większych ilości paliw ciekłych nie zawierających biokomponentów, głównie w postaci B0. Zgodnie z opinią Polskiej Izby Paliw Płynnych, występowanie na rynku detalicznym paliw ciekłych B0,</p>

<p>2. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, który wytwarza paliwa ciekłe wyłącznie w procesie mieszania komponentów lub dodatków z paliwami ciekłymi w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego, jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym dodawania tych komponentów lub dodatków.</p> <p>3. Biokomponenty mogą zostać wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie gdy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b-28bd.</p> <p>4. Minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższy niż:</p> <p>a) 3,20% dla benzyn, b) 3,22% dla oleju napędowego.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych w poszczególnych kwartałach roku kalendarzowego.”;</p> <p>14) w art. 26a: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz w art. 23b.”, b) w ust. 5: – po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia w danym kwartale minimalnego udziału objętościowego biokomponentów w paliwach ciekłych, które zostały przez ten podmiot rozporządzone poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium;” – po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością ustaloną zgodnie z zasadami określonymi w art. 23b.”;</p> <p>Art. 13. Na lata 2018-2019 ustala się minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, liczony według wartości opałowej, w paliwach ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i</p>	<p>pomimo formalnego obowiązku realizacji NCW, może świadczyć m.in. o nielegalnym obrocie paliwami w ramach tzw. „szarej strefy”. Dlatego też, w początkowej fazie prac nad nowelizacją ustawy, propozycja obligatoryjnego blendingu miała na celu zredukowanie ilości B0 na rynku oraz liczby podmiotów nimi operujących, z uwagi na obowiązek dodawania biokomponentów do paliw ciekłych.</p> <p>Jednocześnie, w trakcie procedowania projektu ustawy, analizowano wpływ wejścia w życie „pakietu paliwowego” tj. pakietu ustaw mających na celu ograniczenie funkcjonowania „szarej strefy”, w tym w szczególności zmianami przepisów dotyczących podatku VAT. Dostępne w tym zakresie dane rynkowe, w tym poziom oficjalnej konsumpcji paliw, wskazuje, że od sierpnia 2016 r. utrzymuje się dynamika wzrostu zużycia oleju napędowego średnio o ok. 20% w stosunku do analogicznych miesięcy roku poprzedzającego wprowadzenie zmian w zakresie uszczelnienia rynku obrotu paliwami. Zaobserwowany trend potwierdzają również organizacje branżowe, w tym Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, która dokonała aktualizacji scenariuszy dotyczących prognozowanej konsumpcji paliw do roku 2020. Dynamicznie zmieniająca się struktura rynku paliw, w szczególności intensywny wzrost konsumpcji oleju napędowego, powoduje gwałtowne zmiany zarówno w zapotrzebowaniu na biokomponenty zgłaszanym przez podmioty realizujące NCW jak i w samej strukturze realizacji tego obowiązku.</p> <p>Zgodnie ze dotychczasowymi scenariuszami przyjętymi na lata 2018-2019 zapotrzebowanie na paliwa ciekłe kształtowało się następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 3,5 mln ton benzyn silnikowych oraz 12 mln ton oleju napędowego w 2018 r. - 3,5 mln ton benzyn silnikowych oraz 12,2 mln ton oleju napędowego w 2019 r. <p>Natomiast zaktualizowane scenariusze dotyczące konsumpcji paliw wskazują na istotny wzrost wolumenu paliw ciekłych, szczególnie w odniesieniu do oleju napędowego. Prognozowane obecnie zużycie paliw ciekłych wygląda następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 4 mln ton benzyn silnikowych oraz 14,5 mln ton oleju napędowego w 2018 r. - 4 mln ton benzyn silnikowych oraz 14,7 mln ton oleju napędowego w 2019 r. <p>Pociąga to za sobą istotny wzrost wolumenu biokomponentów niezbędnych do realizacji NCW w stosunku do dotychczasowych założeń. Dlatego też w przepisach ustawy dokonano korekty przepisów dotyczących opłaty zastępczej poprzez zmniejszenie minimalnego poziomu realizacji NCW, który uprawnia do skorzystania z mechanizmu opłaty zastępczej, z 90% do 85%.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że kolejną, niekorzystną konsekwencją nagłego wzrostu zapotrzebowania na paliwa jest zmiana samej struktury realizacji NCW objawiająca się przede wszystkim zwiększonym zainteresowaniem podmiotów realizujących ten obowiązek poprzez obrót biopaliwem ciekłym (B100) przy jednoczesnej rezygnacji z dodawania biokomponentów do paliw ciekłych – oleju napędowego oraz benzyn silnikowych. Stąd też wprowadzenie obligatoryjnego blendingu, w obliczu ww.</p>
---	---

	<p>kolejowym, wykorzystanych do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, które zostały przez ten podmiot rozporządzone poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) benzynach silnikowych w wysokości 3,20% w każdym kwartale; 2) w oleju napędowym w wysokości: <ol style="list-style-type: none"> a) 3,22% w pierwszym kwartale, b) 5,53% w drugim i trzecim kwartale, c) 3,68% w czwartym kwartale. <p>Art. 14. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 30 czerwca 2019 r.</p>	<p>zmian rynkowych, uzyskało dodatkowe uzasadnienie.</p> <p>Przepisy ustawy stanowią, że podmiot realizujący NCW będzie odpowiedzialny za realizację obligatoryjnego blendingu. Obowiązkiem zostały objęte paliwa ciekłe tj. olej napędowy oraz benzyny silnikowe kwalifikujące się do rozliczenia NCW. Blending, liczony według wartości opałowej (energetycznie), będzie obowiązywał przez cały rok kalendarzowy, jednakże rozliczany będzie kwartalnie.</p> <p>Z obowiązku blendingu zostały wyłączone podmioty realizujące NCW, które wytwarzają paliwa ciekłe wyłącznie w procesie mieszania komponentów lub dodatków z paliwami ciekłymi w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami podmiot, który dodaje do zakupionego paliwa ciekłego jakiegokolwiek dodatki lub komponenty, np. dodatki uszlachetniające, jest obowiązany zrealizować NCW (przetwarzanie paliw poprzez mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi mieści się w definicji wytwarzania określonej w art. 3 pkt. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.).</p> <p>W przypadku dozowania dodatków i komponentów w małych ilościach (do 0,2%), jak to ma miejsce np. w przypadku uszlachetniania paliw ciekłych, powodowałoby to również konieczność realizacji obowiązku obligatoryjnego blendingu kwartalnego. Z uwagi na konieczność dodawania w takich przypadkach znikomej ilości biokomponentu, zadanie to staje się technicznie bardzo skomplikowane, co uzasadnia rozwiązanie pozwalające na wyłączenie z obowiązku, o którym mowa w art. 23b z jednoczesnym zachowaniem obowiązku realizacji NCW.</p> <p>W projektowanej ustawie wprowadzono przepis, zgodnie z którym minimalny udział biokomponentów, liczony według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez podmiot realizujący NCW do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, które zostały przez ten podmiot rozporządzone poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium nie może być niższy niż 3,20% dla benzyn oraz 3,22% dla oleju napędowego. Wprowadzenie minimalnego udziału, o którym mowa powyżej ma na celu zapewnienie realizacji tzw. obowiązkowego blendingu na minimalnym, określonym poziomie. Poziom ten jest możliwy do zrealizowania przez podmioty realizujące ww. obowiązek.</p> <p>Poziomy obligatoryjnego blendingu na lata 2018-2019 zostały określone w niniejszej ustawie, natomiast docelowo będą one określane w rozporządzeniu Ministra Energii na podstawie delegacji zawartej w art. 23b ust. 4 ustawy, zgodnie z którą minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, minimalny udział biokomponentów, liczony według wartości opałowej, o którym mowa w art. 23b ust. 1 ustawy, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych w poszczególnych kwartałach roku kalendarzowego.</p>
--	--	---

		<p>Ponadto, podmioty zobowiązane do realizacji obligatoryjnego blendingu będą równocześnie obowiązane do przekazywania Prezesowi URE kwartalnych sprawozdań dotyczących realizacji tego obowiązku (w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału). Projekt ustawy ustanawia również kary pieniężne za brak realizacji obowiązku obligatoryjnego blendingu oraz brak sprawozdawczości w tym zakresie. W przypadku, gdy podmioty realizujące NCW dokonują importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, podmioty te będą obowiązane do przekazywania, wraz z tymi sprawozdaniami, informacji dotyczących importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.</p> <p>Wysokość kar została ustanowiona na takim poziomie, aby zniechęcać do stosowania na potrzeby realizacji NCW biopaliw ciekłych w miejsce blendowania paliw ciekłych z biokomponentami. Ponadto, przepisy ustawy rozszerzają uprawnienia Prezesa URE o możliwość kontrolowania podmiotów realizujących NCW w zakresie wykonania obowiązku obligatoryjnego blendingu (art. 26a ust. 1 ustawy).</p> <p>Pierwotnie projekt ustawy zakładał, że mechanizm kwartalnego blendingu będzie liczony objętościowo. Jednakże mając na uwadze fakt, że jest to instrument mający na celu doprecyzowanie istniejącego mechanizmu realizacji NCW, który rozliczany jest według wartości energetycznych uznano, że należy ujedlinić sposób liczenia. Równocześnie, mając na uwadze, że procedowanie projektu ustawy zostanie zakończone w IV kwartale 2017 r., a przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. proponuje się, aby wysokości obligatoryjnego blendingu na lata 2018-2019 zostały określone w projekcie ustawy. Jednocześnie Minister Energii będzie obowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, poziomów obligatoryjnego blendingu do dnia 30 czerwca 2019 r.</p> <p>Blending energetyczny obowiązuje przez cały rok kalendarzowy, jednakże rozliczany będzie w okresach kwartalnych. Projekt ustawy stanowi, że udział energetyczny biokomponentów w benzynach silnikowych w każdym kwartale 2018 i 2019 r. będzie na tym samym poziomie tj. 3,2%. W przypadku oleju napędowego, ze względu na ograniczenia związane m.in. z niską temperaturą, wartości w poszczególnych kwartałach zostały ustalone na różnych poziomach tj. 3,22% w pierwszym kwartale, 5,53% w drugim i trzecim kwartale oraz 3,68% w czwartym kwartale lat 2018-2019.</p> <p>Udziały biokomponentów w paliwach ciekłych zostały ustalone na poziomie technicznie możliwym do wykonania przez przedsiębiorców zobowiązanych do realizacji NCW, szczególnie w kontekście zmiany definicji paliw ciekłych, rozszerzającej możliwości stosowania biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych.</p> <p>Jednocześnie, oczekiwanym efektem wprowadzonego rozwiązania będzie wyeliminowanie z praktyki gospodarczej sytuacji, w której podmioty realizujące NCW oferują na stacjach paliwa ciekłe bez zawartości biokomponentów (tzw. B0)</p>
--	--	---

		<p>pomimo konieczności dokonania blendingu, a obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, realizują poprzez sprzedaż biopaliwa ciekłego B100 – ponieważ zgodnie z pozyskanymi informacjami paliwo to oferowane jest przede wszystkim za granicę, po jego zaliczeniu w kraju na poczet realizacji NCW.</p>
Art. 1 pkt 15	<p>1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych,</p>	<p>W art. 27 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych dokonano zmiany w pkt 1, który dotychczas ma następujące brzmienie: „1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu,”. Przepis ten został uzupełniony o fragment „lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych” i otrzymał brzmienie: „1) jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych,”. Powyższa zmiana wynika z faktu, że zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych powinny spełniać wymagania jakościowe potwierdzone certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące. Obecne brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy nie jest kompatybilne z brzmieniem art. 22 ust. 1. W konsekwencji jego brzmienie nie daje Inspekcji Handlowej kompetencji do przeprowadzania kontroli jakości biokomponentów wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.</p>
Art. 1 pkt 19	<p>19) po art. 28e dodaje się art. 28ea w brzmieniu:</p> <p>„Art. 28ea. Zabrania się podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”;</p>	<p>W celu wyeliminowania zjawiska nadmiernej sprzedaży biopaliwa B100 za granicę wprowadzono również, poza mechanizmem obligatoryjnego blendingu, przepis, na podstawie którego zabrania się podmiotowi realizującemu NCW wystawiania poświadczeń dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji NCW. Tym samym łańcuch potwierdzania spełnienia przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju zostanie zamknięty na etapie wykorzystania tych biokomponentów do realizacji NCW. Należy się spodziewać, że partia biokomponentu, który nie posiada dokumentów potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju nie zostanie sprzedana w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub wyeksportowana, w związku z brakiem zapotrzebowania na tego typu biokomponenty (biokomponenty te funkcjonowałyby jako niespełniające kryteriów zrównoważonego rozwoju).</p> <p>Wystawienie poświadczenia przez podmiot realizujący NCW dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji NCW będzie skutkowało nałożeniem kary finansowej (dodano w art. 33 ust. 1 nowy punkt 6a).</p>

Art. 1 pkt 20	<p>18) w art. 28m: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „ 1. Wpisowi do rejestru administratorów systemów certyfikacji podlegają dane, o których mowa w art. 28l ust. 4 pkt 1-4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych,” b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rejestr administratorów systemów certyfikacji jest jawny.”;</p>	Zmiana analogiczna, jak w art. 6 oraz 12d ustawy.
Art. 1 pkt 21	<p>21) art. 28p otrzymuje brzmienie: „28p. 1. Administrator systemu certyfikacji co najmniej raz w roku kalendarzowym przeprowadza kontrolę jednostek certyfikujących, którym udzielił zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji. Kontrola jednostek certyfikujących jest przeprowadzana w celu weryfikacji, czy certyfikacja przeprowadzana przez jednostki certyfikujące nie narusza wymagań przewidzianych przez uznany system certyfikacji. 2. Administrator systemu certyfikacji informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, w terminie 14 dni od dnia jej cofnięcia.”;</p>	<p>W art. 28p ust. 1 dokonano uszczegółowienia – rok kalendarzowy. Zgodnie z art. 28p ust. 2 ustawy administrator systemu certyfikacji niezwłocznie informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej. Jednocześnie zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1d ustawy karze pieniężnej podlega ten, kto będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust. 1, nie przekazał organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28p ust. 2. Z uwagi na fakt, iż pojęcie „niezwłocznie” użyte w art. 28p ust. 2 ustawy nie jest pojęciem precyzyjnym, ustalenie czy przedsiębiorca w prawidłowy sposób wypełnił przedmiotowy obowiązek jest możliwe dopiero w trakcie postępowania wyjaśniającego. W celu uniknięcia wątpliwości dotyczących złożenia ww. informacji nadano nowe brzmienie art. 28p ust. 2: „2. Administrator systemu certyfikacji informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, w terminie 14 dni od dnia jej cofnięcia.”. Jednocześnie w celu umożliwienia weryfikacji przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego prawidłowości i terminowości wykonania ww. obowiązku wprowadzono zmianę w art. 33 ust. 1 pkt 1d ustawy, który otrzymał brzmienie: „1d) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28p ust. 2;”.</p>
Art. 1 pkt 22	<p>22) w art. 28s: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „ 1. Wpisowi do rejestru jednostek certyfikujących podlegają dane, o których mowa w art. 28r ust. 4 pkt 1-4, z wyłączeniem innych danych teleadresowych.” b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rejestr jednostek certyfikujących jest jawny.”;</p>	Zmiana analogiczna, jak w art. 6, 12d oraz 28m ustawy.

Art. 1 pkt 23	<p>23) art. 28y otrzymuje brzmienie: „Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub o cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.”;</p>	<p>Zgodnie z art. 28y ustawy jednostka certyfikująca niezwłocznie informuje organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu. Jednocześnie zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1e ustawy karze pieniężnej podlega ten, kto będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1 ustawy, nie przekazał organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y tej ustawy.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż pojęcie „niezwłocznie” użyte w art. 28y ustawy nie jest pojęciem precyzyjnym, ustalenie czy przedsiębiorca w prawidłowy sposób wypełnił przedmiotowy obowiązek jest możliwe dopiero w trakcie postępowania wyjaśniającego. W celu uniknięcia wątpliwości dotyczących złożenia ww. informacji nadano nowe brzmienie art. 28y: „Art. 28y. Jednostka certyfikująca informuje organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu podmiotowi certyfikowanemu, w terminie 14 dni od jego wydania lub cofnięcia.”. Jednocześnie w celu umożliwienia weryfikacji przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego prawidłowości i terminowości wykonania ww. obowiązku wprowadzono zmianę w art. 33 ust. 1 pkt 1e ustawy, który otrzymał brzmienie: „1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y;”.</p>
Art. 1 pkt 25	<p>25) w art. 30: a) w ust. 1: – w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem: – surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, w podziale na surowce rolnicze pozyskane z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, surowce rolnicze pozyskane z gospodarstwa rolnego położonego w kraju trzecim lub surowce rolnicze pozyskane z produkcji własnej wytwórcy, – biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, w podziale na biomasę wytworzoną z surowców rolniczych pozyskanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub biomasę wytworzoną z surowców rolniczych pozyskanych w kraju trzecim, – biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych, – biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego</p>	<p>W ustawie dokonano także szeregu zmian w przepisach sprawozdawczych. Mają one charakter głównie porządkowy lub są związane z wprowadzeniem nowych obowiązków. W art. 30 ustawy, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (Dz. U. UE. L. 2014.84.61), dokonano zmian w ust. 1a oraz ust. 2a ustawy, polegającej na aktualizacji przepisów dotyczących ww. rozporządzenia jako źródła obowiązku informacyjnego dotyczącego infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów (wytwórcy) oraz biopaliw ciekłych (producenti).</p> <p>W art. 30 ustawy dokonano niewielkich zmian w sprawozdawczości podmiotów sprowadzających, jak również zlikwidowano sprawozdawczość producentów (w art. 30 ust. 1b). Uchylono jednocześnie sprawozdawczość producentów do Dyrektora Generalnego KOWR (art. 30 ust. 2b) zastępując ją sprawozdawczością podmiotów realizujących NCW, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, lub dokonały rozporządzenia tymi biokomponentami lub zużycia ich na potrzeby własne. Uchylenie w art. 30 ust. 2 ustawy wynika m.in. z przeniesienia części sprawozdawczości realizowanej przez producentów do sprawozdawczości podmiotów sprowadzających. Ponadto, uchylenie tego przepisu jest związane z niewielką użytecznością danych przekazywanych przez producentów</p>

<p>Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,</p> <p>– poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO₂eq/t dla surowców rolniczych oraz w gCO₂eq/MJ dla biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące uprawy surowców rolniczych, pośredników lub przetwórców dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych,</p> <p>–kraju pochodzenia – w przypadku surowców rolniczych i biomasy spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;”;</p> <p>– uchyla się pkt 2;</p> <p>b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a. Wytwórcy i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L. 2014.84.61), poprzez przekazanie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biokomponentów, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biokomponenty (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).</p> <p>c) w ust. 1b:</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów ze wskazaniem:</p> <p>„a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju,</p> <p>b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,</p> <p>c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne,</p> <p>d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w gCO₂eq/MJ dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;”;</p> <p>– pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej</p>	<p>dla zadań wykonywanych przez Prezesa URE w zakresie monitorowania realizacji NCW – większość danych dotyczących rynku paliw ciekłych i biopaliwa ciekłych jest pozyskiwana w ramach sprawozdawczości realizowanej na podstawie art. 30b ustawy, który również został zmodyfikowany w ramach niniejszej ustawy. W konsekwencji uchylenia ust. 2 uchylono także ust. 2d oraz ust. 4.</p> <p>Dokonano zmian w art. 30 ust. 3, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazywał, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi URE oraz Dyrektorowi Generalnemu KOWR, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów administracji celnej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez producentów i podmioty sprowadzające. W ww. przepisie dokonano zmian polegających na wykreśleniu Dyrektora Generalnego KOWR jako adresata sprawozdań przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pozostawiając w tym zakresie jedynie Prezesa URE. Ponadto, z zakresu sprawozdawczości przekazywanej przez Ministra Finansów wykreślono informacje dotyczące ilości i rodzajów biokomponentów importowanych oraz sprowadzanych wewnątrzspółnotowo przez producentów i podmioty sprowadzające, ponieważ zgodnie z przekazywanymi informacjami sporządzone według kodów CN informacje zawarte w ww. sprawozdaniu nie w pełni uwzględniają podział na biokomponenty, paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 3-11 i pkt 23 oraz ust. 2 ustawy. Taki stan rzeczy uniemożliwia Prezesowi URE złożenie kompletnych raportów kwartalnych oraz utrudnia wykonywanie jego zadań wynikających z przepisów ustawy.</p> <p>Dokonano także zmian w art. 30 ust. 4a oraz dodano nowy ustęp 4b. Dyrektor Generalny KOWR będzie sporządzał zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku wytworzonych, importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów na podstawie sprawozdań kwartalnych wytwórców, podmiotów sprowadzających oraz informacji od podmiotów realizujących NCW.</p>
--	--

	<p>kryteria zrównoważonego rozwoju.”,</p> <p>d) uchyla się ust. 2,</p> <p>e) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:</p> <p>„2a. Producenci i podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96, poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biopaliw ciekłych, w zakresie instalacji, które mogą produkować lub rafinować biopaliwa ciekłe (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).</p> <p>2b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, lub dokonały rozporządzenia tymi biokomponentami lub zużycia ich na potrzeby własne są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:</p> <p>1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, ze wskazaniem:</p> <p>a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju,</p> <p>b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,</p> <p>c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne,</p> <p>d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w gCO₂eq/MJ, dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju;</p> <p>2) dostawców poszczególnych rodzajów biokomponentów, o których mowa w pkt. 1, ze wskazaniem:</p> <p>a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności, a w przypadku gdy dostawcą nie jest podmiot, który wytworzył biokomponent, również nazwy, adresu oraz kraju pochodzenia podmiotu, który wytworzył dany biokomponent,</p> <p>b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił</p>	
--	---	--

	<p>dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy;</p> <p>3) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, o których mowa w pkt 1, które w danym kwartale zostały rozporządzone lub zużyte na potrzeby własne;</p> <p>4) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju”;</p> <p>f) uchyla się ust. 2d,</p> <p>g) po ust. 2d dodaje się ust. 2e-2f w brzmieniu:</p> <p>2e. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale nie dokonały czynności, o których mowa w ust. 2b są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oświadczeń o niewykonaniu tych czynności.</p> <p>2f. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, 1b i 2b oraz w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2e, należy umieścić także klauzulę o następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny."</p> <p>Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;</p> <p>h) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sporządzone według kodów CN, na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje dotyczące ilości i rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego.”,</p> <p>i) uchyla się ust. 4,</p> <p>j) ust. 4a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4a. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1 i 1b oraz ust. 2b, sporządza zbiorczy raport kwartalny dotyczący wytworzonych oraz importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii,</p>	
--	--	--

	<p>rynków rolnych oraz środowiska, w terminie do 75 dni po zakończeniu kwartału.”,</p> <p>k) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. Zbiorczy raport kwartalny, o którym mowa w ust. 4a, zawiera informacje określone w ust. 1, z wyłączeniem pkt 1 lit. b tiret szósty i lit. c tiret pierwszy i czwarty, w ust. 1b, z wyłączeniem pkt 2 i pkt 3 lit. a i e oraz w ust. 2b z wyłączeniem pkt 2.”;</p>	
<p>Art. 1 pkt 26</p>	<p>26) w art. 30b:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania, w terminie 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT, informacji, o których mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:”</p> <p>– pkt 3 otrzymuje brzmienie: „rozporządzonych poprzez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne innych paliw odnawialnych;”</p> <p>– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1-2, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy;”</p> <p>b) w ust. 1a:</p> <p>☐ pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) ilości i rodzaje biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy;”</p> <p>☐ po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne;”</p> <p>c) ust. 1b otrzymuje brzmienie: „1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:</p>	<p>Odnośnie do zmian w art. 30b, dokonano zmian w przepisach dotyczących sprawozdania rocznego podmiotu realizującego NCW. Skrócono termin, w jakim powinno ono zostać przekazane do Prezesa URE. Powyższe jest związane z wprowadzeniem raportu Prezesa URE dotyczącego rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23, 23a i 23b ustawy (o raporcie mowa w dalszej części uzasadnienia). Skrócenie ww. terminu umożliwi Prezesowi URE opracowanie raportu w terminie 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Zakres sprawozdania rocznego podmiotu realizującego NCW został uzupełniony o informację dotyczącą ilości i rodzajów biokomponentów, w tym wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, wraz ze wskazaniem tych surowców. Ponadto, podmioty zobowiązane będą się sprawozdawały z informacji dotyczących metod wytworzenia biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych wykorzystanych do realizacji celu oraz z informacji dotyczących ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych, biopaliwach ciekłych i innych paliwach odnawialnych, wykorzystanych do realizacji celu, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Powyższe wynika bezpośrednio ze zobowiązań nałożonych dyrektywą 2015/1513.</p> <p>Ponadto, podmioty te zostały zobowiązane do przekazania Prezesowi URE, wraz ze sprawozdaniami rocznymi, oprócz oryginałów wystawionych świadectw również dowody wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o czym mowa wcześniej.</p> <p>W art. 30b wprowadzono także nowe zobowiązanie dla podmiotów realizujących NCW dotyczące konieczności składania sprawozdania kwartalnego obejmującego ogólne informacje na temat zrealizowanego w danym okresie NCW. Sprawozdania, o których mowa powyżej, będą opracowywane przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW w oparciu o szereg dokumentów, w tym w szczególności dokumenty wymienione w dodanym do art. 30b ust. 5. Podmiot realizujący NCW jest zobowiązany dysponować ww. dokumentami i udostępniać je Prezesowi URE w wypadku prowadzenia kontroli prawidłowości realizacji obowiązku. Wzór</p>

<p>1) świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;</p> <p>2) kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a;”;</p> <p>d) dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:</p> <p>„3. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania, w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań kwartalnych, zawierających informacje dotyczące:</p> <p>1) paliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:</p> <p>a) paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b,</p> <p>b) pozostałe paliwa ciekłe;</p> <p>2) biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;</p> <p>3) innych paliw odnawialnych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;</p> <p>4) rodzajów biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, w podziale na:</p> <p>a) biokomponenty, w tym zawarte w paliwach i biopaliwach ciekłych, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importowane lub nabyte wewnątrzspółnotowo,</p> <p>b) pozostałe biokomponenty;</p> <p>5) rodzajów innych paliw odnawialnych, o których mowa w pkt 3,</p> <p>6) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, o których mowa w pkt 4 lit. a – w przypadku surowców rolniczych lub biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju.</p> <p>4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, należy umieścić także klauzulę o następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny."</p> <p>Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.</p> <p>5. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy sporządza sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, na podstawie dokumentów potwierdzających informacje w nim zawarte, w tym w szczególności:</p>	<p> sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw energii.</p> <p>W przypadku, gdy podmioty realizujące NCW dokonują importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, podmioty te będą obowiązane do przekazywania, wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa powyżej, informacji dotyczących ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, które potem zostaną wykorzystane przez Dyrektora Generalnego KOWR do sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 30 ust. 4a ustawy (informacje te będą przekazywane Dyrektorowi Generalnemu KOWR przez Prezesa URE).</p> <p>W art. 30b ust. 7 wprowadzono również nowy przepis, zgodnie z którym Prezes URE, na podstawie sprawozdań rocznych oraz sprawozdań kwartalnych, będzie opracowywał zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23, 23a oraz 23b ustawy i będzie przekazywał go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych oraz Dyrektorowi Generalnemu KOWR, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Wprowadzenie powyższego raportu pozwoli na lepsze monitorowanie realizacji NCW oraz umożliwi monitoring obowiązku blendingu. Za brak realizacji obowiązków sprawozdawczych lub ich nieprawidłową realizację przewidziane są kary finansowe – zmiany w art. 33 ustawy.</p>
---	---

	<p>1) dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych;</p> <p>2) poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;</p> <p>3) faktur VAT.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 3 oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.</p> <p>7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 3, sporządza zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, rynków rolnych, środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.”;</p>	
Art. 1 pkt 27	<p>27) w art. 33:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>– pkt 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a) samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importuje lub nabywa wewnątrzspółnotowo biokomponenty, a następnie rozporządza nimi poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 12a ust. 1;”;</p> <p>– pkt 1d i 1e otrzymują brzmienie:</p> <p>„1d) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28p ust. 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;</p> <p>1e) będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28q ust. 1, nie przekazał w terminie organowi rejestrowemu informacji, o której mowa w art. 28y, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane;”;</p> <p>– po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:</p> <p>„3b) będąc wytwórcą wytwarza estry z biomasy, o której mowa w art. 11a;”;</p> <p>– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a) nie wykonał w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 22a ust. 1.”;</p> <p>– uchyla się pkt 5a,</p> <p>– po pkt 5a wprowadza się pkt 5b w brzmieniu:</p> <p>„5b) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23b;”;</p> <p>– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:</p>	<p>W przepisach art. 33 wprowadzono następujące zmiany:</p> <p>ust. 1 pkt 1a – w związku ze zmianą definicji podmiotu sprawozdającego;</p> <p>ust. 1 pkt 1d i 1e – w związku ze zmianami w art. 28p oraz 28y;</p> <p>ust. 1 pkt 3b – przepis dodany w związku z wprowadzeniem art. 11a;</p> <p>ust. 1 pkt 4a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku informowania Prezesa URE o objęciu obowiązkiem realizacji NCW;</p> <p>ust. 1 pkt 5a – uchylono w związku z uchYLENIEM art. 23a;</p> <p>ust. 1 pkt 5b – dodano w związku z wprowadzeniem art. 23b;</p> <p>ust. 1 pkt 6a – przepis dodany w związku z wprowadzeniem zakazu dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy;</p> <p>ust. 1 pkt 7a – w związku z uchYLENIEM art. 30 ust. 2 ustawy – sprawozdanie producenta;</p> <p>ust. 1 pkt 8 – w związku z uchYLENIEM art. 30 ust. 2b – sprawozdanie producenta oraz wprowadzeniem obowiązku przekazywania oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2c ustawy;”</p> <p>ust. 1 pkt 8aa – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku przekazania sprawozdania kwartalnego przez podmiot realizujący NCW (art. 30b ust. 3 ustawy);</p> <p>ust. 1 pkt 8da – przepis dodany w związku z wprowadzeniem obowiązku przekazania, przez podmiot realizujący NCW, wraz ze sprawozdaniem rocznym, dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej; Wprowadzenie kary w wysokości 1 000 zł jest celowe w kontekście konieczności zachowania spójności obowiązujących przepisów karnych. Brak przekazania informacji o uiszczeniu opłaty zastępczej przez podmiot realizujący NCW utrudnia lub opóźnia proces weryfikacji realizacji tego obowiązku przez Prezesa URE;</p>

<p>„6a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawił poświadczenie dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”;</p> <p>– uchyla się pkt 7a,</p> <p>– pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) nie złożył w terminie Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1b lub 2b lub oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, lub podał w tym sprawozdaniu lub oświadczeniu nieprawdziwe dane;”;</p> <p>– po pkt 8a dodaje się pkt 8aa w brzmieniu:</p> <p>„8aa) nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;”;</p> <p>– po pkt 8d dodaje się pkt 8da w brzmieniu:</p> <p>„8da) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a,”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1-1e, 2-2b, 3a, 4a, 6, 7-8d, 8e i 8f kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5 000 zł.”;</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 8da kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 1 000 zł.”;</p> <p>d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”;</p> <p>e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3b, kara pieniężna wynosi 1 000 zł za każdą tonę estrów wytworzonych z biomasy, o której mowa w art. 11a.”;</p> <p>f) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi 50% wartości biokomponentów wprowadzonych do obrotu lub wykorzystanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych w ciągu 30 dni poprzedzających kontrolę.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru:</p>	<p>ust. 4 – w związku z koniecznością ujednolicenia przepisu z art. 22 ust. 1, art. 27 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 ust. 1 pkt 4 ustawy, w których mowa jest o biokomponentach wprowadzanych do obrotu lub wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. Dotychczasowe brzmienie art. 33 ust. 4 nie obejmowało natomiast biokomponentów wykorzystywanych przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;</p> <p>ust. 5 – w związku ze zmianą sposobu wyliczania kary za brak realizacji ust. 5b – uchylono w związku z uchYLENIEM art. 23a;</p> <p>ust. 5c – wprowadzono w związku z art. 23b;</p> <p>ust. 5d – przepis dodany w związku z wprowadzeniem zakazu dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy;</p> <p>ust. 9 – w związku z wprowadzeniem dodatkowych czynności objętych karą administracyjną, wskazując Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE jako organów odpowiedzialnych za wymierzenie, w drodze decyzji administracyjnej, kary pieniężnej.</p>
--	--

	<p>$K = A \times W \times (M - R) / 100 \%$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: K –wysokość kary, wyrażoną w złotych, A –współczynnik równy 0,20, wyrażony w złotych/MJ, W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w MJ, określoną według wartości opałowych poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3, M –wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach, R –wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych zużytych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonywanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych w transporcie w roku, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”, g) uchyla się ust. 5b, h) po ust. 5b wprowadza się ust. 5c i 5d: „5c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5b, kara pieniężna wynosi 3 500 zł za każdy metr sześcienny biokomponentów, które podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy był obowiązany dodać do paliw ciekłych w celu zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23b, a których udziału nie udokumentował. 5d. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a, kara pieniężna wynosi 100 zł za każdy MJ biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, dla których podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawił poświadczenie.”, i) w ust. 9: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) w zakresie pkt 1-2, 3-3b, 8, 8b, 8c, 8f i 9 – Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;”, – pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) w zakresie pkt 2a, 2b, 4a, 5, 5a, 6a, 8a, 8aa, 8d, 8da, 8e – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”;</p>	
Art. 2	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu: „4c) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia</p>	<p>Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) wynika z wprowadzenia mechanizmu opłaty zastępczej w art. 23 ust. 1a ustawy oraz wskazania, że wpływy z tytułu tej opłaty stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i</p>

	<p>25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285);</p> <p>2) w art. 401 c po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4c, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na wspieranie rozwoju wykorzystania biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oraz energii elektrycznej w transporcie.”</p>	<p>Gospodarki Wodnej i będą przeznaczone na wspieranie rozwoju wykorzystania biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oraz energii elektrycznej w transporcie.</p>
Art. 3	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584. z późn. zm.) w art. 79 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266, 1165 i....),”.</p>	<p>Zmiana wprowadzona celem przeprowadzenia skutecznej kontroli.</p>
Art. 4 pkt 1 lit a, Art. 4 pkt 3, Art. 4 pkt 8	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928, 1948 oraz z 2017 r. poz. 624) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w ust. 1:</p> <p>a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) paliwa ciekłe:</p> <p>a) benzyny silnikowe, które mogą zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 10,0% objętościowo innych biokomponentów lub do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 oraz 624), stosowane w szczególności w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,</p> <p>b) olej napędowy, który może zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 7,0% objętościowo innych biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w szczególności w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;”</p>	<p>Projekt ustawy wprowadza zmiany w definicji paliw ciekłych, zgodnie z którymi dotychczasowe ograniczenia ilościowe w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych zostaje zniesione wobec biowęglowodorów ciekłych. Jeżeli chodzi o pozostałe biokomponenty (w tym bioetanol i estry) aktualne pozostaje dotychczasowe ograniczenie tj. do 7% w olejach napędowych i do 10% objętościowo w benzynach silnikowych (oraz do 22% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego).</p> <p>Doprecyzowanie definicji paliw ciekłych i w konsekwencji biopaliw ciekłych ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych i jednoznaczne rozdzielenie definicyjne paliw ciekłych od biopaliw ciekłych.</p> <p>Zmiana definicji paliw ciekłych polega na umożliwieniu stosowania biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych dowolnych proporcjach pod warunkiem, że finalne paliwa ciekłe spełniają wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 23 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. poz. 1680).</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 ustawy <i>o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw</i> paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone w rozporządzeniu Ministra Energii. Podkreślić należy, że rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych określa maksymalną zawartość jedynie dla estrów w oleju napędowym oraz bioetanolu i eterów w benzynach silnikowych. Zawartość innych biokomponentów m.in. biowęglowodorów ciekłych nie została określona w przedmiotowym rozporządzeniu.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, po wejściu w życie nowej definicji paliw ciekłych,</p>

		<p>w przypadku oleju napędowego możliwe będzie przykładowo stosowanie następujących mieszanek biokomponentów z paliwem bazowym, zawierających:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ tylko i wyłącznie estry - do 7%, ☐ tylko i wyłącznie biowęglowodory ciekłe - w ilości powodującej, że paliwo finalne będzie spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 23 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, ☐ zarówno estry - do 7%, jak i biowęglowodory ciekłe w oleju napędowym - w ilości powodującej, że paliwo finalne będzie spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii dla oleju napędowego. <p>Analogiczna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku benzyn silnikowych mieszanych z bioetanołem albo biowęglowodorami ciekłymi.</p> <p>Przypomnieć należy również, że w celu umożliwienia stosowania w paliwach ciekłych wszystkich rodzajów dostępnych biokomponentów, w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1088), w definicji benzyn silnikowych oraz oleju napędowego zamiast dotychczas stosowanych pojęć <i>bioetanol</i> (art. 2 ust. 1 pkt 4a) oraz <i>estry metylowe</i> (art. 2 ust. 1 pkt 4b) wprowadzony został termin biokomponenty. Wówczas projektodawca podjął decyzję o ograniczeniu zawartości wszystkich biokomponentów na takim samym poziomie tj. do 10% w przypadku benzyn silnikowych oraz do 7% w przypadku oleju napędowego. Jednocześnie podkreślano, że przedmiotowe rozwiązanie należy uznać za przejściowe, do momentu zapewnienia, że w praktyce rozwiązanie takie nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku paliw, w tym bezpieczeństwo konsumentów.</p> <p>W czerwcu 2016 r. przeprowadzono kolejne konsultacje z instytucjami zajmującymi się problematyką jakości paliw oraz organizacjami sektora paliwowego, w tym w szczególności organizacjami reprezentującymi podmioty realizujące NCW. Na podstawie pozyskanych informacji ustalono, iż część jednostek badawczych przeprowadziła w ostatnich latach w Polsce badania dotyczące właściwości fizykochemicznych mieszanin zawierających ponad 7% udział biowęglowodorów ciekłych w oleju napędowym oraz, jedynie w ograniczonym zakresie, badania eksploatacyjne w warunkach stanowiskowych testów silnikowych oraz krótkoterminowego przechowywania tego rodzaju mieszanek. W przeprowadzonych badaniach właściwości mieszaniny oleju napędowego i biowęglowodorów ciekłych mieściły się w granicach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. W</p>
--	--	--

		<p>zakresie przeprowadzonych dotychczas analiz nie wskazano przesłanek, które wskazywałyby na istnienie problemów natury technicznej (osiągi, walory eksploatacyjne, trwałość silników w pojazdach) związanych ze zniesieniem limitu dla zawartości biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych.</p> <p>Konsultowane instytuty badawcze wskazują również na brak przeprowadzonych badań dotyczących wpływu paliw zawierających podwyższoną zawartość biokomponentów (biowęglowodorów ciekłych) na wszystkich ogniwach łańcucha logistycznego paliw w Polsce – od momentu wytworzenia paliwa ciekłego do chwili sprzedaży go na stacji paliw. Jednocześnie Instytut Nafty i Gazu wyraża przekonanie, iż nawet pomimo braku ww. informacji oraz doświadczeń w kraju, nie ma przesłanek, które wskazywałyby na istnienie problemów natury technicznej związanych ze zniesieniem ograniczenia dla zawartości biowęglowodorów ciekłych w paliwach silnikowych. Zdaniem INiG <i>„wyznacznikiem wysokiej jakości biowęglowodorów ciekłych oraz bezpieczeństwa ich stosowania jest również fakt, że biokomponent węglowodorowy z procesu HVO i BTL został dopuszczony do wytwarzania paliwa do turbinowych silników lotniczych. Paliwo lotnicze A-1, z biokomponentem węglowodorowym w ilości do 50% (v/v), jest eksploatowane w lotnictwie pasażerskim.”</i></p> <p>Poza aspektami technicznymi związanymi z umożliwieniem stosowania wyższego dodatku biowęglowodorów ciekłych, podmioty realizujące NCW zrzeszone w Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego zwracają uwagę na ryzyka rynkowe związane z szerszym stosowaniem biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych. Biorąc pod uwagę fakt, iż biowęglowodory ciekłe posiadają niemal identyczny skład fizyko-chemiczny jak olej napędowy lub benzyny silnikowe, ich identyfikacja w paliwach będzie wymagała zastosowania specjalistycznych metod badawczych koniecznych na wczesnych etapach łańcucha dystrybucji (np. na etapie wytwarzania lub importu/nabyć wewnątrzspółnotowych).</p> <p>Ponadto, z uwagi na brak praktycznych doświadczeń w komponowaniu paliw z dodatkiem biowęglowodorów ciekłych, wejście w życie przepisów tej ustawy przyczyni się do opracowania przez przedsiębiorców szczegółowych planów w zakresie metod stosowania biowęglowodorów ciekłych i dokonania szczegółowej analizy w zakresie ewentualnej konieczności dostosowania istniejącej infrastruktury magazynowej i transportowej na potrzeby nowych rodzajów biokomponentów.</p> <p>Niezależnie od wskazanych powyżej, nierozstrzygniętych wyzwań związanych z logistycznym aspektem stosowania biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych ustawodawca podjął decyzję o umożliwieniu stosowania tych</p>
--	--	--

		<p>biokomponentów w ilościach przekraczających limity dla bioetanolu i estrów metylowych. Za przyjętym rozwiązaniem przemawiają zarówno doświadczenia innych krajów UE, jak również wyzwania stojące przed krajowym rynkiem paliwowym w zakresie konieczności wykonania NCW w roku 2020 na poziomie 8,5% według wartości energetycznej. Kwestie dotyczące ryzyk wskazywania przez przedsiębiorców niewłaściwego poziomu biowęglowodorów ciekłych w paliwach ciekłych należy monitorować w ramach procesu rozliczania podmiotów realizujących NCW. Służyć temu może również wprowadzenie obowiązku kwartalnego sprawozdawania się Prezesowi URE przez te podmioty, który wchodzi w życie od 1 stycznia 2018 r.</p> <p>W stosunku do wersji projektu ustawy przyjętego przez Komitet do Spraw Europejskich, dokonano zmiany w definicji benzyn silnikowych, polegającej na usunięciu odwołania do eterów – tym samym zaproponowano powrót do dotychczasowej definicji w tym zakresie. Wprowadzona zmiana jest efektem dodatkowych konsultacji z przedstawicielami branży, wskazujących na konieczność zachowania eterów w definicji paliw ciekłych z uwagi na fakt, że: (1) paliwa z dodatkiem eterów są dość powszechnie stosowane na rynku, (2) eter występuje w zasadzie niezależnie od dodatku bioetanolu w benzynach silnikowych oraz (3) eter zawiera w swym składzie bioetanol. Wykreślenie eterów spowodowałoby zatem komplikacje w kontekście prawidłowego oznakowania paliw E5 i E10, powodując w praktyce ograniczenie możliwości stosowania eterów w powszechnie stosowanych w kraju paliwach E5 – co mogłoby mieć niekorzystne konsekwencje w kontekście kosztów realizacji NCW przez tych przedsiębiorców.</p>
Art. 4 pkt 1 lit b	b) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, lub klasyfikowanych do kodów CN 2711 12 97, 2711 13 97 oraz 2711 19 00;”,	<p>Projekt ustawy rozszerza definicję gazu skroplonego (LPG) o mieszaniny skroplonych gazów węglowodorowych o kodzie CN 2711 19 00. Konieczność wprowadzenia przedmiotowej zmiany wynika z treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie nr C-286/15, dotyczącej wykładni Nomenklatury Scalonej (dalej „CN”), na podstawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonym przez Wydział Spraw Administracyjnych Sądu Najwyższego na Łotwie. Zgodnie z ogólną regułą interpretacyjną dotyczącą CN, - mieszaniny, czyli wyroby złożone składające się z różnych materiałów lub wytworzone z różnych składników należy klasyfikować, tak jak gdyby składały się one z materiału lub składnika, który nadaje im ich zasadniczy charakter, o ile takie kryterium jest możliwe do zastosowania. Dotychczasowe podejście zakładało klasyfikację gazu płynnego LPG:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jako propan o kodzie CN 2711 12 97, w stosunku do gazu o czystości mniejszej niż 90% (przeważająca ilość propanu); • jako butan o kodzie CN 2711 13 97, w stosunku do gazu o czystości

		<p>mniejszej niż 90% (przeważająca ilość butanu).</p> <p>W analizowanym przypadku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał, iż CN należy interpretować w ten sposób, że gaz płynny LPG o składzie 0, 32% metanu, etanu i etylenu, 58, 32% propanu i propylenu oraz nie więcej niż 39,99 % butanu i butylenu, w stosunku do którego nie można ustalić, która ze składających się na niego substancji nadaje mu jego zasadniczy charakter, objęty jest pozycją w CN 2711 19 00 jako „Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, skroplone, pozostałe”. Analizując wpływ przedmiotowego orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ww. sprawie na polski porządek prawny należy wskazać iż, orzeczenie prejudycjalne jest wiążące dla sądów krajowych, który przy wydaniu orzeczenia w postępowaniu przed nim się toczącym stosuje interpretację dokonaną przez sąd unijny.</p> <p>Rozszerzenie katalogu kodów CN dotyczącej ww. definicji gazu skroplonego (LPG) jest niezbędne w celu skutecznej realizacji obowiązku monitorowania jakości gazu płynnego (LPG) o kodzie CN 2711 19 00.</p>
Art. 4 pkt 1 lit c	c) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, w tym w okresach eksploatacji instalacji odbiegających od normalnych, w szczególności w okresach rozruchu i wyłączania instalacji, klasyfikowany do kodów CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;”;	Ponadto w wyniku konsultacji projektu ustawy rozstrzygnięta została kwestia dotycząca konieczności doprecyzowania przepisów odnoszących się do olejów rozpalikowych w zakresie pojęcia „cele opałowe”. Proponowana zmiana dotyczy wyłącznie uzupełnienia definicji ciężkiego oleju opałowego (w której występuje określenie „cele opałowe”) w sposób wskazujący, że zgodnie z tą definicją uznanie paliwa ciekłego za ciężki olej opałowy nie zależy od etapu lub celu w jakim jest on spalany w instalacjach energetycznego spalania paliw.
Art. 4 pkt 1 lit d	d) pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej paliwami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;”;	Zmiana porządkowa na skutek wprowadzonych w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – <i>Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw</i> (Dz. U. poz. 1156).
Art. 4 pkt 2 lit a	a) pkt 25 otrzymuje brzmienie: „25) inne paliwa odnawialne – inne paliwa odnawialne w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”;	Zmiana porządkowa dostosowująca do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.
Art. 4 pkt 2 lit b	b) pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny: a) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który:	Zmiana na skutek wprowadzonych w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – <i>Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw</i> (Dz. U. poz. 1156) w zakresie definicji podmiotu realizującego NCW.

	<p>– rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub</p> <p>– zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937),</p> <p>b) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089 i 1387), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;</p> <p>c) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, który:</p> <p>– rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub</p> <p>– zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”;</p>	
Art. 4 pkt 4 lit a	<p>4) w art. 30b:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 30b. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z zastrzeżeniem art. 30e, do dnia 31 grudnia 2020 r. włącznie, zapewnić minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w</p>	Zmiana porządkowa

	pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne, wynoszącą 6%.”,	
Art. 4 pkt 6 lit c	c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki corocznie sporządza i przedstawia Radzie Ministrów, na podstawie sprawozdań rocznych złożonych stosownie do art. 30i ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, zbiorczy raport roczny dla Komisji Europejskiej, dotyczący ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, w terminie do dnia 15 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym. 3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej, za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska, raport, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku sprawozdawczym.”;	W art. 30 g w ust. 2 i 3 dostosowano terminy przekazywania raportów dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej Radzie Ministrów (z 30 września na 15 lipca) oraz KE (z 31 grudnia na 31 sierpnia). Ponadto w ust. 3 doprecyzowano, że raport przekazywany jest Komisji Europejskiej „za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska”. Powyższa zmiana wynika z konieczności prawidłowej implementacji art. 5 ust. 2 dyrektywy 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. <i>ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych.</i>
Art. 4 pkt 7	7) w art. 35c w ust. 3 symbol W otrzymuje brzmienie: „W - odpowiednio wartość opałową lub energetyczną rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych na potrzeby własne paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].”.	Zmiana porządkowa na skutek wprowadzonych w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – <i>Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw</i> (Dz. U. poz. 1156).
Art. 5	Art. 5. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014 r. poz. 1088) wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 5 otrzymuje brzmienie: „Art. 5. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 30h tej ustawy.”; 2) art. 7 otrzymuje brzmienie: „Art. 7. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 30g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje za rok kalendarzowy, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 30h tej ustawy.”.	Projekt ustawy dokonuje zmiany przepisów art. 5 i 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014 r. poz. 1088). Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r., sprawozdanie roczne opracowywane przez podmioty realizujące NCR jest przekazywane po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. 2016 r. poz. 1982). Natomiast zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. zbiorczy raport roczny Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 30h. Odpowiednie rozporządzenia wynikające z delegacji zawartych w art. 30h, art. 30i ust. 3 oraz art. 30g ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zostały wydane w lipcu 2017 r. W przypadku braku proponowanych zmian, ww. sprawozdania roczne po raz pierwszy zostałyby przekazane do Prezesa URE z danymi za 2018 r., w terminie do dnia 31 marca w

		<p>2019 r. Natomiast zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r., Prezes URE przesłałby zbiorczy raport przygotowany na podstawie sprawozdań rocznych do Komisji Europejskiej również w 2019 r.</p> <p>Rozporządzenia wydane na podstawie art. 30h, art. 30i ust. 3 oraz art. 30g ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw implementują przepisy dyrektywy 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 129 z 27.05.2015, str. 53). Dyrektywa 2015/652 określiła metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości dla podmiotów realizujących NCR oraz państw członkowskich, lecz nie wskazała terminu przygotowania pierwszego raportu. Komisja Europejska oczekuje od państw członkowskich przekazania pierwszego raportu zbiorczego za rok 2017 r., do dnia 31 sierpnia 2018 r. Powyższy termin, wynika z art. 5 dyrektywy 2015/652 zgodnie, z którym państwa członkowskie przedkładają Komisji Europejskiej zbiorczy raport zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, dostarczając Komisji dane potwierdzające zgodność z art. 7a tej dyrektywy.</p> <p>Art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/70/WE mówi, że do dnia 31 sierpnia każdego roku państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane dotyczące jakości paliw za poprzedni rok kalendarzowy. Natomiast zgodnie z art. 7a ust. 1 tej dyrektywy, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. dostawcy corocznie przekazują organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania na temat natężenia emisji gazów cieplarnianych dla paliw i energii dostarczanej w każdym państwie członkowskim. Należy jednak zauważyć, że przepisy wykonawcze do wspomnianej dyrektywy Rady w postaci dyrektywy Komisji Europejskiej 2015/652 zostały wydane dopiero w 2015 r., dlatego też Komisja Europejska nie wymagała od Państw Członkowskich wcześniejszego raportowania.</p> <p>Przygotowanie sprawozdań przez podmioty realizujące NCR obejmuje dane, które powinny znajdować się w ich posiadaniu i dotyczą m.in. rodzajów paliw, ich ilości, miejsc zakupów i ich wytworzenia. W związku z tym projektowana zmiana nie powoduje dodatkowego obciążenia dla podmiotów, które muszą składać sprawozdanie, natomiast pozwoli ona wypełnić zobowiązania wynikające z prawa europejskiego.</p> <p>Komisja Europejska zobowiązując państwa członkowskie do przygotowania zbiorczego raportu za 2017 r., bierze pod uwagę fakt, iż mogą być to dane niepełne. Termin realizacji ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej wynoszący 6% w stosunku do emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r. uptywa w 2020 r. Niemniej KE</p>
--	--	--

		otrzymując dane roczne z państw członkowskich będzie mogła przewidzieć stopień realizacji ograniczenia emisji i wyznaczyć trendy na kolejne lata.
Art. 6	Art. 6. Do oceny realizacji w 2017 roku obowiązku zapewnienia minimalnego udziału biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych, wykorzystywanych przez podmiot obowiązany do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego oraz do kar pieniężnych z tytułu niezrealizowania tego obowiązku stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	W art. 6 projektu ustawy prowadzono przepis, który jest niezbędny w związku z faktem, iż od 2018 r. na podmioty realizujące NCW nałożony został obowiązek blendingu kwartalnego i tym samym uchylono przepis art. 23a ustawy, zgodnie z którym podmiot realizujący NCW realizuje ten obowiązek w co najmniej 50% za pomocą biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych oraz zobowiązany jest to udokumentować. Wraz z uchYLENIEM ww. obowiązku uchylono przepisy określające karę administracyjną za brak wykonania obowiązku zawartego w art. 23a ustawy, tj. art. 33 ust. 1 pkt 5a oraz art. 33 ust. 5b. Jednocześnie w związku z tym, że ocena realizacji NCW za 2017 r. w zakresie wypełnienia obowiązku, o którym mowa w uchylanym art. 23a będzie możliwa dopiero w 2018 r. zaistniała konieczność wprowadzenia przepisu umożliwiającego rozliczenie dotychczasowego obowiązku, określonego w art. 23a, oraz umożliwiającego ewentualne nałożenie kar administracyjnych na podmioty, które tego obowiązku nie wykonały – na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
Art. 7	Art. 7. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 85% do dnia 31 grudnia 2019 r.	Opłata zastępcza – opisano powyżej.
Art. 8	Art. 8. Minister właściwy do spraw energii może wydać po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 23 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, na okres począwszy od 2020 r.	Opłata zastępcza – opisano powyżej.
Art. 9	Art. 9. Udział biowęglowodorów ciekłych wykorzystanych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, liczony według wartości opałowej w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może przekroczyć: 1) 0,3% w 2018 r., 2) 0,5% w 2019 r.	Wprowadzono w ustawie ograniczenie dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy stosowania w latach 2018-2019 biowęglowodorów do realizacji NCW. Dodano nowy przepis, zgodnie z którym udział biowęglowodorów ciekłych wykorzystanych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, w udziale energetycznym ogólnej ilości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biokomponentów stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący NCW, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może przekroczyć 0,3% w 2018 r. oraz 0,5% w 2019 r. Wprowadzone rozwiązanie ma na celu ograniczenie potencjalnych nieprawidłowości w realizacji NCW przez podmioty zobowiązane. Brak możliwości pełnej weryfikacji zawartości biowęglowodorów ciekłych w paliwach zwiększa ryzyko wystąpienia na rynku działań niepożądanych, w tym poważnych nadużyć.
Art. 12	Art. 12. Na lata 2018-2019 ustala się następującą wysokość współczynników redukcyjnych, o których mowa w art. 23 ust. 4: 1) 0,86 – na 2018 r.;	W projekcie ustawy dokonano zmian dotyczących sposobu określania współczynnika redukcyjnego, o którym mowa w art. 23 ust. 4 ustawy. Zgodnie z obowiązującą delegacją (art. 23 ust. 5 ustawy) Rada Ministrów co dwa lata do dnia 15 czerwca,

	2) 0,82 – na 2019 r.	określa w drodze rozporządzenia, wysokość współczynników redukcyjnych, o których mowa w ust. 4, na kolejne dwa lata, biorąc pod uwagę warunki zaopatrzenia w biokomponenty i relacje cenowe na rynku biokomponentów i paliw ciekłych. Obowiązujące rozporządzenie określa wysokość współczynników na lata 2016-2017 (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie wysokości współczynników redukcyjnych na lata 2016 i 2017 (Dz. U. poz. 631)). Projekt ustawy przewiduje określenie współczynników redukcyjnych na lata 2018 i 2019.
Art. 14	Art. 14. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały wpis do rejestru podmiotów sprowadzających w zakresie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie ich rozporządzenia poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej stają się podmiotami sprowadzającymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 20a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Zmiana związana ze zmianą definicji podmiotu sprowadzającego.
Art. 15-19	<p>Art. 15. Do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1–1b, 2–2b i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zbiorczych raportów kwartalnych, o których mowa w art. 30 ust. 4 i 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, oraz do kar pieniężnych za niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2 i 2b, za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 16. Sprawozdania, o których mowa w art. 30 ust. 1–1b, 2b i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy składa się za pierwszy kwartał 2018 r.</p> <p>Art. 17. Oświadczenie, o którym mowa w art. 30 ust. 2e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy składa się za pierwszy kwartał 2018 r.</p> <p>Art. 18. Do sprawozdań rocznych, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanych za lata do 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 19. Sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za 2018 r.</p>	<p>W związku z wprowadzeniem zmian w sprawozdawczości równolegle wprowadzono przepisy porządkujące ww. obowiązki. W celu uniknięcia sytuacji, w której podmioty nie przekazałyby sprawozdań za ostatni kwartał 2017 r. wskazano, że do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1-1b, 2-2b i ust. 3 ustawy składanych za ostatni kwartał 2017 r., stosuje się przepisy dotychczasowe. Takie samo rozwiązanie zastosowano w odniesieniu do raportów kwartalnych Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE, o których mowa w art. 30 ust. 4 i 4a ustawy. Doprecyzowano również, iż sprawozdania w zakresie nadanym w niniejszym projekcie ustawy powinny zostać złożone po raz pierwszy za pierwszy kwartał 2018 r.</p> <p>Na takiej samej zasadzie wprowadzono uszczegółowienie w odniesieniu do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy składanego za 2017 r. Wskazano, że w tym przypadku stosuje się przepisy dotychczasowe, natomiast sprawozdania, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za 2018 r.</p>
Art. 20	Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 11 lit. b w zakresie dodawanego art. 23 ust. 1d i 1e, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., co jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 296, z późn. zm.), jak również z przepisami uchwały Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń

		ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205). Wyjątek stanowi przepis art. 1 pkt 11 lit. b w zakresie dodawanego art. 23 ust. 1c i 1d, dotyczącego możliwości zaliczania produktów współwodornienia do NCW, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.
--	--	--

KPRM

Warszawa, 23 października 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.345.2017 / 6/kr

dot.: RM-10-125-17 z 20.10.2017 r.

NW-92684-2017

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

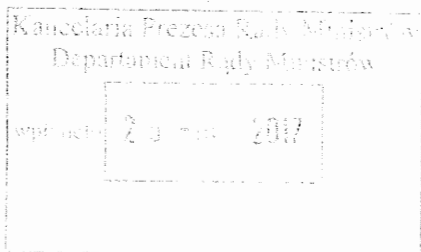
Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia

**w sprawie metodyki obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach
powstałych w wyniku współwodornienia²⁾**

Na podstawie art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wskaźniki konwersji biomasy zastosowanej do procesu jednoczesnej hydrrafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy;
- 2) metodykę obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia.

§ 2. Wskaźniki konwersji biomasy zastosowanej do procesu jednoczesnej hydrrafinacji frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy wynoszą odpowiednio:

- 1) – dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stosowanych do silników z zapłonem iskrowym;
- 2) – dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym;
- 3) – dla bio propan-butanu.

§ 3. 1. Zawartość biokomponentów w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia oblicza się według wzoru:

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ... , zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

(.....)

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

(.....)

2. W obliczeniach, o których mowa w ust. 1, stosuje się wartości opałowe dla poszczególnych paliw i biokomponentów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MINISTER ENERGII

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie metodyki obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia został przygotowany na podstawie delegacji zawartej w art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”, wprowadzonej w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwana dalej „nowelizacją ustawy”.

Zgodnie z ww. delegacją minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenia w ich stosowaniu.

Podkreślić należy, że nowelizacja ustawy umożliwiła podmiotom realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy, poprzez wykorzystanie biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia. Przepis wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. Współwodornienie jest to proces polegający na jednoczesnej hydrowodornieniu frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i biomasy, w wyniku którego powstają biowęglowodory ciekłe oraz bio propan-butan w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej.

Należy mieć na uwadze, że dotychczasowy brak uregulowań prawnych w tym zakresie jest konsekwencją braku doświadczeń pozwalających na opracowanie metodyki pozwalającej na określenie zawartości biokomponentów powstałych w procesie współwodornienia i tym samym uwzględnienie tychże biokomponentów do realizacji NCW. Producenci paliw podnosili z kolei, iż w ich opinii prowadzenie prac badawczych oraz wdrożenie w rafineriach procesu współwodornienia może okazać się niezasadne w przypadku braku wprowadzenia w przyszłości zmian prawnych umożliwiających zaliczenie produktów pochodzących ze współwodornienia na poczet realizacji NCW.

W celu określenia metodyki obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia we wrześniu 2017 r. został utworzony w Ministerstwie Energii zespół roboczy. Do prac w zespole zaproszeni zostali przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Krajowego Ośrodka Wsparcia

Rolnictwa, Urzędu Regulacji Energetyki, producentów paliw, instytutów naukowych oraz laboratoriów badawczych zajmujących się tematyką paliw i biopaliw.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym podlega procedurze notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). W Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zamieszczone zostaną także zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. Określenie powyższego terminu jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296, z późn. zm.), jak również z przepisami uchwały Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie metodyki obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia	Data sporządzenia 26 października 2017 r.
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Piotrowski, Podsekretarz Stanu	Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, z późn. zm.)
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Małgorzata Warakomska (tel. 22 693 88 34, email: malgorzata.warakomska@me.gov.pl)	Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, zwanej dalej „nowelizacją ustawy” wprowadzają możliwość realizacji przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, za pomocą współwodornienia. Przepis wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. W związku z wprowadzeniem nowej formy możliwości realizacji NCW zidentyfikowano problem w postaci braku metodyki obliczania zawartości biokomponentów w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1 jest opracowanie nowego aktu prawnego – rozporządzenia Ministra Energii, w którym zostanie określona metodyka obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia. Określenie ww. metodyki jest niezbędne w celu umożliwienia poprawnego zaliczania produktów współwodornienia do realizacji NCW. Problem nie może być rozwiązany bez wydania przedmiotowego projektu rozporządzenia, gdyż przepisy ustawy zobowiązują ministra właściwego do spraw energii do określenia, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania zawartości biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenia w ich stosowaniu. Narzędziem rozwiązania problemu jest rozporządzenie Ministra Energii, którego celem (efektem) jest stworzenie możliwości poprawnego wyliczenia zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia w paliwach na poczet realizacji NCW.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proces współwodornienia jest stosowany w niektórych rafineriach państw Unii Europejskiej np. Szwecji, Finlandii, Królestwie Niderlandów, Włoszech, Portugalii, Irlandii, Hiszpanii, Francji. Popularnym sposobem wyliczania zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia jest tzw. bilans masy. Nie jest podejściem bezpośrednim określającym zawartość biopaliwa w paliwie, a podejściem pośrednim zakładającym, że masa produktów jest równa masie substratów. Metoda ta dodatkowo przyjmuje, że udział biokomponentu w każdej frakcji otrzymanej w procesie jest taki sam – co jest bardzo dużym uproszczeniem.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt												
Grupa	Wielkość		Źródło danych							Oddziaływanie		
Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy	26 (na dzień 9 czerwca 2016 r.)		Wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2016 r. – publikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa URE (wykaz opracowany i publikowany na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy.							Możliwość zaliczenia produktów współwodornienia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego.		
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji												
<p>Projekt rozporządzenia nie podlegał wcześniejszym konsultacjom. Projekt zostanie przekazany do konsultacji z organizacjami i przedsiębiorstwami zajmującymi się problematyką rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych.</p> <p>Jednakże instytucje i podmioty wchodzące w skład grupy roboczej ds. współwodornienia m.in. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, Urząd Regulacji Energetyki, producenci paliw, instytuty naukowe oraz laboratoriów badawczych zajmujących się tematyką paliw i biopaliw, brały czynny udział w tworzeniu rozwiązań, które znalazły swoje odzwierciedlenie w projekcie projektu rozporządzenia.</p>												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.
--	--------------

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian								
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	Dodatkowe informacje:							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa oraz sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Niemierzalne		Nie dotyczy.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Termin wejścia w życie projektu rozporządzenia, tj. 1 stycznia 2020 r., został ustalony zgodnie z zaleceniami wynikającymi z § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205). Ponadto, termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia jest zgodny z terminem określonym w nowelizacji ustawy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel
Wskaźnikowy

Na podstawie art. 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MINISTER ENERGII

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy został przygotowany na podstawie delegacji zawartej w art. 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 , z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przygotowania niniejszego projektu rozporządzenia jest określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy dotyczącego innych paliw odnawialnych, a także paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wraz z informacjami na temat zawartych w nich biokomponentów. Zgodnie z art. 30b ust. 3 ustawy podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania, w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:

- 1) paliw ciekłych rozporządzanych poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:
 - a) paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy,
 - b) pozostałe paliwa ciekłe;
- 2) biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
- 3) innych paliw odnawialnych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;
- 4) rodzajów biokomponentów wykorzystanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o których mowa w pkt 1 i 2, w podziale na:
 - a) biokomponenty, w tym zawarte w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importowane lub nabyte wewnątrzspółnotowo,
 - b) pozostałe biokomponenty;
- 5) rodzajów innych paliw odnawialnych, o których mowa w pkt 3;

6) kraju pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, o których mowa w pkt 4 lit. a – w przypadku gdy te surowce lub biomasa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju.

W sprawozdaniach przygotowywanych przez podmioty do tego zobowiązane na podstawie art. 30b ust. 3 ustawy należy umieścić także klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy sporządza sprawozdanie w oparciu o posiadane dokumenty, w tym w szczególności o dokumenty określone w art. 30b ust. 5 ustawy, potwierdzające informacje zawarte w sprawozdaniu. Do dokumentów wymienionych w treści ustawy należą:

- 1) dokumenty potwierdzające parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych;
- 2) poświadczenia dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

Na podstawie art. 30b ust. 6 ustawy minister właściwy do spraw energii został obowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru sprawozdania, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy – sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, mając na względzie zakres danych określonych w art. 30b ust. 3 ustawy oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Sprawozdania kwartalne podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy będą wykorzystywane, jako jedno ze źródeł informacji przez Prezesa URE do opracowania zbiorczego raportu rocznego dotyczącego rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych (kolejnym źródłem informacji będą sprawozdania roczne podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy). Raport ten będzie sporządzany na podstawie art. 30b ust. 7 ustawy i będzie przekazywany przez Prezesa URE ministrom właściwym do spraw energii i rynków rolnych oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

Projekt rozporządzenia nie nakłada żadnych obowiązków na przedsiębiorców oraz na organy administracji rządowej w związku z faktem, że w projekcie tym określa się wyłącznie

wzór sprawozdania. Obowiązek sprawozdawczy został nałożony w nowelizowanej ustawie.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). W Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zamieszczone zostaną także zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2018 r., co wynika z faktu, że ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, w której wprowadzono obowiązek sprawozdawczości kwartalnej dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy wchodzi w życie w tym samym terminie, tj. w dniu 1 stycznia 2018 r. Określenie powyższego terminu jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296, z późn. zm.), jak również z przepisami uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy	Data sporządzenia 18 września 2017 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii	Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 30b ust. 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Piotrowski, Podsekretarz Stanu	Nr w wykazie prac:
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Czopek (tel. 22 693 48 91, email: marta.czopek@mg.gov.pl)	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw wprowadzają obowiązek przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE), przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, sprawozdania kwartalnego dotyczącego innych paliw odnawialnych, a także paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wraz z informacjami na temat zawartych w nich biokomponentów. Zgodnie z projektowanym art. 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” podmioty te są obowiązane do przekazywania sprawozdania w terminie do 20 dni po zakończeniu kwartału. Sprawozdania powinny zostać sporządzone na podstawie dokumentów (część z tych dokumentów została wskazana w przepisach ustawy). Dotychczas ww. obowiązek nie funkcjonował, w związku z czym nie funkcjonował także wzór sprawozdania.

W związku z wprowadzeniem nowego obowiązku sprawozdawczego zidentyfikowano problem w postaci braku wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy. Wydanie niniejszego projektu rozporządzenia określającego przedmiotowy wzór sprawozdania jest niezbędne w celu zapewnienia realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów ustawy – zarówno obowiązku podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy (art. 30b ust. 3 ustawy), jak również obowiązku Prezesa URE, który m.in. na podstawie sprawozdań podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy będzie opracowywał zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych (kolejnym źródłem będą sprawozdania roczne podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy). Raport ten będzie sporządzany na podstawie art. 30b ust. 8 ustawy i będzie przekazywany przez Prezesa URE ministrom właściwym do spraw: energii, rynków rolnych oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

Problem wystąpił na skutek poniższych przyczyn, których źródłem były:

- wprowadzenie nowego obowiązku sprawozdawczego dla podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy,
- brak wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, a tym samym brak dokumentu, który pozwalałby na przekazywanie przez podmioty zobowiązane danych w sposób ujednolicony,
- wprowadzenie w przepisach znowelizowanej ustawy delegacji dla Ministra Energii, na podstawie której został on zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru sprawozdania, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy – sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, mając na względzie zakres danych określonych w art. 30b ust. 3 ustawy oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych, w związku z czym istnieje konieczność wydania po raz pierwszy rozporządzenia, które ureguluje kwestie związane z opracowaniem wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy. Podmioty te od dnia 1 stycznia 2018 r. będą obowiązane do przekazywania sprawozdania kwartalnego na wzorze opracowanym przez Ministra Energii.

Problem ma charakter jednoaspektowy i został zidentyfikowany wewnątrz administracji.

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z faktu, że celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek sprawozdawczy dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy.</p> <p>Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Nie dotyczy. Powyższe wynika z faktu, że celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek sprawozdawczy dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	Dodatkowe informacje:	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw w ujęciu pieniężnym, z uwagi na fakt, że w ramach rozporządzenia na podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy nie nałożono żadnych nowych obowiązków – projekt rozporządzenia określa wyłącznie wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy (obowiązek składania sprawozdań został określony w ustawie).</p> <p>Przedsiębiorcy nie będą zatem ponosić żadnych dodatkowych kosztów finansowych wynikających z niniejszego rozporządzenia, określającego wyłącznie wzór sprawozdania..</p>						

		Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w ujęciu pieniężnym, w związku z faktem, że celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek sprawozdawczy dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy. W związku z tym nie ulegną zwiększeniu obciążenia w ujęciu pieniężnym ponoszone przez przedsiębiorców.
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa oraz sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw w ujęciu niepieniężnym, z uwagi na fakt, że w ramach rozporządzenia na podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy nie nałożono żadnych obowiązków – projekt rozporządzenia określa wyłącznie wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy (obowiązek składania sprawozdań został określony w ustawie).. Przedsiębiorcy nie będą zatem ponosić żadnych dodatkowych kosztów w ujęciu niepieniężnym. Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków w ujęciu niepieniężnym, w związku z faktem, że celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek sprawozdawczy dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy. W związku z tym nie ulegną zwiększeniu obciążenia w ujęciu niepieniężnym ponoszone przez przedsiębiorców.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Niemierzalne		Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek sprawozdawczy dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy Nie nałożono w przepisach rozporządzenia żadnych dodatkowych obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych). Obowiązek sprawozdawczy został określony w ustawie. Celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy (wprowadzenie nowego obowiązku sprawozdawczego dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy).		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy (wprowadzenie nowego obowiązku sprawozdawczego dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy).	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy, gdyż projekt rozporządzenia ma na celu wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na pozostałe obszary, gdyż projekt rozporządzenia ma na celu wyłącznie określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy – na skutek nowelizacji ustawy, w której wprowadzono nowy obowiązek dla podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
<p>Termin wejścia w życie projektu rozporządzenia, tj. 1 stycznia 2018 r., został ustalony zgodnie z zaleceniami wynikającymi z § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).</p> <p>Ponadto, termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia jest zgodny z terminem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw.</p>	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy

za kwartał 20..... r.

Wskazanie podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy - wypełnia przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. poz. 1059, z późn. zm.)		
Oznaczenie podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy ¹⁾	1	
Kraj	2	
Ulica	3	
Kod pocztowy	4	
Miejscowość	5	
Województwo	6	
Nr identyfikacyjny - REGON (jeżeli nadano)	7	
Nr identyfikacji podatkowej - NIP	8	
Nr koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC)	9	
Nr koncesji na obrót paliwami ciekłymi (OPC)	10	
Nr koncesji na obrót paliwami z zagranicą (OPZ)	11	

Wskazanie podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy - wypełnia podmiot przywozący w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. poz. 1059, z późn. zm.)		
Oznaczenie podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy ²⁾	12	
Kraj	13	
Ulica	14	
Kod pocztowy	15	
Miejscowość	16	
Województwo	17	
Nr identyfikacyjny - REGON (jeżeli nadano)	18	
Nr identyfikacji podatkowej - NIP	19	

1. ILOŚCI I RODZAJE PALIW CIEKŁYCH, WYKORZYSTANYCH DO REALIZACJI OBOWIĄZKU, O KTÓRYM MOWA ART. 23b USTAWY, ROZPORZĄDZANYCH POPRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ LUB ŻUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE Z OKREŚLENIEM RODZAJU ORAZ ZAWARTOŚCI BIOKOMPONENTÓW W TYCH PALIWACH ⁴⁾																
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Rodzaj wprowadzonego do obrotu paliwa ciekłego	Nr wiersza	Ilość [tony] ³⁾	W tym zawartość biokomponentów [tony] ³⁾												biowęg lowodo ry ciekłe	
			bioetanol	ester		biometanol	bioeter dimetylowy	czysty olej roślinny	biobutanol	bio propan-butan	skroplony biometan	sprężony biometan	biowodór	do silników o zapłonie iskrowym		do silników o zapłonie samoczynnym
				metylowy kwasów tłuszczowych	etylowy kwasów tłuszczowych											
Benzyny silnikowe zawierające do 5,0% objętościowo biokomponentów lub do 15,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego	20	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
Benzyny silnikowe zawierające od 5% do 10,0% objętościowo biokomponentów lub od 15% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego	21	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
Olej napędowy zawierający do 7% objętościowo biokomponentów	22	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
RAZEM (w.20+w.21+w.22)	23	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	

2. ILOŚCI I RODZAJE PALIW CIEKŁYCH, KTÓRE NIE ZOSTAŁY WYKORZYSTANE DO REALIZACJI OBOWIĄZKU, O KTÓRYM MOWA W ART. 23b USTAWY, ROZPORZĄDZANYCH POPRZEC DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE Z OKREŚLENIEM RODZAJU ORAZ ZAWARTOŚCI BIOKOMPONENTÓW W TYCH PALIWACH ⁴⁾															
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Rodzaj wprowadzonego do obrotu paliwa ciekłego	Nr wiersza	Ilość [tony] ³⁾	W tym zawartość biokomponentów [tony] ³⁾												
			bioetanol	ester		biometanol	bioeter dimetylowy	czysty olej roślinny	biobutanol	bio propain-butan	skroplony biometan	sprężony biometan	biowodór	biowodór	
				metylowy kwasów tłuszczowych	etylowy kwasów tłuszczowych									do silników o zapłonie iskrowym	do silników o zapłonie samoczynnym
Benzyny silnikowe zawierające do 5,0% objętościowo biokomponentów lub do 15,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego	24	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Benzyny silnikowe zawierające od 5% do 10,0% objętościowo biokomponentów lub od 15% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego	25	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Olej napędowy zawierający do 7% objętościowo biokomponentów	26	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
RAZEM (w.24+w.25+w.26)	27	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

3. ILOŚCI I RODZAJE BIOPALIW CIEKŁYCH ROZPORZĄDZANYCH POPRZEC DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ LUB ŻUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE Z OKREŚLENIEM RODZAJU ORAZ ZAWARTOŚCI BIOKOMPONENTÓW W TYCH BIOPALIWACH ⁴⁾																												
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15													
Rodzaj wprowadzonego do obrotu biopaliwa ciekłego	Nr wiersza	Ilość [tony] ³⁾	W tym zawartość biokomponentów [tony] ³⁾																									
			bioetanol	ester		biometanol	bioeter dimetylowy	czysty olej roślinny	biobutanol	bio propan-butan	skroplony biometan	sprężony biometan	biowodór	biowęglowodory ciekłe														
				metylowy kwasów tłuszczowych	etylowy kwasów tłuszczowych									do silników	do silników													
Benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amyłowego	27	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00													
Olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów	28	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00													
ester stanowiący samoistne paliwo	metylowy kwasów tłuszczowych	29	0,00	X																								
	etylowy kwasów tłuszczowych	30	0,00																									
bioetanol stanowiący samoistne paliwo	31	0,00																										
biometanol stanowiący samoistne paliwo	32	0,00																										
bioeter dimetylowy stanowiący samoistne paliwo	33	0,00																										
czysty olej roślinny stanowiący samoistne paliwo	34	0,00																										
biobutanol stanowiący samoistne paliwo	35	0,00																										
bio propan-butan stanowiący samoistne paliwo	36	0,00																										
skroplony biometan stanowiący samoistne paliwo	37	0,00																										
sprężony biometan stanowiący samoistne	38	0,00																										
biowodór stanowiący samoistne paliwo	39	0,00																										
biowęglowodory ciekłe stanowiące samoistne paliwo	40	0,00																										
biopaliwa ciekłe produkowane z biomasy i stanowiące samoistne paliwa inne niż wymienione w wierszach 27 do 40	41	0,00	RODZAJ 1:																									
	42	0,00	RODZAJ 2:																									
	43	0,00	RODZAJ 3:																									
RAZEM (w.27+w.28+w.29+w.30+w.31+w.32+w.33+w.34+w.35+w.36+w.37+w.38+w.39+w.40+w.41+w.42+w.43)	44	0,00	0,00														0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

4. ILOŚCI I RODZAJE INNYCH PALIW ODNAWIALNYCH ROZPORZĄDZANYCH POPRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE		
Rodzaj innego paliwa odnawialnego	Nr wiersza	Ilość [tony]
Rodzaj 1:	45	
Rodzaj 2:	46	
Rodzaj 3:	47	

5. ILOŚCI I RODZAJE BIOKOMPONENTÓW WYKORZYSTANYCH W PALIWACH CIEKŁYCH I BIOPALIWACH CIEKŁYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30b UST. 3 PKT 1 I 2		
Rodzaj biokomponentu	Biokomponenty samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importowane lub nabyte wewnątrzspółnotowo [t]	Pozostałe biokomponenty [t]
bioetanol		
biometanol		
biobutanol		
ester		
bioeter dimetylowy		
czysty olej roślinny		
biowęglowodory ciekłe		
bio propan-butan		
skroplony biometan		
sprężony biometan		
biowodór		

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.		
Imię, nazwisko, numer telefonu i adres email osoby sporządzającej sprawozdanie	Miejsce i data sporządzenia sprawozdania	Pieczęć imienna i podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu

Objaśnienia

- ¹⁾ Podmiot zamieszcza oznaczenie firmy w brzmieniu zgodnym z zapisem występującym we właściwym rejestrze, np. w KRS lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- ²⁾ Podmiot zamieszcza oznaczenie firmy w brzmieniu zgodnym z zapisem występującym we właściwym rejestrze, np. w KRS lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, lub w przypadku osoby fizycznej wskazuje imię i nazwisko
- ³⁾ W celu dokonania przeliczenia z jednostki objętości na jednostkę masy oraz z jednostki masy na jednostkę objętości należy stosować wartości wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 października 2014 r. w sprawie wartości opałowej poszczególnych
- ⁴⁾ Wypełniając kolumnę 2 w tabeli 1, tabeli 2 oraz tabeli 3 należy w niej uwzględnić całkowitą ilość paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego, tj. wraz z zawartością danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów). Natomiast wypełniając kolumny 3 - 15 należy podać ilość danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów) rozumianą jako jego zawartość w całkowitej ilości paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego, podanej w kolumnie 1.